

INSTITUTIO
GRÆCÆ
GRAMMATICES
COMPENDIARIA,

IN 1606/236
USUM REGIÆ SCHOLÆ
Westmonasteriensis.

In usum studiosæ juventutis, adduntur
etiam quidam literarum nexus & scri-
pturæ compendia, quæ partim elegan-
tiæ, partim brevitatis causâ usurpari
solent.

Scientiarum janitrix Grammatica

L O N D I N I,
Excudit Rogerus Nortonus, Regius in Latinis,
Græcis & Hebraicis Typographus.

1695.

CUM PRIVILEGIO.

Studium Grammatices omnibus esse necessarium.

Ἡ ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΗ.
Τῶν ἱστορίων συναγωγὴς τυγχάνω,
καὶ λέξιν ὀρθῶ, καὶ μέτροις ἐπιστάνω.
Μιχ. ὁ Ψελλός.

Literarum nexus, qui in initio h
jus libri antehac positi fuere, in
hac editione commodius in
fine libri postponuntur.

Græcorum Literæ.

Figura.	Nomen.	Potestas.
α	ἄλφα	Alpha
β	βῆτα	Beta
γ	γάμμα	Gamma
δ	δέλτα	Delta
ε	εῖψιλον	Epsilon
ζ	ζῆτα	Zeta
η	ἦτα	Eta
θ	θῆτα	Theta
	ἰῶτα	Iota
κ	κάππα	Kappa
λ	λάμβδα	Lambda
μ	μῦ	My
ν	νῦ	Ny
ξ	ξῖ	Xi
ο	ο μικρόν	o micron
π	πῖ	Pi
ρ	ῥῶ	Rho
σ	σίγμα	Sigma
τ	ταῦ	Tau
υ	υῖψιλον	Ypsilon
φ	φῖ	Phi
χ	χῖ	Chi
ψ	ψῖ	Psi
ω	ω μέγα	Omega

teris septē sunt vocales, Φωνήεντα, α, ε, η, ι, ο, υ, ω.
 reliquæ septendecim sunt consonantes, σύμφωνα.

Institutio Græca

Divisio Vocalium.

- Vocales { Longæ, μακρά, η, ω.
Breves, βραχέα, ε, ο.
Ancipites, ἀμφίβολα, α, ι, υ.
Mutabiles, μεταβολικά, α, ε, ο.
Vocales { Immutabiles, ἀμετάβολα, η, ι, υ, ω.
Prepositivæ, προσηκτικά, α, ε, η, ο, ω.
Vocales { Subjunctivæ, υποσηκτικά, ι, υ
Diphthongi { Propriæ, κωιαι, αι, αυ, ει, ου, οι, υι.
Impropiæ, κατὰχρηστικά, α, η, φ, ηυ, υ, ωυ.
Diphthongi { Mutabiles, αι, αυ, οι.
Immutabiles, ει, ου, υι.

Divisio Consonantium.

Consonantes sunt duplices: mutæ, ἄφωνα, & semivocales, ἡμίφωνα.

Mutæ dividuntur in { Tenuēs, ψιλά, π, κ, τ.
Medias, μέσες, β, γ, δ.
Aspiratas, ἀσπεία, φ, χ, θ.

Antistoicha, i. opposita earum { π, β, φ.
κ, γ, χ.
τ, δ, θ.

Semivocales sunt vel { Duplices, διπλά, ζ, ξ, ψ.
Liquidæ vel immutabiles, ἀμετάβολα, λ, μ, ν, ρ.
σ est suæ potestatis litera.

Accentus.

Accentus, ᾠροῦναι, sunt tres; acutus ὀξεῖα, gravis βαρεῖα, circumflexus περιπαυμένη. Acutus habet locum in ultimâ syllabâ, penultimâ, & antepenultimâ: Circumflexus in ultimâ & penultimâ. Gravis tantum in ultimâ signatur, sed in omni syllabâ intelligitur, in qua nullus est accentus.

Omni

Grammatices.

Omnis acutus finalis in orationis contextu vertitur in gravem, præter t̄is interogativum.

Spiritus, α. Διμάλα, duo sunt; lenis ψιλόν, asper δασύ.

Omnis dictio incipiens à vocali vel diphthongo spiritum tenuem vel asperum accipit in principio. Omnes dictiones incipientes ab υ vel ρ aspirantur. Sed si medio ρ geminatur, prius levigatur, alterum aspiratur, ut ῥῥῶσο vale.

Apostrophe est nota rejectæ vocalis ob vocalem sequentem, ad hunc modum ['].

Rejiciuntur per Apostrophen vocales, α, ε, ι, ο, diphthongi αι, οι, ut κτ' αὐτὸν pro κτὶ αὐτόν. Si sequens vocalis aspiretur, mutatur tenuis præcedens in aspiratam, ut ἀφ' ἡμεῶν, pro ἀπὸ ἡμεῶν.

Octo sunt partes Orationis:

Articulus, ἄρθρον. Nomen, ὄνομα. Pronomen, ἀντωνυμία. Verbum, ῥῆμα. Participium, μετοχή. Adverbium, ἐπιρρημα. Conjunctio, σύνδεσμος. Præpositio, προέθεσις.

Numeri ἀριθμοί, tres: Singularis ἐνικός. Dualis, δυικός. Pluralis, πληθυντικός.

Casus, πτώσεις, sunt quinque: Nominativus, ὀρθή. Genitivus, γινική. Dativus, δοτική. Accusativus, αιπατική. Vocativus, κλητική.

Genera sunt tria: Masculinum, ἀρσενικόν. Femininum, θηλυκόν. Neutrum, ἐδέτερον.

ARTICULUS.

Articulus duplex. Præpositivus, προτακτικός, ut ὁ, ἡ, τὸ. hic, hæc, hoc. Subjunctivus, υποτακτικός, ut ὅς, ἥ, ὃ, qui, quæ, quod.

Singular.	Dual.	Plural.
N. G. D. A.	N. A. G. D.	N. G. Dat. Acc.
Masc. ὁ, τῷ, τῷ, τῷ.	τῶ, τοῖν.	οἱ, τοῖς, τοῖς.
Fœm. ἡ, τῇ, τῇ, τῇ.	ταῖ, ταῖν.	αἱ, ταῖς, ταῖς.
Neut. τὸ, τῷ, τῷ, τῷ.	τῶ, τοῖν.	τὰ, τοῖς, τὰ.

Institutio Græcæ

Articulus Subjunctivus.

	Singular.	Dual.	Plural.
	N. G. D. A.	N. A. G. D.	N. G. D. Ac.
Masc.	ὅς, ἕ, ὧ, ὄν.	ὦ, οἶν.	οἱ, ὧν οἷς ἕς,
Fœm.	ἡ, ἥς, ἧ, ἡ, λῷ.	ἃ, αἶν.	αἷ, ὧν, αἷς, ἃς,
Neut.	ὅ, ἕ, ὧ ὅ.	ὦ, οἶν.	ἃ, ὧν οἷς, ἃ.

Sic ὅστις, ἥτις, ὅπ. & ὅσπερ, ἥπερ, ὅπερ.

Declinationes, κλίσεις, sunt decem quinque nominum simplicium, quinque nominum contractorum

Quatuor priores declinationes simplicium sunt parissyllabicae, non crescētes Genitivo. Quinta vero est imparissyllabica, i. genitivo crescens, ex qua oriuntur omnes declinationes contractorum.

Declinatio prima.

Declinatio prima duas habet terminationes, ας & ης, generis tantum masculini: ut ὁ Αἰνεῖας, Aeneas, ὁ Χρῦσις, Chryses, sed ὁ χὶ ἡ ληστὴς, latro, communis generis, ut aliqui volunt.

Sing. Nom. ὁ Αἰνεῖας, Gen. τοῦ Αἰνεῖαι, Dat. τῷ Αἰνεῖαι, Acc. τὸν Αἰνεῖαν, Voc. ὦ Αἰνεῖα.

Dual. Nom. & Acc. τὼ Αἰνεῖαι, Gen. & Dat. τοῦ Αἰνεῖαι, Voc. ὦ Αἰνεῖα.

Plur. Nom. οἱ Αἰνεῖαι, Gen. τῶν Αἰνεῖων, Dat. τοῖς Αἰνεῖαις, Acc. τοὺς Αἰνεῖας, Voc. ὦ Αἰνεῖαι.

Sing. Nom. ὁ Χρῦσις, Gen. τοῦ Χρύσου, Dat. τῷ Χρῦσι, Acc. τὸν Χρῦσιν, Voc. ὦ Χρῦσι.

Dual. Nom. & Acc. τὼ Χρῦσαι, Gen. & Dat. τοῦ Χρύπιν, Voc. ὦ Χρῦσαι.

Plur. Nom. οἱ Χρῦσαι, Gen. τῶν Χρύπων, Dat. τοῖς Χρύπαις, Acc. τοὺς Χρύπαις, Voc. ὦ Χρῦσαι.

Sing. Nom. ὁ κειτὴς, Judex. Gen. τοῦ κειτῆ, Dat. τῷ κειτῇ, Acc. τὸν κειτῆ, Voc. ὦ κειτῆ.

Dual. Nom. Acc. Voc. τὼ κειτῆ, Gen. Dat. τοῦ κειτῆ.

Plur.

Grammatices.

Plur. Nom. οἱ *κῆται*, Gen. οἷ *κῆτῶν*, Dat. τοῖς *κῆταις*, Acc. τοὺς *κῆτας*, Voc. ὦ *κῆται*.

De Genitivo.

Omnis Genitivus pluralis definit perpetuò in *ων*.
In prima autem & secunda declinatione semper circumflectitur in ultima.

De Dativo.

Dativus singularis in quatuor primis declinationibus, habet & semper subscriptum, scilicet *α, η, ω*, punctulo subjecto.

Quædam nomina in *ας* Doricè declinata, formant Gen. in *α*, ut ὁ *Θωμάς*, τῷ *Θωμᾷ*.

De Vocativo.

Atticè semper Vocativus idem est cum Nominativo, & Poeticè sæpe usurpatur pro Nominativo.

{	Nomina in	<i>της</i> , ut <i>μυτιέτης</i> consiliarius,	}	formant vocativum in <i>α</i> brevi, ut ὦ <i>μυτιέτα</i> , ὦ <i>Σκύθα</i> .
		Gentilia, ut <i>Σκύθης</i> Scythæ,		
		Poëtica, in <i>της</i> , ut <i>κυνώπης</i> impudens,		
		Composita à <i>πωλῶ</i> vendo, <i>μεῖζω</i> metior, <i>τεῖω</i> tero,		

Secunda Declinatio

Duas complectitur terminationes. *α* & *η*, generis fœminini, ut ἡ *μῦσα* musa, ἡ *τιμὴ* honos.

Sing. Nom. ἡ *μῦσα*, Gen. τῆς *μύσης*, Dat. τῇ *μύσει*,
Acc. τὴν *μῦσιν*, Voc. ὦ *μῦσα*.

Dual. Nom. & Acc. τὰ *μέσα*, Gen. & Dat. ταῖν *μέσων*, Voc. ὦ *μέσα*.

Plur. Nom. αἱ *μῦσαι*, Gen. τῶν *μυσῶν*, Dat. ταῖς *μύσαις*, Acc. τὰς *μύσας*, Voc. ὦ *μῦσαι*.

Sing. Nom. ἡ *φιλία*, Gen. τῆς *φιλίας*, Dat. τῇ *φιλίᾳ*.
In reliquis ut *μῦσα*

Sing. Nom. ἡ *θάλασσα*, Gen. τῆς *θαλάσσης*, Dat. τῇ

Institutio Græcæ

τῇ θαλάσῃ, Acc. ἡ θαλάσσαν, Voc. ὦ θαλάσση.
Dual. Nom. Acc. Voc. τὰ θαλάσσα. Gen. & Dat. ταιν θαλάσσαν.

Plur. Nom. αἱ θαλάσσαι, Gen. τῶν θαλάσσων, Dat. ταῖς θαλάσσαις, Acc. τὰς θαλάσσας, Voc. ὦ θαλάσσαι.

Sing. Nom. ἡ πικρὴ, Gen. τῆς πικρῆς, Dat. τῇ πικρῇ, Acc. ἡ πικρῇ, Voc. ὦ πικρὴ.

Dual. Nom. & Acc. τὰ πικρά, Gen. & Dat. ταῖς πικραῖν, Voc. ὦ πικρά.

Plur. Nom. αἱ πικრაί, Gen. τῶν πικρῶν, Dat. ταῖς πικραῖς, Acc. τὰς πικράς, Voc. ὦ πικραί.

Sing. Nom. ἡ λύπη, Gen. τῆς λύπης, Dat. τῇ λύπῃ, Acc. ἡ λύπῃ, Voc. ὦ λύπη.

Dual. Nom. Acc. Voc. τὰ λύπα, Gen. & Dat. ταῖς λύπαιν.

Plur. Nom. αἱ λύπαι, Gen. τῶν λυπῶν, Dat. ταῖς λυπαῖς, Acc. τὰς λύπας, Voc. ὦ λύπαι.

Finite in θα, θα, εα, & α purum, faciunt genitivum in ας, & Dativum in α· sic Ἀθῶνα, Minerva, Ναυσικά, Nausica, μινᾶ, mina, contracta ex Ἀθῶνα, Ναυσικῆα, μινᾶα. Α purum dicitur, cum vocalis vel diphthongus præcedit α.

Quædam nomina secundæ Declinationis, in Dativo & Accusativo singulari patiuntur Metaplasum, ut ἀλλὰ pro ἀλλῇ robori; & plurima augentur syllabis φι & φιν, ut θύρα janua, θύρηφι.

Tertia Declinatio

Duas continet terminationes, & & ον · & masculini, feminini & communis; & ον neutrius: ut ὁ λόγος sermo, τὸ ξύλον lignum.

Sing. Nom. ὁ λόγος, Gen. τοῦ λόγου, Dat. τῷ λόγῳ, Acc. τὸν λόγον, Voc. ὦ λόγε.

Dual. Nom. & Acc. τὼ λόγῳ, Gen. & Dat. τοῖν λόγῳ, Voc. ὦ λόγε.

Plural.

Grammatices.

Plur. Nom. οἱ λόγοι. Gen. τῶν λόγων. Dat. τοῖς
 λόγοις, Acc. τοὺς λόγους. Voc. ὦ λόγοι.
 Sing. Nom. ὁ καρπός. Gen. τοῦ καρποῦ. Dat. τῷ καρ-
 πῷ, Acc. τὸν καρπὸν. Voc. ὦ καρπε.
 Dual N A V. τῶν καρπῶν. Gen. Dat. τοῖν καρποῖν.
 Plur. Nom. οἱ καρποὶ. Gen. τῶν καρπῶν. Dat. τοῖς
 καρποῖς, Acc. τοὺς καρπούς. Voc. ὦ καρποί.
 Sing. Nom. ὁ ἄγγελος. Gen. τοῦ ἀγγέλου. Dat. τῷ
 ἀγγέλῳ. Acc. τὸν ἀγγέλον. Voc. ὦ ἀγγελε.
 Dual. Nom. Acc. Voc. τῶν ἀγγέλων. Gen. Dat. τοῖν
 ἀγγέλοιν.

Plur. Nom. οἱ ἄγγελοι. Gen. τῶν ἀγγέλων. Dat. τοῖς
 ἀγγέλοις, Acc. τοὺς ἀγγέλους. Voc. ὦ ἄγγελοι.

Nomina contrahita ὁλοπαθῆ, tertiae Declinationis.

Sing. Nom. ὁ νόθος. Gen. τοῦ νόθου. Dat. τῷ
 νόθῳ. Acc. τὸν νόθον. Voc. ὦ νόθε.

Dual. Nom. Acc. Voc. τῶν νόθων. Gen. Dat. τοῖν
 νόθοις.

Plur. Nom. οἱ νόθοι. Gen. τῶν νόθων. Dat. τοῖς
 νόθοις, Acc. τοὺς νόθους. Voc. ὦ νόθοι.

Sing. Nom. τὸ ξύλον. Gen. τοῦ ξύλου. Dat. τῷ
 ξύλῳ. Acc. τὸ ξύλον. Voc. ὦ ξύλον.

Dual. Nom. & Acc. τῶν ξύλων. Gen. & Dat. τοῖν
 ξύλοις. Voc. ὦ ξύλα.

Plur. Nom. τὰ ξύλα. Gen. τῶν ξύλων. Dat. τοῖς
 ξύλοις, Acc. τὰ ξύλα. Voc. ὦ ξύλα.

*Poeticè Dativus & Accusativus singulares, & Da-
 tivus pluralis mutantur per Metaplasum; ut παρ-
 θένι pro παρθένῳ, ἄσρατι pro ἄσρεσι, σάββασι pro
 σαββάτοις: rursus patiuntur Apocorpen πιεῖ pro ἑρ-
 ον, lana: & nonnullis φι & φιν adjungitur, ut
 στρατοφί pro στρατός. exercitus.*

Quarta declinatio Atticorum propria

Duas habet terminationes ως & ων. ως masculini,
 foeminini, & communis generis, & ων neutrius: ut
 ὁ Μενέλαος, Menelaus, τὸ εὐμενές, fertile.

Sing.

Institutio Græca

Sing. Nom. ὁ Μενέλεως, Gen. τοῦ Μενέλεως, Dat. τῷ Μενέλεω, Acc. τὸν Μενέλεω, Voc. ὦ Μενέλεως.

Dual. Nom. & Acc. τοὺς Μενέλεως, Gen. & Dat. τοῖς Μενέλεω, Voc. ὦ Μενέλεω.

Plur. Nom. οἱ Μενέλεω, Gen. τῶν Μενέλεων, Dat. τοῖς Μενέλεω, Acc. τοὺς Μενέλεως, Voc. ὦ Μενέλεω.

Sing. Nom. τὸ εὖρω, Gen. τοῦ εὖρω, Dat. τῷ εὖρω, Acc. τὸ εὖρω, Voc. ὦ εὖρω.

Dual. Nom. & Acc. τοὺς εὖρω, Gen. & Dat. τοῖς εὖρω, Voc. ὦ εὖρω.

Plur. Nom. τὰ εὖρω, Gen. τῶν εὖρων, Dat. τοῖς εὖρω, Acc. τὰ εὖρω, Voc. ὦ εὖρω.

Quinque nomina hujus declinationis formant Accusativum in ω, ut ἄδως, ἄδω, Atbo mons, ἑως, ἑω, aurora, κέως, κέω, Ceos insula, κῶς, κῶ, Co insula, λαγῶς, λαγῶ, lepus.

Veteres Attici v finalem ex Accusativo removerunt, ut ἄσῆρω pro ἄσῆρων. Unicum est nomen hujus Declinationis in ως, neutrius generis, τὸ χέως debitum.

Quinta Declinatio imparasyllabica

Novem habet terminationes, quatuor vocales, α, ι, υ, ω, & quinque consonantes, ν, ρ, σ, ξ, ψ, genera verò comprehendit omnia.

Sing. Nom. ὁ πτάν, Gen. τοῦ πτάν, Dat. τῷ πτάν, Acc. τὸν πτάν, Voc. ὦ πτάν.

Dual. Nom. & Acc. τοὺς πτάνε, Gen. & Dat. τοῖς πτάνοι, Voc. ὦ πτάνε.

Plur. Nom. οἱ πτάνες, Gen. τῶν πτάνων, Dat. τοῖς πτάνσι, Acc. τοὺς πτάνας, Voc. ὦ πτάνες.

Sing. Nom. τὸ σῶμα, Gen. τοῦ σώματος, Dat. τῷ σώματι, Acc. τὸ σῶμα, Voc. ὦ σῶμα.

Dual. Nom. & Acc. τοὺς σώματε, Gen. & Dat. τοῖς σώμασιν, Voc. ὦ σώματε.

Plur. Nom. τὰ σώματα, Gen. τῶν σώματων, Dat. τοῖς σώμασι, Acc. τὰ σώματα, Voc. ὦ σώματα.

Accu-

Grammatices.

Accusativus definit in α.

Gravitona in ις & υς pura in genitivo, quæ for-
mant accusativum in ιν & ω, ut ὁ ὄφις ser-
pens, ἢ ὄφιν· ὁ βόβυς racemus, ἢ βόβω.

Gravitona in ις & υς non pure declinata,
utramque retinent terminationem, α & ν, ut
ἡ εἰς, contentio, ἢ εἶδα & εἶν· ὁ νήλυς,
Advena, ἢ νήλυδα & νήλω.

Nomina in ας & ες formant accusativum in
αυν & εν, ut γραῦς anus, γραῦν, βῆς bos,
βῆν, Poeticè βόα. Sed πῆς pes habet ποδα,
& ὀδῆς dens, ὀδόντα.

Vocativus similis est Nominativo.

Quæ declinantur per εν/Θ in genitivo, & ad-
jectiva in ω & εις, vocativum enim formant
in εν, ut ὁ χῆ ἢ τέρω, ὦ τέρεν, tener; ὁ χα-
εῖς gratiolus, ὦ χαεῖν & ὦ χαεῖν.

Gravitona in ηρ formant vocativum in ερ, ut ἡ
μήτηρ, mater, ὦ μήτερ, & quatuor acutitona,
ὁ πατήρ pater, ὁ δατήρ levir, ἀνὴρ vir, σω-
τήρ salvator, ὦ πάτερ, δαίερ, ἀνερ, ὦ πρ.

Nomina in ας & ες abjiciunt σ, ut βασιλεύς
rex, ὦ βασιλεῦ· præter πῆς pes, ὦ πῆς, &
ὀδῆς dens, ὦ ὀδῆς, ad differentiam adverbii
ἔσθι ubi, & ἔσθι obiter.

Gravitona in ις & υς formant vocativum in ι &
υ, ut βόβυς botrus, ὦ βόβυ, ὄφις serpens, ὦ
ὄφι, & παῖς, ὦ παῖ puer. Excipe Σαλαμῖς.

Quædam polysyllaba composita in αν formant
vocativum in αν, ut Ἀσάμεινον, ὦ Ἀσάμεινον.

De Dativo plurali.

Dativus pluralis formatur vel à Dativo singulari
assumendo σ ante ι, & abjiciendo δ, δ, ν, τ, vel à no-
minativo singulari, addendo ι in nominibus exeun-
tibus

Institutio Græcæ

tibus in ξ, ψ, vel diphthongo: ut Ἀγαψ Arabs, Ἀγαψ βασιλεὺς rex, βασιλεὺς κόραξ corvus, κόραξ. Cum penultima Dativi singularis sit longa positi-
ne, sit longa in Dativo plurali, addendi i post e, ὅ-
post o, ut πένον πένισι, λέοντες λέουσιν.

Nomina quæ Syncopen patiuntur, formant dativum
pluralem in ασι, ut πατήρ, πατέρας. Sed in Acc.
Sing. πατέρα ὁ μητέρα tantum leguntur, quia πα-
τρα patriam, ὁ μήτρα, matricem significant.

Dativus Poeticus formatur à genitivo singulari
mutando Θ in εσι vel εσι: ut ἦρωΘ, ἦρωσι, ὁ
ἦρώεσι, beros: ἔπεΘ, ἐπέεσι, verbum.

Quibusdam neutris hujus declinationis in Θ addi-
tur syllaba φι vel οιν, ut στήθεΘ πεύς, στήθεσφι: ὡ-
λεδών curi, μελεδονόφι: junctque indeclinabilia.

Apocope etiam accidit in hac declinatione in omni-
bus casibus singularibus: ut in Nominativo τὸ σκέπε-
pro σκέπασμα, tegmen. In genitivo, τὸ αἶα pro αἶα-
τΘ. In dativo τῇ δαῖ pro δαῖσι, pugna; ὡδὲχοι-
τι pro παρὰ κοιτῇ uxori; τῷ ἰδρῶ pro ἰδρῶτι, sudor-
ti. In accusativo, τὸ Ἀπίλλω pro Ἀπολλῶνα, τὸ ἰδρῶ-
pro ἰδρῶτι, sudorem. In Vocativo, ὦ Λαοδάμα pro
Λαοδάμαρ, Laodamas, Αἶα pro Αἶα. Ajax.

Nominibus ὁ verbis in i vel e desinentibus y ad-
ditur, si vocalis vel diphthongus sequatur: ut λέοντες
ἐκείνοις τῷ πῶτιν ἐκείνον ἔπῳτιν αὐτόν.

Ut varia sunt terminationes Nominativi, ita varia etiam vo-
cales ὁ consonantes sunt ante os Genitivi, qui hic subjiciuntur.

α. τὸ γράμμα, τΘ, litera.	εν. τὸ τέρεν, ενΘ, tenerum.
ι. τὸ μέλι, τΘ, mel.	τὸ χαῖεν, ενθός, gratiosum.
υ. τὸ γόνυ, υΘ, genu.	λυ. ὁ ἐλλω, λυΘ, Græcus.
τὸ ἄστυ, εΘ, urbs.	ὁ πιμῶ, ἐ.ος, pastor.
ω. ἡ λητώ, ὁΘ, Latona.	ιν. ἡ ἀκτὴν, ἱνΘ, radius.
αν. ὁ παάν, ανΘ, Pæan.	ον. τὸ μῆζον, ονΘ, majus.
τὸ πύλαν, ανθΘ, quod	τὸ πῶτιν, οθός, verberans.
verberaverit.	

Grammatices.

εν. τὸ διπλῶν, οἰός, bipes.
 τὸ πτεῖν, ὕψος, verbera-
 turum.
 εν. ὁ μέσος, turris.
 τὸ ζῆλον, ἰωύς, iungens.
 εν. ὁ κλών, ὠνός, ramus.
 ἡ χελιδὼν, ὄνος, hirundo.
 ὁ Ξενοφών, ὠνός, Xenophon.
 ὁ δράκων, ὄνιος, draco.
 εν. ὁ θώραξ, ακ, thorax.
 ὁ ἀναξ, ακ, rex.
 ὁ ἀρπαξ, αρος, rapax.
 ἡ δειξ, τειχός, capillus.
 ἡ πτέρυξ, υρος, ala.
 ὁ ὄνυξ, υχος, unguis.
 ἡ αλωπιξ, εκος, vulpes.
 ἡ δαμαρ, αρος, uxor.
 τὸ ἥπαρ, αλος, hepax.
 ὁ φθειρ, ειχός, pediculus.
 ἡ χεὶρ, χειχός, manus.
 εν. ὁ σῆρ, ηγος, vermis.
 ὁ σωτήρ, ἥγος, servator.
 ὁ αἰθήρ, εγος, aether.
 ὁ ἀνὴρ, εγος ὁ ἀνδρής, vir.
 εν. τὸ ἥτορ, ογος, cor.
 εν. ὁ χὲ ἡ μάστιγ, υγος, testis.
 εν. ὁ φῶρ, ωχός, fur.
 ὁ ἑκπῶρ, ογος, Hector.
 τὸ ὕδωρ, α, aqua.
 εν. ὁ Αἴας, α, Ajax.
 ὁ μέλας, αρος, niger.
 ἡ μονάς, ἀδος, unitas.
 τὸ γῆρας, ατ, senectus.
 εν. ἡ δαίς, κτός, convivium.
 ὁ χὲ ἡ παῖς, αιδός, puer, puella.
 εν. ἡ ναῖς vel νηδός, αδος vel
 ηδός, navis.

εις. ὁ κλῖς, ενδός, pecten.
 ὁ χαλῖς, εν, gratia.
 ἡ κλῖς, ενδός, clavis.
 εν. ὁ βασιλεύς, ἐ, rex.
 εν. ἡ ἐδής, ἡτ, vestis.
 ὁ πμῖς, ἡν, honoratus.
 ὁ Κλήμης, εν, Clemens.
 ὁ Δημοθένης, ἐνε, Demosthenes.
 εν. ὁ ὄρις, ι, serpens.
 ὁ Πάρις, ιδ, Paris.
 ὁ χὲ ἡ ὄρνις, ιδός, avis.
 εν. τὸ πτεῖν, ι, murus.
 τὸ πτερυγός, ὅτ, qui ver-
 beravit.
 εν. ὁ χὲ ἡ βοῦς, οδός, bos.
 ὁ πλακῖς, ὕν, place-
 ta.
 ὁ ὀδός, ὀν, dens.
 ὁ πῶς, οδός, pes.
 τὸ ἔς, ὠτὸ, auris.
 εν. ὁ μῦς, μυδός, mus.
 ὁ πτελέκς, ἐ, securis.
 ἡ χλαμῖς, υδός, chlamys.
 ὁ ζῆλον, ὕν, iungens.
 ἡ κόρυς υδός, ὕ, galea.
 εν. ὁ γέλος, α, risus.
 ἡ αἰδώς, ὅτ, pudor.
 ὁ Τρῶς, ωδός, Trojanus.
 εν. ὁ ἄλς, ἀλδός, sil.
 ἡ ἄλς, ἀλδός, mare.
 εν. ἡ ἑλμῖς, υδός, tineas.
 εν. ὁ χὲ ἡ μάχης, π, beatus.
 ὁ ὠψ, πός, vultus.
 ὁ Ἀραβ, β, Arabs.
 ἡ κατήλι, φ, scala.

Quinque

Institutio Græcæ

Quinque declinationes nominum contractorum.

Declinationes nominum contractorum oriuntur
è quinta Simplicium.

Appellantur nomina contracta, quia in illis duæ
syllabæ contrahuntur in unam, vel Synæresi, quæ fit
cum duæ vocales in unam ita coeunt. ut ambæ ser-
ventur, ut τείχεϊ, τείχει· vel Crasi, cum utraque
vocalis, vel altera mutetur; ut τείχεα. τείχη.

Prima Declinatio Contractorum

Tres continet terminationes: in ης masculini, fo-
minini & communis generis, ut ὁ Δημοδένης, ἡ τε-
νής, triremis, ὁ καὶ ἡ ἀληθής, verus: in ες & ου neut-
rius, ut τὸ μέλους, membrum, τὸ ἀληθές, verum.
Sing. Nom. ὁ Δημοδένης. Gen. τοῦ Δημοδένε-
ως, Dat. τῷ Δημοδένει, Acc. τὸν Δημοδένεα,
η, Voc. ὦ Δημοδένε.

Dual. Nom. & Acc. τῶ Δημοδένεε, η, Gen. & Dat.
τοῖν Δημοδένεοιν, οἶν, Voc. ὦ Δημοδένεε, η.

Plur. Nom. οἱ Δημοδένεες, ες, Gen. τῶν Δημοδ-
ένεων, ὧν, Dat. τοῖς Δημοδένεσι, Acc. τοὺς Δημο-
δένεας, ες, Voc. ὦ Δημοδένεες, ες.

Sing. Nom. τὸ τεῖχος, Gen. τοῦ τείχε-
ως, Dat. τῷ τείχει, Acc. τὸ τεῖχος, Voc. ὦ τεῖχος.

Dual. Nom. & Acc. τῶ τείχε, τείχη, Gen. & Dat.
τοῖν τεύχεοιν, οἶν, Voc. ὦ τείχε, τείχη.

Plural. Nom. τὰ τεύχεα, η, Gen. τῶν τεύχων, ὧν,
Dat. τοῖς τεύχεσι, Acc. τὰ τεύχεα, τείχη, Voc.
ὦ τεύχεα, η.

Sing. Nom. ὁ καὶ ἡ ἀληθής, καὶ τὸ ἀληθές, Gen. τοῦ καὶ
τῆς ἀληθείας, ες, Dat. τῷ καὶ τῇ καὶ τῷ ἀλη-
θείᾳ, εἰ, Acc. τὸν καὶ τὴν ἀληθέα, ἡ, καὶ τὸ ἀληθές, Voc.
ὦ ἀληθής, καὶ ἀληθές.

Dual. Nom. & Acc. τῶ καὶ τῇ καὶ τὸ ἀληθές, ἡ, Gen.
& Dat. τοῖν καὶ ταῖν καὶ τοῖν ἀληθείοιν, οἶν, Voc.
ὦ ἀληθές, ἡ.

Plur.

Grammatices.

Plur. Nom. οἱ καὶ αἱ ἀληθεῖς εἰς, καὶ τὰ ἀληθέα
 Gen. τῶ ἀληθέων, Dat. τοῖς καὶ τῇ καὶ πῶς ἀληθέσι,
 cc. τοῦ καὶ τὰς ἀληθείας εἰς, καὶ τὰ ἀληθέα ἡ, Voc.
 ἀληθεῖς εἰς, & neut. ἀληθέα ἡ.

Regula.

Nomina propria hujus declinationis, & composita
 ἔτθ, in quibusdam casibus parasyllabice infle-
 untur: ut ὁ Ἀεισφάνης, τῷ Ἀεισφάνῳ, Aristoteli
 anes: ὁ ἐπιδάτης, τοῦ ἐπιδάτας.

Nomina quæ desinunt in ης purum contrahuntur
 uicè in Accusativo in α, ut ὁ καὶ ἡ εὐφυής, inge-
 osus, Accus. τῷ καὶ τῇ εὐφύα, εὐφυνᾷ.

Secunda Declinatio

Duas habet terminationes: ις masculini & fœ-
 minini generis, ut ὁ ὄφις serpens, ἡ πόλις civitas:
 neutrius, ut τὸ σῖνῃπι sinapi.

Sing. Nom. ὁ ὄφις, Gen. τοῦ ὄφι, Dat. τῷ ὄφι,
 Acc. τὸν ὄφιν, Voc. ὦ ὄφι.

Dual. Nom. & Acc. τὼ ὄφιε, Gen. & Dat. τοῖν
 ὄφιν, Voc. ὦ ὄφιε.

Plur. Nom. οἱ ὄφιε, ὄφις, Gen. τῶν ὄφιων, Dat.
 τοῖς ὄφισι, Acc. τοὺς ὄφιας, ὄφεις, Voc. ὦ ὄφιε, ὄφεις.

Sing. Nom. τὸ σῖνῃπι, Gen. τοῦ σινήπιος, Dat. τῷ
 σινήπι, Acc. τὸ σῖνῃπι, Voc. ὦ σινήπι.

Dual. Nom. & Acc. τὼ σινήπιε, Gen. & Dat.
 τοῖν σινηπιόιν, Voc. ὦ σινήπιε.

Plur. Nom. τὰ σινήπια, σῖνῃπι, Gen. τῶν σινη-
 πίων, Dat. τοῖς σινήπιοι, Acc. τὰ σῖνῃπια, σινη-
 πια, Voc. ὦ σινήπια, σινηπια.

Regula.

Casus Antici accentum habent in Antepenultima,
 amvis ultima sit longa.

Tertia Declinatio

Unicam habet terminationem generis masculini
 uum, in ας, ut ὁ βασιλεὺς, rex.

B

Sing.

Institutio Græcæ

Sing Nom. ὁ βασιλεύς, Gen. ὁ βασιλέως, Dat. βασιλεῖ, Acc. τὸν βασιλέα, Voc. ὦ βασιλεῦ, Dual Nom. & Acc. τῶ βασιλέε, Gen. & Dat. τοῖν βασιλέοιν, Voc. ὦ βασιλέε, Plural. Nom. οἱ βασιλεῖς, Gen. τῶν βασιλέων, Dat. τοῖς βασιλέοις, Acc. τοὺς βασιλεῖς, Voc. ὦ βασιλεῖς, λέις.

Quarta Declinatio

Duas habet terminationes, *ως* & *ω*, generis feminini tantum; ut ἡ Λητώ, Latona, ἡ αἰδώς, verecundia.

Sing Nom. ἡ Λητώ, Gen. τῆς Λητέως, Dat. Λητοῖ, Acc. τὴν Λητίαν, Voc. ὦ Λητοῖ.

Dual Nom. & Acc. τὰ Λητώ, Gen. & Dat. τῶν Λητοῖν, Voc. ὦ Λητώ.

Plur. Nom. αἱ Λητοῖ, Gen. τῶν Λητοῦν, Dat. Λητοῖς, Acc. τὰς Λητέας, Voc. ὦ Λητοῖ.

Numerus singularis tantum in hac Declinatione contrahitur: Numerus Dualis & Pluralis sequuntur formam tertiæ Declinationis simplicium.

Vocativus singularis similis est Dativo, qui dicitur in *οῖ*.

Quinta Declinatio.

Quinta Declinatio duas complectitur terminationes, *ας* purum & *ας* generis neutrius: ut τὸ κέρα, cornu, τὰ κέρα, cornua.

Sing. Nom. τὸ κέρα, Gen. τοῦ κέρατος, κέρατος, Dat. τῷ κέρατι, κέρατι, Acc. τὸ κέρα, Voc. ὦ κέρα.

Dual. Nom. & Acc. τὰ κέρατε, κέρατε, Gen. & Dat. τοῖν κέρατοι, κέρατοι, κέρατον, Voc. ὦ κέρατε, κέρατε, κέρα.

Plur. Nom. τὰ κέρατα, κέρατα, κέρα, Gen. τῶν κέρατων, κέρατων, κέρατον, Dat. τοῖς κέρασι, κέρασι, Acc. τὰ κέρατα, κέρατα, κέρα, Voc. ὦ κέρατα, κέρατα, κέρα.

Contractio fit tollendo τ, ut κέρας, κέρατος, κέρατον.

Nom.

Grammatices.

- 1 νόος νῆς, mens; ῥόος ῥῆς, fluxus; πλόος πλῆς navigatio; ἀπλόος ἀπλῆς simplex; διπλόος διπλῆς duplex; σάος σῶς Att. Ὡ σῶν Acc.
- 2 χρυσεῖς aureus, ἀργυρεῖς argenteus, χαλκεῖς æreus, ἀ nominibus in eos.
- 3 Σιμῶεις σιμῆς, σιμῶενλος σιμῆνλος, πλακοῖς πλακῆς, πλακῶενλος πλακῆνλος, placenta.
- 4 ὁ πμῆς, πμῆνλος, ἀ πμῆεις honoratus
- 5 In ηρ circumflexa, ut κῆρ κῆρος, ἀ κέαρ, cor; Ὡ παῖς παιδός, ἀ παῖς, puer.
- 6 ὁ μωσῆς, ᾤ μωσῆ ὁ μωῦσῆς, ᾤ μωῦσῆ ὁ μωσῆς, μωσῆς ὁ μωῦσῆς, μωῦσῆς ὁ μωσῆς.
- 7 ὁ δαλῆς, δαλῆ ὁ δάλης, δάλῆλος. Οἰδῖπας, Οἰδῖπιδος. Οἰδῖπιδης, Οἰδῖπιδος, Oedipus. Item ὁσέον, ὁσ offis, ὁσῆν, Gen. ὅς, ῆς, Dat. ὅφ, ῶ.
- 1 Substantiva Barytona in υς, quæ contrahuntur in Nominativo, Accusativo Ὡ Vocativo plurali in υς, ut ἐεινυῖες ἐεινυῖς, furie.
- 2 Imparisyllabica in υς, quæ contrahuntur in Nominat. Accus. Ὡ Voc. plur. in υς, ut βόες boves, βῆς, Dor. βῆς.
- 3 Adjectiva in υς, quorum masculina in Dat. singulari, Nominat. Accus. Ὡ Voc. plu. contrahuntur more primæ Declinationis contrahentium, ut ἡδύς, ἡδέος, ἡδέϊ, ἡδέϊ.
- 4 Comparativa, quæ contrahuntur in Acc. singulari, Nominat. Acc. Ὡ Voc. plurali; ut Accus. μείζονα, μείζονα, μείζω, Nom. μείζονες, μείζονες, μείζονες, Acc. μείζονας, μείζονας, μείζονες, Voc. μείζονα, μείζονα, μείζω.

Institutio Græcæ

Heteroclita.

Heteroclita sunt, quæ à communi declinanditione deflectunt.

Heteroclita Genere.

In singulari numero generis sunt masculini, plurali neutrius, δεσμός vinculum, τὰ δεσμά, ἐρέμωος remus, τὰ ἐρέσματα, ζυγός jugum, τὰ ζυγά, κλῶ circulus, τὰ κῶλλα, λύχνος lucerna, τὰ λύχνα, μοχλός vectis, τὰ μοχλά, νῶτο dorsum, νῶτα, σταθμός statio, τὰ σταθμά, βράχης collis, τὰ βράχια.

In singulari numero generis foemini, in plurali neutrius sunt, ἡ κέλευδος via, τὰ κέλευθα, ἡ δίεξ currus, τὰ δίεξα quibus addi potest, ὁ κύῃ ἡ τάρταρος, τὰ τάρταρα.

Quatuor singulari numero generis sunt foemini, duali verò masculini; ut ἡ γυνή mulier, τὴ γυναικί, ἡ ὁδὸς via, τὴ ὁδῶ, cum compositis; ἡ πόλις civitas, τὴ πόλιν, ἡ χεὶρ manus, τὴ χεῖρι.

Heteroclita casibus.

Nomina literarum, ut ἄλφα, βῆτα.
Quæ Apocopen patiuntur, ut δῶ pro δῶμος; τρῶφι pro τροφίμων nutrimentum.
Omnes numeri à quatuor.
Poetica in φη & φιν.
Similiter βρέτας statua, δέμας corpus, σέβας veneratio, ὄναρ somnium, δέπας poculum, ὄρεα utilitas, σέλας lumen, νῶκερ torpor, δῶς donum, &c.

Μονορίδιον tantum unum est, ὦ τάν, ὦ ἀμικὲς vel amici, ἀβ ἔτης.

Διπτότα, ἀμφοῖν, ἀμφοῖν· οἱ φδοῖες, τὸ φθοῖα placenta; ἄπια pro ἀπνα, quædam, Nominat, Accusat, Plural.

Τριπτότα

Grammatices.

Triptôta ἀλλήλων, λων, λων· ἀλλήλοις, αἰς, οἰς·
 ἡλως, λας, λα· ἄρνος, ὄρναι· οἱ ἄρνες, τῷ ἄρ-
 νῳ, agnus. His adde sanctum nomen Ἰησοῦς, Ἰησοῦ,
 ῶ, Ἰησοῦν, Ἰησοῦ. Sic diminutiva circumflexa in ὄς,
 ὁ δονός baculus, Gen. τῷ δ, Dat. τῷ δ, Acc. τῷ ῶ.
 Vocativo carent Indefinita & Interrogativa.

Heteroclita Numero.

Plurali carent ἡ ἄλς mare, ἡ γῆ terra, ὁ αἷρ aër,
 πῶρ ignis, τὸ ἔλαιον oleum, & nomina propria.
 Singulari carent ἀλφίς, ἐμπήμα, μέγαρε, ἀδύ-
 θῆβαι, ὀνειράς, & festa deorum, cum plurimis
 is.

Heteroclita Declinatione.

Quædam sunt neutra in αρ quæ à nominibus in
 genitivum mutantur, ut ορέαρ puteus, ἡ παρ je-
 ρ, ὕδωρ aqua, ἡ μάρ dies. Gen. ορέας, ἡ παλ,
 αλ, ἡ μάλ. His addi potest γάλα lac, γάλα-
 ρ, γυνή mulier, γυναικός.

Redundantia in Nominativo.

Ζῆς, Jupiter, decem habet rectos; Δῶς, Βδῶς,
 ῶ, Ζᾶν, Ζῆς, Ζᾶς, Δῖς, Δῶν, Δᾶν, Gen. Ζῶνός
 Δῖδος, Dat. Ζῶνι vel Δῖι, Acc. Ζῶνα vel Δῖα,
 oc. ὦ Ζεῦ. Τὸ κᾶρε κᾶρτων, κᾶρ, indeclinabile:
 ρς, κραῖδος, κᾶρας, κραῖα, caput, ὁ ὑδς, τῷ ὑῶ,
 ῶς, τῷ ὑῶς, ὁ ὑῖς, τῷ ὑῖος, ὑδς, filius: ἡ ναῦς,
 ρς, navis. Gen. ναδς & νηός· μάχερ, μάχερρ, μαχί-
 ρς, felix: ἡ ἀκπς, κῷ ἀκπν, radius: ὁ δειπνος, κῷ
 δειπνον, coena: ὁ δένδρς, κῷ τὸ δένδρν, lignum:
 ρς, μάρς, μάρς, τειτς: ὁ σκόρ, κῷ τὸ
 ὅτ, tenebræ: ὁ ἔλεος, κῷ τὸ ἔλε, misericor-
 ρ: τὸ δάκρυ κῷ δάκρυον, lacrymæ.

Redundantia Genitivo.

Δάρης, Δάρη, Δάρεως, Δάρηος, Dares: γόνυ, γό-
 ρς, γόνυα, genu: ὁ λάας, lapis: λάας, & crasi,
 B 3 λάα:

Institutio Græcæ

λαῖ⊙ ὁ λαός, λᾶ⊙ ὁ λαός, λᾶ⊙ τὸ λαός, λᾶ⊙
 λαῖ⊙ ὁ λαῖς, λαῖ⊙ ὁ λαῖς, λαῖ⊙ ὁ λαῖς. Μίνω, Μί-
 νω⊙, Μίνω, Μίνω: γέλω, γέλω⊙, & γέλω, γίλω⊙,
 δόρυ, ἄλτα, δόρυ⊙ & δόρυ per Metathesin, & δό-
 ρυ, δόρυ⊙, δόρυ, Ροῦτ. δόρυ δόρυ, δόρυ, δόρυ,
 δόρυ, δόρυ⊙, δόρυ.

De Patronymicis.

Patronymicum est, quod vel à patre, vel ab ali-
 quapiam suæ familiæ persona derivatur.

Patronymica	Masculina desinunt vel	<p>In ἰδης, quæ sunt à genitiuis primitivorum mutando ter- minationem in ἰδης, ut Πη- λέως, Πηλεΐδης, per Synare- sin Πηλεΐδης, per Epenthese- Πηληϊάδης, & Ionica prod.</p> <p>In ἄδης, cùm nomen sit vel pri- mæ declinationis, ut Βορέας Βορεάδης vel desinat pure ut ἥλιος, ἡλιαδης.</p>
	Fœminina desinunt vel	<p>In ις & ας, quæ sunt à Mas- culinis removendo δης, ut Νη- στείδης, Νησεΐς ἡλιαδης, ἡλιαίς.</p> <p>In ἰνι vel ὠνι, quæ sunt à ge- nitivis primitivorum mutando ultimam syllabam in ἰνι vel ὠνι, ut Ἀδράς, Ἀδράς, Ἀδράσινι, Ἰγέρως, Ἰγέρως, Ἰγερῶνι.</p>

Patronymica Ionica desinunt in ἰων, ut Κερίων
 Πελεῖων, Ατρεῖων.

Diminu-

Grammatices.

Diminutiva } in { *ων, μωρίων, stultulus;*
 varias ha- } in Masc. { *αξ, λίθαξ, lapillulus.*
 bent ter- } { *σκῶ, νεανίσκῶ, juvenis.*
 minatio- } { *λῶ, ναυτίλῶ, nautila.*
 nes: } { *ισ, κελῶις, fonticulus.*
 } { *σκη, παιδίσκη, puellula.*
 } { *νη, πολίχνη, urbecula.*

Neutra { *ιον, γνωμίδιον, sententiola:*
 in { *πολίχριον, urbecula.*

tur in { *κος, ut μουσικός, musicus, à μῦσα.*
 { *ιος, ut ἑρμηνεύς, coelestis, ab ἑρανό.*
 { *νος, ut ἀνθρώπινος, humanus, ab ἀνθρώ-*
 { *πος.*
 { *μος, ut ἀνθρώπιος, humanus, ab ἀνθρώ-*
 { *πος.*
 { *ώδης, ut λιθώδης, lapidosus, à λίθος.*
 { *ῶ purum, ut πατρώος, paternus, à πατήρ.*

Adjectiva.

Adjectiva in *ος* purum & *eos* faciunt *scemin-*
um per *a*, reliqua per *η*, ut *ἄγιος, ἄγρια, ἄγιον.*
nectus: ἀνθηρὸς, ἀνθηρῶ, ἀνθηρὸν, floridus: ex-
pitur ὄγδοος, ὅη, οον, octavus.

Quatuor adjectiva formant neutrum genus per *ο*,
λλος, ηλικῦτος, τοσῦτος, τοιῦτος; & tria pronon-
mina, αὐτός, αὐτὸς, ἐκείνος.

Adjectiva { *ὺς* } formant { *εῖα* }
 { *εις* } *scemin.* { *εαυα* } neutrum per { *ὺ* }
 { *ῦς* } in { *ῆ* } { *εν* }
 { *ῦν* }

{ *ὀξύς, ὀξεῖα, ὀξύ, acutus.*
 { *χαρίεις, χαρίεα, χάρειν, graciosus.*
 { *ἁπλῆς, ἁπλῆ, ἁπλῦν, simplex.*

Excipe *πολύς, πολλή, πολύ, Ac. πολὺν, πολλῶ,*
πολὺ, Poet. πολλὸν, Gen. πολέος, Dat. πολεί, Plur.
Nom. πολέες, Gen. πολέων, D. πολέσι, Ac. πολέας.

Institutio Græcæ

Adjectiva in *as* habent fœmininum in *a*, neutrum in *ov*, ut *πᾶς, πᾶσα, πᾶν*, omnis. Sed *μέγας, μεγάλη, μέγα*, Gen. *μεγάλῃ, μεγάλης, μεγάλῃ*. Dat. *μεγάλῃ, μεγάλῳ*, Acc. *μέγαν, μεγάλην, μέγα*. *μέλαινα, μέλαν*, niger. Gen. *μέλανθ, μελαινῆς, μέλανθ*. *τάλας, τάλαινα, τέλαν*, miser. Gen. *τάλανθ, τάλαινῆς, τέλανθ*.

Sing. Nom. ὁ *πᾶς*, ἡ *πᾶσα*, τὸ *πᾶν*, Gen. *παντός, παντός*, Dat. *παντί, πάσῃ, παντί*, Acc. *πάντα, πᾶσαν, πᾶν*, Voc. ὦ *πᾶς, πᾶσα, πᾶν*.

Dual Nom. Acc. Voc. *πάντε, πάσα, πάντε*, Gen. & Dat. *πάντοι, πάσιν, πάντοι*.

Plur. Nom. *πάντες, πᾶσαι, πάντα*, Gen. *πάντων, πᾶντων*, Dat. *πᾶσι, πάσαις, πᾶσι*, Acc. *πάντας, πάσας, πάντα*, Voc. ὦ *πάντες, πᾶσαι, πάντα*.

Adjectiva per tria genera & duas terminations declinata, desinunt in	$\left. \begin{array}{l} \text{ης} \\ \text{ις} \\ \text{υς} \\ \text{ος} \\ \text{ων} \end{array} \right\}$	& formant neutrum per	$\left. \begin{array}{l} \text{ος} \\ \text{ις} \\ \text{υς} \\ \text{ος} \\ \text{ων} \end{array} \right\}$
--	--	-----------------------	--

ut $\left\{ \begin{array}{l} \text{ὁ καὶ ἡ ἀληθής, καὶ τὸ ἀληθές, verus.} \\ \text{ὁ καὶ ἡ εὐχάεις, καὶ τὸ εὐχάει, gratiofus.} \\ \text{ὁ καὶ ἡ ἄδακρυς, καὶ τὸ ἄδακρυ, sine lachrymis.} \\ \text{ὁ καὶ ἡ πολύπες, καὶ τὸ πολύπεν, inultipes.} \\ \text{ὁ καὶ ἡ τέρεν, καὶ τὸ τέρεν, tener.} \\ \text{ὁ καὶ ἡ εὐδαίμων, καὶ τὸ εὐδαίμον, felix.} \end{array} \right.$

Sic ὁ καὶ ἡ *πῆς*, καὶ τὸ *πῆ*, aliquis. Gen. *πῆς* καὶ *τῆς* καὶ *πῆς*, Dat. *τῷ καὶ τῇ καὶ τῷ*, Acc. *τὴ καὶ τὴ καὶ τὴ* καὶ τὸ *πῆ*, &c. *πῆς, πῆ, πῆθ*; quis, quæ, quid?

Quædam sunt trium generum ut ὁ καὶ ἡ καὶ τὸ *μακάριος* felix, ὁ καὶ ἡ καὶ τὸ *ἄρπαξ* rapax.

Numeralia.

Numeralia quædam sunt ordinalia, quædam cardinalia.

Grammatices.

Cardinalia sunt, ἓς unus, δύο vel δύο duo, τρεῖς
tres, τέσσαρες quatuor, quæ sic inflectuntur.

Masculino ἓς, ἐνδς, ἐνὶ, ἐνα, unus.

Fœminino μία, μίας, μιᾷ, μίαν, una.

Neutro ἓν, ἐνδς, ἐνὶ, ἐν, unum.

Eodē modo declinantur composita ἀβεί, ἑβείς &
ἡβεί, nemo, nullus, ἑδεμία, ἡδεμία, ἑδέν, ἡδέν.

Δύο, Atticè δύο duo, Genitivo & Dativo δύοιν

& δύοιν Atticè, Dativo δύοι Poëticè,

Sed δύο omnium generum & omnium casuum esse
observatur.

Plur. οἱ καὶ αἱ βῆς, καὶ τὰ βία, Gen. τῶν τετῶν, Dat.

τοῖς τετσί, Acc. τὸν καὶ τὰς βῆς, καὶ τὰ τεία, tres.

Plur. οἱ καὶ αἱ τέσσαρες, καὶ τὰ τέσσαρα, Gen. τῶν

τεσσάρων, Dat. τοῖς τέσσασι, Acc. τὸν καὶ τὰς

τέσσαρας, καὶ τὰ τέσσαρα.

A quatuor usque ad centum non declinantur nume-
ralia, ut πέντε quinque, ἕξ sex ἐπὶ ἑπτά septem, ὀκτώ octo,
ἐννέα novem, δέκα decem, ἑνδεκά undecim, δώδεκα
duodecim, δεκάβις tredecim, δεκάτέσσαρες quatuor-
decim, δεκάπέντε quindecim, ἑκατόσι viginti, εἰκοσι
viginti unus, εἰκοσι δύο viginti duo, ἑκατάκοντα
viginti, τεσσαράκοντα quadraginta, πενήκοντα
quingenta, ἑξήκοντα sexaginta, ἑβδομήκοντα sep-
tuaginta, ὀσδομήκοντα octoginta, ἐννεήκοντα nonagin-
ta, ἑκατὸν centum. Quæ numerum centenarium se-
quuntur declinabilia sunt, οἱ διακόσιοι, αἱ διακόσιαι,
τὰ διακόσια, ducenti, ducentiæ, ducenta, τετρακόσιοι
trecenti, τεσσαρακόσιοι quadringenti, πεντακόσιοι
quingenti, ἑξακόσιοι sexcenti, ἑπτακόσιοι, ὀκτακόσιοι,
ἐννεακόσιοι χίλιοι mille, διχίλιοι bis mille, τριχίλι-
οι, τετραχίλιοι, πενταχίλιοι, ἑκατόμυριοι decies
mille, δισμύριοι, τρισμύριοι, & sic deinceps, &c.

Ordinalia sunt quæ interrogationi πόσος quous,
ἀπὸ πόθεν respondēt; ut πρῶτος primus, δεύτερος secundus,
τρίτος tertius, τέταρτος quartus, πέμπτος quintus,

ἕκτος

Institutio Græcæ

ἕκῃ ⓪ sextus, ἑβδομος septimus, ὀσδὸς octavus, ἑν-
 ναῖ ⓪ nonus, δέκα ⓪ decimus, ἐνδέκα ⓪ undeci-
 mus, δώδεκα ⓪ duodecimus, τρεῖς καὶ δέκα τος decimus
 tertius, τεσσαρεσκαὶ δέκα ⓪, Ἔς. εἰκοστὸς vigesimus
 εἰκοστὸς ᾧ ἄτος, εἰκοστὸς δὲ τερες, Ἔς. τριακοστὸς, τρε-
 σαρχικὸς, πενήνκοστος, ἑξήκοστος, ἑβδομηκοστὸς, ὀσδον-
 κοστὸς, ἐννεήκοστος, ἑκατόστος, centesimus, διακοποςτὸς,
 τριακοποςτὸς, Ἔς. χιλιοστὸς, millesimus, διὰ χιλιοστὸς,
 bis millesimus, Ἔς. μυριοστὸς, decies millesimus, δισμυ-
 ριοστὸς, vicies millesimus, Ἔς. Præterea sunt nomina
 dialia, quæ dierum spatium significant, ut τετάρτῃ ⓪,
 tertianus, τετάρτατος, quartanus, Ἔς. id est erumpens,
 aut aliquid agens die 3, 4, Ἔς.

Græci numeros his literis exprimunt,

α 1.	β 2.	γ 3.	δ 4.	ε 5.	ς 6.	ζ 7.	η 8.
θ 9.	ι 10.	ια 11.	ιβ 12.	ιγ 13.	ιδ 14.	ιε 15.	ις 16.
ιζ 17.	ιη 18.	ιδ 19.	κ 20.	λ 30.	μ 40.	ν 50.	ξ 60.
ο 70.	π 80.	ρ 90.	σ 100.	τ 200.	υ 400.	φ 500.	χ 600.
ψ 700.	ω 800.	πι 900.	α 1000.				

Comparatio Nominum.

Adjectiva in ⓪ formant comparativum mutando
 s in τερες, & superlativum in παῖ ⓪,

ut { ἑνδοξος, ἐνδοξότερες, ἐνδοξότατῃ.
 ἐνδοξή, ἐνδοξέστερα, ἐνδοξοτάτη.
 ἑνδοξον, ἐνδοξότερον, ἐνδοξότατον.

Quæ penultimam habent brevem mutant o in ο
 in comparativo & superlativo, ut φρόνιμος, φρονι-
 μώτερες, φρονιμώτατῃ, prudens, prudentior, pru-
 dentissimus. Excipe κενός, κενότερες, κενότατῃ,
 vacuus: στενός, στενότερες, στενότατῃ, angustus.

Reliqua adjectiva comparantur per ἥτερες & ἑστῇ
 τῃ,

Grammatices.

γ, sed in ας per ἀντερ & ἀνταί in υς saepe per
ίων & ις, ut

ἡκός συσκευτικός ὑπερθετικός
positivus Comparativus Superlativus.

ων, σωφρων, σωφρονέστερ, σωφρονέσαι, modestus.
ας, μέλας, μελάντερ, μελάνται, niger.
ης, χαίρεις, χαίρεστερ, χαίρεσαι, gratiosus.
ης, εὐπείθης, εὐπείθεστερ, εὐπείθεσαι, religiosus.
ες, ἁπλῆς, ἁπλῆστερ, ἁπλῆσαι, simplex.
υς, εὐρύς, εὐρύτερος & εὐρείων, εὐρύτατος & εὐείσος, latus.

Comparatio irregularis.

ἁμείνων, melior. Optimus.
ἄρειων ἄρις.
βελίων vel βέλτερ βέλτερ.
κρείων vel κρείεσθαι κρείεσθαι.
λαῖων vel λαῖτερ, λαῖων λαῖος.
καλλίων κάλλισθαι.
φέρτερ φέρεις & φέρτατ.

κακότερ Peior { κακίς } pessimus.
κακίων { κακίς }
χειρών { χείρις }
χερίων { χείρις }

μικρότερ μικρότατ, minimus.
μείων, minor. { }
ἥτων, ἥστων { }
ελάτων, ἐλάτων ἐλάττω.

μέγας, μέγας & μέγας, μέγας, magnus, major, maximus.

αἰσχίων, αἰσχίος, turpis.

ἐχθίων, ἐχθίος, inimicus.

ῥαδί, ῥαδί, ῥαδί, ῥαδί, facilis.

πολύς, πολέων & πλείων, πλείος, multus.

φίλος, φίλτερος, φίλτατ, Poët. amicus.

Attici formant multa per ἴστος & ἴσαι, & nonnulla per
εἴστος & εἴστος, à positivis in ας.

Δάλος,

Institutio Græca

Ἀλάθ, λαλῖστερος, λαλῖσαιθ, loquax.

Ὀλίγος, ὀλιγῖστερος, ὀλιγῖσαιθ vel ὀλίγιςτος, paucus, &c.

Comparantur etiam	Substantiva : ut	{ κέρδος lucrum, κερδῶν, κέρδηςθ. κῦδος gloria, κυδῶν, κύδηςθ.
	Pronomen :	αὐτός, αὐτόταιθ.
	Verbum :	{ Βάλλω, βέλειςθ, βέλπηςθ. Φέρω, φέρειςτος, φέρῃαιος, φέριςτος & φέρῃιστος
	Adverbia :	{ Ἄνω supra, ἀνώτερθ, ἀνώταιθ. Μέλα valde, μᾶλλον, μάλιστα. Κάτω infra, κατώτερθ, κατώταιθ. Πόρρω longè, περρύτερθ, πορρῶταιθ. Πέραν ultra, πρᾶύτερθ, πρᾶίταιθ. Ἐξω extra, ἔξώτερθ, ἔξώταιθ. Ἐγγὺς propè, ἐγγύτερος, ἐγγίων, ἐγγύταιθ, vel ἔγγιςθ.
		{ Ὑπὲρ super, ὑπέρτερθ, ὑπέρταιθ per Sync. ὕπαιθ.
		{ Πρὸ ante, πρύτερος, πρῶταιθ, πρᾶίθ, πρῶτος.
	Præpositio- nes :	
	Participi- um :	{ Εῤῥωμύθ robustus, ἐρρῶμυρῆστερος, ἐρ ρῶμυρῆσαιθ.

Pronomina.

Pronomina primitiva sunt ἐγὼ ego. σὺ tu, ἔ σου.

Possessiva sunt ἐμὸς meus, σὸς tuus, ὃς vel ἑὸς suus, νῶϊτε-
ρος noster duorum, σφωῖτερθ vester duorum, ἡμέτερθ no-
ster, ὑμέτερθ vester, σφῆτερθ suus.

Demonstrativa sunt οὗτος hic, ἐκεῖνθ ille.

Relativum unum, αὐτός ipse.

Composita sunt ἐμαυτῷ mei ipsius, σεαυτῷ tui ipsius, ἐαυ-
τῷ sui ipsius.

Ἐγὼ ego.

Sing. Nom. ἐγὼ, Gen. ἐμοῦ, Dat. ἐμοί, Acc. ἐμέ, & per Aphæ-
resin, μὲ, μοί, μέ.

Dual. Nom. & Acc. νῶϊ, νῶ, Gen. & Dat. νῶϊν, νῶν.

Plural. Nom. ἡμεῖς, Gen. ἡμῶν, Dat. ἡμῖν, Acc. ἡμᾶς.

Grammatices.

Σὺ τῦ.

Sing. πὸ σοῖ, σοί. Dual. σφῶϊ, σφῶ, σφῶϊν, σφῶν. Plural.
μῶϊς ἑμῶν, ὑμῶν, ὑμῶς.

३ fui.

Sing. Nom. caret, Gen. $\tilde{\epsilon}$, $o\tilde{\iota}$ vel $\acute{\epsilon}o\tilde{\iota}$, $\acute{\epsilon}$, Dual. $\sigma\phi\omega\tilde{\epsilon}$, $\sigma\phi\tilde{\epsilon}$, $\sigma\phi\omega\tilde{\iota}\nu$, $\sigma\phi\tilde{\iota}\nu$, Plural. $\sigma\phi\tilde{\epsilon}\iota\varsigma$, $\sigma\phi\omega\tilde{\iota}\nu$, $\sigma\phi\tilde{\iota}\sigma\iota$, $\sigma\phi\tilde{\alpha}\varsigma$.

Reliqua per tria genera. more Adjectivorum, & ut nomina secundæ & tertiæ Declinationis inflectuntur.

κὺς.	ἐμὴ,	ἐμὸν.	ἐγὼ.	αὐτὴ,	αὐτό.
ἡμέτερος,	ἡμεῖς,	ἡμέτερον.	ἐκεῖν,	ἐκεῖνη,	ἐκεῖνο.
αὐτέρ,	ναὐτέρ,	ναὐτέρον.	αὐτός,	αὐτή,	αὐτό.
ὅς vel τεός,	σὴ, τεή,	σὺν, τεόν.	ἐμαυτῶ,	ἐμαυτῆς,	ἐμαυτῶ.
σφωίτερος,	σφωίτέρα,	σφωίτερον.	σεαυτῶ,	σεαυτῆς,	σεαυτῶ.
ὅς vel ὅς,	ἐν vel ἡ,	ἐόν vel ὄν.	ἐαυτῶ,	ἐαυτῆς,	ἐαυτῶ.
ἐτέρ,	σφεῖρα,	σφέτερον.			

Sing Nom. $\epsilon\gamma\omega$, $\alpha\upsilon\tau\eta$, $\tau\tilde{\eta}\tau\omega$, Gen. $\tau\acute{\epsilon}\tau\epsilon$, $\tau\alpha\upsilon\tau\eta\varsigma$, $\tau\acute{\epsilon}\tau\epsilon$, Dat. $\epsilon\gamma\omega$, $\tau\alpha\upsilon\tau\eta$, $\tau\acute{\epsilon}\tau\omega$, Acc. $\tau\tilde{\eta}\tau\omega$, $\tau\alpha\upsilon\tau\acute{\omega}$, $\tau\tilde{\eta}\tau\omega$.

Dual. Nom. Acc. & Voc. τέτω, ταῦτα, τέτω, Gen. & Dat τέτοιν, ταῦταιν, τέτοιν.

Plural. Nom. ἔτοι, αὐτοὶ, ταῦτα, Gen. τέτων, Dat. τέ-
τοις, ταῦταις, τέτοις, Acc. τέτους, ταύτας, ταῦτα.

Sic variatur ἐκείνος.

*Pronomina composita quæ carent
Nominativo.*

Gen. ἑμᾶντῶ, ἑμᾶντῆς, ἑμᾶντῶ, Gen. σταντῶ, σταντῆς, σταντῶ, Gen. ἑαντῶ, ἑαντῆς, ἑαντῶ.

Pronomen indefinitum δειρά.

Ὁ δειράvel δῆς, ὁ δεινός & δειράλος, τῷ δεινῷ & δει-
ραν, ὁ δεινά.

ἡ δὲ ψαλμὸς, τὸ δεῖνος, τῇ δεῖνι, τὸ δεῖνα.

Σὶ δὲ δειῖται, τῷ δειῖται, τῷ δειῖται, τῷ δειῖται.

Verbum

Institutio Græca

Verbum.

Conjugationes συζυγίαι sunt tredecim ; sex Barytonorum, tres Contractorum, quatuor Verborum in *μι*.

Vocantur Barytona, quia gravem habent tonum in ultima, qui non appingitur, sed intelligitur, accentus sit in penultima.

Conjugationes verborum dignoscuntur per litteras Characteristicas, quæ figurativæ, vel indicæ appellantur.

Littera Characteristica est, quæ præcedit *ω* vel *ο* *υ* *αι*. Sed in *π*, *κ*, *μν*, prior littera est Characteristica.

Characteristicæ Conjugationis

Primæ	{ π τέρω Fut. }	{ τέρω Præt. }	{ τέτρωα Delecto }
	{ β λείβω Fut. }	{ λείβω Præt. }	{ λέλειτα Sacrifico }
	{ ρ γράρω Fut. }	{ γράω Præt. }	{ γέγραα Scribo }
	{ πύπρω Fut. }	{ πύω Præt. }	{ πέπρωα Verbero }
	{ κ πλέκω Fut. }	{ πλέξω Præt. }	{ πέπλεχα Plico }
Secundæ	{ γ λέγω Fut. }	{ λέξω Præt. }	{ λέλεχα Dico }
	{ χ βέχω Fut. }	{ βρέξω Præt. }	{ τέβεχα Curro }
	{ κί ήκω Fut. }	{ ήξω Præt. }	{ τέτεχα Pario }
	{ τ άνίρω Fut. }	{ άνίσω Præt. }	{ ήνωκα Perficio }
	{ δ άδω Fut. }	{ άσω Præt. }	{ ήκα Cano }
Tertiæ	{ δ πλίνω Fut. }	{ πλίσω Præt. }	{ πέπληκα Impleo }
	{ ω πλάω Fut. }	{ πλάω Præt. }	{ πέπλακα Fingo }
	{ η όρύω Fut. }	{ όρύω Præt. }	{ ώρυχα Fodio }
	{ ζ * φράζω Fut. }	{ φράσω Præt. }	{ πέφρακα Dico }
	{ λ ψάλλω Fut. }	{ ψάλλω Præt. }	{ έψαλχα Psallo }
Quartæ	{ μ νέμω Fut. }	{ νεμῶ Præt. }	{ νενέμηκα Distribuo }
	{ φ φαίνω Fut. }	{ φανῶ Præt. }	{ πίσαχα Ostendo }
	{ σ σπείρω Fut. }	{ σπερῶ Præt. }	{ έσπαρχα Sero }
	{ μν τέμνω Fut. }	{ τεμῶ Præt. }	{ τετέμηκα Scindo }

Sextæ *ω* purum, *ήω*, Fut. *ήσω*, Præt. *τέπηκα*, Honoro.

* Nonnulla in *ζω* habent *ξω*, ut *οιμώζω*, *οιμώξω*, & alia. In *ωω* habent *σω* & *ξω*.

Grammatices.

In Activo & Medio octo sunt tempora. Γρᾱςens, ῥόνος ἐνέσῳς. Præteritum imperfectum, Παρατακός. Perfectum, Παρακείμενος. Plusquam perfect. Γρᾱςουνήλικός. Aoristus primus & secundus, Αόριστος πρῶτος καὶ δεύτερος. Futurum primum & secundum, Μέλλον πρῶτος καὶ δεύτερος. In Passivo additur Paulò post Fut. Μετ' ὀλίγον μέλλον χρόνος.

Modi Ἑγκλίσεις

Quinque ut apud Latinos; Indicativus Ὀριστική. Imperativus Περσική. Optativus Εὐκτική. Subjunctivus Ὑποτακτική. Infinitivus Ἀπαρέμφατος.

Regula.

Cum prima persona pluralis exit in *μεν*, prima singularis deest. Cum tertia pluralis exit in *σιν* vel *ται*, tertia dualis eadem est cum secunda.

Modus Indicativus, à quo omnes alii

Modi deducuntur.

Tempus præsens.

{	τύπω, τύπῃς, τύπῃ	Verb. ro.
	τύπῃςτον, τύπῃςτον	
	τύπῃςμεν, τύπῃςτε, τύπῃςσι.	

Unde Imperfectum.

{	ἔτυπῃον, ἔτυπῃες, ἔτυπῃς	Verberabam.
	ἔτυπῃςτον, ἔτυπῃςτόν	
	ἔτύπῃςμεν, ἔτύπῃςτε, ἔτυπῃον.	

Futurum primum.

{	τύψω, τόψῃς, τύψῃ	Verbera'o.
	τύψῃςτον, τίψῃςτον	
	τύψῃςμεν, τύψῃςτε, τύψῃσι.	

Unde Aoristus primus.

{	ἔτυψα, ἔτυψας, ἔτυψα	Verberavi.
	ἔτύψατον, ἔτυψάτων	
	ἔτύψαμεν, ἔτύψατε, ἔτυψαν.	

Per-

Institutio Græca

Perfectum.

- S. { Τέτυρα, τέτυρας, τέτυρε· *Verberavi*
 D. { πετύραλον, τετύραλον·
 P. { τετύραμην, τετύρατε, τετύρασθ·

Unde plusquam perfectum.

- S. { ἐτέτυρα, ἐτέτυρας, ἐτέτυρε· *Verberaveram*
 D. { ἐτετύραλον, ἐτετύρατον·
 P. { ἐτετύραμην, ἐτετύρατε, ἐτετύρασθ·

Aoristus secundus.

- S. { ἔτυπον, ἔτυπες, ἔτυπε· *Verberavi*
 D. { ἐτόπιον, ἐτυπέτω·
 P. { ἐτύπομην, ἐτύπετε, ἐτύπασθ·

Unde Futurum secundum.

- S. { τυπήσῃς, τυπήσῃ· *Verberabo*
 D. { τυπήσῃτον, τυπήσῃτον·
 P. { τυπήσῃτε, τυπήσῃτε·

Modus Imperativus.

Præsens & Imperfectum.

- S. { τύπῃ, τυπέτω· *Verbera*
 D. { τύπετον, τυπέτων·
 P. { τύπετε, τυπέτω·

Aoristus primus.

- S. { τύπον, τυπάτω· *Verberato tu*
 D. { τύπατον, τυπάτων·
 P. { τύπετε, τυπέτω·

Aoristus secundus.

- S. { τύπε, τυπέτω· *Verberato tu*
 D. { τύπετον, τυπέτων·
 P. { τύπετε, τυπέτω·

Perfectum & plusquam perfectum.

- S. { τέτυρε, τετύρετω· *Verberaveris*
 D. { τετύρετον, τετύρετων·
 P. { τετύρετε, τετύρετω·

Grammatices.

Modus Optativus.

Præfens & Imperfectum, αἶδε

{ τύποιμι, τύποις, τύποι
τύποιτον, τυποίτω
τύποιμην, τύποιτε, τύποιεν.

Utinam Verberarem.

Futurum primum.

{ τύποιμι, τύποις, τύποι
τύποιτεν, τυποίτω
τύποιμην, τύποιτε, τύποιεν.

Verberem.

Aoristus primus.

{ τύποιμι, τύποις, τύποι
τύποιτον, τυποίτω
τύποιμην, τύποιτε, τύποιεν.

Verberaverim.

Aoristus Æolicus Atticis usitatissimus.

{ τύπεια, τύπειας, τύπει
τυπείατον, τυπείατω
τυπείαμην, τυπείατε, τύπειαν.

Verberaverim.

Perfectum & plusquam perfectum.

{ τετύποιμι, τετύποις, τετύποι
τετύποιτον, τετύποίτω
τετύποιμην, τετύποιτε, τετύποιεν.

Verberavissim.

Aoristus secundus.

{ τύποιμι, τύποις, τύποι
τύποιτον, τυποίτω
τύποιμην, τύποιτε, τύποιεν.

Verberaverim.

Futurum secundum.

{ τυποῖμι, τυποῖς, τυποῖ
τυποῖτον, τυποῖτω
τυποῖμην, τυποῖτε, τυποῖεν.

Verberem.

* Iones
addunt
interitiis
personis
singula-
ribus, ut
τίπλησθι
pro
Aoristus τύπλη.

Modus Subjunctivus.

Præfens & Imperfectum, εἰ

{ τύπῃ, τύπῃς, * τύπῃ
τύπῃτον, τυπῃτον
τύπῃμην, τύπῃτε, τύπῃσι.

Si verberem vel verberarem.

Aoristus τύπῃ.

Institutio Græcæ

Aoristus primus, ἐάν

- S. { τύψω, τύψης, τύψη· *Si verberaverit*
 D. { τύψησον, τύψησον.
 P. { τύψωμεν, τύψητε, τύψωσι.

Aoristus secundus ἐάν

- S. { τύπω, τύπῃς, τύπη· *Si verberaverit*
 D. { τύπησον, τύπησον.
 P. { τύπωμεν, τύπητε, τύπωσι.

Perfectum & plusquam perf. ἐάν

- S. { τέλειψω, τέλειψης, τέλειψῃ· *Si verberaverit*
 D. { τέλειψησον, τέλειψησον.
 P. { τέλειψωμεν, τέλειψητε, τέλειψωσι.

Modus Infinitivus.

- { Præsens & Imperf. τύπην.
 { Futurum primum, τύψειν.
 { Aoristus primus, τύψαι.
 { Perfect. & plusquam, τέλειψιναι.
 { Aoristus secundus, τυπείν.
 { Futurum secundum, τυπείν.

Participium.

Præsens & Imperfectum.

- M. { ὁ τύπων, ᾧ τύπονι· *Verberans*
 F. { ἡ τύπῃσα, ᾗ τυπείσῃς.
 N. { τὸ τύπον, τῷ τύπονι·

Futurum primum.

- M. { ὁ τύπων, ᾧ τύπονι· *Verberaturus*
 F. { ἡ τύψῃσα, ᾗ τυψέσῃς.
 N. { τὸ τύπον, τῷ τύπονι·

Aoristus primus.

- M. { ὁ τυψας, ᾧ τυψαντι· *Qui verberaverit*
 F. { ἡ τυψῃσα, ᾗ τυψέσῃς.
 N. { τὸ τυψαν, τῷ τυψαντι·

Perfectum

Grammatices.

Perfectum & plusq. perf.

{ ὁ τελευτῶς, τῷ τελευτότῳ. *Qui verberavit.*
 { ἡ τελευτήα, τῇ τελευτήας.
 { τὸ τελευτός, τῷ τελευτότῳ.

Aoristus secundus.

{ ὁ τυπὼν, τῷ τυπόντῳ. *Qui verberavit.*
 { ἡ τυπῶσα, τῇ τυπώσῃς.
 { τὸ τυπὼν, τῷ τυπόντῳ.

Futurum secundum.

{ ὁ τυπῶν, τῷ τυπῶντῳ. *Verberaturum.*
 { ἡ τυπῶσα, τῇ τυπῶσῃς.
 { τὸ τυπῶν, τῷ τυπῶντῳ.

Cognata tempora in voce Activa.

	Indicat.	Imper.	Optat.	Subjun.	Infin.	Partic.
	τύπηω	τύπηε	τύηοιμι	τύηω	τύπῃεν	τίηων
	ετυπῶν					
	τέτυρα	τέτυρε	τεύοιμι	τεύω	τετυφέναι	τεύως
	ἐτέτυρεν					
	τύψω		τύψοιμι		τύψῃεν	τύψων
	ἔτυψα	τύψον	τύψαιμι	τύψω	τύψαι	τύψας
	ἔτυπον	τύπε	τύποιμι	τύπω	τυπεῖν	τυπῶν
	τυπῶ		τυποῖμι		τυπεῖν	τυπῶν

	Indicat.	Imper.	Optat.	Subjun.	Infin.	Partic.
	λέγω	λέγε	λέγοιμι	λέγω	λέγειν	λέγων
	ἔλεγον					
	λέλεχα	λέλεχε	λελέχοιμι	λελέχω	λελεχέναι	λελεχώς
	ἔλελεχεν					
	λέξω		λέξοιμι		λέξῃεν	λέξων
	ἔλεξα	λέξον	λέξαιμι	λέξω	λέξαι	λέξας
	ἔλεγον	λέγε	λέγοιμι	λέγω	λεῖν	λεγῶν
	λεγῶ		λεγοῖμι		λεῖν	λεγῶν

Institutio Græcæ

	Indicat.	Imperat.	Oprat.	Subjunct.	Infin.	Particip.
Præs.	ἀείδω	ἀείθε	ἀείδωμι	ἀείδω	ἀείδων	ἀείδων
Imperf.	ἔπαινον	ἔπεινε	ἔπεινομαι	ἔπεινω	ἔπεινων	ἔπεινων
Plusq.	ἔπαινεον		ἔπεινομην	ἔπεινω	ἔπεινων	ἔπεινων
Fut. α.	ἔπεισω	ἔπεισον	ἔπεισωμι	ἔπεισω	ἔπεισων	ἔπεισων
Aor. α.	ἔπεισα	ἔπεισον	ἔπεισωμι	ἔπεισω	ἔπεισων	ἔπεισων
Aor. β.	ἔπεινον	ἔπεισον	ἔπεισωμι	ἔπεισω	ἔπεισων	ἔπεισων
Fut. β.	ἔπεισω	ἔπεισον	ἔπεισωμι	ἔπεισω	ἔπεισων	ἔπεισων
	Indicat.	Imperat.	Oprat.	Subjunct.	Infin.	Particip.
Præs.	ῥεῖω	ῥεῖ	ῥεῖωμι	ῥεῖω	ῥεῖων	ῥεῖων
Imperf.	ῥεῖον	ῥεῖ	ῥεῖωμι	ῥεῖω	ῥεῖων	ῥεῖων
Perf.	ῥεῖκα	ῥεῖκα	ῥεῖκαμι	ῥεῖκα	ῥεῖκα	ῥεῖκα
Plusq.	ῥεῖκαον		ῥεῖκαμην	ῥεῖκα	ῥεῖκα	ῥεῖκα
Fut. α.	ῥεῖσω	ῥεῖσον	ῥεῖσωμι	ῥεῖσω	ῥεῖσων	ῥεῖσων
Aor. α.	ῥεῖσα	ῥεῖσον	ῥεῖσωμι	ῥεῖσω	ῥεῖσων	ῥεῖσων
Aor. β.	ῥεῖσαν	ῥεῖσον	ῥεῖσωμι	ῥεῖσω	ῥεῖσων	ῥεῖσων

Grammatices.

	Imperat.					Optat.					Subjunct.					Imfin.					Particip.				
	Præf.	Imperf.	Perf.	Plusq.	Fut. α	Aor. α	Aor. β	Fut. β	Indicat.	Imperat.	Optat.	Subjunct.	Imfin.	Particip.											
Præf.	ἀκῶ	ἤκων	ἤκει	ἤκεον	ἄκω	ἄκω	ἄκω	ἄκω	ἀκῶ	ἄκω	ἄκω	ἄκω	ἄκῶν	ἄκων											
Imperf.	ἤκων	ἤκει	ἤκει	ἤκει	ἤκει	ἤκει	ἤκει	ἤκει	ἤκων	ἤκει	ἤκει	ἤκει	ἤκων	ἤκων											
Perf.	ἤκει	ἤκει	ἤκει	ἤκει	ἤκει	ἤκει	ἤκει	ἤκει	ἤκει	ἤκει	ἤκει	ἤκει	ἤκει	ἤκει											
Plusq.	ἤκει	ἤκει	ἤκει	ἤκει	ἤκει	ἤκει	ἤκει	ἤκει	ἤκει	ἤκει	ἤκει	ἤκει	ἤκει	ἤκει											
Fut. α	ἄκω	ἄκω	ἄκω	ἄκω	ἄκω	ἄκω	ἄκω	ἄκω	ἄκω	ἄκω	ἄκω	ἄκω	ἄκω	ἄκων											
Aor. α	ἤκει	ἤκει	ἤκει	ἤκει	ἤκει	ἤκει	ἤκει	ἤκει	ἤκει	ἤκει	ἤκει	ἤκει	ἤκει	ἤκει											
Aor. β	ἤκει	ἤκει	ἤκει	ἤκει	ἤκει	ἤκει	ἤκει	ἤκει	ἤκει	ἤκει	ἤκει	ἤκει	ἤκει	ἤκει											
Fut. β	ἄκω	ἄκω	ἄκω	ἄκω	ἄκω	ἄκω	ἄκω	ἄκω	ἄκω	ἄκω	ἄκω	ἄκω	ἄκω	ἄκων											

Temporum

Institutio Græca

Temporum Formatio.

Præsens.

Præsens est thema & fundamentum, ut *τύπῳ*
Imperfectum.

Imperfectum formatur à præsentī, mutando *ω*
er, & præponendo augmentum, ut *τύπῳ*, *ἔτυπον*.

Augmentum.

Augmentum est duplex; Syllabicum *αὐξή*
συλλαβῇ & Temporale *χρονική*. Syllabicum au-
mentum est *ε*, cū verbum incipiat à consonan-
tunc enim *ε* præfigitur Imperfecto, Plusquam pe-
fecto, Aoristo primo, Aoristo secundo modi In-
cativi, sed non in reliquis modis.

Attici mutant *ε* Syllabicum augmentum in Te-
porale *η*, ut *ἔμελλον*, *ἤμελλον*, futurus eram.

Verbis incipientibus ab *ο* vel *ω* Attici præfigunt
ε, ut *ὄρεώ*, *έόρεον*, videbam.

Poëtæ præponunt *ε* Aoristis, sive à vocali, sive
diphthongo incipientibus, ut *ἔειπα* pro *εἶπα* dixi.

Si verbum incipiat à *ρ* geminatur *ρ* post *ε*,
ῥίπῳ, *ῥῥίπῳ*.

Temporale augmentum.

Temporale augmentum est, cū verbum incipiat
à mutabili vocali, vel à mutabili diphthongo.

Mutabiles vocales sunt *α*, *ε*, *ο*, *α* & *ε* mutantur
in *η*, ut *ἀκέω*, *ἤκεον*, audiebam: *ἐλάδω*, *ἤλαδον*,
niebam: & *ο* in *ω*, *ὀρύσσω*, *ὤρυλλον*, fodiebam.

Mutabiles diphthongi sunt, *αι*, *αυ*, *οι*. *αι* mu-
tur in *η*, ut *αἶρω*, *ἤρον*, tollebam, *αυ* in *ηυ*.
αὐξάνω, *ἠυξανον*, augebam: *οι* in *ω*, ut *οἰκίζω*,
οἰκίζον, ædificabam.

Si verbum incipiat ab immutabili vocali, vel
immutabili diphthongo, idem erit initium omnium
temporum.

Grammatices.

Vocales { η , $\eta\chi\acute{\epsilon}\nu$, $\eta\chi\epsilon\omicron\nu$, sono, sonabam.
 ι , $\iota\chi\acute{\alpha}\omega$, $\iota\chi\acute{\alpha}\omicron\nu$, visco aves capio.
 υ , $\upsilon\beta\epsilon\acute{\iota}\zeta\omega$, $\upsilon\beta\epsilon\acute{\iota}\zeta\omicron\nu$, injuria afficio.
 ω , $\omega\delta\omega$, $\omega\delta\omicron\nu$, impello.

diphthongi { $\epsilon\eta$, $\epsilon\eta\acute{\alpha}\zeta\omega$, $\epsilon\eta\chi\epsilon\omicron\nu$, assimilo.
 $\alpha\iota$, $\epsilon\upsilon\delta\acute{\iota}\omega\omega$, $\epsilon\upsilon\delta\acute{\iota}\omega\omicron\nu$, dirigo.
 $\epsilon\upsilon$, $\epsilon\upsilon\tau\acute{\alpha}\zeta\omega$, $\epsilon\upsilon\tau\acute{\alpha}\zeta\omicron\nu$, vulnereo.

Atticè tamen & mutatur in ηυ εὐχομαι, ηυχόμενω, orabam: εἶδω, scio, plusquam perfectum εἶδην, per Sync. εἶδεν, & Atticè ἦδεν, sciueram.

Exceptiones.

Quatuor sunt verba incipientia ab α , quæ augmentum non admittunt: ut $\alpha\omega$, $\alpha\omicron\nu$, spiro, $\alpha\acute{\iota}\omega$, $\alpha\acute{\iota}\omicron\nu$, audio: $\alpha\eta\acute{\delta}\epsilon\omega$, $\alpha\eta\acute{\delta}\epsilon\omicron\nu$, inflectus sum: $\alpha\eta\delta\acute{\iota}\zeta\omicron\nu$, $\alpha\eta\delta\acute{\iota}\zeta\omicron\mu\omega$, tædio afficior.

Quædam ab ϵ incipientia in imperfecto adsciscunt ut $\epsilon\chi\omega$, $\epsilon\chi\omicron\nu$, habeo: $\epsilon\lambda\omega$, $\epsilon\lambda\omicron\nu$, capio: $\epsilon\lambda\chi\omega$, $\epsilon\lambda\chi\omicron\nu$, traho: $\epsilon\rho\pi\omega$, $\epsilon\rho\pi\acute{\iota}\zeta\omega$, serpo: $\epsilon\sigma\eta\kappa\omega$, $\epsilon\sigma\eta\kappa\omicron\nu$, sequor: $\epsilon\rho\acute{\epsilon}\omega$, dico: $\epsilon\sigma\tau\acute{\alpha}\omega$, convivio exco: $\epsilon\zeta\omega$, sedeo: $\epsilon\acute{\alpha}\omega$, sino: $\epsilon\omega$, induo: $\epsilon\rho\acute{\upsilon}\omega$, traho: $\epsilon\rho\acute{\alpha}\zeta\omega$, assuefacio: $\epsilon\rho\rho\acute{\alpha}\zeta\omicron\mu\omega$, operor: $\epsilon\pi\omega$, $\epsilon\pi\omicron\nu$, co: quod servat augmentum in omnibus modis: ω , assuesco, præteritum medium, $\epsilon\omega\delta\alpha$, interito ω .

ante o non mutatur, sed o in ω vertitur: ut εορτάζω, εώρταζον, festum celebō.

Quædam etiam ab \omicron incipientia nullam habent augmentum: ut $\omicron\acute{\iota}\delta\eta\omega$, $\omicron\acute{\iota}\delta\eta\omicron\nu$, tumeo: $\omicron\iota\kappa\upsilon\rho\acute{\epsilon}\omega$, $\omicron\iota\kappa\upsilon\rho\acute{\epsilon}\omicron\nu$, custodio: $\omicron\iota\nu\acute{\omega}\omega$, in vinum verto: $\omicron\iota\mu\acute{\alpha}\omega$, $\omicron\iota\mu\acute{\alpha}\omicron\nu$, incito: & quædam alia.

Institutio Græcæ

De Augmentis Compositorum.

Verba habent augmentum in initio, si componantur vel cum

Augmentum erit in medio inter præpositionem & verbum, si

ſ Nomine, ut φιλοσοφῶ, ἐριλογῶν, philosophor.

Præpositione, quæ non mutatificationem verbi, ut καθάδου, ἐκ καθάδου. dormio: vel si plicia nullo sunt in usu, ut ἀνέσολω, supplico, ἡνέβόλην, μελῶ ἐμεύην, curo.

ὁμῶς vel ὁμῶ, & α privativâ parculâ, ut ἀτρονέω, ἡφρόνεν, impiens sum; ὁμολογέω, ὁμολογέην, confiteor.

Præpositio mutet significationem verbi, ut κατ'αγινώσκω, κατ'αγινώσκον, condeinno; ἀπολαύω, ἀπὸ λαύω, fruor, ἀπὸ λαύω.

Componatur cum *δυσ* & *ευ*, *δυσ* παρέστω *δυσχερῶν* displice, *ευ* εὐεργέτω, *ευ* ευεργέτην, benefac nisi consonans vel immutabilis vocalis sequatur, ut *δυστυχῶ*, *δυστυχῶν*, infelix sum.

Quædam & in principio & in medio augentur, *ἐνοχλέω*, *ἡνώχλην*, turbo; *ἀνορθόω*, *ἡνώρθην*, corrumpo.

Præpositiones in compositis præfixæ vocalis suam propriam vocalem amittunt, tam in præsentibus quam in præteritis, ut *παρεκκῶ*, *παρήκων*, perperam audio.

Excipe *πρὸ* & *πρὸς*, quæ nunquam vocalem amittunt, & aliquando *σμφί*. *πρὸς* autem sæpe contrahitur, ut *πρὸς ἔχω*, *πρὸς ἔχω*, præcedo.

Præpositio mutat suam tenuem in aspiratam, ut *ἐξ* *ἐξάπλομαι*, attingo, à *ἐξ* & *ἀπλομαι*.

Grammatices.

Regula.

Iones ex omnibus præteritis abjiciunt augmentum,
ut τύπῃ pro ἔτυπῃ.

Futurum primum

Formatur à præsenti, mu- tando ul- timam sylla- bam in con- jugatione	Prima	}	in	ψω.
	Secunda			ξω.
	Tertia			σω.
	Quarta			σω cum duplici ω
				& ηω cum duplici η
	Quinta			in ξω. sed ζω in σω.
	Sexta			λω, μω, νω, ρω, circumflexa.
				σω.

Regula.

Penultima futuri primi semper longa, nisi in
quinta conjugatione, ubi semper brevis est, vel
elidendo secundam consonantem, ut τέμνω, τεμῶ,
scindo; vel secundam vocalem diphthongi, ut φαίνω,
φαινῶ, ostendo; vel breviando ancipitem, ut κείνω,
κεινῶ. judico.

Dissyllaba in έω formant futurum in δ'σω, ut
πλέω, navigo, πλδ'σω. ῥέω, fluo, ῥδ'σω. præter δέω,
ligo, δήσω.

Tria sunt futura quæ spiritum thematis non ser-
vant, ut θρέψω à τρέφω nutrio; θρέξω à ῥέχω
curro; ἔξω ab ἔχω habeo, ob differentiam adver-
bii ἔξω extra: adde δύψω à πύφω fumum excito.

In polysyllabis quartæ conjugationis Attici tollunt
σ. & circumflectunt ῶ, ut νομίζω, νομιῶ, arbitror;
βαδίζομαι, βαδιῶμαι, gradior.

Dores mutant in quarta conjugatione ζω in σδω,
ut κωιδσδω pro κωιδάω, lascivio; & futura in σω
in ξω, ut βαδίζω βαδίσω, βαδίσω. & κλείω, clau-
do, κλείσω, κλαίξω, & κλασῶ.

Æoles

Institutio Græcæ

Æoles efferunt Futurum in ῥω per σω, ut ὄρῳ concito, ὄρῳ. ὄρσω.

Poëta in futuro sextæ conjugationis sæpe abjiciunt σ, ut δῖνω invcniam, pro δῖνω, à δέω κλείω claudam, pro κλείσω. Ὡ κίω, seu κίω, cubabo, pro κίσω, à κίω.

Aoristus primus.

Aoristi sunt temporis incerta significationis, cum incertum sit an paulò ante, an multò ante præterierit.

Aoristus primus formatur à futuro primo mutando ω in α, & præponendo augmentum, ut πύψω ἔτο λx.

Exceptiones.

Quinque sunt Aoristi primi qui futuri primi characteristicam non assumunt, ut ἔδθηκα. posui, ἔδωκα dedi, ἔηκα, misi, εἶπα. dixi, ἤνεγκα. tuli.

Penultima Aoristi primi semper longa est, unde in quinta conjugatione α mutatur in η, ut ἔλαλη ἔψηλα, cano: e in ει, ut ἔπαρεῶ, ἔπαρεα, sero.

Ex quibusdam Aoristis primis σ excluditur, ut πύψω, ἔχδω, ἔχδω, ἔχω, à χέω, fundo: ἔκαυσα, ἔκησα, à κίω, uro: ἔσεισα, ἔσεια, à σείω, moueo: ἤλαδω, ab ἀλδ'ω, viro: Ὡ ἤκεια, ab ἀκίω, sino.

Præteritum perfectum.

Præteritum perfectum formatum à futuro primo, mutando in conjugatione	Prima ψω in φα	Et repetitur prima consonans thematicis cum ε, verbum incipiat à simplici consonante, ut πύψω τέτυφα: vel à muta cum liquida. Sin à duplici, tantum ε præponitur, ut ζάω, vivo, ἔζηκα.
	Secunda ξω in χα	
	Tertia σω in κα.	
	Quarta ξω in χα & σω in κα.	
	Quinta λῶ, ρῶ, ὦ in κα. μῶ in μεκα, & νῶ in κα.	
	Sexta σω in κα.	

Cum verbum incipiat ab aspirata, adsumit suam tenuem,

Grammatices.

uenem, ut *θύω* sacrifico, *τέθυκα*. Si incipiat à *ε* genatur *ε* & *ε* tantum præfigitur, ut *ρίπῳ* præci-
to, *ῥέριφα*.

Regula.

Si verbum incipiat à vocali, vel à diphthongo im-
mutabili, idem erit initium præteriti & imperfecti
ἦκον, ἦκα.

Dissyllabæ quintæ conjugationis mutant *ε* futuri
α, ut *σέλλω*, *σελῶ*, mitto *ἔστακα*.

Dissyllaba in *εινω*, *ίνω*, *ύνω*, abjiciunt *ν* futuri in
præterito, ut *κλείνω*, *κλενῶ*, *ἔκλακα*, interficio: *θύω*,
θύνῶ, *τέθυκα*, ruo. Cætera mutant *ν* in *γ*, ut *φαίνω*,
fendo *πέφασκα*, *μολύνω*, contamino, *μεμόλυκα*.

Γρηγορέω & *γυνώσκω* tantum *ε* præponunt, nisi à
muta cum liquida incipiant, *ἐγρηγόρηκα* enim &
γυνόεκα, tantum sunt in usu.

Verba incipientia à *π*, *κ*, *μ*, repetunt primam
literam thematis, ut *κλέομαι*, *κέκλημαι*, possideo:
μνέομαι, commemoro, *μέμνημαι* præter *κλείνω*,
κλακα, occido.

Attici verbis incipientibus ab *α*, *ε*, *ο*, brevibus,
præponunt duas priores literas thematis, ut *αλήθω*,
αλεκα, *αλήλεκα*, molo: *ερίζω*, *ερεκα*, *ερέρεκα*, con-
tendo: & tertia syllaba corripitur, si numerum tri-
m syllabarum excesserit.

Si verbum incipiat à *λ* vel *μ*, Attici præfigunt *ε*
præterito, ut *λείβω*, *εἴληφα*, accipio: *μείρομαι*, *εἴ-
μαρμαι*, sortior, unde *εἰμαριδύη*, fors, fatum.

In verbis dissyllabis primæ & secundæ conjugati-
onis Attici convertunt *ε* penultimam perfecti in *ο*, ut
τέφρω, verito, *ἔτεφρα*, *κλέπῳ*, furor, *κέκλοσα*.

Plusquam perfectum.

Formatur à præterito, mutando *α* in *ην*, & præ-
ponendo *ε*, si verbum incipiat à simplici consonan-
te; ut *τέτυφα*, *ἐτετύφην*.

Aoristus

Institutio Græcæ

Aoristus secundus.

Aoristus secundus formatur à præsentis, mutatur in *ov*, præponendo augmentum, & servando characteristicam præsentis, ut *τύπῳ*, *ἔτυπον*.

Penultima hujus Aoristi plerumque brevis, unde si penultima præsentis sit longa positione, postea consonans abjicitur, ut *χάμῳ* laboro, *ἔκαμον*.

Vocales
præsen-
tis in
penulti-
ma Ao-
risti β.
ita mu-
tantur.

e	mu	ἐξέρω, ἐξέδωρον, excorio.	ἐλαβον
n	tan	λήβῳ, ἔλαβον, accipio.	ἔβλεπον
ω	tur	βῶῳ, ἔβωρον, comedo.	ἔφλεγον
αι	in a	χαίῳ, ἔχαον, uro.	untur
αυ	ut	παύῳ, ἔπαον, sedo.	
υ	in u, ut	φάγῳ, fugio, ἔφυγον,	
ο	in o, ut	ἀκέῳ, audio, ἤκοον.	
ει	in i, ut	λείπῳ, ἔλιπον, sed in quinta conjugatione mu-	
	tatur in	Diffyllabis in α, ut <i>σώρω</i> , sero, <i>ἔσωαρον</i>	
		Triffyllabis in ε, ut <i>ὀφείλω</i> , debeo, <i>ὠφείλον</i> .	

Quædam tamen diffyllaba habent penultimam longam, ut *ἄδῳ*, cano, *ἤδον* ἔλκω, traho, *εἴλκον* pauca triffyllaba, *ἐνέγκῳ*, fero, *ἤνεγκον* πέρδω devasio, *ἔπερδον*.

Observatio.

Observandum est in quarta conjugatione, si futurum primum exit in *σῳ*, Aoristus secundus definit in *δον*, si in *ξῳ*, in *ρον* *φράζῳ*, *φράσσω*, dico, *ἔφρασα* *τάτῳ*, *τάξῳ*, *ἔταρον*, ordino.

Septem Aoristi secundi formantur irregulariter.

βλάτῳ, ἔβλαβον, noceo.
καλύτῳ, ἐκάλυβον, tego.
κερύτῳ, ἔκερυβον, abscondo.
βάτῳ, ἔβαφον, tingo.
σχάτῳ ἔσκαφον, fodio.
ρίτῳ, ἔρριψον, suo.
θάτῳ, ἔταφον, sepelio.

Iones in hoc tempore geminatione uti solent, ut *ἔκαμον*, *κέκαμον*, laboravi.

Grammatices.

Verba sextæ conjugationis carent plerumque Aoristo secundo, futuro secundo, & præterito medio.

Futurum secundum

Formatur ab Aoristo secundo mutando *ov* in *ω* circumflexum, & abjiciendo augmentum, ut ἔτυπον, πῶ.

Reliqui modi cum suis temporibus formantur ab indicativo, tempora similia à similibus.

Paradigma Vocis Passivæ.

Indicativus Modus.

Præsens.

S. { τύπσομαι, * τύπῃ, τύπῃε }
D. { τυπσομένην, τυπείσθην, τυπείσθην }
P. { τυπσομένηα, τυπείσθεις, τυπείσθον }.

Verberor. * Quatuor verba for-

Unde Imperfectum.

S. { ἔτυπόμεν, ἔτύπεις, ἔτύπειτο }
D. { ἔτυπόμενον, ἔτύπείσθον, ἔδιδω }
P. { ἔτυπόμενα, ἔτύπείσθεις, ἔτύπείσθον }.

Verberabar. mant secundæ personæ in ei,

Aoristus secundus.

S. { ἐτύπην, ἐτύπης, ἐτύπη }
D. { ἐτύπηον, ἐτυπην }
P. { ἐτύπημεν, ἐτυπήεις, ἐτύπηε }.

Verberatus fui.

βέλε-
μαι
βέλε-
οψομαι
οψει,

Unde futurum secundum.

S. { τυπήσομαι, τυπήσῃ, τυπήσει }
D. { τυπήσονται, τυπήσεσθαι, ἡσέσθον }
P. { τυπήσονται, τυπήσεσθε, τυπήσονται }.

Verberatus fui, vel verberabor.

οἶομαι
οἶσει,
οἶσομαι
οἶσει.

Perfectum.

S. { πέτυμμεν, πέτυψαι, πέτυψ }
D. { πέτουμεσθαι, τέτυπθον, τέτυπθον }
P. { πέτουμεθα, τέτυπθε, τέτυπθε }.

Verberatus sum. crasi ei.

Unde

Institutio Græca

Unde plusquam perfectum.

- S. { ἐτέτυμμεν, ἐτέτυψο, ἐτέτυπτο. *Verberatus*
 D. { ἐτέτυμμεθον, ἐτέτυψον, ἐτέτυπτον. *eram*
 P. { ἐτέτυμμεθα, ἐτέτυψετε, ἐτέτυπτο. *hîc.*

Unde paulò post futurum.

- S. { τετύψομαι, τετύψῃ, τετύψε. *Mox verbera-*
 D. { τετύψομεθον, τετύψεσθον, εἰσὸν bor, vel jam ver
 P. { τετύψομεθα, τετύψεσθε, τετύψον. *beratus sum*

Aoristus primus.

- S. { ἐτύφθην, ἐτύφθης, ἐτύφθη. *Verberatus fui*
 D. { ἐτύφθητον, ἐτυφθήτην.
 P. { ἐτύφθημεν, ἐτύφθητε, ἐτύφθη. *hîc.*

Unde fut. primum.

- S. { τυφθήσεμαι, τυφθήσῃ, τυφθήσε. *Verberatus*
 D. { τυφθήσεμεθον, τυφθήσεσθον, εἰσὸν ero, vel ver
 P. { τυφθήσεμεθα, τυφθήσεσθε, τυφθήσονται. *berabor.*

Modus Imperativus.

Præsens & Imperfectum.

- S. { τύψε, τυψέσθω. *Verberare.*
 D. { τύψεσθον, τυψέσθων.
 P. { τύψετε, τυψέσθε. *hîc.*

Perfectum & plusq. perf.

- S. { τέτυψο, τέτυψω.
 D. { τέτυψον, τέτυψων.
 P. { τέτυψετε, τέτυψετε. *hîc.*

Aoristus α.

- S. { τύφθη, τυφθήτω. *Verberator in.*
 D. { τύφθητον, τυφθήτων.
 P. { τύφθητε, τυφθήτε. *hîc.*

Aoristus β.

- S. { τύπθη, τυπθήτω. *Verberator in.*
 D. { τύπθητον, τυπθήτων.
 P. { τύπθητε, τυπθήτε. *hîc.*

Modus

Grammatices.

Modus Optativus.

Præsens & Imperfectum, ἄντι

{ τυπῶιμι, τυπῶις, τυπῶιτο. Utiin. Verberayer.
 { τυπῶιμιον, τυπῶιμιον, τυπῶιμιον.
 { τυπῶιμια, τυπῶιμιε, τυπῶιμιτο.

Perfectum & plusquam perf.

{ τετυμῶι, εἰμι, εἰς, εἰς. Verberatus effec.
 { τετυμῶιον, εἰμιον, εἰς.
 { τετυμῶιαι, εἰμιαι, εἰς.

Aoristus α.

{ τυπῶιμι, τυπῶις, τυπῶιτο. Verberatus sim,
 { τυπῶιμιον, τυπῶιμιον, vel fuerim.
 { τυπῶιμιαι, τυπῶιμιαι, τυπῶιμιαι.

Aoristus β.

{ τυπῶιμι, τυπῶις, τυπῶιτο. Verberatus sim,
 { τυπῶιμιον, τυπῶιμιον, vel fuerim.
 { τυπῶιμιαι, τυπῶιμιαι, τυπῶιμιαι.

Futurum α.

{ τυπῶιμι, τυπῶις, τυπῶιτο. Verberer.
 { τυπῶιμιον, τυπῶιμιον, τυπῶιμιον.
 { τυπῶιμιαι, τυπῶιμιαι, τυπῶιμιαι.

Futurum β.

{ τυπῶιμι, τυπῶις, τυπῶιτο. Verberer.
 { τυπῶιμιαι, τυπῶιμιαι, τυπῶιμιαι.
 { τυπῶιμιαι, τυπῶιμιαι, τυπῶιμιαι.

Paulò post Futurum.

{ τεπῶιμι, τεπῶις, τεπῶιτο. Mox verbe-
 { τεπῶιμιον, τεπῶιμιον, τεπῶιμιον. rater.
 { τεπῶιμιαι, τεπῶιμιαι, τεπῶιμιαι.

Modus

Institutio Græcæ

Modus Subjunctivus.

Præsens & Imperfectum, εἰν

S. { τύπλωμαι, τύπῃ, τύπῃησι. Si verberer

D. { τυπλώμεθον, τύπῃθεον, τύπῃησιν. verberemur

P. { τυπλώμεθα, τ' ἵπῃητε, τ' ἵπῃησι. rare

Perf. & plusquam, εἰν

S. { τετυμμένω, ὦ, ἦς, ἦ. Si verberatus sum

D. { τετυμμένω ἡτον ἡτον. vel essem

P. { τετυμμένοι, ὦμεν, ἦτε, ὦσι.

Aoristus α. εἰν

S. { τυφθῶ, τυφθῇς, τυφθῇ. Si verberatus fuero

D. { τυφθῇτον, τυφθῇτον. vel fuerim, vel fuerim

P. { τυφθώμεν, τυφθῇτε, τυφθῶσι.

Aoristus β. εἰν

S. { τυπῶ, τυπῇς, τυπῇ. Si verberatus fuerim

D. { τυπῇτον, τυπῇτον.

P. { τυπώμεν, τυπῇτε, τυπῶσι.

Modus Infinitivus.

{ Præsens & Imperf. τύπῃεσθαι.

{ Perf. & Plusquam, τετυφθῆναι.

{ Aoristus primus, τυφθῆναι.

{ Aoristus secundus, τυπῆναι.

{ Futurum α. τυφθῆσεσθαι.

{ Futurum β. τυπῆσεσθαι.

{ Paulo post fut. τετύφῃεσθαι.

Grammatices.

PARTICIPIA.

Præsens & Imperfectum,

{ ὁ τυπώμενος, ᾧ τυπώμενος. Qui verberatur.
 ἡ τυπώμενη, ᾗ τυπώμενης.
 τὸ τυπώμενον, ᾧ τυπώμενος.

Perfectum & plusquam perfectum.

{ ὁ τετυμμένος, τῷ τετυμμένῳ. Verberatus.
 ἡ τετυμμένη, τῇ τετυμμένης.
 τὸ τετυμμένον, τῷ τετυμμένῳ.

Aoristus α.

{ ὁ τυφθεῖς, τῷ τυφθέντι. Verberatus.
 ἡ τυφθεῖσα, τῇ τυφθείσας.
 τὸ τυφθέν, τῷ τυφθέντι.

Aoristus β.

{ ὁ τυπείς, τῷ τυπέντι. Verberatus.
 ἡ τυπείσα, τῇ τυπείσας.
 τὸ τυπέν, τῷ τυπέντι.

Futurum α.

{ ὁ τυφθησόμενος, ᾧ τυφθησόμενος. Verberandus.
 ἡ τυφθησόμενη, ᾗ τυφθησόμενης.
 τὸ τυφθησόμενον, ᾧ τυφθησόμενος.

Futurum β.

{ ὁ τυπησόμενος, ᾧ τυπησόμενος. Verberandus.
 ἡ τυπησόμενη, ᾗ τυπησόμενης.
 τὸ τυπησόμενον, ᾧ τυπησόμενος.

Paulò post Futurum.

{ ὁ τετυφόμενος, ᾧ τετυφόμενος. Mox verbe-
 ἡ τετυφόμενη, ᾗ τετυφόμενης. randus.
 τὸ τετυφόμενον, ᾧ τετυφόμενος.

D

Cognata

Cognata tempora in voce Passiva.

	Indicat.	Imperat.	Optat.	Subjunct.	Infinit.	Particip.
Præs.	πύπτομαι	πύπθης	τυπύοιμην	πύπτοιμαι	πύπθεσθαι	τυπύομεν
Imperf.	ἐπυπτόμην					
Aor. 6.	ἐπύπθην	πύπθθι	τυπείλῃω	τυπῶ	τυπῆναι	τυπείς
Fut. 6.	τυπύσσομαι		τυπύσοιμην		τυπύσσεσθαι	τυπύσσομεν
Perf.	τέτυπμαι	τέτυψο	τετυμύθῃω	τετυμύθῃω	τετύφθαι	τετυμύθῃω
Plusq.	ἐτετύμην		εἴλω			
Paul. p.	τετύφμαι		τετυφύθῃω		τετύφθαι	τετυφύθῃω
Aor. α.	ἐπύφθην	πύφθθι	τυφείλω	τυφῶ	τυφῆναι	τυφείς
Fut. α.	τυφύσσομαι		τυφύσοιμην		τυφύσσεσθαι	τυφύσσομεν
	Indicat.	Imperat.	Optat.	Subjunct.	Infinit.	Particip.
Præs.	λέγομαι	λέγῃς	λεγοίμην	λέγομαι	λέγεσθαι	λεγοίμεν
Imperf.	ἐλεγόμην					
Aor. 6.	ἐλέγθην	λέγθθι	λεγάίλω	λεγῶ	λεγῆναι	λεγείς
Fut. 6.	λεγήσομαι		λεγήσοιμην		λεγήσεσθαι	λεγήσομεν
Perf.	λέλεγμαι	λέλεξο	λελεξήθῃω	λελεξήθῃω	λελέχθαι	λελεξήθῃω
Plusq.	ἐλελέγμην		εἴλω			
Paul. p.	λελέξομαι		λελεξοίμην		λελεξέσθαι	λελεξοίμεν
Aor. α.	ἐλέχθην	λέχθθι	λεχθείλω	λεχθῶ	λεχθῆναι	λεχθείς

Grammatices.

[illegible]

Institutio Græcæ

	Indicat.	Imperat.	Oprat.	Subjunct.	Inhinit.	Particip.
Præf.	παύειν	παύει	παύειν	παύειν	παύειν	παύειν
Imperf.	παύειν	παύειν	παύειν	παύειν	παύειν	παύειν
Aor. G.	παύειν	παύειν	παύειν	παύειν	παύειν	παύειν
Fut. G.	παύειν	παύειν	παύειν	παύειν	παύειν	παύειν
Perf.	παύειν	παύειν	παύειν	παύειν	παύειν	παύειν
Plusq.	παύειν	παύειν	παύειν	παύειν	παύειν	παύειν
Paul. p.	παύειν	παύειν	παύειν	παύειν	παύειν	παύειν
Aor. A.	παύειν	παύειν	παύειν	παύειν	παύειν	παύειν
Fut. A.	παύειν	παύειν	παύειν	παύειν	παύειν	παύειν
	Indicat.	Imperat.	Oprat.	Subjunct.	Inhinit.	Particip.
Præf.	παύειν	παύειν	παύειν	παύειν	παύειν	παύειν
Imperf.	παύειν	παύειν	παύειν	παύειν	παύειν	παύειν
Aor. G.	παύειν	παύειν	παύειν	παύειν	παύειν	παύειν
Fut. G.	παύειν	παύειν	παύειν	παύειν	παύειν	παύειν
Perf.	παύειν	παύειν	παύειν	παύειν	παύειν	παύειν
Plusq.	παύειν	παύειν	παύειν	παύειν	παύειν	παύειν
Paul. p.	παύειν	παύειν	παύειν	παύειν	παύειν	παύειν
Aor. A.	παύειν	παύειν	παύειν	παύειν	παύειν	παύειν
Fut. A.	παύειν	παύειν	παύειν	παύειν	παύειν	παύειν

Grammatices.

VOX PASSIVA.

Novem sunt tempora in voce } Præfens.
 Passiva, quorum tria dedu- } Præteritum.
 cuntur ab Activa; } Aoristus secundus.

Præfens.

Præfens formatur à præfenti Activo, mutando ω
 η ομαι, ut τύπω, τύπομαι.

Imperfectum.

Imperfectum formatur à præfenti, mutando μαι
 η μιν, & præponendo augmentum, ut τύπομαι
 τυπόμην. Aoristus secundus.

Aoristus secundus formatur ab Aoristo secundo
 Activo, vertendo ον in υν, ut έτυπον, έτύπην.

Futurum secundum.

Futurum secundum formatur à tertia persona
 Aoristi β, addendo σμαι & abjiciendo augmentum,
 ut έτύπη, τυπήσμαι.

Præteritum perfectum.

Præteri- um per- fectum forma- tur à quadr- Acti- o mu- ndo in conjug- ione	Prima	{ φα in μαι, μ geminato, ut τέτυφα, τέτυμμαι.
	Secunda	{ χα in σμαι, ut λέλεχα, λέ- λεσμαι.
	Tertia	{ κη in σμαι, ut πέπνηκα, πέ- πησμαι.
	Quarta	{ χα in σμαι, ut τέταχα, τέ- τασμαι.
	Quinta	{ κη in μαι, ut έφαλχα, έφαλ- μαι· πέφασχα, πέφασμαι.
	Sexta κη in	{ σμαι, si penultima præteriti sit brevis, ut τέλεχα, τέλεσμαι. μαι, cum penultima præteriti Activi sit longa, ut πεποί- ηκα, πεποίημαι.

Institutio Græcæ

Excipe ἤκῃσμαι ab ἀκέω, audio: κέκῃσμαι ἀκρέω pulso: ἐπῃσμαι ἀπῃάω, impingo: κέκῃσμαι ἀκελάω, iubeo: κέκῃσμαι ἀκλείω, claudio: σῃσμαι ἀσείω, quatio: ἔσῃσμαι ἀγνῶω, cognosco.

A verbis in νω Aitici faciunt πρῆσσαι, πῆσσαι, πῆσσαι, μῆσσαι, ἰνῃσμαι, μεμῆσμαι, φαίνωσσαι, πέφασσαι.

Quæ habent ge implicitum cum consonante, mutant e in α ut σρέφω, ἔσρεφα, ἔσρεμμαι, verto Excipe βέβρεσμαι ἀβρέχω, rigo.

Plusquam perfectum.

Plusquam perfectum formatur à perfecto mutando μῃσμαι in μῆσμαι, & præfigendo e si præteritum incipiat à simplici consonante, ut τέτυμμαι, ἐτέτυμμαι.

Perfectum & plusquam perfectum in secunda & tertia persona duali interfuerunt σ, cum tertia singularis desinit in ται vel τῃ purum: cum verò desinit in ται vel τῃ impurum, circumloquimur tertiam pluralem per participium & εἰσὶ, ut τέτυκῃ, τετυμμένοι εἰσὶ.

Iones formant tertiam pluralem à tertia singulari perfecto & plusquam perfecto, interfuerendo α ante ται vel τῃ, ut ἐφαλῃ, ἐφαλάῃ. Verum si tenuis præcedat, vertitur in suam aspiratam, & σ in θ, aliquando δ, ut τέτυκῃ, τετύθα, πέπεισαι, πεπεῖδα, ἐσθλάσαι, ἐσθλάδα. Si vocalis longa vel diphthongus sequitur, plerumq; corripitur, ut τέθειῃ, τεθέαῃ.

Aoristus primus.

Aoristus primus formatur à tertia persona singulari præteriti mutando αι in λω & tenues in aspiratas, & detrahendo literam geminationis, ut τέτυκῃ ἐπύκλῳ.

Exceptio.

Excipiuntur	{	ἐμνήσῳ ἀ μέμνη, recordatus sum	{ quæ ad summum	
		ἐρρήσῳ ἀ ἔρρω, convalui.		
		ἐσώσῳ ἀ σέσωσαι servatus sum, quod abiecit		
		ἀρέσῳ ἀ ἀρεῖν, inventus sum		{ quæ cum paucis aliis mutantur in
		ἡρέσῳ ἀ ἡρεῖν, sublatus sum		
		ἐτέσῳ ἀ τέθει, positus sum	Verb	

Grammatices.

Verba quæ in præterito verterant & in α, in Aoristo primo resumunt ε, ut ἔσχεμα ἔσχεσθαι & quæ abjecerant ν, poeticè hic illud recipiunt, ut ἐκλίνδης pro ἐκλίδης inclino.

Futurum primum.

Futurum primum formatur à tertia persona singulari Aoristi primi, addendo σμαι, & amovendo augmentum. ut ἐπύσθη, τυφθήσμαι.

Paulò post Futurum.

Paulò post futurum formatur à secunda persona præteriti, posito σμ ante αι, at τέψαι, τίψομαι. Reliqui modi formantur ab Indicativo, & tempora suis temporibus.

Verbum Medium.

Verbum Medium dicitur, quia mediam inflexionem & mediam significationem, partim passivam, partim activam, habet.

Activam habet terminationem in perfecto & plusquam perfecto, in reliquis temporibus passivam.

Hæc verba non dicuntur Media propter significationem, quæ ubivis Activè vel Passivè arbitrio nostro recipi possint, ut communia apud Latinos; sed quod ultimè nonnulla, & in quibusdam temporibus, utramque significationem habent, ut ἄγωμαι, duco & ducor.

Activa significatio tribuenda est (ut aliqui volunt) Præteritis, Aoristis & Futuris Mediis, & Activè sunt interpretanda nisi figurata locutio aliud suadeat, aut per se passionem significant, ut τέπαι à τήνω, contabui: σέσπηα à σάπω, computrui: μέμνηα à μαίνω, insanivi: ὀλωλα, ἀπόλωλα, perii, & similia.

Cognata Tempora in voce Mediâ.

	Indicat.	Imperat.	Oprat.	Subjunct.	Infin.	Particip.
Præf.	τίθημαι	τίθηε	τυπτοίμεν	τίθηομαι	τίθηεσθαι	τυπτόμενος
Imperf.	ἐτυπτοίμεν					
Aor. β.	ἐτυπτοίμεν	τυπῃ	τυπτοίμεν	τύπωμαι	τυπτέσθαι	τυπτόμενος
Fut. β.	τυπῃμαι		τετύποιμι	τετύπω	τετυπέναι	τυπόμενος
Perf.	τέτυπα	τέτυπε				
Plsq.	ἐτετύπειν					
Fut. α.	τύψομαι	τίψαι	τυψοίμεν	τίψομαι	τύψεσθαι	τυψόμενος
Aor. α.	ἐτυψοίμεν		τυψάμεν		τύψασθαι	τυψόμενος
	Indicat.	Imperat.	Oprat.	Subjunct.	Infin.	Particip.
Præf.	λέρομαι	λέγε	λεροίμεν	λέρωμαι	λέγεσθαι	λερόμενος
Imperf.	ἐλεροίμεν					
Aor. β.	ἐλεροίμεν	λερῷ	λεροίμεν	λέρωμαι	λερέσθαι	λερόμενος
Fut. β.	λεροίμαι		λεροίμεν	λέρωμαι	λεροίμεν	λερόμενος
Perf.	λέλοχα	λέλοχε	λελόχοιμι	λελόχω	λελοχέναι	λελοχώς
Plsq.	ἐλελόχην					
Fut. α.	λέξομαι	λέξει	λεξοίμεν	λέξομαι	λέξεσθαι	λεξόμενος
Aor. α.	ἐλέξομαι		λεξάμεν	λέξωμαι	λέξεσθαι	λεξόμενος

Indicat.

Grammatices.

Præf. Imperf. Aor. β. Fut. β. Perf. Plusq. Fut. α. Aor. α.	Indicat.	Imperat.	Optat.	Subjunct.	Infin.	Particip.
Præf.	παιδουμαι	ταειθ	ταειναι	ταειναι	ταειναι	ταειναι
Imperf.	επαιδουμαι	παιδου	παιδου	παιδου	παιδου	παιδου
Aor. β.	επαιδου	παιδου	παιδου	παιδου	παιδου	παιδου
Fut. β.	παιδουμαι	παιδου	παιδου	παιδου	παιδου	παιδου
Perf.	παιδου	παιδου	παιδου	παιδου	παιδου	παιδου
Plusq.	επαιδου	παιδου	παιδου	παιδου	παιδου	παιδου
Fut. α.	παιδουμαι	παιδου	παιδου	παιδου	παιδου	παιδου
Aor. α.	παιδου	παιδου	παιδου	παιδου	παιδου	παιδου
Præf.	επαιδου	παιδου	παιδου	παιδου	παιδου	παιδου
Imperf.	επαιδου	παιδου	παιδου	παιδου	παιδου	παιδου
Aor. β.	επαιδου	παιδου	παιδου	παιδου	παιδου	παιδου
Fut. β.	παιδου	παιδου	παιδου	παιδου	παιδου	παιδου
Perf.	παιδου	παιδου	παιδου	παιδου	παιδου	παιδου
Plusq.	επαιδου	παιδου	παιδου	παιδου	παιδου	παιδου
Fut. α.	παιδου	παιδου	παιδου	παιδου	παιδου	παιδου
Aor. α.	παιδου	παιδου	παιδου	παιδου	παιδου	παιδου

Indicat.

Institutio Graeca

	Indicat.	Imperat.	Operat.	Subjunct.	Inhiut.	Particip.
Presl.	πείρωμαι	σπείρω	πείρωμαι	πείρωμαι	πείρων	σπείρων
Imperf.	ἰσπείρων	σπείρω	πείρωμαι	πείρωμαι	πείρων	σπείρων
Aor. β.	ἰσπείρω	σπείρω	πείρωμαι	πείρωμαι	πείρων	σπείρων
Fut. β.	ἰσπείρωμαι	σπείρω	πείρωμαι	πείρωμαι	πείρων	σπείρων
Perf.	ἰσπείρω	σπείρω	πείρωμαι	πείρωμαι	πείρων	σπείρων
Pluq.	ἰσπείρω	σπείρω	πείρωμαι	πείρωμαι	πείρων	σπείρων
Fut. α.	ἰσπείρωμαι	σπείρω	πείρωμαι	πείρωμαι	πείρων	σπείρων
Aor. α.	ἰσπείρω	σπείρω	πείρωμαι	πείρωμαι	πείρων	σπείρων

	Indic.	Imperat.	Operat.	Subjunct.	Inhiut.	Particip.
Presl.	ἰσπείρωμαι	σπείρω	πείρωμαι	πείρωμαι	πείρων	σπείρων
Imperf.	ἰσπείρων	σπείρω	πείρωμαι	πείρωμαι	πείρων	σπείρων
Aor. β.	ἰσπείρω	σπείρω	πείρωμαι	πείρωμαι	πείρων	σπείρων
Fut. β.	ἰσπείρωμαι	σπείρω	πείρωμαι	πείρωμαι	πείρων	σπείρων
Perf.	ἰσπείρω	σπείρω	πείρωμαι	πείρωμαι	πείρων	σπείρων
Pluq.	ἰσπείρω	σπείρω	πείρωμαι	πείρωμαι	πείρων	σπείρων
Fut. α.	ἰσπείρωμαι	σπείρω	πείρωμαι	πείρωμαι	πείρων	σπείρων
Aor. α.	ἰσπείρω	σπείρω	πείρωμαι	πείρωμαι	πείρων	σπείρων

Grammatices.

Formatio temporum in voce Media.

Præfens est idem cum præfenti passivo.

Imperfectum est idem cum imperfecto passivo.

Aoristus secundus

Formatur ab Aoristo secundo Activo, mutando *ων* in *ω*, ut *ἔπων*, *ἐτυπόμην*.

Aoristus primus

Formatur ab Aoristo primo Activo addendo *μην*, ut *ἔφα*, *ἐτυφάμην*.

Sing. *ἐτυφάμην*, *ἐπύφα*, *ἐπύφατο*. Dual. *ἐτυφάμεθον*, *ἐπύφατον*, *ἐτυφάσθην*. Plur. *ἐτυφάμεθα*, *ἐπύφατε*, *ἐπύφαντο*.

Futurum primum

Formatur à futuro primo activo, vertendo *ω* in *ομαι*, ut *ῶ* *πύσομαι*. Sed in quinta conjugatione in *ῶμαι*, ut *ἴω*, *ψαλλῶμαι*.

Futurum secundum

Formatur à futuro secundo activo, mutando *ω* in *ῶμαι*, ut *πῶ*, *τυπῶμαι*, *τυπῶ*, *τυπῶ*.

Sing. *τυπῶμαι*, *τυπῶ*, *τυπῶ*. Dual. *τυπῶμεθον*, *τυπῶτον*, *τυπῶσθην*. Plur. *τυπῶμεθα*, *τυπῶτε*, *τυπῶντο*.

Excipe *πίομαι*, *bibam*: *ἔδομαι*, *edam*: *φάγομαι*, *edam*: *ἔσται*, *φάγε*. Ὡς Poetica illa, *βέομαι*, *ibo*: *νέομαι*, *per* *ἔσται*, *νέομαι*, *ibo*.

Præteritum Medium.

Formatur à præterito activo, assumendo Characteristicam Aoristi secundi pro sua, ut *τέτυφα*, *τέτυπα*.

In sexta conjugatione tollitur *κ*, ut *ἔλενα* *ἔλενα* à *ἔλω*. Nomines item tollunt *κ* è præterito Medio, Ὡς penultimam corripunt, ut *ῥάω*, *ῥάω*: *ῥήσω*, *ῥήσω* pro *ῥήσκη*. *μείω*, valde corripitur: *μείσω*, *μείσω* pro *μείμνη*, unde participia *ῥήσας* Ὡς *ῥήσας*, *μειμνῶς* Ὡς *μειμνῶς*.

Imperat. Aorist. α.

Sing. *πύφα*, *τυφάσθην*. Dual. *πύφατον*, *τυφάσθην*. Plur. *πύφατε*, *τυφάσθην*.

Optat.

Institutio Græcæ

Optat. Aorist. α.

Sing. τα χείρων, πύλαις, πύλαις. Dual. τυ χείρων, τυ χείρων. Plural. τυ χείρων, πύλαις, πύλαις.
Regule.

Penultima præteriti mediæ est eadem cum penultima præteriti activi plerumque ;

Sed in penultima præsentis activi { αι } mutatur in { οι }
α

ut { πείθω, πείποιθα, persuadeo.
φαίνω, πέφηνα, appareo.
δάλλω, τέθνηκα, germino.

Sed α aliquando servatur, ut ἐλάλα.

Dissyllaba, quæ habent ε in penultima futuri, mutant ε in penultima præteriti Mediæ, ut λέγω, λέξω, λέλογα. ποίρω, ποίρω, έπορα, sero.

Cum χ vel φ sit characteristica thematis, idem est præteritum Activum & Præteritum Medium, ut γέγραφα.

Præteritum plusquam perfectum Medium

Formatur à præterito, mutando α in εν, & præponend ε, si verbum incipiat à simplici consonante, vel à muta, liquida, ut τέτυπα, έτετύπων, ut in voce Activa.

Paradigma primæ Conjugationis per omnes tempora, & participia.
Modus Indicativus.

	Activum.	Passivum.	Medium.
Præsens.	τρέπω	τρέπομαι	τρέπομαι
Imperfect.	έβρεπον	έβρεπομην	έβρεπομην
Perfect.	τέβρεα	τέβραμαι	τέβροπα
Plusquam.	έτεβέφειν	έτεβάρμην	έτεβόπειν
Aoristus α.	έβρεφα	έβρεφθην	έβε-λάμην
Aoristus ε.	έβραπον	έβράπην	έβραπομην
Futur. α.	τρέψω	τρεφθήσομαι	τρέψομαι
Futur. ε.	τραπώ	τραπήτομαι	τραποίμαι
Paulò post		τεβράσομαι	

Modus

Grammatices.

Modus Imperativus.

	Activum.	Passivum.	Medium.
& Imp.	τρέπε	τρέπε	τρέπε
rf. & plu.	τρέπετε	τρέπεσθαι	τρέπεσθαι
ristus α.	τρέψον	τρέψαντι	τρέψαι
ristus β.	τρέπε	τρέψαντι	τρέψαι

Modus Optativus.

	Activum.	Passivum.	Medium.
& Imp.	τρέποιμι	τρέποιμην	τρέποιμην
rf. & plu.	τρέποιμι	τρέποιμην	τρέποιμι
rist. α.	τρέψαιμι	τρέψαιμι	τρέψαιμι
rist. β.	τρέποιμι	τρέψαιμι	τρέποιμην
ur. α.	τρέποιμι	τρέψαιμι	τρέψαιμι
ur. β.	τρέποιμι	τρέψαιμι	τρέψαιμι
ulo post.	τρέποιμι	τρέψαιμι	τρέψαιμι

Modus Subjunctivus.

	Activum.	Passivum.	Medium.
& Imp.	τρέπω	τρέπωμαι	τρέπωμαι
rf. & plu.	τρέπω	τρέπωμαι	τρέπω
ristus α.	τρέψω	τρέψω	τρέψωμαι
ristus β.	τρέπω	τρέπω	τρέπωμαι

Modus Infinitivus.

	Activum.	Passivum.	Medium.
& Imp.	τρέπειν	τρέπεσθαι	τρέπεσθαι
rf. & plu.	τρέπεσθαι	τρέπεσθαι	τρέπεσθαι
ristus α.	τρέψαι	τρέψαι	τρέψαι
ristus β.	τρέπειν	τρέπειν	τρέπειν
ur. α.	τρέπειν	τρέπειν	τρέπειν
ur. β.	τρέπειν	τρέπειν	τρέπειν
ulo post.	τρέπειν	τρέπειν	τρέπειν

Institutio Græcæ

Participium.

	Activum	Passivum	Mediu
Præs. & Imp.	τρέπων	τρεπόμενΘ	τρεπόμεν
Perf. & pluſ.	τεβερῶς	τεβαμμένΘ	τεβόπῳς
Aoristus α.	τρέψας	τρεφθεὶς	τρεψάμεν
Aoristus β.	τραπὼν	τραπείς	τραπόμεν
Futur. α.	τρέψων	τρεφθισόμενος	τρεψόμεν
Futur. β.	τραπῶν	τραπησόμενΘ	τραπέμεν
Paulo post		τεβασόμενΘ	

Verba Circumflexa sive Contracta

Verba circumflexa sic dicuntur, quia habent circumflexum in ultima syllaba præsentis.

Oriuntur è verbis sextæ conjugationis in έω, όω, unde tres sunt circumflexorum conjugationes.

{ Prima in έω } Fut in { ήσω } Præt in { ηκα }
 { Secunda in άω } Fut in { ήσω } Præt in { ηκα }
 { Tertia in όω } Fut in { ώσω } Præt in { ωκα }

Exceptiones in prima conjugatione

Quædam Verba primæ conjugationis formant futurum atque præteritum & in ήσω & έσω, *ηκα* cum η & ε, ut ~~παλέω~~ *voco*, *αἰνέω* laudo, *σοφίζω* sapio, *φορέω* gesto, *κορέω* satio, *πλήω* perficio, *νέω* laboro, &c.

Diffyllaba formant futurum in δ'σω, scilicet *βυβώω* fundo, *ρέω* fluo, *πνέω* flo, *πλέω* navigo. Exci-
δέω, *δύσω*, ligo, ligas.

Exceptiones in secunda conjugatione.

Verba quæ habent ε vel ι ante άω, ut *έάω* mitto, *δεάω* specto, *κοπάω* laboro; item trissyllaba quæ habent λ vel ρ ante άω, modo immediate cedat vocalis, non consona: ut *πράω* transeo, *πρίω* rideo; & dissyllaba quæ habent λ vel ρ ante άω, etiam præcedente consonâ, ut *θλάω* tundo, *κλάω* frango, *δράω* facio, formant futurum in δ'σω

Institutio Graecae

Ротѣ in secunda hac conjugatione post contrātionem in ω προπονιτο, ut κρηκομένωντες, κρηκομένωτες, α κρηκομένων, caput comatum habeo; & α nonnunquam geminant, ut πημάδωζ pro πημάδω.

In tertia conjugatione,

Si ω vel η sequitur ϕ , fit contractio in ω .

Si e vel α vel ϕ sequitur ϕ , fit contractio in α .

Si diphthongus vel quævis alia vocalis sequatur, fit contractio in *oi*, nisi in Infinitivo, qui contrahitur in *oû*, ut *πευσσέναι*, *πευσσύν*.

Paradigma Verborum circumflexorum.

Verbum Activum. Præsens Indicativi.

	Sing.		Dual.	Plural.
1	ἰππῆω, ᾠ	ἑῆς, ἑῖς	ἑῆς, ἑῖς	ἑῶν, οὐ
2	βοῶμαι, ᾠ	ἀῆς, ἀῖς	ἀῆς, ἀῖς	ἀῶν, ᾠ, οἱ
3	χρησάμαι, ᾠ	οῆς, οῖς	οῆς, οῖς	οῶν, οὐ

Imperfectum.

Sing.		Dual.		Plural.	
1 ἰπποῖον, ov	ἑς, εἰς	ἑς, εἰς	ἑς, εἰς	ἑς, εἰς	ἑς, εἰς
2 ἵπποιον, ov	αὐς, αὐς	αὐς, αὐς	αὐς, αὐς	αὐς, αὐς	αὐς, αὐς

Sing.

Grammatices.

[illegible]

	Sing.	Subjunctives. εἰς			Dual.	Plural.		
1	ποιέω, ὦ	ἔης, ἦς	ἔης, ἦ	ἔης, ἦ	ἔω, ὦ	ἔης, ἦ	ἔω, ὦ	
2	βιάω, ὦ	ἔης, ἦς	ἔης, ἦ	ἔης, ἦ	ἔω, ὦ	ἔης, ἦ	ἔω, ὦ	ἔ.
3	χρησάω, ὦ	ἔης, ἦς	ἔης, ἦ	ἔης, ἦ	ἔω, ὦ	ἔης, ἦ	ἔω, ὦ	ἔ.

Infinitivus.
Præfens primæ conjugationis, Ι κοῖνεν, κοῖν. 2 βοῖεν, βοῖ. 3 ἡυσέν, ἡυσωμι.
Perfect. & Plusquam Perfect. Ι κοπτοικέν. 2 βεβονκέν. 3 κεχυσωνκέν. Αορ. α. Ι κοπίσ. 2 βούσ. 3 ἡυσσέν. Fut. α. Ι κοίησ. 2 βούσ. 3 ἡυσσέν.
Particip.

Institutio Græcæ

Participium.

Masc.

Fem.

Neut.

1. ποιέων, ὢν	ποιέοντα, ὤντα	ποιέοντα, ὤντα	ποιέον, ὄν
2. βοάων, ὢν	βοάοντα, ὤντα	βοάοντα, ὤντα	βοάον, ὄν
3. χλευσέων, ὢν	χλευσέοντα, ὤντα	χλευσέοντα, ὤντα	χλευσέον, ὄν

Verbi Passivi Præsens.

Sing.

Dual.

Plural.

1. ποιέομαι, ἔσται	ποιέομαι, ἔσται	ποιέομαι, ἔσται
2. βοάομαι, ἔσται	βοάομαι, ἔσται	βοάομαι, ἔσται
3. χλευσέομαι, ἔσται	χλευσέομαι, ἔσται	χλευσέομαι, ἔσται

Imperfectum.

Sing.

Dual.

Plural.

1. ποιέομαι, ἔσται	ποιέομαι, ἔσται	ποιέομαι, ἔσται
2. βοάομαι, ἔσται	βοάομαι, ἔσται	βοάομαι, ἔσται
3. χλευσέομαι, ἔσται	χλευσέομαι, ἔσται	χλευσέομαι, ἔσται

Grammatices.

1	παραίνουμαι	1	ἐπαοιήσωμαι	1	παραοιήσωμαι	Omnia ut
2	βελούσωμαι	2	ἐπαοιήσωμαι	2	βελούσωμαι	in Bary-
3	καταβύσσωμαι	3	καταβύσσωμαι	3	καταβύσσωμαι	tonis.

Imperativi Præfens.

Sing.

Dual.

Plural.

1	παραίνε, οὐ	ἐε, εἰ	ἐε, εἰ	ἐε, εἰ	ἐε, εἰ
2	βελούε, ῶ	αέ, α, νω	αέ, α, νω	αέ, α, νω	αέ, α, νω
3	καταβύσε, οὐ	οέ, ε	οέ, ε	οέ, οὐ	οέ, ε

Optativi Præfens.

Sing.

Dual.

Plural.

1	παραοιή, οἶ	ἐοι οἶ	οἶ	ἐοι οἶ	ἐοι οἶ
2	βελούε, ῶ	αοι ῶ, αοι ῶ	αοι ῶ, αοι ῶ	αοι ῶ, αοι ῶ	αοι ῶ, αοι ῶ
3	καταβύσε, οἶ	οοι οἶ	οοι οἶ	οοι οἶ	οοι οἶ

Perfect.

Institutio Græcæ

Perfectum Optativi.

Sing.			Dual.			Plural.		
1	καταειμένον	καταειήο	οιήτο	οιήσιν	οιήσαν	οιήσιν	οιήσιν	οιήσιν
2	βλεπόμενον	βλεπείηο	οιήτο	οιήσιν	οιήσαν	οιήσιν	οιήσιν	οιήσιν
3	καχλυσόμενον	καχλυσόηο	οιήτο	οιήσιν	οιήσαν	οιήσιν	οιήσιν	οιήσιν

Subjunctivi praesens.

Sing.			Dual.			Plural.		
1	καταείω, ω	καταείη, η	οιήσιν	οιήσιν	οιήσαν	οιήσιν	οιήσιν	οιήσιν
2	βλεπώ, ω, μιν	βλεπείη, η, μιν	οιήσιν	οιήσιν	οιήσαν	οιήσιν	οιήσιν	οιήσιν
3	καχλυσώ, ω	καχλυσείη, η	οιήσιν	οιήσιν	οιήσαν	οιήσιν	οιήσιν	οιήσιν

Perfectum.

1	καταειώμην	καταειήην	καταειήην	καταειήην	καταειήην	καταειήην	καταειήην	καταειήην
2	βλεπώμην	βλεπείην	βλεπείην	βλεπείην	βλεπείην	βλεπείην	βλεπείην	βλεπείην
3	καχλυσώμην	καχλυσείην	καχλυσείην	καχλυσείην	καχλυσείην	καχλυσείην	καχλυσείην	καχλυσείην

Infinitivus.

Præf. 1. καταειώμεν. 2. βλεπώμεν. 3. καχλυσώμεν.

Participi

Grammatices.

Participium.

Præfens	1	ποιεῖν	ἔμει	μῆν, μένον.
	2	βοᾷ	ᾠμῶν	
	3	χρυσόμει	ἔμει	

Verbum Medium.

Aoristus primus.

Indic.	1	ἐποίησα	2	ἐβόησα	3	ἐχρυσώσα
Imper.	1	ποίησαι	2	βόησαι	3	χρυσώσαι
Oprat.	1	ποίησάμην	2	βοήσάμην	3	χρυσώσάμην
Subju.	1	ποιήσωμαι	2	βοήσωμαι	3	χρυσώσωμαι
Infinit.	1	ποιήσαι	2	βοήσαι	3	χρυσώσαι
Partic.	1	ποιήσας	2	βοήσας	3	χρυσώσας

Futurum primum.

Indic.	1	ποιήσωμαι	2	βοήσωμαι	3	χρυσώσωμαι
Oprat.	1	ποιήσάμην	2	βοήσάμην	3	χρυσώσάμην
Infinit.	1	ποιήσεσθαι	2	βοήσεσθαι	3	χρυσώσεσθαι
Partic.	1	ποιήσας	2	βοήσας	3	χρυσώσας

Verba in μι.

Quatuor sunt conjugationes verborum in μι, quæ profluunt è verbis sextæ conjugationis in	ἔω	ut à	δέω, τίθημι, pono
	ἴω		ἔδω, ἵστημι, statuo
	ὄω		δίδω, δίδωμαι, do
	ύω		ἑδύνω, ἑδύνμι, jungo.

Fiunt verba in μι
 mutando ω ultimam syllabam in μι
 vertendo penultimam in suam longam,
 si sit mutabilis, ut δέω, τίθημι.
 præponendo reduplicationem.

Institutio Græcæ

Reduplicatio est duplex:

Propria
cū vel

repetitur prima consonans
thematicis cū *ι*, ut *δίδωμι*.

tenuis pro aspirata ponitur, ut *δέω*, *τίθωμι*.

Impropria,
cū *ι* tantū
præfigitur,
idque fit vel

cū verbum incipiat
a *ς*, ut *σείω*, *ἵσσω*
cū verbum incipiat
à vocali, ut *ἔω*, *ἵμω*.

Æoles mutant η in ε, geminato *μ*, ut *τίθωμι* pro *τίθημι*. *Æoli mutant η in ε* factā reduplicatione per *ε*, ut *πεφίλωμι*.

In quarta conjugatione nulla est reduplicatio, sed tantū *ω* mutatur in *μ*.

Quædam alia sunt etiam sine reduplicatione, ut *φῆμι*, *βῆμι*, *γνώμι*, *ἄλωμι*, *σβῆμι*, &c.

Destituuntur Verba in *μ* Futuro secundo, Præterito Medio & Aoristo secundo Passivo.

Peculiarem habent inflectionem Præsens, Imperfectum, & Aoristus secundus.

Verba quartæ conjugationis, si dissyllaba sunt, Futurum habent & Aoristum secundum; si trissyllaba non ultra Imperfectum flectuntur. Carent etiam Modo Optativo & Subiunctivo.

Paradigma Verborum in *μ*.

Indicativi Præsens.

	Sing.	Dual.		Plural.			
1	πίνωμι	ἡς	ἡσι	ἐσθον			
2	ἵσσωμι	ἡς	ἡσι	ατθον			
3	δίδωμι	ὥς	ὥσι	οσθον	τοῦ	μεν	τε
4	ζώωμι	ὕς	ὕσι	ὕσθον			

Imper

Grammatices.

Imperfectum.

Sing.	Dual	Plural.
1 ἔπιθην	ἡς ἡ ε	
2 ἔσθην	ἡς ἡ α	τον, την, μω, τε, σαρ.
3 ἔβδων	ως ω ο	
ἔζδ' ἔβδων	υς υ υ	

Perfectum.

πέθεικα ~~pro~~ τέθεικα, Boeoticé.

ἔσθικα ~~pro~~ ἔσθικα, à futuro σήσω, ad differentiam

~~ἔσθικα~~ prateriti Medii, ab ἔσθικω.

ἔβδωκα.

Plusquam perfect.

ἔπεθίκεν. 2 ἔσθίκεν. ἔβδωκεν.

Aoristus α.

ἔσθικα. 2 ἔσθητα. 3 ἔβδωκα.

Aoristus β.

Sing. Dual. Plural.

ἔθην	ἔθης	ἔθῃ	ετον	έτην	εμω	ετε	εσαν
ἔσθην	ἔσθης	ἔσθῃ	ητον	ήτην	ημω	ητε	ησαν
ἔβδων	ἔβδως	ἔβδῳ	οτον	ότην	ομω	οτε	οσαν

Aoristus secundus similis est Imperfecto in omnibus, excepto quòd in Plurali ac Duali vocalem cinet longam, præter ἔβδω, ἔβδων, & βῶ, à verbo ω, mitto.

Imperativus.

Præsens.

πέθει	έ	
ἔσθι	ά	τω
βέβδι	ό	τον, των, τε, τωζ.
ἔζδ' ἔβδιδι	ύ	

Aoristus secundus.

πέθει, πέτω. 2 σήθι, σήτω. 3 βέβει, βέβτω. Οριζ.

Institutio Græcæ

Optativus.

Præfens.

1	παιλω						εἶ
2	ἱσάιλω, ης, η	ἦτον, ἦτλω	ἡμῶ, ητε, ητῶ, &				αῖ εν
3	διδάιλω						οῖ

Aoristus β.

1	παιλω.	2	σαίλω.	3	δαίλω.
---	--------	---	--------	---	--------

Subjunctivus.

Præfens.

Sing.	Dual.	Plural.
1	παιῶ, ἦς, ἦ,	ἦ
2	ἱσάῶ, αῖς, αῖ,	αῖ, τε, ὦτ.
3	διδάῶ, ῶς, ῶ,	ῶ

Aoristus β.

1	παιῶ, παῖς, παῖ.	2	σαῶ, σαῖς, σαῖ.	3	δαῶ, δαῖς, δαῖ.
---	------------------	---	-----------------	---	-----------------

Infinitivus.

Præfens.

1	παιῖναι.	2	ἱσάιναι.	3	διδάιναι.	4	ἰσχυρῶναι.
---	----------	---	----------	---	-----------	---	------------

Aoristus β.

1	παιῖναι.	2	σαῖναι.	3	δαῖναι.
---	----------	---	---------	---	---------

Participia.

Præf.

Aor. β.

1	παιεῖς	ῥῶσα	ἐν	1	παιεῖς, παιῖσα, παιῖν.
2	ἱσάε	αῖσα	αῖν	2	σαεῖς, σαῖσα, σαῖν.
3	διδάε	ῥῶσα	ὀν	3	δαεῖς, δαῖσα, δαῖν.
4	ἰσχυρεῖς	ῥῶσα	ῶν		

Vox Passiva.

Sing.

Dual.

Plural.

1	παιεμαι				
2	ἱσάμαι				
3	διδόμαι	σαι, ται,	ῥῶν, ῥῶν, ῥῶν,	ῥῶα, ῥῶα, ῥῶα	
4	ἰσχυρμαι				

Imper

Grammatices.

Imperfectum

Sing.	Dual.	Plural,
ἡδίστη ἡδίστη ἡδίστη ἡδίστη	σ, το, ἡδίστη, ἡδίστη, ἡδίστη	ἡδίστη, ἡδίστη, ἡδίστη

Præteritum.

ἡδίστη.	2 ἡδίστη.	3 ἡδίστη.
ἡδίστη.	2 ἡδίστη.	3 ἡδίστη.
ἡδίστη.	2 ἡδίστη.	3 ἡδίστη.

Futurum α.

ἡδίστη.	2 ἡδίστη.	3 ἡδίστη.
ἡδίστη.	2 ἡδίστη.	3 ἡδίστη.

Paulò post futurum.

ἡδίστη.	2 ἡδίστη.	3 ἡδίστη.
---------	-----------	-----------

Imperativus.

Sing.	Dual.	Plural.
ἡδίστη ἡδίστη ἡδίστη ἡδίστη	ἡδίστη, ἡδίστη, ἡδίστη	ἡδίστη, ἡδίστη, ἡδίστη

Perf. & plusq. ἡδίστη.

Optativus Præsens.

Sing.	Dual.	Plural.
ἡδίστη ἡδίστη ἡδίστη	ἡδίστη, ἡδίστη, ἡδίστη	ἡδίστη, ἡδίστη, ἡδίστη

Præteritum

Sing.	Dual.	Plural.
ἡδίστη ἡδίστη ἡδίστη	ἡδίστη, ἡδίστη, ἡδίστη	ἡδίστη, ἡδίστη, ἡδίστη

Subjunct.

Institutio Græcæ Subjunctivus.

Præfens.

1	ကၢၤသိၣ်	မိ, မိ			
2	ၵံၤသိၣ်မုၢ်, မိ, မိ			သံၣ်မိၣ်, မိၣ်, မိၣ်	မိၣ်, မိၣ်, မိၣ်
3	ဝါၣ်သိၣ်	မိ, မိ			

Perfectum.

1	ကၢၤသိၣ်	မိ, မိ		မိၣ်မိၣ်,	မိၣ်မိၣ်,
2	ၵံၤသိၣ်မုၢ်, မိ, မိ			သံၣ်မိၣ်, မိၣ်, မိၣ်	သံၣ်မိၣ်, မိၣ်, မိၣ်
3	ဝါၣ်သိၣ်	မိ, မိ		သံၣ်မိၣ်,	သံၣ်မိၣ်.

Infinitivus. Participium.

Præfens.

1	ကံၤသိၣ်		1	ကံၤသိၣ်မုၢ်	
2	ၵံၤသိၣ်		2	ၵံၤသိၣ်မုၢ်	
3	ဝါၣ်သိၣ်		3	ဝါၣ်သိၣ်မုၢ်	
4	ၵံၤသိၣ်မုၢ်		4	ၵံၤသိၣ်မုၢ်	

vñ, vñ.

Conjugatio Verbi Medii.

In Indicativo.

		Aoristus α.			
၁	ၵံၤသိၣ်မုၢ်.	၂	ၵံၤသိၣ်မုၢ်.	၃	ဝါၣ်သိၣ်မုၢ်.
		Aoristus β.			
	Sing.	Dual.		Plural.	
၁	ၵံၤသိၣ်				
၂	ၵံၤသိၣ်, မုၢ်, မိ, မိ	မိၣ်, မိၣ်, မိၣ်	မိၣ်, မိၣ်, မိၣ်	မိၣ်, မိၣ်, မိၣ်.	
၃	ဝါၣ်သိၣ်				

In Imperativo.

		Aoristus β.		
	Sing.	Dual.		Plural.
1	သိၣ်			
2	သိၣ်, မိ, မိ	သိၣ်, မိၣ်	သိၣ်, မိၣ်.	
3	ဝါၣ်			

Grammatices.

In Optativo.

Aoristus β.

Sing.

Dual.

Plural.

αἰ, μω, αἰ, ο, π, οἱ	μεινον, μειν, ωλω	μεια, με, νιο.
----------------------	-------------------	----------------

In Subjunctivo.

Aoristus secundus.

Sing.

Dual.

Plural.

μω, μω, αἰ, αἰ, ω, ω	μεινον, μειν, ωλω	μειναι, μει, ωνιο.
----------------------	-------------------	--------------------

In Infinitivo.

Participia.

Aor. β.

Aor. β.

1. δε	2. εα, μω, μεν, μεν.
3. ο	

formatio temporum verborum in μι.

De praesenti jam supra dictum est.

Imperfectum

Formatur à praesenti mutando μι in ν, & praepo-
nendo augmentum, nisi verbum incipiat ab ε, positi-
ve longa, ut πεινω, ἐπιδω. sed ἔστω, ἔστω.

Observatio.

Numerus singularis & tertia pluralis contrahun-
tur in Imperfecto verborum in μι, ut ἐπιδων. ἐπι-
δω, ἐπιδεις. ἐπιδεις. ἐπιδων. ἐπιδων. Secundae
iam personae Imperativi saepe contrahuntur, ut
δω, ἔστω, δίδω, pro δίδω, ἔστω, δίδω.

Aoristus secundus

Deducitur ab Imperfecto rejiciendo reduplicati-
onem, & praepo- nendo ε, ut ἐπιδω, ἐδω. sed ἔστω.
ἔστω.

Institutio Græcæ

ἔσθην, quod, ut præteritum ἔσθην. (quod & ἔσθαι) neutram seu passivam habet significationem, scilicet fleti, jacui, vel positus sum.

Si verbum caret reduplicatione, idem est Imperfectum & Aorist. C. ut σέβην, ἔσβην, extinguo.

Anomala in υ.

Verbum εἶμι Sum.		Indicativus.	
Sing.	Dual.	Plural.	
Præf. εἶμι, εἶς vel εἷ, ὅτι	ἔσθον, ἔσθον	ἔσμεν, ἔσθε, εἰσὶ.	
ἔμμι D. ἔη, ἔει A. ἐντὶ D.		εἶμεν D. ἐτε P. ἔατε	
ἦμι Æ. ἐσσι P.		ἔμμεν P. εἴτε P.	
		εἶμεν P. ἐντὶ	

Imp. ὤμι, ἦς, ἦ, ὤμι, Att.	ἦτον, ἦτω	ἦμεν, ἦτε, ἦτε
ἔα I. ἦθα Æ.	ἦσθον, ἦσθον	ἦμεν D. ἔει
ἦ A. ἦθα P.	Pleon. Pleon.	Systo
ἦα P. ἦες P. ἦε P.	ἔτον, ἔτω	ἔσθον
ἦον P. ἔης P. ἔην P.	Syst. Syst.	Poe
ἔσθον P. ἔσθας P. ἔσθα P.	ἔσθον, ἔσθον	ἦν Syn
ἔον P. ἔες P. ἦς D.	Poet.	ἔσθον
ἔιν P. εἶς P. ἔη P.		Poe
ἔην A. ἔες I. ἦν P.		

Plusq. ἦμι, ἦς, ἦτο || ἦμιον, ἦμιον, ἦμιον || ἦμι, ἦς, ἦν
 Fut. ἔσσομαι, ἔσσης, ἔσσει || ἔσσομαι, ἔσσης, ἔσσει || ἔσσομαι, ἔσσης, ἔσσει
 ἔσσομαι P. ἔσσης P. ἔσσει P.
 ἔσσομαι D. ἔσσης A. ἔσσει Sync.
 ἔσσομαι D. ἔσσης D. ἔσσει D.
 ἔσσει I. ἔσσει P.
 ἔσσει P.

Imperativus.

Præf. ἔσθι vel ἔσθι vel ἔσθι, ἔσθω || ἔσθον, ἔσθον || ἔσθε, ἔσθω
 ἔσθι P. ἔσθω, ἔσθω P.
 εἰ Cras. Po. ἔσθω D.

Attica
 Opus

Grammatices.

Optativum.

Præf. εἴλω, εἴης, εἴη. | εἴηλον, εἴήτω. | εἴημεν, εἴητε, εἴητε.
 εἴομαι, εἴομαι, εἴοι, P. | εἴωμεν, εἴωτε, εἴωτε, ὑπ.

ut. εἴσοίμεν, εἴσοιο, εἴσοιο" &c.

Subjunct. Præf. εἴην

ἦς, ἦ	ἦτον, ἦτον	ἦμεν, ἦτε, ἦτε.
P. εἴης, P. εἴη, P.	εἴηλον P. &c.	εἴωμεν P. εἴητε P. εἴωτε A. I.
I. εἴης I. εἴη I.	εἴηλον I. &c.	εἴωμεν Syst. εἴωτε P.
ἦδα Æ. ἦσι I.		εἴωμεν I. εἴητε I.
ἦσαν I		ἦμεν D.

Infinitivum.

Participium.

Præf. εἴη Com. Fut. εἴσοιτο.	Præf. ὦν, ἔπαι, ὦν. F. εἴσοιμεν.
ἔω I.	ἔων I. ἔπαι I. ἔων I. εἴσοιμεν P.
ἦμεν & ἦμεν D.	εἴς Æ. ἔπα D. εἴπα Æ.
ἔωμαι A.	ἔν Æ.
ἔωμαι Æ.	
εἴωμαι P.	

Εἶμι Eo & Ibo.

Præf. εἶμι, εἶς vel εἷ, εἶσι || ἵτον, ἵτον || ἵμεν, ἵτε, ἵτε.

εἶδα, Æ.

ἵεις D. ἵαν I.

Imper. εἶν, εἶς, εἷ || ἵτον, ἵτω || ἵμεν, ἵτε, ἵτε.

ἵον, ἵες, ἵε P.

ἵεις D. εἶς P.

Perf. εἶχα.

Pluq. εἶκον & ἤκειν Att.

Aorist. α. εἶπα inusitatus, unde 3.

Dual εἰπάτω & εἰπάτω, Att. εἶς 3. Plural. inde verò ἦς & ἦς Poet.

Per. med. εἶα, εἶας, εἶε || εἶαλον, εἶαλον || εἶαμεν, εἶατε, εἶατε.

ἦα, ἦας, ἦε, &c.

ἦα, ἦας, ἦε, I.

Pluq. ἦεν, ἦες, ἦεν || ἦερον, ἦερώ || ἦεμεν, ἦετε, ἦετε.

ἦεα I.

ἦμεν, ἦτε, ἦτε Att.

Aor. ε. ἵον, ἵες, ἵε || ἵερον, ἵερώ || ἵεμεν, ἵετε, ἵον.

ἵον.

Fut. α. εἴσομαι.

Imperat.

Institutio Græcæ

Imperativus.

præf Ιθι vel εἰ, ἰτω. || ἰτον, ἰτων. || ἰτε, ἰτω^ς.

Apr. 3te, & Cras. Et solummodo in compositis, ut *Exi, transi*. Optativus & Subjunctivus non in usu.

Infinitivus.

Ινα, vel $\epsilon\iota$, & $\epsilon\iota\varsigma$ in compositis.

Ιμεν Ι. Ιμενα D. A.

Ιεμεν Ιέμεναι A. & D.

In μ , vado, eâdem plane ratione declinatur.

Oratoribus tantum usurpantur ἀπίαν in Indicativo, ἀπιῶν in Subjunct. ἀπύχα in Infinitivo.

Participium.

Ἰὼν, ἰῶσα, ἰὼν, ἢ κινῶν & ἑῶν.

⁶Inmu, Mitto.

Indicativus.

Præf. Ἰημι, ἴης, ἴησι, || ἴετον, ἴετον, || ἴεμεν, ἴετε, ἴέσθ.

Imper. *Ἰλῶ, Ἰνς, Ἰν.* || *Ἰέλων, ἰήπλω,* || *Ἰέμεν, Ἰέλς, Ἰεφ.*
Ἰεον. Ἰεγ, Ἰέας Ἰεα, contracta. *Ἰεν B.*

Perfect. Εἶπα, εἶπας, εἶπε, B. dicitur etiam εἶπα, Attic.

Aor. a. Ηκα, ηίcas, ηίxs, Dicitur etiam εηκα, Att.

Aor. C. Ην, ἦς, ἦ. || ἔπον, ἐπών. || ἔμεν, ἔτε, ἔτ.^C.

Fut. α. $\eta\sigma\omega$

Imperativus.

Pres. ἔσθι, ἔπιω. Aor. ἔσθ, ἔπιω. Perf. ἐσθίε, ἐπίω

Optativus.

Præs. Ieillw, ieins, iein. Aorist. G. eillw eims, ei

Subjunctivus.

Pres. ἰδῶ, ἰῆς, ἰῆ. Perf. εἶκω, εἶκης, εἶκη, Aorist. ἑῶ, ἑῆς.

Р.εῖω, σῖητες, εἰ

Infra

Grammatices.

Infinitivus.

αὐτὸς ἰέναι.

Perf. εἰκέναι.

Aor. C. εἶναι.

ἰέναι D.

ἰέναι A. D.

ἰέναι I.

ἰέναι I.

Participium.

αὐτὸς ἰεὶς, ἰεῖσα, ἰόν.

Perf. εἰκός, ἡ, ὅς. Aor. C. εἰς, εἶσα, ἔν.

Vox Passiva.

Indicativus.

αὐτὸς ἰεμαι, ἰεσαι, ἰέθ.

Imperf. ἰέμεν, ἰέσθ, ἰέτο.

Aor. α. εἶδεν, & εἶδην.

Perf. Εἶμαι, εἶσαι, εἶθ. εἶμεν, εἶσθε, εἶτε.

Imperf. Εἶμεν, εἶσθε, εἶτε.

Imperativus.

ἴετο, ἴεσα.

Infinit. εἶναι. || Aor. α. εἶναι & εἶναι, || P. A. α. εἶναι.

Vox Media.

Aor. α. ἤκεν, ἤκατο.

Aor. C. ἔμεν, ἔσο, ἔω & ἔ. ἔτο.

Imperativus.

Optativus.

αὐτὸς ἔσο, ἔσθ, & C.

ἔμεν, ἔσο, ἔτο.

ἔο, I.

ἔ, A.

Subjunctivus.

αὐτὸς ἔαν, ἔμαι, ἦ, ἦθ.

Infinitivus.

Participium.

Aor. β. ἔειπεν.

Aor. β. ἔμεν.

ἴμεν, Concupisco.

Eandem habet inflectionem, præterquam quod format Aor. α, ἦσα non ἦκα.

Huai, Sedeo.

αὐτὸς Ηuai, ἦσαι, ἦται. || ἦμεν, ἦσθε, ἦτε. || ἦμι, ἦμε, ἦται.

ἦμαι I.

ἦμαι & ἦται P.

Imperf. Ημεν, ἦσθε, ἦτε. || ἦμεν, ἦσθε, ἦτε. || ἦμι, ἦμε, ἦται.

P. ἦσο.

ἦσο Ion.

ἦσο & ἦται P.

Imperativus.

Institutio Græca

Imperativus.

Præf. ἦσθ, ἦδω. Infinitivus ἦναι. Participium ἦναι
Κάθημαι, inde compositum.

Præf. κάθημαι, κάθησαι, κάθηθι. Imperf. ἐκάθημην
κάθηται I. κάθητο & κάθηται
κάθηται A.

Imperativus.

Præf. κάθησθ, κάθηδω. Ion. κάθηθι & κάθηεθ, Syntol. Att. κάθηται
Κεῖμαι, jaceo.

Præf. κεῖμαι, σαι, θι || μέθον, μέθον, μέθον || μέθαι, μέθαι, μέθαι
κέαθι I. κέαθαι

Imperf. ἐκέμην, ἐκέσθ, ἐκέσθ. Fut. κείσομαι, κείσῃ, κείσῃ
3 Plur. κείατο I. κείσονται & κείσονται
κείατο P.

Indicativus.

Ἰσθμι Scio.

Præf. ἴσθμι, ἴσθις, ἴσθις | ἴσθαι, ἴσθαι | ἴσθαι, ἴσθαι, ἴσθαι
ἴσθαι D. ἴσθαι D. ἴσθαι Sync. ἴσθαι Sync. ἴσθαι

Imperf. ἴστω, ἴσθις, ἴσθι | ἴσθαι, ἴσθαι | ἴσθαι, ἴσθαι, ἴσθαι
ἴσθαι

Imperativus.

Præf. ἴσθαι, ἴσθαι || ἴσθαι, ἴσθαι || ἴσθαι, ἴσθαι
ἴσθαι, ἴσθαι,

Infinitivus.

Præf. ἴσθαι, ἴσθαι & ἴσθαι D. ἴσθαι I. ἴσθαι S.
Participium ἴσθαι, ἴσθαι

Verbum Passivum.

Indicativus.

Præf. ἴσθαι & ἴσθαι, σαι, θι. Comp. ἴσθαι, ἴσθαι
ἴσθαι A. ἴσθαι

Imperf. ἴσθαι, ἴσθαι, ἴσθαι. Comp. ἐπὶ ἴσθαι, ἴσθαι
ἴσθαι A. ἴσθαι I. & ἴσθαι
Imperat

Grammatices.

Imperativus.

Ἰσσο. Compositum, ὀήσασο, ὀήσαο, Io. ὀήσω. Att.

Infinitivus.

Partic.

Ἰσσο. Compositum, ὀήσασθ. ὀπτάμην

Εἶμαι, Indutus sum, ab Ἐω.

sect. Εἶμαι, εἶσαι, & ἔσται, P. εἶ & εἶσαι. Tertia pl. εἶα

Particip. εἶμην.

sq. Εἶμην, εἶσο & ἔσο, εἶτο & εἶτο & ἔτο. Tertia pl. εἶατο

Act. Εἶσα, εἶσα, εἶσε.

P. ἔσται, ἔσταις, ἔστω.

Infinitivus. Εἶσαι & ἔσαι, quod etiam est collocare.

a. me. Εἰπάμην & ἑωάμην, & ἑωσάμην, par. ἑωάμηνος.

Φημί, Dico.

Indicativus.

esens, Φημί, φῆς, φησὶ, φάτον, φατόν, φάμην, φάτε, φασί.

Φάμιν D. φάπιν D.

φάπιν & φάπιν D.

perf. Εφών, ἔφης, ἔφη, ἔφατον, πῶ, ἔφην, ἔφατε, ἔφατε.

C. Εφών, ἔφης, ἔφη, ἔφοντον, πῶ, ἔφην, ἔφητε, ἔφητε.

φημί, Α.

ἔφας & φάν B.

φῶ, φῆς, φῆ, & ῶ, ῆς, ῆ, P.

ur. Φήσω, φήσης, φήσει, Aorist. α. ἔφησα. Imperat. φάσθαι.

Φασὼ, φάσεϊς, φασεῖ, D.

Optativus.

esens Φαίμην. Aorist. α. φήσωμι, Futur. α. φήσωμι.

Subjunct. εἰάν φῶ, φῆς, φῆ. Inf. φάναι nam φάναι est apparuisse.

Participium.

φάς, φάσα, φάν.

Verbum Medium.

esens Φάμαι, Imperf. ἐπάμην, Participium, Φάμην

F

VERBA

VERBALIA.

Verbalia omnia ferè deducuntur vel

A prima persona præteriti passivi in	{	μα, ut γραμμα, litera. μῦ, ut δεσμὸς, vinculum. μῆ, ut γραμμή, linea. μων, ut νοήμων, intelligens.
A secunda persona præteriti passivi in	{	is, ut ποίησις, poësis. ια, ut δοκιμασία, probatio.
A tertia persona præteriti passivi	{	Masculina in της, ποιητής, poëta. τῦ, ἀκούς, audibilis. της, χαρακτήρ, character. τωρ, κοσμήτωρ, princeps. κῦ, κεικός, judicialis. ης, πίστις, fides.
		Fœminina in τις, ὀρχιστής, ars saltandi. τις, ὀρχιστής, saltatrix. τρα, ὀρχήστρα, illa Theatri in qua chorus saltabat.
	{	Neutra in τήριον, ποτήριον, poculum. τερον, διδάκτερον, Minerva Adverbia positionis in ἐῦ έον, ut γραπτή, γραπτή. γραπτήριον.
A præterito Medio in	{	ῶ, λόγῳ, sermo. η, ἐπιστολή, epistola. ιον, λόγιον, oraculum. ας, τομέας, sector.

Paucula quædam descendunt ab ipso themate, ut λεῖπς candidus, ἀλῶσθαι video ; & ab Aoristo secundo, ut φεύγω fuga, ἀφύγων.

Impersonalia.

Ἀνίηκε & προσήκει convenit, ἀνῆκε & προσῆκε convenieb
Ἀρέσκει placet. ἤρεσκε placebat, ἀρέσει placebit, ἤρεσε plac
Δῆσ oportet, ἐδέσσε oportebat, δέήσει oportebit, ἐδέησε op

Grammatices.

bit. Infin. *δεῖν* oportere. Particip. *δεόν* quod oportet.
δοκεῖ videtur, *εδοκεν* videbatur, *δοξεν* videbitur, *εδοξε* vi-
 sum est.

Μέλη curæ est, *ἔμελε* curæ erat, *μελήσει* curæ erit, *ἐμέ-
 λε* curæ fuit.

Χρὴ oportet, *ἐχρῆν* oportebat, *χρήσῃ* oportebit, *χρήσας*
 portere.

Compositum *ἀπὸ χρῆ* sufficit, *ἀπὶ χρῆ* sufficebat. Fut. *ἀπο-
 χρήσει*, sufficiet. A. i. *ἀπὶ χρήσε* suffecit. Inf. *ἀποχρῆν* sufficere.

Passiva impersonalia sunt, *ἐνδέχεται* accidit, *ἡμάρται* & *πί-
 νεται* in fatis est, *ἀπερατώ* definitio.

Verba defectiva.

Verba defectiva sunt, quæ solum usque ad præteritum im-
 perfectum communiter conjugantur, & si quæ tempora ha-
 bent præter ea, mutantur illa à verbis aliis quorum præsens
 non est in usu.

Illæ autem sunt in *βω* gravitona, quæ penultimam habent
 el in e solum vel cum immutabili: ut *ῥέμβω*, *ῥέρβω*, *σίβω*;

In *άνω* gravitona, *λαμβάνω*.

In *σκω* *γινώσκω* · præter *γινήσκω*, quod facit *γινήξω*,
ἀλύσκω, *ἀλύξω*.

In *άθω*, ut *κιάθω* · έθω, ut *τελέθω* · ύθω, ut *μινύθω* · θω
 um implicatione consonantis, ut *άκθω*.

In *οίνω*, hyperdissyllaba, ut *φαοίνω* · ύω hyperdiss. facientia
 verba in *μι*, ut *κεραυνύω*, *ῥησνύω*, *σβεννύω*, *σρωννύω*, *στρεννύω*.

Item quæ ante *ω* duas habent consonantes, quarum altera
 est liquida, ut *δαίνω*.

Quæ in *ω* possum desinunt præcedente *υ* diphthongo, ut *άψυω*.

Quæ in *δω*, si præcedat *ν* vel *λ*, ut *σπίνδω*, *μίλδω*.

Item in *ήω*, derivata à præsentis vel futuro: ut à *τελέω*, *τελείω*,
ῥέλειον · *γαμέω* · *γαμήσω*, *γαμῃσείω* · *ερέω* · *ερέσω*, *ερεῖσείω* ·
ῥήω, *ῥήσω*, *ῥήσῃσείω* · *πολεμέω* · *πολεμήσω*, *πολεμῃσείω* · quæ ap-
 petentiā connotant, edere, cernere cupio, nupturio, bellaturio.

Sic quæ ex contractis Attici fecerunt incontracta, *αυξέω*,
αυξῶ, *αὔξω*, *ἡυξον* · *αλεξέω*, *αλεξῶ*, *αλέξω* · *έψέω*, *έψῶ*, *έψω*,
 quæ à circumflexis suis reliqua tempora mutantur, *αυξήσω*,
αλεξήσω, *έψήσω*.

Institutio Græcæ

Sic quæ propter consonantem aliquam injectam mutantur in i: ut *μῖνω, μίμνω, ἔμμνον* · *τίκω, τίκτω* · *ἐνέπω, ἐπέπω* · *γίνομαι, γίγνομαι*. At *ἔπω, ἔσσω, ἔπομαι, ἔσπομαι*, & πο mutant; amittunt tamen illud subinde, ut *σῶτε* pro *ἔσσωτε* · *σπώμεν* pro *ἔσσωμεν* · *σπώμεθα* pro *ἔσσωμεθα*.

Verba Anomala.

Α	
Miror	<i>Αἶμαι</i> , fut. <i>ἀράσομαι</i> , ab <i>ἀράζω</i> , aor. α. <i>ἠράδι</i> aor. α. med. <i>ἠρασάμην</i> .
Ago	<i>ἄγω</i> , fut. <i>ἄξω</i> , præt. <i>ἤγα</i> , Att. <i>ἀγῆοχα</i> , aor. <i>ἤγον</i> , Att. <i>ἤγαγον</i> .
Sicco	<i>ἄζω</i> , aor. 1. <i>ἄδι</i> & <i>ἄδι</i> .
Frango	<i>ἄγνυμι</i> , fut. <i>ἄξω</i> , præt. <i>ἤγα</i> , Att. <i>ἀγῆοχα</i> , aor. <i>ἔαξα</i> , unde <i>κατέαξα</i> , præt. med. <i>ἤγα</i> , inusitata unde <i>ἔαγα</i> , Att. & <i>κατέαγα</i> .
Dico	<i>ἄγορεύω</i> , fut. <i>ἄγορεύσω</i> . aor. 1. <i>ἠγόρευσα</i> , præt. <i>εἶρηκα</i> ab <i>εἶρω</i> .
Cano	<i>ἄδω</i> , fut. <i>ἄσω</i> , aor. 1. <i>ἤσα</i> . <i>ἄδω</i> placeo præt. med. <i>ἤδα</i> & <i>ἔαδα</i> .
Capio	<i>αἶρω</i> , fut. <i>αἰρήσω</i> , aor. 2. <i>εἶλον</i> ab <i>ἔλω</i> inusitata.
Eligo	<i>αἶρῶμαι</i> , fut. <i>αἰρήσομαι</i> , præt. <i>ἤρημαι</i> , aor. <i>ἠρέδι</i> , aor. 2. med. <i>εἰλόμην</i> ab <i>ἔλομαι</i> inusitata.
Sentio	<i>αἰσθάνομαι</i> , fut. <i>αἰσθήσομαι</i> , præt. <i>ἤδημαι</i> , aor. med. <i>ἠθόμην</i> , ab <i>αἰσθέομαι</i> . <i>αἰσθῆμαι</i> inusitata.
Arceo	<i>ἀλέξω</i> , fut. <i>ἀλεξήσω</i> , ab <i>ἀλεξέω</i> . <i>ἀλεξέω</i> inusitata.
Erro	<i>ἀλάλημαι</i> , ab <i>ἀλάω</i> , <i>ἄλημι</i> , <i>ἄλημαι</i> , cum reduplicacione <i>ἀλάλημαι</i> .
Tollo	<i>αἶρω</i> , fut. <i>ἀρῶ</i> , aor. 1. <i>ἤρα</i> vel <i>ἤρα</i> , aor. 2. <i>ἤρα</i> præt. <i>ἤρα</i> .
Capior	<i>ἀλισκομαι</i> , fut. <i>ἀλώσομαι</i> , aor. 2. <i>ἤλων</i> , <i>ἤλω</i> & <i>ἔαλων</i> , Attic. ab <i>ἀλόω</i> , <i>ἀλῶ</i> , <i>ἄλωμαι</i> unde participium <i>ὁ ἀλῆς</i> , <i>τὸ ἀλόν</i> · <i>Θ</i> .
Consumo	<i>ἀναλίσκω</i> , fut. <i>ἀναλώσω</i> , præt. <i>ἀνήλωκα</i> , & <i>ἀνήλωκα</i> , & in passivo <i>ἀνήλωμαι</i> .

Grammatices.

recco	Ἀμαρτάνω, fut. ἀμαρτήσω, præt. ἡμαρτηκα, aor. 2. ἡμαρτον, ab ἀμαρτέω, inusitato.
nduo	Ἀμφιέννυμι, fut. ἀμφοίσω, præt. ἡμφίεσμαι.
enuo	Ἀναινομαι, præt. ἀνήνημαι, aor. 1. ἡνηνάμην.
perio	Ἀνοίγω, fut. ἀνοίξω, aor. 1. ἀνέρξα, præt. med. ἀνέρωξα, pass. ἀνέωγμαι, aor. 1. ἀνέωχθην.
ego	Ἀναγινώσκω, Imperf. ἀνεγίνωσκον, fut. ἀναγνώσσομαι, præt. ἀνέγνωκα, aor. 2. ἀνέγνων, ab ἀναγνώω, ὦ, & ἀνάγνωμι, inusitato.
odio sum	Ἀπεχθάνομαι, fut. ἀπεχθήσομαι, præt. ἀπέχθημαι, aor. 2. med. ἀπεχθόμην, ab ἀπεχθέομαι, ἔμαι, inusitato.
admoneo	Ἀναμνησκω, fut. ἀναμνήσω, aor. 1. ἀνεμνήθην.
enuo	Ἀπανάινομαι, aor. 1. ἀπνηνάμην.
erdo	Ἀπολέω, λῶ, & Ἀπολλύω & ἀπόλλυμι, fut. Ἀπολῶ, ab ἀπόλλω, ἀπολλέω, præt. ἀπώλεκα, & Atticè ἀπολώλεκα, & præt. med. Atticè ἀπόλωλα.
rivo	Ἀπαυράω, ῶ, aor. 1. ἀπύρευα.
laceo	Ἀρέσκομαι, fut. ἀρέσομαι.
honoro	Ἀπίζω, fut. ἀπίζω.
Egre fe-	Ἀχθομαι, fut. ἀχθήσομαι & ἀχθέσομαι, aor. 1. ἡχθίθην.
ro	
ugeo	Ἀυξάνω & αὔξω, fut. αὔξήσω, aor. 1. ἡύξησα,
ristor	Ἀχαι, præt. ἡκαχε.

B

litto	Βάλλω, fut. βαλῶ, præt. βέβληκα, aor. 2. ἔβαλον, & ἂ βαλῶ, βλήσω.
ado	Βαίνω, fut. βήσομαι, aor. 2. ἔβην, ἂ βῆμι inusit.
germino	Βλαστάνω, fut. βλαστήσω, aor. 2. ἔβλαστον.
rivo	Βιόω, fut. βιώσω, aor. 2. ἐβίον, ἐβίως, ἐβίω, particip. ὁ βίεις, ἂ βίωμι.
do	Βιβρώσκω, fut. βρώσω, aor. 1. ἔβρωσα.
olo	Βέλομαι, fut. βελήσομαι, præt. βεβέλημαι, plusq. ἐβεβελήμην, & aor. 1. ἐβελήθην.
Comedo	Βρώτηω, fut. βρώσω.

Institutio Græcæ

(orem

Γ

Duco ux-	Γαμέω, ω, fut. γαμήσω, aor. 1. ἔγμημ.
Gigno	Γείνομαι, fut. γήσμαι, aor. 1. med. ἐγενήμην
Lætor	Γήδω, f. γήσω, p. med. γέγηθα & γηδέω, ω. γηδήσω
Senesco	Γηράσκω, fut. γηράσω, à γηράω, γηρῶ.
Fio, sum	Γίνομαι & γίγνομαι, fut. γενήσομαι, pr. γέγνημαι aor. 1. med. ἐγενήσθην, aor. 2. med. ἐγενόμην & γηόδομαι inusit p med. γέγονα, à γέω. γενῶ
Cognosco	Γινώσκω, ἐγίνωσκον, fut. γνώσομαι, aor. 1. ἔγνωσα præt. ἔγνων, aor. 2. ἔγνω, à γνώω, & γνώω unde & præt. med. γέγωνα, exauditus sum, pr γέγνωα, per metath. Eustath.
Vigilo	Γρηγορέω, fut. γρηγορήσω, præt. med. ἐγρήγορα plusquam perf. ἐγρηγόρη.
Δ	
Scio	Δαίω, fut. δαήσω, à δαίω, præt. med. δέδηκα aor. 2. ἐδάην.
Divido	Δαίζω, fut. δαίξω, & δαίω, fut. δαίω, præt. δέδακαμαι, & δέδακηναι, aor. 2. ἐδάην.
Mordeo	Δάκνω, ἔδακνον, fut. δήξω, aor. 2. ἔδακον, à δήκω
Oportet	Δῶ, fut. δεήσει, aor. 1. ἐδεησε, Imperf. ἔδει vel ἔδει δει, Infin. δεῖν.
Timeo	Δαίδω, fut. δέσω, præt. δέδεικα, med. δέδοικα, Io nicè δέδια, plusq. ἐδέδιεν, Imperat. δέδιθι ab inusitato δέδιμι.
Rogo	Δέομαι, fut. δεήσομαι, præt. δέδεκα, aor. 1. ἐδεήθην, à δέομαι, δεῖμαι.
Suscipio	Δέχομαι, fut. δέξομαι, præt. δέδεγαμαι, aor. 1. med. ἐδέξαμην.
Ligo	Δέω, δήσω. δέδωκα, aor. 1. ἔδησα, præt. pass. δέδε μαι & δέδεσμαι, unde δεσμός.
Doceo	Διδάσκω, ἐδίδασκον, fut. διδάξω, à διδάχω, aor. 1. ἐδίδαξα.
Anfugio	Διδράσκω & διαδιδράσκω, a. 1. δέδρα & ἀπέδρα
Existimō	Δοκέω, ω, fut. δόξω, à δόκω, aor. 1. ἔδοξα, præt. δό δοκηκα, à δοκέω, δοκήσω.

Facio

Grammatices.

acio	Δράω, ὦ, fut. δράσω, præter. δέδραχα, aorist. 1. ἔδρασα.
beo	Δύω, & δύω, & δύμι, fut. δύσω, aor. 2. ἔδω, unde χατέδω & ἀνέδω.
offum	Δυνάμαι, δύνασαι, & δύη, imperf. ἐδυνάμην, Attic. ἡδυνάμην, præter. pass. δεδυνήμαι, aor. 1. ἔδυναθην, seu ἡδυνάθην potui, valui, à δυνάω.
	E
no	Εάω, ὦ, fut. ἐάσω, aor. 1. εἶασα.
curri	Εδραμον, à βέχω, δραμεῖμαι, aor. 2. ἔδραμον, à δρέμω.
do	Εδω, vel ἐσθίω, præter. ἐδήσθη.
olo	Εθέλω, fut. ἐθέλῃσω, ab ἐθέλέω.
olitus sū	Εθω, præter. med. εἶωθα, pro εἶδα per pleonasm. ω.
xcito	Εγείρω, fut. ἐγερῶ, aor. 1. ἤγειρα.
fundo	Εγχεώ, ὦ, fut. ἐγχεύσω ab ἐγχεύω, aor. 1. ἐνέχεα, & ἐνέχουα, Æolicé.
olliceor	Εγσύλω, ὦ, fut. ἐγσύλῃσω, aor. 1. ἐγσύλησα, præter. ἐγέγυνηκα.
icio	Εἶδω, fut. εἶσω & εἰδῇσω, præter. med. οἶδα, plusq. ἦδην. aor. 2. εἶδον poët. ἴδον sine ε, præter. Infinit. εἰδέναι, partic. εἰδώς, pro εἰδηκέναι & εἰδηκώς.
ixi	Εἶπα, aor. 1. & εἶπον, aor. 2. ab inusitato ἔπω.
bigō	Ελαίω, fut. ἐλάσω ab ἐλάω, præter. ἤλαα, At. ἐλήλακα, aor. 1. ἤλασα, perf. pass. ἤλαμαι, At. ἐλήλαμαι, aor. 1. ἐλάθην, particip. ἐλαθεῖς.
enio	Ερχομαι, vel ἐλθῶ, inusit. fut. ἐλθίσομαι, præter. med. ἤλυθα, At. ἐλήλυθα aor. 2. ἤλυδον & ἤλδον, ἤλθεις, ἤλθε. per Syncopen.
peror	Εργάζομαι, per. pass. εἰργασμαι, part. εἰργασμένος, aor. 1. εἰργάθην, fut. 1. med. ἐργάσομαι, aor. 1. εἰργασάμην.
acio	Ερῶ, præter. med. ἔρῃα & ἔορῃα, plusq. ἐόρῃην.
acio	Ερῶ, fut. ἔρῃω, vide ῥέζω.
ico	Ερέω absolutum, futur. ἐρῶ & ἐρήσω, perf. εἰρηκα, pass.

Institutio Græcæ

	pass. εἶρημαι, aor. 1. pass. ἐρρήδην, part. ρηθεὶς, imperfectum act. εἶργν.
Interrogo	Ερῶμαι, fut. ἐρήσομαι, aor. 2. ἠέμην.
Sortitus sum	Εμμορα, præt. med. ἀ μείρω, μερῶ, μέμορα, ἐμμορα.
Incendo	Εμπύρωμι, fut. ἐμπύρῃσω.
Curo	Εμπάζω, fut. ἐμπάσω.
Vado	Εἶω & ἔω, fut. εἶσω, præt. εἶκα, præt. med. εἶκα plusq. ἤην.
Speravi	Εολπα, ab ἔλπω, præt. med. ἤλπα & ἔολπα.
Pereo	Ερρώ, fut. ἐρρήσω.
Invenio	Ευείσκω, fut. εὐρήσω, præt. εὐρηκα, aor. 2. εὐρέω ab εὐρέω, εὐρῶ.
Habeo	Εχω, fut. ἔξω & ῥήσω, præt. ἔχκα, aor. 2. ἔχων ἀ ῥέω, ῶ, inult. imperf. εἶχον.
Ζ	
Jungo	Ζάψνυμι, & ζάψνύω, fut. ζάξω ἀ ζάω, præt. ζάψκα
Vivo	Ζάω, ζῶ, fut. ζήσω, tert. Sing. ζῇ pro ζᾷ.
Cingo	Ζώννυμι, ζώννυμι, fut. ζώσω, ab antiquo ζώω, per ζώκα, perf. pass. ἔζωμαι & ἐζωμαι.
Η	
Lator	Ηδωμαι, fut. ἥσμαι, perf. ἥσμαι, aor. 1. ἥδην, med. ἡσάμην.
Iveram	Ηην, ἦεις, ἦει, præt. plusq. ab εἶω.
Tristavit	Ηκαχεν, ab ἄχω.
Inclino	Ημύω, fut. ἡμύσω.
Θ	
Sepelio	Θάπτω, fut. θάψω, perf. τίπαθα, aor. 1. ἔθαπα perf. pass. τέταμμαι, aor. 2. ἐτάφην ἀ τάφην fut. 1. ταφθήσομαι.
Volo	Θέλω, fut. θελήσω ἀ θελέω, aorist. 1. ἐθέλησα Att. ἠθέλησα.
Morior	Θνήσκω, ἔθνησκον, fut. θανῶμαι, perf. τέθνηκα θανάω, θνῶ, Ion. τέθναα. Boeot. τέθνηκα & τέ θνια, ex quo τεθνεὺς, τεθνηὺς & τεθνηὺς, pro τεθνηκὺς, Isthm. τεθνήναι, aor. 2. ἔθανον

Pervenio

Grammatices.

I

ervenio	Ικνέομαι, ἔμαι, fut. ἴξομαι, aor. 2. ἰκόμενω, ab ἴκομαι, perf. ἦγμαι.
laco	Ιλάσκομαι, fut. ἰλάσσομαι, ab ἰλάομαι.
olo	Ἰπῶμαι, fut. πῆσομαι, præt. πέπῶμαι, aor. 2. ἔπιω, ab ἰπῶμαι, med. ἐπῶμεν & ἐπῶμεν, Infin. πῶμεν & πῶμεν, partic. πῶμεν.
undum	Ἰπτεον, & pleonasmō ἰπτήσον, ab ἔμι. vado, præt. act. esset εἶκα, pass. εἶμαι, εἶσαι, εἶ, unde εἰτέον, & e ablato ἰπτεον.

K

adeo	Καθέζω, καθεύζομαι, fut. 2. καθεύδωμαι,
adeo	Κάθηναι, fut. καθήσονται.
emito	Καθίημι, aor. 1. καθήηκα.
urgo	Καθαίρω, aor. 1. ἐκάθηρα,
oco	Καλέω, fut. καλέσω & καλήσω, perf. κέκληκα.
	Sync. pro κέκληκα.
aboro	Κάμνω & κάμω, fut. καμῶμαι, aor. 2. ἔκαμον,
	perf. κέκμηκα.
ondeo	Κεῖρω, fut. κερῶ, aor. 1. ἔκηρα, perf. κέκαρκα.
isco	Κεραννύω & κεράννυμι, fut. κερῶσω, & Sync. κερῶσω, perf. κέκρακα, Infin. κερῶμεν, per Sync.
lango	Κλαῖω fut. κλάγξω & κλάγγω, aor. 1. ἔκλαγξα,
	perf. κέκλαγκα, aor. 2. ἔκλαγον, præt. med. κέκληκα & κλήγω.
leo	Κλαίω vel κλάω, fut. κλαύσω & κλαύω, & κλαίησω & κλαίτω, inusitato, aor. 1. ἔκλαυσκα, perf. κέκλαυμαι.
udio	Κλῶμι & κλύω, fut. κλύσω, perf. κέκλυκα, imperf. & aor. 2. ἔκλω, imperf. κλῶδι, particip. κλῶς, κλῶται.
sturo	Κορεννύω & κορέννυμι, fut. κορέσω & κορήσω, aor. 1. ἐκόρεσα, perf. κέκορηκα, & κορέω, perf. med. κέκορα.
lambo	Κραῖω, fut. κράξω, perf. κέκρακα, aor. 1. ἔκραξα,
	Attic. ἐπέκραξα, fut. 2. κράξω, aor. 2. ἔκραγον, perf. med. κέκραγα.

Suspendo

Institutio Græcæ

Suspendo	Κρεμάζω, fut. κρεμάσω à κρεμάω, per. κεκρέμασθαι, pass. κεκρέμασμαι.
Pendeo	Κρέμαμαι, fut. κρεμάσομαι.
Dormio	Καταδιδάσκω, fut. καταδιδάσκειν, aor. 2. καταδίδω, perf. μεμαδίσθαι, aor. 1. μεμαδίσθην.
Abfcondo	Κρύπτω, fut. κρύψω, perf. κέκρυφα, aor. 2. ἐκρύβον, pass. ἐκρύβην.
Sum	Κύρω, fut. κύρω, aor. 1. ἐκύρω, partic. κύρων, Æolica sunt: est quoque κυρέω, fut. κυρήσω, aor. 1. ἐκύρησα, Infin. κυρήσαι.
Λ	
Sortior	Λαγχάνω, fut. κληρώσθαι, à κληρώ, ð, per. μεμαδίσθαι, aor. 2. μεμαδίσθην, aor. 1. μεμαδίσθην, med. λέλω, aor. 2. ἐλάθην, aor. 1. ἐλάθην, At. εἴληχα, aor. 2. ἔλαχον, à λήγω, fut. λήξω, aor. 2. ἐλήξον, perf. λέληθα, At. εἴληθα.
Capio	Λαμβάνω, fut. λήψομαι à λήβω, unde aor. 2. ἐλάβον, perf. λέληθα, At. εἴληθα.
Lateo	Λανθάνω, fut. λήσθαι à λήθω, perf. med. λέλω, aor. 2. ἐλάθον, perf. pass. λέλησθαι, aor. 2. ἐλάθην, med. ἐλάθην.
Linquo	λείπω, fut. λείψω, aor. 2. ἔλιπον.
Μ	
Infanio	Μαίρομαι, fut. μανῶμαι, præf. med. μέμνημι, aor. 2. ἐμνήμην.
Disco	Μανθάνω, fut. μαθήσθαι à μαθέω, perf. μεμαδίσθαι, aor. 2. ἐμαδόν, à μῆδω.
Pugno	Μάχομαι fut. μαχήσθαι, & μαχέσθαι, & μαχίμην, aor. 2. ἐμάχησα, aor. 1. ἐμάχησα, inusit. aor. med. ἐμαχέσθην.
Curo	Μέλω, fut. μελήσω à μέλει, aor. 2. ἐμελον, per. μεμαδίσθαι, aor. 2. ἐμαδόν, med. μέμνημι, poeticum.
Recordor	Μιμνήσκω, fut. μνήσθαι, præf. μέμνημι, à μνήσκω, plusquam ἐμεμνήμην, aor. 1. ἐμνήσθην.
Maneo	Μένω, fut. μενῶ, aor. 1. ἐμείνα, perfect μεμείνηκα, à μένω, inusitato.
Misceo	Μίγνυμι & μίγνυμι, fut. μίξω, aor. 2. ἐμίγην, aor. 1. ἐμίγην, inusitato.
Abstergo	Μοργνύω, fut. μόρξω.

Grammatices.

N

Νέω, fut. νέσω.

Νέμω, fut. νεμῶ, perf. νενέμῃκα, aor. 1. ἔνῃμα.

Ξ

Ξυνήμι, fut. Ξυνήσω, aor. 1. ἔΞυνῃκα & Ξυνήκα, Atticé.

Ξαίνω, fut. Ξανῶ.

O

Οζω, fut. ὄτω, præt. med. ὤδα, & Atticé ὀδῶδα.

Οἰχμαι, fut. οἰχήσῃμαι, aor. 2. med ὠχόμεν.

Οἶομαι & οἶμαι, οἶε, οἶε, fut. οἰήσῃμαι, aor. 1. ὥηδῶ, imperf. ὠόμην, Sync. ὦμην.

Ομνύω & ὀμνυμι, & ὀμόω, fut. ὀμώσω, & ὀμῃμαι, perf. ὤμοκα, Atticé ὀμώμοκα.

Ολολύζω, fut. ὀλολύξω.

Ομώρηνυμι, fut. ὀμώρξω.

Οφείλω, fut. ὀφειλήσω, & ὀφλω, ὀφλήσω, perf. ὤφληκα, aor. 2. ὤφελον, Sync. ὤφλον.

Ονόω, fut. ὀνόσω.

Ολλύω, sive ὀλλυμι, perf. med ὤλα, Atticé ὀλωλα, aor. 2. ὤλον, med. αλόμην.

Οράω, fut. ὄψομαι, præt. ὤρακα.

Ορω fut. ὄρῶ, Æol. ὄρσω, præt. med. ὤρα, Atticé ὄρωρα.

Π

Πάσχω, fut. πείσῃμαι ἢ πείδω, perf. med πέπονθα, aor. 2. ἔπαδον ἢ πήδω.

Πάομαι ὤμαι, fut. πάσῃμαι, perf. πέταμαι.

Πέρδω, aor. 2. ἔπαρδον & ἔπεραδον.

Πέλω, verbum poeticum, imperf. ἔπιλον & ἔπλε, augmento remoto πέλε, Ionicé πέλεσπον, imperfect. pass ἐπέλομην, ἐπέλε & Ion. ἐπέλεο, Sync. ἔπλε & ἔπλεο, Dor. ἔπλε, eras; tertia persona ἐπέλετο, Sync. ἔπλετο, & detracto aug. πάλετο, erat, ἢ πέλομαι, πέλε, πέλῃ.

Πεταγγύω, fut. πετάσω, præt. πεπέτακα & per Sync.

Institutio Græcæ

Sync. *πέηκα*, unde pass. præt. *πέημαι*, πετάω, inusit.

Coquo Πέηω, fut. πέψω, à verbo Poet. πέηω.

Figo Πήσνυμι & πησύνω, fut. πήξω, aor. 2. pass. ἐπήσθην, à πήζω.

Bibo Πίνω, ἐπινον, fut. πώσω, præt. πέπωκα, passivum πέπωμαι, à πώω, πῶμι inusitato aor. 2. ἐπῶμι.

Incendo Πίμπω, fut. πώσω, præt. πέπωκα.

Cado Πίπτω, fut. πεσῶμαι, præt. πέπηκα, ab antiquo πῆω, aor. 2. ἐπεσον.

Fingo Πλάττω, fut. πλάσω, præt. πέπλακα.

Percutio Πλήττω, aor. 2. ἐπληγον, cum ad corpus, ἐπληγον, cum ad animum refertur.

Vendo Πράττω, fut. πείσω, præt. πέπρακα, nam πείρω, ξω, facio.

Projicio Περτέμαι, aor. 1. med. περηνάμην.

Volo Πτάω, aor. 1. med. ἐπτάμην.

Interrogo Πυνθάνομαι, fut. πύσομαι à πύδομαι, præt. πύθην, aor. 2. med. ἐπυνθόμην.

P

Facio Ρέζω vel ἔρδω, fut. ῥέξω, & Metathesi ἔρξω, aor. ἔρξα.

Fluo Ρέω, fut. ῥάσω & ῥύσω, præt. ἔρρυνε, aor. pass. ἔρρυνεν à ῥύω.

Rumpo Ρηγνύω & ῥήγνυμι, fut. ῥήξω, præt. med. ἔρρω, aor. 2. pass. ἔρράγην.

Roboro Ρώννυμι, fut. ῥώσω.

Valco Ρωνύομαι, fut. ῥώσομαι, præt. ἔρρωμαι, Imperat. ἔρρωσθε.

Σ

Extinguo Σεβνύω & σβέννυμι, fut. σβέσω & σβέσσω, aor. 2. pass. ἐσβην, à σβῆμι, inusitato.

Concitor Σδύω, aor. 1. ἐσυνα, pass. σδύομαι, præt. ἐσύνην, aor. 1. pass. ἐσύδην.

Putresco Σήπομαι fut. σήψομαι, aor. 2. ἐσάπην.

Vello Σπύω, fut. σπύσω, præt. ἐσπικα.

Grammatices.

Σπίνδω, fut. σπείσω, à σπείσω, inusitato, aorist. ἔσπειρα.

Στάζω & σαλάζω, fut. σάξω & σαλάξω.

Στένω & σενάζω, fut. σενάξω.

Σπίζω, fut. σίζω.

Σπείσκω, fut. σπείσω, præt. ἐσπείρηκα.

Στορεννύω & σπρέννυμι, fut. σπρέσω, aor. 1. ἐσπύρεσα, à σπρέω.

Σβωννύω & σβώννυμι, fut. σβώσω, aor. 1. ἔσβρωσα,

Σχέω, fut. χήσω, aor. 2. ἔχον, unde imper. χέε, χέτω, à χῆμι.

T

Τανύω, fut. τάσω, præt. τέτηκα.

Τέμνω, fut. τεμῶ, & τμήξω à τμήσω, aor. 2. ἔταμον.

Τάχω, aor. 2. ἔτυχον.

Τήκω, fut. πήξω, præt. τέτηκα.

Τίχλω, fut. τέξω, aor. 2. ἔτεκον, præt. med. τέτοκα.

Τίνω vel τίω, fut. τίσω.

Τιβώσκω, ἐτίβωσκον, fut. τρώσω, aor. 1. ἔτρωσα, præt. τέτρωκα à τρώω, ῶ.

Τιβάω, fut. τρήσω, à βάω.

Τλάω, fut. τλήσω, aor. 2. ἔτλην à τλήμι.

Τρέφω, fut. θρέψω, aor. 1. ἔθρεψα, præt. med. τέθρεφα, pass. τέθραμμαι. aor. 2. ἐθάφην.

Τρέχω, fut. θρέξω, præt. δεδράμηνκα à δραμείω, aor. 2. ἔδραμον ab antiquo δρέμω.

Τρέω, fut. τρέσω.

Τράω, fut. φάγῃμαι, aor. 2. ἔφαγον à φήω.

Τυγχάνω, ἐτύγχανον, fut. τάξομαι à τάχω, præt. τέτυχηκα à τυχέω, aor. 2. ἔτυχον.

T

Υη, fut. ὕσει, aor. 1. ὕσεν.

Υπέχω, fut. ὑπείξω, præt. ὑπέεχηκα, aor. 2. ὕπεχον.

Υπαχῃμαι, fut. ὑπαχῃσμαι, præt. ὑπέεχημαι, aor. 2. ὑπεχώμην.

Υπνώω, fut. ὑπνώσω.

Dico

Institutio Græcæ

Φ

Nico	Φάσκω, imperfect. ἔφασκον, cæteris caret.
Fero	Φέρω, fut. οἶσω ab οἶω, præt. ἐνήνοχα, aor. ἤνεσχα, aor. 2. ἤνεσκον ab ἐνέσχω.
Fugio	Φέγω, fut. φέξομαι & ἔμαι, præt. med. πέφυκα, aorist. 2. ἔφυγον.
Aio	Φημί, fut. φήσω, aor. 1. ἔφησα, aor. 2. ἔφησθα. Infinit. φάναι.
Prævenio	Φθάνω, ἔφθανον, fut. φθάσω à φθάω, præt. ἔφθην, aorist. 1. ἔφθασα, & aorist. 2. ἔφθην à φθάνω, participium φθάν.
Tabesco	Φθίνω, fut. φθίσω à φθίω.
Corrumpro	Φθείρω fut. φθερῶ, præt. med. ἔφθορα.
Cruento	Φοινίκω, & φοινίζω, fut. φοινίξω.
Horreo	Φείθω, fut. φείξω, præt. πέτειχα.
Produco	Φύω, fut. φύσω, præt. πέφυκα, aorist. 2. ἔφυα à φύω.

Χ

Gaudeo	Χαίρω, fut. χαρήσομαι, aorist. 2. pass. ἐχαίριμην.
Sævio	Χαλεπαίνω, fut. χαλεπανῶ, aor. 1. ἐχαλέπημι.
Dehisco	Χάσκω, fut. χανῆμαι, præt. med. κέχηνα, aor. ἔχανον à χαίνω.
Fundo	Χέω, fut. χεύσω à χεύω, aor. 1. ἔχεα, Infinit. χεῖν.
Coloro	Χρωνύω & χρώννυμι, fut. χρώσω, præt. pass. χρώσομαι.
Fundo	Χύω, à χύω, fut. χύσω.
Obruo aggere	Χωνύω & χώννυμι, fut. χώσω, à χώω insultato.

Ω

Pello	Ωθω & ὠθέω, fut. ὤσω & ὠθήσω, aorist. 1. ὤσα, præt. ἔωσμαι.
Emo	Ωνέομαι, fut. ὠνήτομαι, præt. ὠνημαι, & ὠνήμην Atticè, unde ἐωνημῆς.
Concitavi	Ωρσκι, ab ὀρέω, fut. ὀρέσω, aorist. 1. ὄρεσα, & Sync. ὄρσκι · vel ὄρω, ὄρσω, ὄρσκι, Æolicè.

A D V E

A D V E R B I U M.

Adverbium est aut primum, ut νῦν nunc, τότε tunc; et derivativum in σι, ut ἑλληνισι Græcè, ῥωμαῖσι Latinè; et in δον, ut κυνηδον caninè; in λω, ut κρυψδω secretò; in, ut πανσθεν, omnino, prorsus.

A genitivo plurali nominis adjectivi ducitur adverbium in σι, ut ὅτι ἀληθῶν, ἀληθῶς, verè; ὅτι ὀξέων, ὀξέως, acutè. Porro δε, σε, ζε, adjectiones syllabicae notæ sunt ad locum; ἐν, δε, de loco, δι, σε, χε, ζε, in loco; ut ἐρανόνδε, ad cælum; ἀνόνδε de cælo; παντοῦ, πανταχῶς, πανταχῇ, ubiq; ubivis; ἐν, ἐν, ἀνα, βε, δια, ζα, βα, λα, λι, aliis præfixæ dicti onibus, rum adaugent significata: ut δηλῶ, manifestus, ἀείδηλῶ, ἀείδηλῶ valdè manifestus; νη & νε in cōpositione privant; facilitatem, δυσ difficultatem seu malignitatem indicat.

Ἀλφα in compositis privat, conjungit & auget; ut χᾶεις, ἄχαις ingratus, πάντες omnes, ἅπαντες omnes similis, ἄξυλῶ lignis plenus.

Adjectiva neutralia sæpe adverbialcunt.

C O N J U N C T I O.

Conjunctiones copulativæ; καὶ & τε, que, ἢ δὲ, poëticè, que, καὶ μέντοι, atque, καὶ μὲν καὶ, quinetiam, καίτοι καὶ, atque et, καὶ γὰρ αὖ, rursus etiam. ἢ μὲν, ἢ δὲ poëticè, tum tum.

Connexivæ seu conditionales; εἰ cum compos. εἰ ἀν, εἰ ν, εἰ κε, εἰ δὴ, εἰ δὴ ὅτι, siquidem; ἐπεὶ ὅτι, ἐπειδὴ, ἐπειδὴ ὅτι ἐπειδὴ, ἐπειδὴ, si, cum, postquam, quandoquidem; εἰ μὴ, ὅτι μὴ, nisi; δὲ μὴ, sin minus, alioqui; εἰ γὰρ si saltem, εἰ δ' ἄρα, sin verò.

Discretivæ; μὲν, quidem; ὅτι, verò; γὰρ, ἀπὸ, ἀλλὰ, sed, verum; ἔγωγε, fane, sed; μέντοι πε, μέντοι γε nimirum, tamen; γὰρ, δέ πε, δέτοι, autem; ὅτι, δὴ, porro, autem.

Adverlativæ: καίπερ, εἰ καὶ, καὶ ν, καὶ ν εἰ, etfi.

Redditivæ: ὅμως, δὴ πε, γὰρ πε, ἔμπης, tamen; ἀλλὰ, ἀλλὰ δὴ, ἀλλὰ μὲν, ἀλλὰ ἔν, at enim, sed tamen, atqui, verò: καίτοι, καίτοι γε, atque, sed quanquam.

Dis-

Institutio Græcæ

Disjunctivæ: ἢ, ἢτοι, ἢπερ, vel, aut, sive.

Causales: ὅτι cum præpositione, καὶ ὅτι, ἢ ὅτι, γάρτοι, ὅτι γάρ περ, ὅτι δὴ περ, nam, enim, etenim: ἔτι ὅτι ἀλλὰ, enimvero ὅτι, διό, διότι, ὅτι, ὅτι, ποῖτις, ποῖτις, poëticè, quia, quod: ἔπειτα postquam: ἵνα, ὡς, ὅπως, ὅπως, poëticè, ὡς, ut.

Rationales seu collectivæ: ἔν, ἄρα, τοιδή, τοιγάρτοι, τοιγάρ, ἔκ, ἐκ, τίνων, καὶ δὴ, τίνων poëticè, quare, ideo igitur, idcirco, ergo.

Dubitativæ: ut ἄρα; num? μήν; nunquid?

Potentiales: ut ἄν, κε, vel κεν.

Expletivæ, quæ nihil significant, sed carmen explent: ὅτι, νυ, περ, τοι, ὅτι, πω, ἀρ, καὶ, &c.

PRÆPOSITIO.

Præpositiones
sunt octo-
decim.

Monosyl-
labæ sex:

Disyllabæ
duodecim:

ἐν, & Poëticè ἐνι, in.
εἰς, & Atticè ἐς, ad, in.
ἐκ } ex, { ante consonantem
ἐξ } ex, { ante vocalem.
σὺν, cum.
ἄντι, ante.
ἄντι, ad, coram.
ἀνὰ, per.
κατὰ, secundum, contra.
διὰ, propter, per.
ὑπὲρ, cum, post.
παρὰ, à, apud, contra.
ὑπὲρ, pro.
ὑπὲρ, in, super, propter, ad.
ὑπὲρ, de, circa.
ὑπὲρ, de, circum.
ὑπὲρ, à, vel sub.
ὑπὲρ, sub.
ὑπὲρ, super, pro, supra.

SYNTAXIS.

Convenientia Nominativi & Verbi.

Verbum cohæret cum Nominativo numero & persona: ut Πολλὰ καὶ τοὶ ἡμέτεροι ἀνὴρ καὶ ἡμεῖς λέγομεν, Sæpe etiam stultus opportuna loquitur.

Exceptio.

Neutra pluralia gaudent verbo singulari, aliquando etiam masculina & fœminina: ut τὰ ἀργυρεῖα πάντα, Pecunia obediunt omnia.

Ἀμφοῖν & δύω, quamvis dualia, sæpe junguntur trali: Aristoph. ἔξ ἀμφοῖν ἴδιον, ex utrisque suis. Isoc. δύω ποιῶ καὶ ἑὸς λέγειν, duo loquendi tempora constituit.

Regula.

Genitivus per Aniptōsin ponitur loco Nominativi Atticè: ut εἶδε μοι τέτταρτον γένος, pro τῷ τέτταρτῳ, nam illud fiat.

Convenientia Substantivi & Adjectivi.

Adjectivum cum substantivo casu, genere & numero consentit: ut χρηστὸς ἀνὴρ ὅστις κοινὸν ἀγαθόν, bonus est commune bonum.

Exceptio.

Pœticè & Atticè nec casu, nec genere, nec numero consentit: ut κόσμος ἡ γυνή, Ornata mulier, πότα Νέστωρ, Eques Nestor.

Observatio.

Adjectiva composita & derivata in & desinentia communiter accipiuntur: ut τιμωρία ἀδικίας, Pœna injustitiæ comes est.

Adjectiva sæpe permutant suum substantivum in substantivum: ut, pro φαῖλοι ἄνθρωποι, φαῖλοι ὄντες, impii homines.

Institutio Græcæ

Sæpe usurpantur Substantiva pro Adjectivis
μάγῳ τέχνη, ars magica: ἡ ἑλλάδα γωνία
μαδον, Græcam linguam didici.

Convenientia Relativi & Antecedentis.

Relativum cum Antecedente concordat gen-
numero & persona: ut, χάριν οἷδα τὴν πρὸς ἡμῶν
μὰ τε, gratias ago pro honore quo me honoratis. *Et*

Atticè Relativum & Antecedens eodem casu
nuntur: ut, ἔχω βιβλίους οἷς ἔχω, utor
quos habeo.

Syntaxis Substantivi.

Ponitur Genitivus sæpe per Eclipsin in nomini
propriis: ut Νηλεΐδης ὁ Κρόνου, subaudi υἱὸς εἰς
ad inferos, subaudi οἶκον. & per defectum vocis
κα. ut μαχάρι τὸν πίστεως, beatus propter fidem.

Genitivus per se positus est abominantis: ut
ἀναιδείας, O impudentiam.

Adjectiva.

Adjectiva neutralia non rarò fiunt Adverbia:
ὀξὺ celeriter, καλὰ pulchrè, τὰ πρῶτα primùm, τὰ
χαῖα olim, μέτρια mediocriter, ἀλυπῶτα latissimè

Genitivus post Adjectiva.

Adjectiva quæ desiderium, notitiam, ignorantiam,
copiam, inopiam, dignitatem, differentiam, damna-
tionem, &c. denotant, Genitivum adsciscunt: ut
δυσίως τὸ δόξας, Gloriæ perditè cupidus: ἀπὸ
περὶ ἑω, rerum imperitus.

Regula.

Nomina partitiva, infinita, interrogativa, & nume-
ralia, item comparativa & superlativa genit. vo gau-
dent: ut ἕκαστον τῶν ζώων, unumquodq; animalium

Comparativa cum exponuntur per quam genit.

Grammatices.

ad discunt: ut, τ πολυπερ. μωσύνης ἐδεν κε
 ὅπερ ἄλλο, nihil vanius curiositate.

Nomina etiam quæ superlativorum naturam in-
 unt, gaudent genitivo: ut, ἕξοχ. πάντων,
 acipimus omnium: Δῖα δειδων, Diva Dearum.

Adjectiva.

Adjectiva quibus commodum, incommodum, si-
 militudo, dissimilitudo, contrarietas, &c. significan-
 t, in dativum transeunt: ut φίλ. σοι, amicus
 ἐναντί. νόμῳ, adversus legem.

Huc referuntur adjectiva ex σύν & ὁμῶς compo-
 a: ut σύν. ἔξοχ., ὁμό. γλωσσ.,

Quædam quæ similitudinem significant, etiam ge-
 nivo gaudent: ut ὅμοι. ἀνθρώπων.

Accusativus post Adjectiva.

Adjectiva, si subintelligitur χτ, accusativum re-
 nt: ut πατέ. δα. Ῥωμῶ., Romanus patriâ.
 heog. Ὁυδεὶς ἀνθρώπων αὐτὸς ἀπαύ. σοφός.
 homo hominum in omnibus sapiens est.

Constructio Pronominis.

Genitivus pronominis primitivi loco possessivi
 nitur, ut πατὴρ. με, pro πατὴρ. ἐμός.

Regula.

Pronomina quandoque construuntur in loco ad-
 biorum; ut ταῦτά. τοι, ταῦτ' ἄρα, proinde;
 ὡ. τη, hoc παῖ. το; ταύ. τη τοι, itaque.

Nominativus post Verbum.

Verba substantiva πλῆ. ἄνω, εἰμὶ, ἐπεί. ρα, γί. σ-
 μαι, & illa poetica, πέ. λω, πέ. λομαι, πέ. λέ. δω, κί. ρω,
 m; item verba vocandi passiva, & verba gestus u-
 inq; nominativū expetunt: ut, Κακῶν ἐπι. κλυμμά.
 τιν ὁ πλῆ. τ., Malorum operculum sunt divitiæ.

Institutio Græcæ

Observatio.

Verbo *πρᾶν* eleganter postponitur participium *ὦν* cum alio nominativo : ut *Σωκράτης πρᾶν ὦν σοφός*, *Socrates est sapiens*. Sin participium sequatur, omittitur *ὦν* : ut, *Σωκράτης πρᾶν ἀνδρὶ πατρὶ*, *Socrates ambulat*.

Observatio.

Mutatur nominativus post verbum in genitivum : ut *Κεῖτός ἐστι τῶν φιλοσόφων*, i. *πλάσας*, *Cræsum est divitum*.

Genitivus post Verbum.

Verba incipiendi, desinendi, appetendi, amandi, recordandi, participandi, admirandi, accusandi, parcendi, privandi, abstinendi, contemnendi, imperandi, fruendi, egendi, consequendi, implendi, differendi, excelsendi, vendendi, genitivo gaudent : ut, *τῷ ζῆν ἀπὸ λύπης ἀρχόμεθα*, *Ad dolore vitam aufsumur*.

Verba sensus gaudent genitivo, præter illa quæ ad visum pertinent. Atticè verò omnia verba sensus accusativum regunt.

Quibuslibet verbis additur genitivus absolute sumptus, ut, *ἐμὲ διδάσκοντο*, & Atticè accusativus

Dativus post Verbum.

Verba acquisitivè posita, item sequendi, certandi, precandi, utendi, gaudendi, juvandi, dandi, reprehendendi, exprobrandi, conveniendi, colloquendi, dativum exigunt : ut, *ἐπομαι τοῖς παλαιοῖς*, *Sequitur*.

Quodvis etiam verbum admittit dativum significanti causam aut instrumentum, aut modum actionis : ut, *Ἀργυρέαις λόσχασι μάχεσθαι*, *ἐν παντί κερταίησιν*, *Argenteis pugna velis, ac omnia vinces*.

Accusativus post Verbum.

Accusativus sequitur verba activa & eorum significati-

Grammatices.

ificationem habentia, ut, νεκρὸν ἰατρᾶειν, κἢ γέροντα
νεκρῶν, τῶν τὸν ἔστι, *Mortuum curare*, & *senem*
curare, idem est.

Hæc variam habent constructionem, ut, ἐπλείπει
μοι καὶ με τίθε, hoc mihi deest; ἀρχεὶ τὴ πόλει, præest civitati: λοιδορῶ σοι καὶ σε, con-
ficio tibi: προσκυῶ τῷ Θεῷ, κἢ τὸ Θεόν, adoro
Deum: cum multis aliis hujusmodi.

Verborum Passivorum Constructio.

Passiva exigunt genitivum cum præpositione ὑπὸ,
ὑπὸ τοῦ, ὑπὸς, ut, ὁ νῆς ὑπὸ οἴνου διαρθείρει,
navis a vino corrumpitur. Genitivus verò iste non-
nunquam in Dativum vertitur, ut, πεποιήται μοι.

Regula.

Passiva per Synecdochen accusativo junguntur, ut,
πλήσθην τὸ κεφάλιν.

Passiva regunt accusativum activorum suorum,
ut, Μωρῶ ἔπιδόμην τὴ ἀρχὴν, quia dicimus, Mo-
rῶ ἔπιδόμην τὴ ἀρχὴν, *stulto imperium non com-
minimus.*

Regula.

Plurima activa passivè sæpe significant, & passi-
vam habent constructionem, ut, ἀπαλλάττω ὑπὸ σε,
liberor à te: sic τελῶ, censeor, ἀναλαμβάνω, doceor,
ἀναγνάνπτω, reflector, ῥίπτω, jactor, συνάπτω, con-
jungor, ἀσκῶ, exerceor, κρύπτω, occultor.

I M P E R S O N A L I A.

Genitivum, δεῖ, δεῖ, προσέδει, opus est.

Genitivum & Dativum, δοκεῖ, μέλει, μεταμέλει,
προσέκει, διαφέρει, μέτεσι, ἐνδέχεται, fieri
potest.

Dativum, δοκεῖ, συμβαίνει, ἔξεται, πέπεισται, γί-
νεται, ὀρέπεται.

Accusativum cum infinitivo, χρὴ, ὀρέπεται, δεῖ,
oportet.

Institutio Græcæ

Gerundia & Supina.

Pro Gerundiis & Supinis usurpant Græci Infinitivum cum articulo, vel sine articulo; ut λέγειν ἀγαθός, dicendi peritus, καὶ εὖ συνθεῖν, opportunitas auxiliandi, ἐν τῷ περὶ αἰσθάνειν, in studendo, τὸ προσκαλεῖν, ad orandum vel oratu, ποιεῖν αἰσχρὸν, factu inhonestum.

Cum significatur necessitas, utuntur Græci ad verbiis positionis, quæ regunt plerumque Dativum vel Accusativum; ut ἰτέον μοι, eundem est mihi. Saepè regunt casus suorum verborum, ut μνηστέον Θεῷ, de Deo cogitandum.

PARTICIPIA.

Participia regunt casus suorum Verborum: ut ὀλιγωρῶν τὴν παιδείαν, contemnens disciplinam.

Participia ponuntur loco nominum: ut, τὴν εὐδαιμονίαν, pro εὐδαίμων, arcum peritus.

Nonnunquam participia vice Verbi Infiniti ponuntur, plerumque verò in verbis perseverandi & desistendi: ut, ἀγαπῶν με διατέλει, persevera me amare: & παύομαι γράφειν, non cessabo scribere. μέμνημαι ἰδόν, memini vidisse.

De Articulo Præpositivo.

Articulo præpositivo utimur in { Exponendo, ut, ὁ Κύριος Ἰησοῦς, Dominus ille Iesus.
{ Demonstrando, ut, ὁ ποιητὴς, i.e. summus Poeta, pro Homero.
{ Distinguendo, ut, οὐρανῶν ὁ ὑψίστος, & χθονῶν ὁ κατώτερος, ille celestis, non terrestris, Diogenes.

Articulus, si præponitur infinitivo, pro nomine sumitur in omni casu: ut, τὸ φρονεῖν, sapientia; τὸ φροεῖν, sapientia; ἐν τῷ φρονεῖν, in sapientia.

Item Adverbium cum articulo fit adjectivum, ut, τὰ ἔξω, externa; οἱ πῆλας, vicini; τὰ πλησίον, propinqua.

Grammatices.

Articulus cum $\alpha\epsilon\iota$, $\alpha\mu\pi\iota$, $\chi\tau\iota$, $\omega\epsilon\iota$, & similibus, vel cum nomine proprio, idem significat quod nomen ipsum vel comitarum; ut $\text{o}\iota\ \alpha\epsilon\iota\ \text{i}\sigma\rho\alpha$, sacerdotes, $\text{o}\iota\ \alpha\mu\pi\iota\ \text{Πλάτων}\alpha$, Plato vel Platonici, $\text{o}\iota\ \mu\epsilon\lambda'\ \text{Αχιλλέως}$, socii Achillis, $\text{o}\iota\ \kappa\alpha\tau'\ \alpha\gamma\rho\alpha\upsilon$, causidici.

Ponitur articulus præpositivus pro subjunctivo, ut $\text{τ}\acute{\omicron}\ \rho\acute{\alpha}\varsigma\omicron\nu\ \alpha\pi\acute{\alpha}\nu\tau\omega\nu$, pro $\text{ὃ}\ \rho\acute{\alpha}\varsigma\omicron\nu$, quod factu facillimū.

Articulus cum genitivo substantivi significat possessionem: ut $\text{τ}\acute{\alpha}\ \mu\eta\tau\epsilon\varsigma$, facultates matris, $\text{τ}\acute{\alpha}\ \text{Πλάτων}\Theta$, opera Platonis.

Articulus cum conjunctionibus $\mu\grave{\epsilon}$ & η habet locum in divisionibus: ut $\text{o}\iota\ \mu\grave{\epsilon}\ \kappa\alpha\lambda\omicron\iota$, $\text{o}\iota\ \eta\ \kappa\alpha\kappa\omicron\iota$, hi boni, illi mali.

Item adverbialiter: ut, $\text{τ}\eta\ \mu\grave{\epsilon}$, $\text{τ}\eta\ \eta$, partim.

Articulus neutrius generis præponitur quibuscumque dictionibus $\pi\alpha\chi\iota\kappa\acute{\omega}\varsigma$, id est, pro seipsis acceptis: ut $\text{τ}\acute{\omicron}\ \alpha\nu\theta\rho\omega\pi\Theta$, id est, hæc dictio $\alpha\nu\theta\rho\omega\pi\Theta$, $\text{τ}\acute{\omicron}\ \gamma\omega\eta$, hæc vox $\gamma\omega\eta$.

De Tempore.

Quæ significant partem temporis usurpantur frequentius in genitivo, nonnunquam in dativo & accusativo: ut $\text{νυκ}\tau\acute{\omicron}\varsigma\ \kappa\grave{\iota}\ \eta\mu\acute{\epsilon}\rho\alpha\varsigma$, nocte dieque; $\epsilon\iota\kappa\omicron\sigma\iota\nu\ \theta\lambda\omicron\iota\varsigma\ \xi\tau\epsilon\sigma\iota\nu$, $\theta\lambda\omega\ \eta\mu\acute{\epsilon}\rho\alpha\nu$.

De Loco.

Græci sæpissimè in locis designandis utuntur proprio nomine loci cum præpositione: ut $\text{ἐν}\ \text{Αθηνῶν}$, $\text{εἰς}\ \text{Βρεταννίαν}$.

in $\delta\iota$ & $\sigma\iota$ pro in loco, ut $\epsilon\gamma\rho\acute{\nu}\delta\iota$, in cælo, Ἀθωνῇσι , Athenis.

in $\chi\epsilon$ & $\chi\eta$, ut $\pi\alpha\nu\lambda\alpha\chi\epsilon$, ubique, $\pi\alpha\nu\tau\alpha\chi\eta$, ubivis.

in $\delta\epsilon$, $\sigma\epsilon$, & $\zeta\epsilon$, pro ad locum, ut $\text{οἰκαδ}\epsilon$, domum, $\epsilon\gamma\rho\acute{\nu}\sigma\epsilon$, in cælum, $\text{Ἀθίνα}\zeta\epsilon$, Athenas.

in $\delta\epsilon\nu$ pro de loco, ut $\text{οἰκοδ}\epsilon\nu$, domo.

Institutio Græcæ

ADVERBIA.

Adverbia loci, temporis, numerandi, separandi, copulandi, ordinis, causæ, comparationis & indignationis, genitivum post se recipiunt.

**Ἀλλὰ* & *ὁμῶς* gaudent dativo.

Μὰ & *ὣν* jurandi accusativo gaudent, ut, *μὰ Δία* non per *Jovem*; *ὣν Δία*, ita per *Jovem*.

**ὦ* gaudet nominativo, genitivo, accusativo vocativo; & est admirantis, vel dolentis.

**ὦ* circumflexum cum nominativo constructum & est vocantis vel exclamantis,

Aliquando solus genitivus ponitur, omisso adverbio, ut, *ὦ τύχης*, pro *ὦ τὴν τύχην*, *O fortunam!*

Regula.

Dux negativæ apud Græcos plerumque vellemus negant.

**οὐτω* ante consonantes, & *ἔτως* & *ἔτσιν* ante vocales locum habet.

Optandi particula *αἶδι*, *εἶδε*, & *ὥς* præponitur præter. Imperfect. *ὤφελον*, seu *ὄφελον*, & *ἄφελον*, sive *ὄφελον*, sequente Infinitivo, ut, *ἦλθες ἐν πλέμῃ ὥς ὄφελες αὐτὸν ὁλέσθαι*, *Venisti pugna, utinam ibi perisisses.*

Εως pro quamdiu gaudet omnibus modis, præterquam Imperativo.

**ὅταν* Subjunctivo, *ὅπως* Optativo gaudet.

Regula.

Multa adjectiva fœminina adverbiorum naturam induunt, ut *ἰδιὰ*, privatè, *δημοσίᾳ*, publicè, sic *ἀρχῇ* & *ἀρχῇ*, in principio, vel prorsus.

CONJUNCTIO.

Subjunctivo junguntur, *ἐάν*, *ἐπειδὴν*, *ἵνα*, *ὥς*, *ὥπως*, *ὅταν*, *ὅποταν*, *καὶ* & *ἀν* pro *licet*: *ὅπως* præter, Indicativo.

Grammatices.

Ὅτι quod gaudet Indicativo & aliquando Optativo & Subjunctivo : sic δὴν, καὶ δόν.

Ἐπὶ & ἐπειδὴ gaudent Indicativo & Infinitivo. Ἐπὶ ᾧ, ob quod, propter quod, Indicativo & Infinitivo.

Ὡς & ὥς Subjunctivis & Infinitivis inserviunt.

Ἐὶ præcipue Indicativi præteritis, aliquando Subjunctivo annectitur.

Ἄν potest præponi & postponi, cum accipitur } συννηκῶς, omnibus modis infer-
vit nisi Imperativo.
Indefinite, Subjunctivo construitur, aliquando Optativo.

Ἄν sæpissime redundat, aliquando deest.

Ἄν præteritis perfectis nunquam adjungitur.

PRÆPOSITIONES.

Præpositio- } Sex monosyllabæ, } quæ serviunt Geni-
ne sunt } Duodecim dissyllabæ, } tivo vel Dativo,
vel Accusativo.

Ἐν soli dativo jungitur, ut ἐν οἴκῳ in domo. Sed per Eclipsin genitivo ἐν ᾧ, subaudi οἴκῳ, in domo Plutonis.

Composita in significat, ut ἐμβάλλω, injicio.

Εἰς & εἰς Atticè, in, accusativo, ut, εἰς ὕδωρ ἡρά-
τω, in aquam scribo.

Composita in cum accusativi significationem habet, ut εἰσάλλομαι, insisto.

Ἐξ sequente vocali, sed ἐκ sequente consonante, genitivo gaudet, ut, Ἐξ ἀγορῆς πρὶς μῆλα, ex otio negotium.

Composita auget, ἐκπίνω ebibo : & idem significat quod ἔξω, exire, ut, ἐκβάλλω, ejicio.

Συν & ἔω Atticè semper cum dativo, Συν Θεῷ, cum Deo.

Composita conjungit, ut, συμβάλλω, conjicio.
Πρὸς

Institutio Græcæ

Πρὸς cum genitivo à ut πρὸς Θεῷ : officium, & φιλοσόφῳ, non est Philosophi : coram, πρὸς ἐπισκόπῳ jurandi quoq; est nota, ut πρὸς χαιρῶν, per Gratia.

Cum accusativo ad, ut πρὸς γυμνάσιον, ad scholam & adversum, ut πρὸς Ῥωμαίους, contra Romanos.

Composita significat ad, ut πρὸς ἄνθρωπον, ad voco.

Πρὸ ante, soli genitivo. ut πρὸ θυρῶν, præ foribus.

Composita præ significat, ut πρὸ βάλανος, præpono.

Præpositiones dissyllabæ.

Παρά cum genitivo à, ut παρά κυρίου, à Domino excellentiam, παρά πάντων τυτχάνει, omnes excellit.

Contrarium. Ἐνθά λόγῳ, contra rationem.

Dativo juncta prope vel juxta. Ἐνθά τῷ κυρίῳ ἔλεος.

Cum accusativo motum ad rem, ut Ἐνθά σε immortalitatem in aliqua re, Ἐνθά τὰ μαθηματικά, in studiis mathematicis: item præter, Ἐνθά πρέπον, præter decorum.

Composita minuit, Ἐνθά πῶς ῥήτωρ, male moneta i.e. adulterinus orator. significat & comparisonem.

παραβάλλω, confero. Contrarium quoq; Ἐνθά νομιμά, iniquus. Et prope, παρακολουθῶ, proxime sequor.

Ἀνὰ per cum solo accusativo, ut ἀνὰ στρατὸν, per exercitum. Sed Poëtice cum dativo.

Composita re significat, ut ἀναβέβω, recurro.

Διὰ cum genitivo per, ut διὰ βίης, per vitam cum, ut διὰ μαχαίρῶν, cum gladiis: Potentiam, δι' ἑαυτῶν, suis viribus.

Accusativo juncta propter, ut διὰ φόβου, propter timorem.

Composita dis significat, ut διατρίβω, dividere.

Κατὰ cum genitivo contra, ut κατὰ χριστιανῶν, contra Christianos; de, ut κατὰ σοφῶν de studiosis; per in jurando, ut κατὰ Θεῶν per Deos: præ ut κατὰ χειρὸς præ manibus: supra, ut κατὰ πέτρων, supra petras.

Accusativo secundum, ut κατὰ τύπον, ad exemplum pro, ut, κατὰ δυνάμειν, pro viribus.

Grammatices.

Composita *deorsum* significat, ut κατὰ βαίνω, scendo.

Metὰ cum genitivo *cum*, ut μετὰ φίλων, *cum amicis*; in dativo Poeticè *inter*, μετὰ πρώτοιςιν, *inter primos*. Accusativo *post*, ut μετὰ τὸν πόλεμον συμμαχία, *post bellum auxilium*.

Composita *mutationem* significat, ut μεταφέρω, *transfero*.

Ἀντὶ cum genitivo *pro*, ut ἀντὶ ἀγαθῶν ἀποδιδόναι κακά, *mala pro bonis reddere*.

Composita *contra* significat, ut ἀντὶστρέφω, *inverso*.

Περί cum genitivo *de*, ut περί ψυχῆς, *de anima*; εἰς περί πάντων, *pro omnibus*.

Accusativo *circa*, περί τὰ φοβερά ἢ ἀνδρεία. *Formido est circa terribilia*.

Dativo *ex*, ἐν περί κηρὶ φιλῶ, *quem ex animo amo*, *comer*.

Compositum *circum* significat ut περιπαίω, *obambulo*: item *excellentiā*, ut περικαλλής, *admodum pulchrus*, περιγίνομαι, *præsto*.

Ἐπὶ cum genitivo *in* vel *circa*, ut βῆς ἐπὶ γλώπης, *in lingua*: *super*, ut ἐπ' ἵππῳ, *super equo*.

Cum dativo *propter*, ut ἐπὶ τῷ κέρδει *propter lucrum*: *in*, ἐπὶ τῷ βασιλεῖ, *in regis potestate*: *super*, ἐπὶ τῷ θεμελίῳ, *super fundamentum*: *post*, ut ἐπὶ τοῖς, *post hæc*.

Accusativo *ad*, ut ἐπὶ τῷ διδασκάλῳ, *ad præceptores*: *propter*, ἐπὶ τῷ τοῦ contra, ἐπ' ἐμὲ, *adversus me*.

Composita *in* seu *super* significat, ut ἐπιτρέφω, *inhibeo*: item *serò*, ut ἐπιμυθώομαι, *post factum consulo*.

Ἀμφὶ cum genitivo *de*, ut ἀμφὶ ἀστέρων, *de astris*.

Cum dativo *pro* Poeticè significat, ut ἀμφὶ Ὀδυσῆϊ, *pro Ulyssæ*.

Cum Accusativo *circa*, ἀμφὶ τὸ λυκαργές, *circa luculum*.

Composita *circum* significat, ut ἀμφεβάλλω, *circumjicio*. Ἀπὸ

Institutio Græcæ

Ἀπό cum genitivo à, ut Ἀπὸ τῆ κεφαλῆς, à capite
ἀπ' ἀρχῆς, ab initio.

Composita auget, ut ἀπτείνω, exiundo. Contraria
significat, ut ἀχόμαι, precor, ἀπ' ἀχόμαι, improbo.
Exemplum etiam significat ὑπὸ, ut ὑποσπάσω deseri.

ὑπὸ cum genitivo sub, ut ὑπὸ κόλπῳ, sub sinu
propter, ὑπὸ αἰδέει, propter pudorem.

Dativo sub, ut ὑπὸ τῇ λεοντῇ πίθηται,
pelle leoninā simia.

Accusativo subter, ut ὑπὸ γῆνι, subter terram.

Composita diminutionem notat, ut ὑποδύω
subvercor: Improbitalatem materia, ut ὑποχρυσίζω
aurum nequam.

ὑπὲρ cum genitivo pro, ut ὑπὲρ ἡμῶν, pro nobis
de, ut ὑπὲρ ὄνυξ ὀνυξίς, de umbra asini: supra. ὑπὲρ
κίπων ὄρεος καὶ ἵππων, supra hortos mons est.

Accusativo supra, ut ὑπὲρ ἀνθρώπων φρονεῖ, supra
hominem sapit: præter, ut ὑπὲρ μοῖραν, præter fatum.

Composita significat defensionem, ut ὑποσπένω
defendo: augmentum, ut ὑπερβαίνω, nimis insano.

Præpositiones aliquando suis casibus postponuntur,
ut, εἰρήνην πέει, tonusque retrahitur.

Translato accentu, præpositiones fiunt verba.
ἐν pro ἐνεστί, licet: ἐπὶ pro ἐπιστί, inest, adest: πρὶν
pro πρὶνέστί, supra modum superest: sic ἀνά supra
pro ἀνάσσει.

Poëtæ sæpe præpositiones per Tmesin dissolvunt
ut, καὶ γὰρ καὶ λυτὴ, pro καὶ τε καὶ λυτὴ.

Figurata Constructio.

Figura constructionis sunt communes Græcis cum
Latinis, sed usitatissima est in Græca lingua Enallage,
qua una pars cum alia, modus cum modo, tempus cum
tempore, itemq; genus cum genere, casus cum casu,
numerus cum numero permutatur.

Infiniivus sæpissimè loco imperativi usurpatur
per Enallagen modi, ut,

Αἰ

Grammatices.

Ἄνδρες δὲν καὶ ποιεῖτε ἑμῶν ἄλλων.
per optime te gere in bello, & esto aliis praestantior.

De accentibus Regulae quaedam generales.

Si ultima syllaba sit brevis, accentus erit in antepenultima, ut, φιλάμεινον.

Si ultima fuerit longa, acutus erit in penultima, μισανθρόπου.

Excipiuntur Aulica, participia praeteriti passivi, balia in ἐσθ' & composita cum nomine à præterito, &c. Sed composita κείνῳ & πέφω, si adiaciuntur, acutant penultimam, ut μητροκτόν, parricida; passivè, antepenultimam, ut μηδ' ἐκτόν, matrem occisus.

Longa naturâ ante finalem brevem si tonum haberit, circumflectitur, ut σῶμα.

In contractione ex acuto & gravi fit circumflexus, ποιεῖς, ποιεῖς.

Ex gravi & acuto fit acutus, ut ποιεῖτω, ποιεῖτω.

Αἱ & οἱ, diphthongi in fine dictionis, in ratione centuum pro brevibus habentur.

Adverbum οἶκος domi excipitur: nam οἶκος sunt es, ab οἶκ.

Si acutus sit in ultima syllaba,	{	Genitivus & dativus circumflectitur in omnibus numeris, ut
		Acutus in reliquis casibus manet, ut, δεδν, δεοῖς, δεῖς.

Si accentus erit in penultima, ubi quæ manebit, ut, λόγῳ, λόγῳ, λόγῳ.

Si circumflexus fuerit in penultima, mutatur in acutum, quoties ultima sit longa, ut οἶκ, οἶκ, οἶκ.

Acutus in antepenultima transfertur in penultimam, cum ultima sit longa, ut, ἀνδράποδο, ἀνδράποδο.

Geniti-

Institutio Græca

Genitivus pluralis primæ & secundæ declinationis in ultima circumflectitur, nisi in genitivis femininis adjectivorum, quæ descendunt à masculini tertiæ declinationis, ut, *μαχέων* Θ, *μαχάων*.

In quinta declinatione

{ Acutus in ultima recti, erit in penultima obliquorum, ut *τεῖος*, *τεῖδος*, *τεῖδι* · si penultima fuerit longa naturâ, circumflectitur, quoties ultima sit brevis, aut anceps, ut *σωτῆς*, *σωτῆς* Θ.

{ Acutus in penultima recti transfertur in antepenultimam obliquorum, cum ultima sit brevis; at circumflexus mutatur in acutum, ut *βῆμα* *βήμα* Θ · *μάγος* *μάγος* Θ.

{ Acutus in antepenultima recti permanet, quoties ultima sit brevis vel anceps, ut *ὄψις* *ὄψις* Θ · sed cum ultima sit longa, accentus occupabit penultimam, ut *ὄψις* *ὄψις* Θ.

Monosyllabæ quintæ declinationis acciuntur in genitivo & dativo singulari & dativo plurali in ultima: ut ἡ *χρῆς*, τῇ *χρῆι*, τῇ *χρῆσι*.

In genitivo plurali, & genitivo & dativo duali in ultima circumflectitur, ut *χρῆσιν*, *χρῆσιν*.

In accusativo singulari, in nominativo, accusativo, vocativo duali & plurali, penultima circumflectitur, si sit naturâ longa, ut *χεῖρα*, *χεῖρε*, *χεῖρας*, *χεῖρας*.

Excipe participia *δῖς*, *δέν* Θ, *δέν* Θ · ὦν, ὦν Θ, ὦν Θ · item genitivos, *παίδων*, *πρώων*, *πάντων*, *διδωόντων*, *φώτων*, luminum: nam monosyllaba circumflexa retinent tonum in priore, sic *πᾶσι* à *πᾶν* · item *τίς* interrogativum tonum habet in priore per omnes casus: sed *τις* indefinitum & encliticum, tonum habet semper in posteriori syllaba, præterquam ubi amittit eum ratione inclinationis.

Nulla accentu notantur ὅ, ἡ, οἱ, αἱ, εἰς, ἐς ὦν, ὅς, ἔς, ἔκ, εἰ, ὡς.

Grammatices.

Encliticae dictiones.

Enclitica dictio est, quæ proprium accentum transfert in dictionis præcedentis finalem syllabam, tam acuens, ut ἡ καὶ πν.

Nomine *tis* quidam, indefinitum, sed *tis* interrogativum acuitur in prima.

Pronomine, *μὲ, μοι, με, σὺ, σοι, σε, ἔ, οἱ, ἐ.*

Post præpositiones *αὐτῶν, ἐνεκα* vel *ἐνεκα,* & disjunctionem *ἢ,* non inclinant.

Verbis *εἰμι* & *φίμι,* in omnibus personis indicativi præsentis, exceptâ secundâ singulari.

Adverbis *πολὲ, ποδὲ, πᾶ, πῶ, πῶς, πῇ,* indefinitis habentibus accentum in ultima. *Hæc interrogativa, in penultima habet accentum* non inclinant.

Conjunctiones duæ copulativæ *κα, τε,* expletivæ innumeræ, *ῥα, γε, νυ, ὥρ, τοι, &c.*

Inclinant, id est, transferunt accentum suum in dictionem præcedentem, quando præcedens dictio habet vel

Acutum in antepenultima, ut *ἀνδρωπὸς τις.*

Circumflexum in penultima, ultimâ existente brevi, ut *σῶμα π.*

Amittunt verò accentum encliticae dictiones, cū præcedens habet vel

Acutum in penultima, ut *λόφος σκ.*

Circumflexum in ultimâ, ut *ὄρω σε.*

Acutum in ultima, ut *ἀγαθόν π.*

Habet acutum in prima, quando est initium orationis, vel postponitur immediate ad verbiis, *ἐκ, ὅς, κ, εἰ, ἀλλὰ & τῷτο.*

Amittit accentum post dictionem quæ vel acuitur vel circumflexitur in ultima, ut *ἐμὴς ὄχι.*

Retinet tonum in ultima quando dictio præcedens habet acutum in penultima, vel circumflexitur in penultima, cujus ultima positione longa, ut *λόγῳ ὄχι, ποῖνιζ ὄχι.*

Inclinat accentum, si præcedens dictio sit circumflexa in penultima, ultimâ existente brevi, ut *φαῦλός ὄχι* vel acuitur in antepenultima, ut *ἀνδρωπὸς ὄχι.*

Figura

Institutio Græcæ

Figura dictionis.

Prothesis.

Prothesis est litera vel syllaba principio dictionis addita: ut, *τέλαων* pro *ταών*, à *τάω*, apprehendens; *παύω*, pro *μικρός*.

Aphæresis.

Aphæresis est cum litera vel syllaba principio dictionis subtrahitur: ut, *έρπη* pro *έορπη*, *festum*: *ίεός* pro *ίερός*, *sanctus*.

Syncope.

Syncope literam vel syllabam è medio dictionis subtrahit ut, *εύραμω* pro *εύρησάμω*, *inveni*: *ένω* pro *ένω*, *natum est*.

Epenthesis.

Epenthesis est cum medio dictionis litera aut syllaba interseritur, *έλλαβε* pro *έλαβε*, *όπότερ* pro *όπότερ*, *uter*.

Apocope.

Apocope fini dictionis aliquid detrahit, ut, *δω* pro *δωμα*, *domus*: *Ποσειδω* pro *Ποσειδωνα*, *Nerwina*: *βει* pro *βειαει*.

Paragoge.

Paragoge est cum extremæ syllabæ aliquid adiungitur, ut, *ήθα* pro *ής*, *eras*; *ένω* pro *ένω*, *verberabat*.

Metaplasms.

Metaplasms est mutatio ultimæ syllabæ in eodem casu, ut, *κλαδί* pro *κλάδω*, *ramus*. Metaplasms verò generis est quævis mutatio in dictione poetice licentiam.

Antithesis.

Antithesis (nonnulli *άντίστιχον* vocant) est literæ commutatio, ut, *πέρσω* pro *πέρρω*, *procul*: *δλθα* pro *δλθα*.

Grammatices.

Metathesis.

Metathesis est literarum ordo immutatus: ἔρξω
faciam: pro ῥίξω. ἔπαρδον, pro ἑπαρδον, à πέρδω
passo: ἔδρακον, pro ἑδρακον, à δέρκω video: κέρσε-
ος pro κέρσεος, fortis: κέρσητο, pro κράτος, robur.

Synalœpha.

Synalœpha est elisio quædam vocalis ante alteram
in diversis dictionibus, ut τὰμα pro τὰ ἐμα, μεα:
ὄνομα pro τὸ ὄνομα. δοῖμαπον pro τὸ ἰμάπον, ve-
mentiu ὦ ταν, pro ὦ ἔταν ab ἑτης, O amice vel amici.

Anadiplosis.

Anadiplosis (i. reduplicatio) est primarum vel se-
cundarum syllabarum repetitio; ut κεχέμενοι pro κέ-
μενοι. ἀταρτηρὸς pro ἀτηρὸς. ἐπὶ τυμὸν pro ἐτυμὸν.

Prosodia, sive de Carminum ratione.

Quid sit pes, quid tempus, quid syllaba, quid
scansio, praterimus tanquam nota ex Proso-
dia Latina. Hic tantum meminerint pueri, ε, ο,
aves esse: η, ω, cum diphthongis omnibus, longæ
esse naturâ; & α, ι, υ, ancipites.

Scansioni accidunt apud Græcos Apostrophus,
anæphestesis, Diæresis, & Cæsura.

Apostrophus est cum eliduntur α, ε, ι, ο, αι, οι,
quæque dictione à vocali vel diphthongo incipien-

Sed hoc pro carminis ratione vel observant
omittunt Græci: ut Homerus,

Ω γύναι, ἢ μάλα τῆτο ἔπος νηϊερτὲς ἑοπίης.

O mulier, maxime hoc verbum dixisti verum.

Sæpe etiam ante consonantes abjiciuntur vocales
diphthongi, ut,

Παρ' ὧν οἱ ὦεια καὶ ὅσα δρυὸς ἀκρὰ φέρειν.

Sunt ei fructus quousque tempestive ferunt arbores.

Aliquando eliditur prima vocalis sequentis dicti-
onis: ut ὦ γὰρ, O bone, ὦ νᾶξ, O rex, ὦ νῆρωπτο,

homo; pro ὦ γὰρ, ὦ ἀνᾶξ, ὦ ἀνδρῶπτο.

Institutio Græcæ

Συνίζησις } Synecphoneſis eſt duarum ſyllabarum
 Σύζαξις } in unam contractio, ut Homer.

Χρυσέῳ ἀνὰ σκήπτρῳ, καὶ ἑλίσσας πάντας Ἀχαιοί.
Cum aureo ſceptro, & ſupplicavit omnibus Achivis.

Diæreſis eſt ubi ex una ſyllaba diſſecta ſunt duæ
 ut παῖς pro παῖς, εὐφρων pro εὐφρων.

Cæſura eſt cùm poſt pedem abſolutum ſyllaba
 brevis in fine dictiōis extenditur, eaque ſit apud
 Græcos poſt primum, ſecundum, tertium, quartum
 & etiam quintum pedem.

Ancipitum vocalium quantitas decem
 modis cognoscitur.

Poſitione.	Derivatione.
Vocali ante vocalem.	Compoſitione.
Accentu.	Incremento.
Contractione.	Regulâ.
Dialecto.	Exemplo ſeu authoritate.
	Poſitio.

Vocalis brevis ante duas conſonantes aut duplicem
 in eadem dictiōe, aut in diverſis, poſitio
 longa eſt.

σ τὰμὲν aliquādo eliditur, nullâ poſitione factâ. Arat.

Ὁδὴν ἑσπερίῃ κροῖται πολύφωνος καὶ κορώνη.

Horâ vespertinâ crocitat clamoſa cornix. Et non
 nunquam apud Latinos, ut Cicero in Aratum,

Delphinus jacet haud nimio luſtratæ nitore.

Vocalis brevis ante mutam ſequente liquidâ com-
 munis redditur, ut ante πη, κη, μν, & nonnunquam
 ante ſolam liquidam, ut apud Homerum.

Αὐτὰρ δ' ἐλῶεα τεύχε κωῖεσσιν.

Fecit ipſos eſcas canibus.

Vocalis ante vocalem.

Vocales longæ & diphthongi breves eſſe poſſunt
 pro arbitrio, ſi modo ſubſequens dictio à voca-
 le diphthongo incipiat.

Vocalis brevis ante longam vel diphthongum

Grammatices.

corripitur, nisi producat^{ur} licentiâ Poeticâ. Licentiâ enim cum ante, tum post liquidas sunt communes.

Accentus.

Ultima brevis est, quando penultima circumflexitur, ut $\mu\acute{\upsilon}\sigma\alpha$; cum penultima natura longa accentum acutum habeat, anceps quæ est in ultima producit^{ur}, ut $\eta\acute{\alpha}\epsilon\alpha$. *bora*; quando masculinum habet accentum in antepenultima in $\epsilon\epsilon\varsigma$ & Θ purum, foeminum ejus longum est in ultima, ut $\alpha\gamma\iota\Theta$, $\alpha\gamma\iota\alpha$.

Si anceps habet acutum in penultima, ultima brevis erit, ut $\eta\phi\acute{\upsilon}\sigma\varsigma$. *natura*.

Omnis syllaba circumflexa longa est natura, ut $\pi\acute{\upsilon}\varsigma$, *ignis*.

Contractio.

Omnis syllaba ex contractione facta longa est, ut $\epsilon\epsilon\acute{\omicron}\alpha\varsigma$, $\epsilon\epsilon\acute{\omicron}\alpha$.

Dialectus.

Doricum natum ex η longum est.

Æolicum breve est, ut $\nu\acute{\upsilon}\mu\phi\alpha$ pro $\nu\acute{\upsilon}\mu\phi\eta$.

Ionicum breve est in penultimis præteritorum, & in tertiis personis pluralibus passivis, ut $\tau\epsilon\lambda\acute{\upsilon}\phi\alpha\theta\iota$.

& in penultima Ionicorum præteritorum, ut $\gamma\epsilon\lambda\alpha\alpha$.

Verùm α Ionicè interpositum verbis in $\alpha\omega$ longâ syllabâ antecedente, producit^{ur}, ut etiam in tertiis personis Ionicis verborum in μ , ut $\pi\delta\acute{\iota}\alpha\sigma\eta$.

Derivatio.

Derivativa eandem cum primitivis quantitatem plerumque sortiuntur, ut $\nu\iota\kappa\alpha\acute{\omega}$, *vinco*. $\nu\iota\kappa\eta$, *victoria*, $\nu\iota\kappa\eta\tau\eta\varsigma$, *victor*. Sed producuntur $\delta\chi\eta\eta\alpha\acute{\iota}\delta\iota\Theta$. *perennius*, & $\delta\chi\eta\eta\alpha\acute{\iota}\nu\alpha\Theta$, *perennius*, ab $\alpha\epsilon\iota$, *semper*, prima brevi.

Compositio.

Composita simplicium quantitatem serè sequuntur, ut $\eta\pi\mu\eta$, *honor*, $\delta\chi\eta\eta\alpha\acute{\pi}\mu\Theta$, *inhonorus*.

A privativa particula in compositione corripitur, ut $\alpha\pi\mu\varsigma$, *inhonorus*, $\alpha\kappa\lambda\epsilon\eta\varsigma$, *inglorius*. Particulæ

Institutio Græcæ

etiam ζα, αει, έει, βει, δυς, in compositione repetitæ corripuntur.

Incrementum nominum.

A Incrementum Æolicum genitivorum longum est, ut Αἰνείας, Μισσίων.

A Incrementum quintæ declinationis breve est in

Neutris in α, ας, αρ, ut σῶμα, corporis, ἡρέας, cato, νέκταρ, nectar: excipit ψάρ, ψαρες, surnus.

Fœmininis & Masculinis in ας, ut

Παλλὰς, Pallas, ἡ μέλας, niger: in nominibus in ψ, ut Ἄσπ, βοσ. & plurimis in ξ, ut κόλαξ, κῶ, adulter.

Masculinis & fœmininis in αρ & λς, ut

ὁ μάκαρ, beatus: ἡ ἄλς, mare.

Genitivus in ανῶ longus est, quod patet ex accento, ut Τιτάν, πῆανῶ: præter τάλανῶ & μέλανῶ.

Genitivus in αῶ à nominibus in αυς, brevis est, ut ναὺς, ναῖς, ναός: & nominibus quæ Syncopen patiuntur, sic παῖς, ἀνδρῶς, μηῖς, brevia sunt.

I incrementum.

I Incrementum

breve est in

Nominibus neutrius generis, ut τὸ μέλι, μέλι.

Fœmininis & masculinis Barytonis in ιῶ, ιδῶ, & ῖῶ, ut ἔεις, ἔειδῶ.

Fœmininis acutitonis in ιδῶ, ut ἡ πῆις, παῖδῶ.

Fœmininis & masculinis quæ duas habent terminationes in recto, ut δελφίς, & δελφῖν, δελφῖνῶ. ἀκτῖς, & ἀκτῖνῶ.

Monosyllabis, ut ὁ vel ἡ δῖν, δινδς, litura ἡ ρῖν, νᾶς; ἡ ῖν vel ῖς, fibra: ὁ λῖς, vel λῖν, Gen. λιδς, leo; λῖς, λιδς, litura.

sed Δῖς, Διδς Jupiter, corripitur. Item ὄρνις, ὄρνιθῶ, avis, penultima timâ longâ, & εὐκνήμιδες passim apud Homerum.

I incre

Grammatices.

I incrementum nominum in ιξ & ιψ. in quam plurimis breve est, ut ἡ θεῖς, τευχὺς, capillum: ὁ χερ-
ιψ, χερνίς, pollubrum

Υ incrementum.

Nominibus monosyllabis in υς,
ὁ μὺς, τις, μύος.
Incrementum } Neutris in υ, τὸ γόνυ, γόνυος, genu.
breve est à } Paroxytonis, oxytonis, & circum-
flexis in υς & υρ, ὁ νέκυς, νέκυος,
mortuus, ὁ μάγιστρος, μάγιστρος, testis.

Nomina in ω, quæ etiam in υς desinunt, pro-
ducuntur, ut φόρυς, & φόρυω, φόρυω, Phorcys.

Nomina in ξ, ψ, serè habent breve incrementum,
ὁ ὄνυξ, ὄνυχος, unguis; ὁ χάλυψ, χάλυκος, chalybs.
accipiuntur γρυψ, γρυπὺς, gryps: γυψ, γυπὺς, vulturnus.

Quantitas verborum.

Mutabilis vocalis eandem quantitatem habebit in
perfecto tam activo quam passivo omnium modo-
rum, etiam in participiis, quam habet in præsentì,
κείνω, iudico, ἔκεινον, κείνομαι, ὁπείνομαι, κει-
νός, syllabà κει ubique longà.

Verba in ὤνω producant penultimam in præsentì
imperfecto, ut μολύνω, contamina.

Verba in ἀνώ penultimam corripiunt, nisi for-
tentur à futuro, ut αὐξάνω, ab αὐξήσω.

Verba in ὦω & ἰώ quodammodo in penultima
ut communia.

Quantitas in Futuris & Aoristis.

Quantitas Futurorum & Aoristorum ex verbo-
rum formatione satis constat. Nonnulli tamen ob-
servant Aorist. prim. in quarta conjugatione penulti-
mā, α, ι, vel υ habere breves, cum sint breves in
futuro. Idem volunt in verbis in αω, nisi ρ vel vo-
cis præcedit α, tunc α longum erit.

Quantitas in præteritis.

Sin anceps sit brevis in Futuro vel Aoristo pri-

H 3

mo,

Institutio Græcæ

mo brevis quoque est in præterito perfecto activo & passivo, & in Aoristo, & in futuro primo passivo omnium modorum, ut γράω, γράσω, γέγραχα, &c. vide.

Tertia persona pluralis præteriti in ασι semper longa est, ut Mimnermus.

Οὐκ ἀγαθόν κῆρες ὃ παρῆνχασι μέλαιναι.

Non bonum: Parcæ autem nigræ nobis astant.

Participium fœmininum Aor. α. in ασι longum est.

Quantitas verborum in μι.

Propria reduplicatio verborum in μι, nisi obstitio, brevis est.

A secundæ conjugationis corripitur in plurali activæ vocis ubique, & in singulari imperativi, ut, ἴσατο, ἴσαίνω, ἴσαε, ἴσαε, ἴσαμαι, ἴσαίνω, σαθεῖς.

γ quartæ conjugationis in singulari activæ vocis producitur: in duali & plurali, & in toto passivo & medio corripitur;

In imperativo singulari corripitur υ in polysyllabis, in dissyllabis producitur, ut κλῶθι με ἀργεῖ ποτε, *Audi me Apollo.*

Regulæ de primis & medijs syllabis nominum.

Anceps vocalis ante aliam, sive brevem sive longam, non corripitur necessariò, ut apud Latinos.

A in superlativo semper corripitur, ut σφώτατος.

Nomina in ια acutitona, quæ habent ultimam longam, penultimam corripiunt, ut σοφία, Μαρία.

Excipe ἀνία tristitia: κονία pulvis: χαλία pulvis; ὀρμιά linea piscatoris.

Diminutivis in ιον, ut κοράσιον, puellulus.

Comparativis neutris, ut ἡδιον, suavius.

Multis adjectivis in ιος, ut ἀξιος, dignus.

Multis substantivis, ut βίος, βίος, vita.

Nominibus possessivis & materialibus in ιος, ut ἀνθρώπων, humanus; λίθινος, lapideus.

Illis item quæ tempus significant, ut χειμερινός, vernus; θερινός, æstivus.

γ breve est in

Grammatices.

τ in pronominibus producitur, *ὡς, ὑμῶν, ὑμῶν, ὑμῶν.*

In nominibus polysyllabis in *ων* & *ους*, u corripitur, ut *ἡδοσύνη*, gaudium; *βραδύτης*, tardus; *γλυκύτης*, dulcedo.

Exemplum seu autoritas.

Ultima ratio cognoscendæ quantitatis syllabæ est exemplum seu autoritas, eademque optima, certissima, & facillima. quam Poetarum lectio multò facilius quàm regularum multitudo suppeditabit.

De ultimis syllabis.

A finita corripuntur, ut *ἡ πράπεζα*, mensa, item *μοῖρα*, μοῖρα, πύλασα, τέτυφα, ἴνα.

Nomina in *εα*, ut *θεά*, thesaculum, in *δα* & *δα*, in *ηα* à verbis in *ωα*, ut *ωερηεία*, & in *ια*, præter *Δία*, *μία*, *πότνια*.

Poly syllaba in *αια*, ut *σελῳαία*, cum adjectivis in *ηα*.

Nomina in *εα* non præcedente diphthongo, ut *χαρά*, gaudium.

Articuli fœminini numeri dualis, ut *τά*.

Vocativus nominum in *ας* primæ declinationis, ut *ὦ Αἰνεία*.

Dualis primæ & secundæ declinationis.

Vocativi Poetici, ut *ὦ πολυδάμα*.

A Doricum in Genitivo, ut *τῆ Αἰνεία* pro *Αἰνεία*.

Αν finita corripuntur, ut *πράπεζαν*, ἐτυλαν, μέλαν.

Πάν, nisi in compositis; nomina masculina in *αν*, ut *τίταν*, & adverbia, ut *πέραν*, ultra, *λίαν*, valde.

Αν primæ, ut *Αἰνείαν*, & secundæ declinationis, si habet acutum in penultima, ut *φιλίαν*.

Αρ finita corripuntur, ut *νύκτας*, ὄνας, εὐπῆρ *κατέρω*, ἄφας.

Institutio Græcæ

Monosyllabæ *χῆρ*, *ψῆρ*, producuntur.

As finita producuntur, ut *Αἰνῶας*, τὰς μέσας,
ὁ *Αἶας*, τὴν *ψας*.

Corripiuntur { *Fœminina in a;*, ut *λαμπάς* ma-
culina, ut ὁ *μέλας*, μέγας neu-
tra, ut τὸ *σέλας*, *lumen*.
Item adverbia, ut *ἐχῆς*, ἀβέμας.
Item accusativi plurales quintæ de-
clinationis simplicium, ut *Τῆτα-
νας*, & *ἡμέας*, ὑμέας, σφέας.

I finita brevia sunt, ut *μέλι*, ὅτι, βίηφι.

Producuntur { Adverbia & pronomina aucta per
paragogen, ut *νυνὶ*, ἐτοσί.
Item *ι* ab Atticis ex *ε* factum, ut
ὅδ' pro ὅδε, ταυτὴ pro ταῦτα.
Item *κεῖ*, & nomina literarum, ut
ξί, *π*.

Iv finita corripiuntur, ut *πεῖν*, *πάλιν*, *εἶν*, *μῖν*,
γῖν, *πῖν*, *τεῖν* & syllabæ quibus *ν* additur, ut *πύπν*,
σιν, *ἔσιν*.

Nomina duarum terminationum, ut *ρῖν*, *λῖν*,
δελφῖν, *ἀκπῖν*, producuntur.

Is finita corripiuntur, ut *πόλις*, *εἶς*, *εἰσ*, *παρα-
νῖς*, *παραννίδ* & *δῖς*, *τεῖς*, cum ejusmodi adverbis.

Producuntur { Quorum augmentum est longum,
qualia sunt *ρῖς*, *δελφῖς*, *ὄρνις*, *κνή-
μις*, *σφραγῖς* & *κληῖς*.
Item monosyllaba præter *ῆς* inde-
finitum.

Iv finita corripiuntur, ut *αὖ*, *δακρυ*, *γλυκυ*.

Producuntur { *Τὸ*, & adverbia fictitia, *ὦ*, & *γρὺ*.
Nomina literarum, ut *μδ*, *νδ*.
Tertiæ personæ singulares quartæ
conjugationis in *μι*, in Imperfecto
& Aoristo secundo, ut *ἔδω*, *ἔεν*.

Iv finita corripiuntur, ut *πολῶ*, *βραδῶ*, *σῶ*,
τείνω, conjunctio.

Grammatices.

Circumflexa. *νῶ, nunc, μῶ, &c.*

Dicatalecta, quæ duas habent terminationes in recto.

Item quæ *us* in nominat. habent longum, ut *ἰλὺς, limus, ἰχθὺς, piscis.*

Primæ personæ verborum in *μι*, ut *ἔζευγμαι.*

Træ finita longa sunt, ut *ὁ ψίδυρ, susurrus; τὸ πῦρ, ignis*, quod tamen in obliquis breve.

In *us* desinentia corripuntur, ut *βαδὺς, profusus; βαρὺς, gravis; κόρυς, galea.*

κῶμυς, κώμυδος, fasciculus, ἀρχυς, ἄγλυς, & monosyllaba, ut *μῖς.*

Participia in *us*, ut *ζῶγνύς.*

Quæ declinantur per *Θ* purum, ut *ἰλὺς*: sed in *ἰχθὺς*, *υ* est anceps.

Poetica Licentia.

Hæ sunt regulæ observatione dignissimæ de syllabarum quantitate; sed quodammodo infinita est Poetarum licentia, qui interdum longas corripunt, aut breves producant, metri necessitate coacti; ut cum tres vel plures breves concurrant in aliquo vocabulo, ut in his, *ἀδάνα[Θ], τριαμῖ[ς]*, primam syllabam, quæ per se brevis est, extendunt. Ad hæc, incipitem in eadem dictione, in eodem versu & producant & corripunt: ut,

Ἄρες, Ἄρες, βερβόλοι γέμναι φόνε, τεχέσι βλή[α].
Mars, Mars, homicida, sanguinarie, mœnium obversor.

Figura Poetica.

Synstole (i.e. contractio vel correptio) cum syllaba longa corripitur: ut,

Φαίηκων μηδ' ἔτ' αὖ φίλον Διὶ πατρὶ φένοισ[ο].

Ectasis

Institutio Græcæ

Ectasis (id est extensio) quæ syllabam brevem producit, ut Δὲς μὴ Ὀδυσῆα πολλὸν οἶκος ἰχθῆ. Synecphoneſis, de qua ſupra in ſcanſione.

Catalexis, (i. e. terminatio) quâ ſyllaba terminatio ad juſtam metri perfectionem deſideratur ; huius uſus eſt in Iambicis & Trochaicis, ſicut & ſequentium duarum, ut μάργυρες ποδῶταροι, Pindar.

Brachycatalexis, quâ ſyllabæ finales duæ, hoc eſt integer pes, deſiderantur ut, Ζεὺς, τεαὶ γὰρ ὄρεσι, Pindar.

Hypercatalexis, i. e. ſuperabundans terminatio quâ ſyllaba, ſuper juſtam diſpoſitionem, ſuperbundat, ut Ἐν αἰθέρα φαινὸν ἄστρον.

Enallage, quâ pes pro pede ponitur, ut cūm Spondæus in quinto loco conſtituitur, cuiuſmodi verſus Spondaici vocantur, ut, Ἀμρότερον, βαλὼς τ' ἀγαθός, κράτερός τ' αἰχμητής.

Dialyſis, (i. e. diſſolutio) quâ dictio in fine poſita diſtrahitur, ut una pars in præcedente ſit verſus altera in principio ſequentis, ut,

ἔδ' ἀπὸ θεσέ νιν ἀλ—

λ' ἦρας ἐπ' ἀκταῖσι δορῶν.

F I N I S.

Tabella Dialectorum.

Quatuor numerantur Græcæ linguæ Dialecti ſive loquendi formæ præcipuæ, pro numeris præcipuarū Græciæ gentium, quæ à lingua communis in nonnullis variant, nimirum, Attica, Ionica, Dorica, Æolica : præter quas ſuam Dialectum & Idiomata in quibuſdam habuerunt Poetæ : quæ omnes, quod ad terminationes partium orationis ſpectat, ſequentibus tabellis ſubjiciuntur. In reliquis verò, cū tanta varietas, ut regulis comprehendere vix poſſit, ſingularum proprietates inſigniores breviter præponere ſufficiat.

Attica

Grammatices.

σ in ξ, ut ξω̃ pro σὺν, ω in η, ut θαλαῖα
pro θαλασσα; σ in ρ, ut ἄρρη pro
ἄρσιν, vir: & contractionibus im-
primis gaudent.

η pro α, φιλίη pro φιλία, amicitia.
ε pro α, γαλέω pro γαλάω, rideo.
& contra α pro ε, τάρνω pro τέρω,
seco.

consonantibus κ pro π, ut κῶς pro πῶς. π pro
ρ, ut ἀπαιρῶμαι pro ἀφαιρῶμαι: contractionibus
prioribus abstinent, & diphthongos resolvunt.

pro η, ut φάμα pro φήμη, fama.
pro ε, ut πιάζω pro πίζω, premo: γα
pro γε, ut ἔγωγα pro ἔρωγε.
pro ω, ut μισῶν pro μισῶν, misarum;
πρῶτος pro πρῶτος, primus.

pro η, ut κλεῖδας pro κλεῖδας, clades.
η pro α, ut ζῆν pro ζῆν; & pro η, ut κοσμῶ
pro κοσμεῖν.

ω pro ε, ut μῶσα pro μῆσα, mīsa; & pro ε
ut ὄνεκα pro ἔνεκα, propterea.

αι pro η, ut αἶθε pro εἶθε, utinam.

αι pro ε, ut ἀλεῦμαι pro ἀλῶμαι, saliam.

οι pro ε, ut τύποισα pro τύπησα.

consonantibus σδ pro ζ, ut σείσω pro σείζω;

σ pro θ, ut σέδες pro θέδες; κ pro τ, ut πόνκα, ὄκκα,
pro πότε & ὄτε, aliquando; & contra τ pro κ, ut
τῆνθ pro κῆνθ, ille.

ω pro ο, ut κῶρθ pro κόρθε, puellus.

& contra ο pro ω, ut ἔρως pro ἔρος, amor.

ε pro α, ut δέσπος pro δάρσος, audacia.

αις pro ας, ut χαλαῖς pro χαλᾶς, bonas.

consonantibus ππ pro μμ, ut ὀππαῖα pro ὀμμα-
τα, oculi; & ε ante ρ, ut βράκος pro ῥάκος, cento.

Accentum in priores syllabas retrahunt, ut χάλθ
pro χαλδς, & aspirationem rejiciunt, ut ἡλιθ pro
ἡλιθ.

Institutio Græcæ

ἄλιθ, atque pro i consonantem sequentem geminant
 πέρρω pro πείρω, χίρρες pro χείρες.

Poetæ non solum peculiarem in quibusdam habent Dia-
 lectum, sed etiam dialectos commiscet. Homerus Ionicam
 quâ maximè utitur, reliquas admiscet; Pindarus Doricam
 alias etiam dialectos adjungit; Aristophanes Atticus,
 etiam Euripides; Sophocles & Æschylus in choris & ca-
 tilenis subinde sunt Dorici.

Varietas Dialectorum in terminationibus

Articulus præpositivus.

Nom. Gen. Dat. Acc.	Nom. Gen. Voc.	Nom. Gen. Dat. Acc.
Com. ὁ τῷ, τῷ, τίνι. τῷ, τοῖν, τῷ. οἱ, ᾗ, τοῖς, τῷ		
τοῖο Ion. & Att.	τοῖιν Ion.	τοῖ Dor. τοῖσι I. A. P.
τῷ & τῷ Dor.		τῷ Dor.
τέω, Poët.		

Com. ἡ, τῇ, τῇ, τῇ. τῇ, τῇν, τῇ. αἱ, ᾗ, ᾗ, τῇς.		
αἱ, τῇς, τῇ, τῇν, Dor.		
τάων Æ. τῇς & τῇσι P.		
ταῖσι, A. I. Æ.		

Com. τὸ, τῷ, τῷ, τῷ. τῷ, τοῖν, τῷ. τῷ, ᾗ, τοῖς, τῷ		
τοῖο Ion. & Att.	τοῖιν, Ion.	τάων, Æ. τοῖσι I. A. P.
τῷ & τῷ Dor.		
τέω, Poët.		

Articulus Subjunctivus.

N. G. D. A. N. G. N. G. D. A.		
ὅς, ᾧ, ᾧ, ᾧ. ᾧ, οἷν. οἷ, ᾧν, οἷς, ᾧς.		
ὅ, P. ὅτι, ὅτω, A.		ὀτέων, ὀτέοισι, Ion.
ὀτῶ, D. ὀτεο, P.		
ὀτέω, Ion.		
ὀπῶ, Æol.		
τῷ, τῷ, τῷ, I. D.		

Com. ἡ, ᾧς, ᾧ, ᾧ. αἱ, αἷν. αἱ, ᾧν, αἷς, αἷς.		
τῷ, τῷ, τῷ, I.		
αἱ, τῷς, τῷ, τῷν, D.		

Grammatices.

Prima Declinatio.

Sing."	Dual.	Plural.
N. G. D. A. V.	N. G.	N. G. D. A. V.
om. ας, & α, αν, α. ης, & η, λω, η.	α, αν.	αι, ᾠν, ας, αι, αι.
ης, εω, η, λω, & εα, ας, α, α, αν, αο, Α.		ἑων, ης, & ησ, εας, Ion. ᾶν, αῖσ, Dor. ᾶων, Α.

ω per Crasin ex εω Poet.

Secunda Declinatio.

N. G. D. A. V.	N. G.	N. G. D. A. V.
om. α, ης, η, αν, α, η, λω, η.	α, αν.	αι, ᾠν, αις, ας, αι.
η, ης, η, λω. α, ας, α, αν.		ἑων, ης, & ησ, I. P. ᾶν, αῖσ, Dor. ᾶων, Α.

Tertia Declinatio.

N. G. D. A. V.	N. G.	N. G. D. A. V.
om. ος, & ο, ον, ε. ον, ον.	ω, οιν.	οι, ος, οι. α, ων, οισ, α, α.
οιο, Ion. ω Dor.	οῖν, Poet.	οισ, Ion. ως & ος, Dor.

Quarta Declinatio.

N. G. D. A. V.	N. G.	N. G. D. A. V.
om. ως, ως. ων, ω, ω, ων, ων.	ω, ω.	ω, ων, ως, ω, ω.
ωο & ωο, Poet.		

Quinta Declinatio.

N. G. D. A. V.	N. G.	N. G. D. A. V.
om. α, ι, υ. ω, υ, ρ, ος, ι, α. ς, ξ, ι, υ.	ε, οιν.	ες, ων, σι, ας, ες. α, ξι, α, α. ι, ι.
		εων & εσ, Poet. αις in Masc. in ας, Α.

Prima

Institutio Græcæ

Prima Declinatio Contractorum.

	Sing.	Dual.	Plural.
	N.G.D.A.V	N.A.G.D.V.	N. G. D. A.V
Com.	15, 205, 21, 22, 23.	22, 201V, 22,	225, 201V, 201, 225, 22
	25, 11, 25.		215, 21V, 215, 21
	25, 21,	11, 01V, 11,	22, 22, 22
	05, 05.05.		11, 11, 11

As E. & D. Lu. At. 115 At.

Secunda Declinatio.

	N. G. D. A. V.	N. A. G. D. V.	N. G. D. A. V.
Com.	15, 105, 11, 19, 1.	12, 1019, 12.	125, 1019, 101, 125,
Neut	1, 105, 11, 1, 1.		12, 1019, 101, 12,

εος, εἰ, I. εως, ει, A. εε, εοιν, εε, εες, εας, εεις,
 ηος, ηι, Poet. η, η, εις, εων, εσι, ης, ηεις, A.

1, At. εω,	εἰ,	1ε, εω,	1ε, 1α,	1α, 1α.
εἰ,	η,	η, 1,	η, 1,	1, 1,
		εα,	εα, εα,	εα, εα, A
		η,	η, η,	η, η, A

Tertia Declinatio.

N. G. D. A. V. N. A. G. D. V. N. G. D. A.
Com உயர், உயர், உயர், உயர். உயர், உயர், உயர், உயர். உயர், உயர், உயர், உயர்.
உயர். உயர். உயர்.

Δς, Æ. έως, At. εὐς, At.

ทื่อ, ทึบ, ทึน, ทึย, ทือ, ทุย, ทูบ, ทูม, ทูต, ทูซ, ทูช, ทูญ, ทูณ, ทูบ, ทูม, ทูต, ทูซ, ทูช, ทูญ

ଶିଂ, Ion.

εῖς, Dor. ἦ, Poet.

 $\eta G, \mathbb{A}. \varepsilon \tilde{I} G, \mathbb{A}. I G, B.$

Quarta Declinatio.

N. G. D. A. V.	N. A. G. D. V.	N. G. D. A. V.
Com. ὡ, ὅος, ὅι, ὅα, οἱ. ὡ, ὅς, ὅι, ὡ.	ὡ, οἷν, ὡ.	οἱ, ὡν, οἷς, ὅς, οἱ.

ᾠς, Æ. ᾠν, Æol.

87, Ion.

ω, At.

ss, Metapl. apud Po

Quinta Declinatio.

Quinta Declinatio.

N. G. D. A. V. | N. A. G. D. V. | N. G. D. A. V.

A. V. m. as, αλος, αλε, ας, ας | αλε, ατων, αλε | αλα, ατων, ασι, αλα, αλα

αος, αϊ,	αε, αοιν, αε, αα, δων,	αα, αα.
ως, α.	α, ων, α, α, ων,	α, α.

Dialecti Pronominum.

	Sing.			Dual.		
	Nom.	Gen.	Dat.	Acc.	N. A.	G. D.
	Nom.	Gen.	Dat.	Acc.	Nom.	Gen.
Coma.	ἐγὼ <i>per App.</i>	ἐμεῦ μῆ	ἐμοὶ μοι	ἐμὲ μέ	ἡμεῖς ἡμεῖς	ἡμῖν ἡμῖν
Ast.	ἐγὼ γε	ἐμέθεν ἐμολο	ἐμοί γε			
Dor.	ἐγὼ νη ἐγὼ ν ἐγὼ γε	ἐμεῦ	ἐμιν	ἡμεῖς ἡμεῖς	ἡμεῖς ἡμεῖς	ἡμῖν ἡμῖν
Æol.	ἐγὼ ν	ἐμεῦ		ἡμεῖς	ἡμεῖς	ἡμῖν
Lon.		ἐμέο			ἡμεῖς	ἡμῖν
Poet.		ἐμέο			ἡμεῖς	ἡμῖν
Bæot.	ἐγὼ γε ἐγὼ γε					

Institutio Graecae

		Sing.				Dual.				Plural.			
Com.	Dor.	Nom.	Gen.	Dat.	Acc.	N. A.	G. D.	Nom.	Gen.	Dat.	Accus.		
		Σὺ	σὺ	σοὶ	σὲ	σφὲ	σφῶν	ὤμεις	ὤμορς	ὤμιν	ὤμας.		
		Τὺ	σεῦ	ταὶ	τέ	ὤμμε		ὤμεις	ὤμέων	ὤμμι	ὤμμας.		
		Τύχα	τεῦ		πύ			ὤμέες	ὤμέων		ὤμμάς.		
		Τῶν	τεοῖο										
Æol.			σεῦ			ὤμμε		ὤμεις	ὤμορς	ὤμιν	ὤμμας		
			τεῦ					ὤμέες	ὤμέων		ὤμμάς.		
Ion.			σεῖο										
			σεῖο										
			σεῖο	πῶν, τεῖν		σφῶϊ	σφῶν	ὤμεις	ὤμέων	ὤμιν.			
Poët.			σεῖο										
			σεῖο										
Com.													

Grammatices.

Sing.			Dual.		Plural.					
Com.	Nom.	Gen.	Dat.	Acc.	N. A.	G. D.	Nom.	Gen.	Dat.	Accus.
		ᾱ	οἱ	ᾱ	σπῆ	σπῖν	σπῆς	σπῶν	σπίσι	σπαῖς
Dor.		εὔ		* μῖν νῖν			σπῆς			σπῆ
Æol.		εὔ								
Ion.		ἔσ		ἔῆ			σπέες	σπέων	σπῖν	σπέας
Poët.		εἶο ἔδειν ἐοδεῖν			σπωῆ σπεῆ	σπωῖν		σπέων	σπῖ σπῖν	σπῆ
				* μὲν pro ejus, ipsius, vel illius, indeclinabile, Ἔ significat ipsum, ipsam, ipsos, ipsas.						

Com.

Institutio Græcæ

Com. Mas. Fem. Neut.	A plurali. ἡμέτερον, ἡμετέρας, ἡμέτερον, Dor. ἀμὸς, ἀμά, Poet. ἀμόν· ὑμός, ὑμή, seu ὕμα, ὕμο pro ὑμέτερον, ὑμετέρας, ὕμετερον σφός, σφή, seu σφαί, σφόν, pro σπερτον, σφέτερα, σφέτερον, σφένοντα, σφένοντα, Aëol.
Σός σή σύν.	
Dor. πεδς τεα τέον.	
Com. ός ή όν.	
Poet. έός έή έόν.	
τηντο pro κειντο, D.	

Attici cū rem præsentem quasi digito indicant, addunt *in fine* ut *ἐστὶ, τέστι, τέτονι*, in neutro verò *τε/οι*, & *πὺς* *τέτι*, in plurali pro *ταῦτα, ταυτὶ* sic *ἐμεινοσὶ, ἐμεινε* &c. Iones ante vocales longas ultimæ syllabæ horum pronominum interponent *ε*, ut *ἐστῆ, τέτῆς, τέτῆρ*, Duali, *τέτεσιν*, Gen. Plur. *τέτέων, τέτέοισι, τέτέες* sic *αὐτέη, αὐτέης* sic *αὐπῆς, αὐτέκ, αὐτέρ*. Et etiam in pronominibus compositis, ut *ἐμμαντές, ἐμμαντέρ*, & *ἐμωυτές, ἐμωυτέσσι, σιωυτέω, ἐωυτέω*.

Dialecti Verbi Activi.

Modus Indicativus.

	Sing.	Dual.	Plural.
Præfens.	ω, ης, η.	ετον, ετον.	οὐρ, ετε, εσι.
	ης, η, Æol.		
	ες, ε.		οιες, οντι, Dor.
	Sing.	Dual.	Plural.
Imperf. &	ον, ες, ε.	ετον, ἐτίω.	οιμεν, ετε, ον.
Aorist. β.	σπον, σπας, σπε, sine augmento, I & P.	τύπτον	τύπτεσπον, &ς.
			σκομεν, σπον, Ion. & ος, Boe
	Sing.	Dual.	Plural.
Futur. α.	ω, ης, η.	ετον, ετον.	οιμεν, ετε, εσι.
	ἰω, ἰῆς, ἰῆ.	ἰετον, ἰετον.	ἰεμεν, ἰετε, ἰεσι.
	à verbis in ἰζω plusquam dissyllabis.		
	ω, εῖς, εἰ, εἶτον, εἶτον	{ ἔμεις } εἶτε { ἔντι }	{ εὔμεις } εὔτε { εὔντι }
	ῑω, ῑῆς, ῑῆ, Ion. & Poet.	in verbis quintæ conjug.	
			Aor

Grammatices.

	Sing.	Dual.	Plural.
Aorist α.	α. ας, ε.	αἶον, αἶτω.	αὐρ, αἶε, αῖ.
			ασκον, ασκες, ασκε, I. P. & Dor. αμεις, Dor. ασκον, Ion. αῖ, Boeot.

	Sing.	Dual.	Plural.
Præter.	α. ας, ε.	αἶον, αἶον.	αὐρ, ατε, ασι.
			αμεις, Dor. αῖ, Boeot.
	αα, αας, αε.	αἶον, αἶον.	ααυρ, ααἶε, αασι, I. in quibusd;

	Sing.	Dual.	Plural.
Plufq.	ειν, εις, ει.	ειον, ειτω.	ειμρ, ειτε, εις.
	ειν, η, Att. & Dor.		ειμεις, D ης, A. & I.
	εια, εις, Ion.		

	Sing.	Dual.	Plural.
Futur. β.	ω, εις, ω.	ειτον, ειτον.	ειμρ, ειτε, εις.
			ειμεις, εινι, ειωπ, Dor.
	ειω, εις, εις.	ειον, ειον.	ειμρ, ειτε, εις, Ion.

Modus Imperativus.

	Sing.	Dual.	Plural.
Præf. & Præter.	ε, ετω.	ειον, ετων.	ειε, ετως.
Aorist. α.	ον, ατω.	αἶον, ατων.	αἶε, ατως.
			αντων, Att.
Aorist. β.	ε, ετω.	ειον, ετων.	ειε, ετως.
	ον, Ion.		οντων, Att.

Modus Optativus.

	Sing.	Dual.	Plural.
Præf. præter.			
Aor. β. fut.	οιμι, οισ, οι.	οἶον, οἶτω.	οἶμρ, οἶτε, οἶεν.
& β.			οἶμεις, Dor.
Aor. α.	αμι, αις, αι.	αἶον, αἶτω.	αἶμρ, αἶτε, αἶεν.
	αια, αις, αις.		αιαμρ, αιαἶε, αιαι, & αμεις, Dor.

Institutio Græcæ

Modus Subjunctivus.

In omnibus temporibus.

Sing.

Dual.

Plural.

ω, ῥς, ῥ.
ῆσ, I.

ἦτον, ἦτον.

ωμῶ, ἦτε, ωπ.

ωμες, ὠγί D.

Modus Infinitivus.

Præf. fut. α. εν. Perf. εἶναι, Aor. α. αἰ. Aor. β. & Fut. Γ. εἶν

ἔμῳ I ἔμῳ I.

ἔμῳ I. εἶον, ἔμεν I

ἔμεναι A. D. ἔμεναι D. & A. ἔμεναι A. D. ἔμεναι A. D.

εν D.

εν D.

ἔμεναι P.

Participia.

Præfens ων, ῥσα, ον. perf. ὡς, ῥα, ὅς.

οῖσα D.

ὦν Æ. ut εἰρηκῶν pro εἰρηκῶς.

ὡς, ὦσα, ὡς, A.

Aorist. α. ας, ατα, ατ. Fut. β. ὦν, ῥσα, ῥν.

αἰς, αἰσα, αἰν. Æ. εἶον, ἔσται, εἶον, I.

Aorist. Γ. ὦν, ῥσα, ὄν. Fut. α. ὦν, ῥσα, ον.

οῖσα D.

οῖσα D.

Dialecti in voce Passiva.

Præfens ομαι, ῥ, εῖ. ὁμῶν, εἶον, εἶον.

εαι I. & εἰ A.

ὁμῶα, εἶτε, ον

ὁμεῖα D. I.

ὁμῶεν Æ.

Imperf. ὁμῶ, ε, εἶο. ὁμῶν, εἶον, εἶον.

εο I.

ὁμῶα, εἶτε, ον

ὁμεῖα D.

α D.

σκα, σκεῖο.

σκαῖο P. Æ.

Aorist. β. ἴω, ῥς, ῥ. ἦτον, ἦτῶ. ἦμεν, ἦτε, ἦτῶ.

Fut. β. &

εν B.

Pau. p. Fut. ομαι, ῥ, εῖ. ὁμῶν, εἶον, εἶον.

εαι I.

ὁμῶα, εἶτε, ον

ὁμεῖα D.

Præ. p. μαι, ται, ῖ. μεδον, ῖον, ῖον.

μεῖα, δε, ῖ vel ἄρῳι εἶον

μεῖα D. αῖ Ion.

Plusq. μῶ, σ, το. μεδον, ῖον, ῖον.

μεῖα, δε, το vel ἄρῳι εἶον

μεῖα Dor. αῖ Ion.

Aorist. α. ῖω, ῖς, ῖ. ῖτον, ῖτῶ. ῖμεν, ῖτε, ῖτῶ.

εν B.

Fu

Grammatices.

Fut. α, ἀνταμα, ἀνταη, ἀνταε. || ἀνταμῖον, ἀνταμῖον, ἀνταμῖον. || ἀνταμῖον, ἀνταμῖον, ἀνταμῖον. || ἀνταμῖον, ἀνταμῖον, ἀνταμῖον.

ἀνταμα, Ion.

Imperativus.

Præfens α. ἀντα. || ἀντα, ἀντα. || ἀντα, ἀντα.

αο, Ion.

ἀντα, Att.

α, Dor. Cætera tempora nullâ Dialecto variantur.

Præf. Fut.

Optativus.

(οιηο.

Fut. α. & οἰμῶ, οἰο, οἰο. || οἰμῶ, οἰο, οἰο. || οἰμῶ, οἰο, οἰο.

Pau p. Fut.

οἰμῶ, οἰο, οἰο. I. & P.

Aor. α. ἀντα, ἀντα, ἀντα. || ἀντα, ἀντα, ἀντα. || ἀντα, ἀντα, ἀντα.

α. & α. ἀντα, ἀντα, ἀντα. Sync.

Subjunctivus.

ἀντα, D.

Præfens αμα, η, η. || αμα, η, η. || αμα, η, η.

ηα, I.

αμα, Dor.

Aor. α. & α. α, η, η. || α, η, η. || α, η, η.

αμα, Dor. αμα, Dor.

α, η, η. || α, η, η. || α, η, η.

Infinitivus.

Aor. α. & α. ηνα, ημῶ, Dor. ημῶ Ion.

Dialecti in voce Media.

Aor. α. αμῶ, α, α. || αμῶ, α, α. || αμῶ, α, α.

αο Ion.

αμα Dor.

α Dor.

Aorist. α. αμῶ, α, α. || αμῶ, α, α. || αμῶ, α, α.

αο Ion.

αμα, Dor.

Aor. α. αμα, η, η. || αμα, η, η. || αμα, η, η.

αμα, η, η. D.

αμα, D. αμα, Ion.

Aor. α. αμα, η, η. || αμα, η, η. || αμα, η, η.

ηα Ion.

Art. Fut. α. αμα, αμα, D. & I.

Imperativus.

Aor. α. α, α. || α, α. || α, α.

α, Att.

In cæteris habent Dialectos communes cum Activis & Passivis.

Institutio Græcæ

Dialecti verborum Contractorum.

Præf. 1. ἔω, ᾧ, ἤς, εἰ, ἥ, ἔπν, εἶπν. ἤμην, εἶτε, ἔσσι.
Conjug. εἶμεν, D. εὐώπ & εὐνπ, D. εὐώπ, D.

Præf. 2. ἄω, ᾧ, ἄς, ᾧ. ἄπν, ἄπν. ᾧμην, ἄτε, ᾧσι.
ᾧ, ἤς, ἥ. ἥπν, ἥτον. ᾧμεν, ἥτε, ᾧσι, Dor.
ᾧω, ᾧς, ᾧα. ᾧμην, ᾧατε, ᾧσι, P.
ἔω, ἔης, ἔμ, &c Ion.

Præf. 3. ὅω, ὧ, οἷς, οἷ. ὤτον, ὤτον. ὤμην, ὤτε, ὤσι.
ὤμεν, ὤνπ D.

Imperf. 1. ἔν, ης, ἐν. εἶτον, εἶπν. ἔμην, εἶτε, οὐῶ.
ἐσκον, ἐσκει, ἐσκε, P. I. εὐῶ, Dor.

Imperf. 2. ὠν, ας, α. ᾗτον, ᾗπν. ᾗμην, ᾗτε, ὠν.
ἠς, ἠ. ἥτον, ἥπν. Dor.
ασκον, &c. I.
αα, P.

Imperf. 3. ἔν, ἔς, ἔ. ἔτον, ἔπν. ἔμην, ἔτε, ἔν.
οσκον, σκει, σκε, Ion.

Imperativus.

Præf. 1. ἦ, εἰπν. εἶτον, εἶπν. εἶτε, εἶπν.
ἐντων, Att.

Præf. 2. α, ἄπν. ᾗτον, ᾗπν. ᾗτε, ᾗπν.
αα, Poet. ἄντων, Att.

Præf. 3. ἔ, ἔπν. ἔτον, ἔπν. ἔτε, ἔπν.

Optativus.

Præf. 1. οἶμι, οἷς, οἷ. οἶτον, οἶπν. οἶμην, οἶτε, οἶεν.
οἶω, οἶς, οἶ. οἶτον, οἶπν. οἶμην, οἶτε, οἶεν, Att.
ὦω, ὦς, ὦ. ὦτον, ὦπν. ὦμην, ὦτε, ὦεν.
ὦω, ὦς, ὦ. ὦτον, ὦπν. ὦμην, ὦτε, ὦεν, Dor.

Præf. 2. ὦμι, ὦς, ὦ. ὦτον, ὦπν. ὦμην, ὦτε, ὦεν.
ὦω, ὦς, ὦ. ὦτον, ὦπν. ὦμην, ὦτε, ὦεν, Dor.
Præf. 3. οἶμι, οἷς, οἷ. οἶτον, οἶπν. οἶμην, οἶτε, οἶεν.
οἶω, οἶς, οἶ. οἶτον, οἶπν. οἶμην, οἶτε, οἶεν, Att.
ὦω, ὦς, ὦ. Dor.

Subjunctivus.

Præf. 1. ὦ, ἤς, ἥ. ἥτον, ἥτον. ὦμην, ἥτε, ὦσι.
ἥσι, Ion. ὦνπ, Dor.

Grammatices.

Præf. 2. ᾧ, ᾧς, ᾧ. ᾧτον, ᾧτον. ᾧμην, ᾧτε, ᾧσιν.
ἡς, ἡ. ἡτον, ἡτον. ἡτε, ᾧτη, Dor.

Præf. 3. ᾧ, οἷς, οἷ. ᾧτον, ᾧτον. ᾧμην, ᾧτε, ᾧσιν.

Infinitivus.

Præf. 1. εἶν, εἶναι, Att. εἶν, Dor. εἶν & εἶν, Æol. ἡμῶναι Poët.

Præf. 2. εἶν, αἰνῶναι, At. εἶν, Dor. αἰν, Æol. αἰν, Po. ἡμῶναι, Po.

Præf. 3. εἶν, ἡμῶναι, Att. οἷς & οἷν, Æol. εἶν, Dor. ὁμῶναι, Po.

Desunt voces Passiva & Media.

Dialecti Verborum in μι.

Præf. 1. ἡμι, ἡς, ἡσιν. ἡτον, ἡτον. ἡμην, ἡτε, ἡσιν.
Conjug. ἡτε, Dor. ἡμην, Ion, εἰντι, Dor.
ἡσιν, Ion.

Præf. 2. ἡμι, ἡς, ἡσιν. ἡτον, ἡτον. ἡμην, ἡτε, εἰντι, D.
ἡσιν, D.

Præf. 3. ὡμι, ὡς, ὡσιν. ὡτον, ὡτον. ὡμην, ὡτε, ὡσιν.
ὡσιν, D.
ὡσιν, I.

Præf. 4. ὑμι, ὑς, ὑσιν. ὑτον, ὑτον. ὑμην, ὑτε, ὑσιν.
ὑσιν, D.
ὑσιν, I.

Imperf. & εἶμι, ἡς, ἡ. ἡτον, ἡτῶν. ἡμην, ἡτε, ἡσιν.

Aor. C. 1. εἶμι, I. εἶμι, I.
εἶν, εἶς, εἶ.

Imperf. & εἶμι, ἡς, ἡ. ἡτον, ἡτῶν. ἡμην, ἡτε, ἡσιν.

Aor. C. 2. εἶμι, ἡς, ἡ. ἡτον, ἡτῶν. ἡμην, ἡτε, ἡσιν.

Imperf. & εἶμι, ὡς, ὡ. ὡτον, ὡτῶν. ὡμην, ὡτε, ὡσιν.

Aor. C. 3. εἶμι, ὡς, ὡ. ὡτον, ὡτῶν. ὡμην, ὡτε, ὡσιν.

Imperf. & εἶμι, ὑς, ὑ. ὑτον, ὑτῶν. ὑμην, ὑτε, ὑσιν.

Aor. C. 4. εἶμι, ὑς, ὑ. ὑτον, ὑτῶν. ὑμην, ὑτε, ὑσιν.

Institutio Græcæ

Perf. 2. ἔσχα, ἔσα α I.

Aor. C. 2. ἔσχε. ης. η. || ητον, ἦτλω. || ἦμω, ἦτε, ἦζ.
 σασκον I. ἔσαν B.

Fut. α. 2. σήσω, σασῶ D

Imperativum.

Præf. 1. ἐπ. ἐτω Aor. C. ες, ἐτω. || ετον, ἐτων. || ετε, ἐτωζ.
 α D.

η Æ. P.

η ητο, A.

Præf. 2. αδι, άπω. || ατον, άτων. || ατε, άτωζ.

η A. α D

Præf. 3. οδι ότω Aor. ιδς, ότω. || οτον, ότων. || οτε, ότωζ.
 & A contract. ωδι P.

οι D

Præf. 4. υδι, ύτω || υτον, ύτων. || υτε, ύτωζ.

Optativum.

Præf. 1. είλω, οίης, οίη. || εήτον, εήτλω. || είημω, είητε, είηζ.
 & per Sync. είμω, είτε, είεν

Præf. 2. αίλω, αίης, αίη. || αίητον, αίήτλω. || αίημω, αίητε, αίηζ.
 ήλω, ήης, ήη P. αίμω, αίτε, αίεν, per Sync

Præf. 3. οίλω, οίης, οίη
 ώλω, ώης, ώη. Att. οίμω, οίτε, οίεν, per Sync

Subjunctivum.

Præf. 1. ᾧ, ῆς, ῆ. || ῆτον, ῆτον. || ᾧμω, ῆτε, ᾧσι.
 έω, έης, έη, &c. Ion.

Præf. 3. ᾧ, ᾧς, ᾧ. || ᾧτον, ᾧτον. || ᾧμω, ᾧτε, ᾧσι.
 έω, έης, &c. Ion.

Præf. 3. ᾧ, ᾧς, ᾧ || ᾧτον, ᾧτον. || ᾧμω, ᾧς, ᾧσι,
 ᾧσι, Ion.

ᾧω, ᾧης, ᾧη P.

Infinitivum.

Præf. 1. εἶναι.

Aorist. 2. εἶναι.

εἶναι D.

εἶναι D.

εἶναι Ion.

εἶναι Ion.

Præf. 2. εἶναι,

Aorist. 2. ἦναι, ἦμεναι, D. ἦμεν Ion

εἶναι D. εἶμεν Ion.

Perf.

Grammatices.

perf. ἐσκένααι, & ἐσάνααι per Sync. Ion.

Præf. 3. ὄνααι, Aorist. 2. ἔνααι.

ὀμύνααι A. & D.

ὀμύνααι A. & D.

ὀμύ Ion.

ὀμύ Ion.

Præf. 4. ὄνααι.

ὀμύνααι A. D.

ὀμύ Ion.

Dialecti Vocis Passiva Verborum in μι.

Præf. 1. ἐμαι, εσαι, εῖ.

Conjug. η Att.

εαι Ion.

Præf. 2. ἀμαι, ασαι, αῖ. ἄμμενον, αἰνον, αἰνον. ἄμμια, αἰα.

Conjug. η Att.

εαι I.

(αῖ).

ἔα I.

Imperf. 1. ἐμην, εσθ, εσθ.

ἐμην, &c. Æol. εο I.

α D.

α A.

Imperf. 2. ἀμην, ασθ, αῖο.

3 Plu. ἰσέα I.

εο I.

ω, A.

Imperf. 3. ὀμην, οσθ, αῖο.

α A

Imperativum.

Præf. in 1. εσθ, ἔμην.

α A.

εο I.

α D.

Præf. in 2. ασθ, αἰα.

ω A.

εο I.

Præf. in 3. οσθ vel α Att. ὀμην.

οι D.

Dialecti Vocis Media.

Aor. C. 1. ἐμην, εσθ, εῖο.

εο I.

α A.

α D.

Aor. C. 3. ὀμην, οσθ, εῖο.

α A.

Fut. α. 2. ἔσσομαι, ἔσσεύμαι, D.

Impera-

Institutio Græcæ Grammatices.

Imperativus.

Aorist. C, 1. εσ, ἐσθ-
 60, I.
 2, A.
 4, D.

Aor. C. 3. ὅσο ὅσῳ
 8, A.

Dialecti anomalorum in μι suprâ suo loco adnotantur.

In Adverbii & Conjunctionis terminationibus paucae observantur Dialecti: scilicet *θεν* & *δε* pro *θεν* & *δε*. & contra in Adverbiis localibus, ut *ὅπιθεν*, *ὅπιδεν*, *τειρο*; *βαβαι* *αξ* *παρ*, pro *βαβαι*; *μόγισ νix*, pro *μόλεις*; *δὴ* pro *δε*, Atticè; *ἐνθαῦτα* pro *ἐνθαῦτα*, *bic*; *ἀληδέως* pro *ἀληδέως*, &c. Ionicè; *πότ*, pro *πότε*, quando; *ὅτ*, & *ὅκκα* pro *ὅτε*, aliquid quando; *μῆς* pro *μῆ*, quidem; *αἰές* pro *αἰεί*, semper; *ἐνδὲ* pro *ἐνδον*, intus; *κάλως* pro *καλῶς*; *εἰκά* pro *εἰκεν*, si; *ἐμωροθεν* pro *ἐμωροθεν*; *ἄλλοτα* pro *ἄλλοτε*, Doricè.

In præpositione inveniuntur *ἐνί*, *ἐνι*, *εἰν* pro *ἐν*. *ἀπαί* pro *ἀπό*, *ὧραι* pro *ὧρά*, *καταί* pro *κατὰ*, *ὑπαί* pro *ὑπὸ*, Poeticè; *ποπὶ* pro *πρὸς*, *παίρ* pro *πρὸς*, Doricè; *ἀμπὶ* pro *ἀμφὶ*, *ζά* pro *διὰ* in compositione, ut *ζαβαλλειν* pro *διαβάλλειν*, calumniare, Æolicè.

Huc minimè pertinent (cum varietas non sit in terminatione) illa, *πώμαλα* pro *πώμαλως*, nequaquam, *ἀμυγέπη*, quodammodo, quæ sunt propriae voces Atticorum; ut *κέρτα*, admodum, *ἀρακῶς* sedulo, *ὀπισρεῖως* dolose, *ἐκτοπίως* absurdè, sunt Ionum; *ἤμ* & *τῆμ*, cum & tum, Doricorum; *τίρεα*, *ὄρεα*, tamdiu, quamdiu, *ἄλλη*, alibi, pro *ἀλλαχῇ*, *ἀλλαχόσε*, *ἄντα* contra, pro *ἐναντίον*, *ἄντω* coram, pro *ἐνώπιον*, *παίρ* ante, pro *ἐμωροθεν*, *ἄντικρυ* è regione, pro *ἀπεναντίον* & *κατὰπικρυ*, atque ejusmodi alii quæ sunt Poetica.

DAMOCHARIS.

Μὴ νεκίστα βαιοῖσι, χάεις βαιοῖσιν ὀπηδεῖ,
 Ne parva averseris, inest sua gratia parvis.

Δόξα μόνῳ πρὸ Θεῷ.

Pri.

Primitiva, si non omnia, saltem præcipua, Græcæ Linguæ vocabula, ad quæ reliqua reduci possunt.

Per I. S U R S I N U M collecta.

Adjectis ex optimis Authoribus Etymologiis quam plurimis, quæ Asteriscis notantur.

A

A'ζω, exhalo, à sono quem inter exhalandum edimus.

Αἰσχω, noceo, lædo.

ἈβδουανΘ, non invidus, benevolus

Ἀβολέω, ὤ, i. Ἀνπολέω, occurro, obvius fio.

* Ἀβρα sive ἄβρα, ἡ, ancilla, fabula.

ἈβύρηνλΘ, vanus, inanis.

Ἀβρῶς, mollis delicatus.

Ἀγαθῖς, ἰδός, ἡ, fasciculus fili.

* Ἀγαθός, bonus, quasi ἀγαθός, admirandus.

Ἀγαν, nimis, immodicè.

Ἀγανακτέω, doleo, affligor.

Ἀγαπάω, diligo, amo

Ἀγάπη, ἡ, charitas, dilectio.

Ἀγᾶω, demiror, invideo,

Ἀγάλλω, orno, insignio.

Ἀγασσι, Regum nuncii.

Ἀγγέλλω, nuncio.

A

* Ἀγρῶς, τὸ, nomen generale, vas.

Ἀγείρω, ago, congreco.

Ἀγορᾶ, ἡ, forum.

* Ἀγρῆς, εὼς, ἡ, cœtus.

* Ἀγέλη, ἡ, armentum, grex, proprie boum.

* Ἀγκιστρον, τὸ, hamus.

* Ἀγκος τὸ, vallis.

* Ἀγῶλη, jaculi genus.

* Ἀγκυλομήτης, ὁ, obliqua concilia animo agitans.

* Ἀγκυρα, ἡ, anchora.

* Ἀγκών, ὦνΘ, ὁ, cubitus sive cubitum, locus curvaturæ.

* Ἀγκυλῶν, ulnæ, plur. num.

* Ἀγκύλη, ἡ, ulna.

* Ἀγκοίνη, idem.

* Ἀγορέω, immundus & sordidus sum.

* Ἀγορῶς, ὁ, palma, vel cubitus, ulna.

* Ἀγρός, ὁ, ager, rus, ab Ἀγῶ, Ἀγῶ.

* Ἀγρᾶ,

A

- * **Ἀγρῶς**, ἡ, captura, venatio.
 * **Ἀγρῆνον**, τὸ, rete, seu reticulum.
 * **Ἀλχ** five **ἀλχῆ**, propè, juxta.
 * **Ἀλχω**, frangulo, suffoco.
 * **Ἀγω**, duco, affero, veho.
 * **Ἀγυᾶς**, ἡ, vicus, via.
 * **Ἀγω** & **ἀγνυμι**, ab **ἀγνύω** inusit. frango, rumpo.
 * **Ἀκτῆς**, ἡς, ἡ, litus.
 * **Ἀκτῆν**, ἵνθ, ἡ, radius solis.
 * **Ἀξων**, ονθ, ὁ, axis rotæ.
 * **Ἀγων**, ὠνθ, ὁ, certamen, solennes ludi.
 * **Ἀγωνία**, ἡ, certamen, angor, fractio.
 * **Ἀδρῶς**, ὁ, multus, magnus, abundans.
 * **Ἀεθλος**, ὁ, certamen, labor.
 * * **Ἀθλον**, τὸ, præmium certaminis, ex α intensivo, & **ἐθέλω**, volo: vel ex **τλῶ** tolero.
 * **Ἀεὶ**, **αἰεὶ**, * **αἰέν**, semper, quasi **αἰεὶ ὄν**.
 * **Ἀη**, i. **ζητη**, quære, in imperat.
 * **Ἀείδω**, cano, carmine celebroy.
 * **Ἀδω**, canto
 * **Ἀζα**, ἡ, fuligo, cinis & pulvis.
 * **Ἀζηδς**, **αἰζηδς**, juvenis, quasi **αἰεὶ ζέω**, semper fervens.
 * **Ἀρος**, τὸ, res venerationem

A

- habens; & scelus, piaculum.
 * **Ἀγιθ**, sanctus.
 * **Ἀήρ**, **ἀέρος**, aer, ab **ἀέω** spiro.
 * **Ἀθήνη** & **Ἀθωᾶ** & **Ἀθηνᾶ**, Minerva, quasi **ἀθῆλος**, lacte non nutrita.
 * **Ἀθρίω**, video, cerno, confidero.
 * **Ἀθρόος**, confertus, coarctatus, in unum collectus aut densus, frequens.
Αἰ pro **εἰ**, si
Αἶ vel **αἶ**, hei. heu, cheu.
 * **Αἰάζω**, lugeo.
Αἶσλη, fulgor, splendor, nitor.
 * **Αἰδῶς**, ὁθ, ἡ, veneratio, pudor, ab α, & **εἶδω**, quia pudor oculos dejicit.
Αἶθω, uro, incendo, accendo, interdum ardeo, fulgeo; unde **αἰθήρ**, æther.
Αἶλερος, catus, felis.
 * **Αἶμα**, ατθ, sanguis, cruor, ab **αἶδω**.
Αἶμος, dumus.
Αἰμύλοθ, blandus, festivus, circumspectus.
Αἶνδς, gravis, horrendus.
Αἶνθ, apologus, dictum fabulosum, aut proverbialis sermo. Item laus.
 * **Αἶξ**, ἡ, capra, & ὁ **Αἶξ**, caper.

A

item, signum cœleste, a-
vis.
ἰσλ⊙, varius, variegatus.
ἰονᾶω, aspergo, perfundo.
ἰπύς, altus, excelsus,
ἰρῶ, apto.
ἰρίῶ, capio, invado, eligo,
antepono.
ἰρῶ, tollo, elevo, offero.
ἰέριῶ, i. eis, ἀέρεῖς αἶρῶ, eri-
go, attollo: item afferō,
præbeo; etiam necto, co-
pulo.
ἰρῶς, elevatio, sublatio,
erectio.
ἰρῖχ⊙, locus, arcula,
crumena.
ἰρ⊙, panis, ex ἄρῳ offe-
ro.
ἰῖπα, parca, fatum, quasi
ἀνὲρ ἴτα.
ἰισμῶ, infumo, impen-
do.
ἰισίνομαι, sentio, de sensu
corporis.
ἰῖω, ruo, irruo, profilio.
ἰῖῶ, profilio, subsulto.
ἰισλος, iniquus, nefarius.
ἰῖος, ε⊙, τὸ, turpitudine,
foeditas.
ἰῖτις, mendicus.
ἰῖτέω, peto, postulo.
ἰῖπ⊙, αἰτία, αἶπον, autor
alicujus rei, qui, vel quæ,
vel quod in causa est.
ἰῖχμῆ, ἦς, cuspis, mucro.

A

ἰῖλα, statim, celeriter.
ἰῖω, Poët. audio.
ἰῖαλ⊙, ἦ, genus navigū
actuarii.
ἰῖομαι, sano, medeor.
ἰῖ⊙, medicina.
ἰῖη, cuspis, acies.
ἰῖμῆ, cuspis, acies, sum-
mum incrementum.
ἰῖνδα, spina.
ἰῖν⊙ & ἀκαινα, idem.
ἰῖνδος, ἦ, herba, spinosa.
ἰῖνδ, ἦς, ἦ, Acco mulier
quæ ad speculum cum ima-
gine sua solebat confabula-
ri; à cujus nomine verbum
ἀκκίζομαι, fingo, simulo
nolle, simulatè recusō.
ἰῖνθ⊙, pedissequus, co-
mes.
ἰῖω, audio, auribus per-
cipio.
ἰῖομαι, audio, intelligo.
ἰῖος, summus, extremus.
ἰῖομαι, vagor, erro.
ἰῖζων, ον⊙, jactator
gloriosus.
ἰῖλίνω, augeo, augmentum
do.
ἰῖέω, locus apricus & sole
calens, calor, tepor.
ἰῖέω, curo, rationem ha-
beo alicujus.
ἰῖος, ε⊙, τὸ, dolor.
ἰῖέω, ungo, lino.
ἰῖέω, ἔσω, molo,
ἰῖέω,

- * Ἀλέω vel ἀλέομαι, vito, ca-
 veo.
 * Ἀληθής, verus.
 * Ἀλης, sive Ἀλῆς, conden-
 sus, confertus.
 * Ἀλεις, satis, abundè.
 * Ἀλίσκω, capio.
 * Ἀλκή, robur, vires.
 * Ἀλλά, sed.
 * Ἀλλο, alius.
 * Ἀλλὰς, ἄλλοι, farciminis
 genus.
 * Ἀλλομαι, salio, salto.
 * Ἀλς, ἁλὺς, ἡ, mare : ὁ Ἀλς,
 sal.
 * Ἀλες, sal, sales, sermonis le-
 pos, convictus.
 * Ἀλο, εἰς, τὸ, lucus.
 * Ἀλύ, lictores.
 * Ἀλλω vel Ἀλλόων, invenio.
 * Ἀλο, albus.
 * Ἀλώπιξ, ἡ, vulpes.
 * Ἀμα, simul, una cum.
 * Ἀμαξα, currus, plaustrum.
 * Ἀμάω, meto, ex quo infinit.
 Voc. pass. ἀμαῶς.
 * Ἀμη, falx messoria, etiā ligo.
 * Ἀμάρα & Ἀμαρη, aquæ-
 ductus, sulcus : ὅθεν τὸ
 Ἀμη αἶρεσθαι, quod ligone
 fiat.
 * Ἀμαρτάνω, aberro, pecco,
 ex Ἀμαρτίω.
 * Ἀμαυρός, obscurus, etiā in-
 anis, ignobilis.
 * Ἀμήνω, muto, permuto, al-

- terno & transeo.
 * Ἀμέγγω, exsugo, ex
 Μόργνυμι & Ὀμόρσνυμι
 abstergo, exprimo.
 * Ἀμέλω, mulgeo.
 * Ἀμιλλα, certamen, contentio.
 * Ἀμμο, ἡ, arena ; Ψάμμο
 idem.
 * Ἀμνός, agnus.
 * Ἀμώ, γη, herba quædam
 purpurea.
 * Ἀμός, Doricè, unus, unus
 aliquis.
 * Ἀμπελ, ἡ, vitis, vinea.
 * Ἀμπξ, catena, funiculus
 auratus, quo sparse in
 quorum frontibus comæ
 colliguntur, etiam fræna.
 * Ἀμυδρός, obscurus.
 * Ἀμύμων, inculpatus, quia
 si ἄμωμοι, sine repre-
 hensione.
 * Ἀμύνω, auxilior, defendo.
 * Ἀμφι, circa.
 * Ἀν, si.
 * Ἀνά, per, cum.
 * Ἀνάσκει, necessitas, ἀνάσσει
 ἀνάσσει, quia imperat.
 * Ἀναλίσκω, absumo.
 * Ἀναξ, Rex, ab ἄνω, qui
 Rex super alios. (spiritus)
 * Ἀνεμο, ventus, ab ἄνω
 * Ἀνδρον, summitas, seu ca-
 cumen ; & fluviorum la-
 bra, seu aggeres.
 * Ἀνείδω, quasi ἀναίδω,

A

impudenter, licenter.

Ἀνδρ., sine, absque.

Ἀνεψιδος, consobrinus, patru-
elis fratris vel sororis filius.

Ἀνέω, perpurgo.

Ἀνέω, ex quo ἀνίημι, laxo,
remitto, etiam reveho.

Ἀνὴρ, vir, homo, ab ἀνίω,
perficio.

Ἀνὴρ, Poet. non virilis.

Ἀνθθ, flos, ab ἀνθθιν, quod cito crescat.

Ἀνθεξ, carbo, ulcus.

Ἀνθηνη, crabro, vespa.

Ἀνθρωπος, homo, ab ἀνθ
ἀνθρεν, quia sursum vul-
tum tollit.

Ἀνία, mœror, ex ἰω, sano.

Ἀντα, Poët. coram palam.

Ἀντάω, obvius fio, occurro.

Ἀντῆ, pro.

Ἀντίος, adversus, ex adverso.

Ἀνθθ vel ἀνθθον & ἀν-
τλία, sentina.

Ἀνθρον, antrum.

Ἀνθξ, υςος.η, Poët ambitus,
circumferentia.

Ἀνύω, Poët. ἀνύτω & ἀνύπω

Orator. perficio, perago.

Ἀνω, supra, sursum.

Ἀνώγω, jubeo, suadeo, instigo.

Ἀξίνη, ascia, securis.

Ἀξιθ, dignus.

Ἀορ vel ἔορ, ρθ, τδ, ensis.

Ἀπαξ, semel.

Ἀπατάω, decipio, seduco.

A

Ἀπαυράω, eripio, aufero.

Ἀπειλή, comminatio, minæ.

Ἀπλόθ, ἀπλῆς, simplex.

Ἀπὸ, ab vel abs.

* Ἀπόλλων quasi ὑπολύων,
quia malis liberat.

Ἀπῶ, nectō, alligo.

Ἀπαλδς, tener, delicatus.

Ἀπῶ, accendo.

* Ἀπρίξ, firmiter, à πρίω:

Ἀεα, utique, profecto, ita-
que.

Ἀρε, precatio, preces, etiam
noxa, damnum.

* Ἀεισον, prandium, quod
non nisi Deos precati vete-
res ad prandiū accederent.

Ἀρης, Mars.

* Ἀρετῆ, virtus, quasi ἐρετῆ,
amabilis

* Ἀραθθ, strepitus

Ἀράω, amputo, abscindo,
etiam pulso, tundo:
ῥάω, item & ῥήωω fran-
go, rumpo.

ῥάκος, εθ, το, lacera vestis.

Ἀραιδς, rarus, tenuis, unde
αράχης, araneus.

Ἀερός, ε, albus, candidus.

Ἀεγῆς, ητθ, idem.

* Ἀεγυρθ, argentum, ab
αερός, quod candidum.

Ἀρδω, irrigo, potum præbeo.

Ἀρχέω, arceo, sufficio, duro,
permaneo.

Ἀρκθ, sufficiens.

* Ἀρκθ

A

- * Ἄρκις, vel ἄρκος ursus,
vel ursa, ab ἀρκῶ.
Ἄρκυς, rete.
Ἀρνέομαι, recuso, nego.
Ἀρόω, ὠρω, aro.
Ἀρπῆ, falx.
Ἀρρίλυ, ἄρσλυ, mas.
Ἀρνυμαι, capio, recipio.
Ἀρτηία, spiritus semita, ar-
teria.
Ἀρπ, modo, paulo anté.
Ἀρχή, principium, exordium.
Ἰπάρχω, initium do, sum.
Ἀρω, apto, congruo.
Ἀρθεον, artus, articulus.
Ἀρτάω, appendo, suspen-
do.
Ἀρπς, integer, incolu-
mis.
Ἀρύνω & ἀρύνω, apparo,
adorno.
Ἀρέσκω placo, amicum red-
do, etiam placeo.
Ἀρμῶς, apta commissura,
compages, coagmenta-
tio.
Ἀρωμα, odoramentum, aro-
ma.
Ἀσπληγής, ἐς, petulans, im-
probus.
Ἀσις, ἡ limus.
Ἀσכולς & ἀσκόλη, fuligo.
Ἀσκήω, exerceo.
Ἀσκός, utris, faccus.
Ἀσπάζομαι, amplector, am-
plexor.

A

- Ἀσπίς, ἡ, clypeus rotundus
ut Cyclopis oculus.
Ἀσπίζω, defendo.
Ἀστήρ, stella, quasi ἀστὴρ
semper in motu.
Ἀσυ, τὸ, urbs.
Ἀσωτος, qui servari nequit.
Ἀταλδς, tener, de πᾶτε.
Ἀτάω, ludo, nocco.
Ἀτάδαλς, improbus.
Ἀτῆ, noxa, damnum, c-
des.
Ἀβεκῆς, verus, certus.
Ἀλος pro ἀάλος, insatiabilis.
Ἀπίζω, terreo & perturb-
o, rursus, retro.
Ἀυγῆ, splendor, lux.
Ἀρτεμις, Diana, quasi ἀρτε-
μίονα, quia aëra sci-
dit.
Ἀυχλὺς, ἐν, cervix.
Ἀυω & αὐώ, clamo.
Ἀρελῆς, ἐς, simplex, i-
teger.
Ἀφύω, haurio.
Ἀφρός, spuma.
Ἀφροδίτη, Venus, quia
spuma nata.
Ἀχλὺς, caligo.
Ἀχος, τὸ, dolor, mœror.
Ἀω, flo, spiro.
Ἀυλδς, tibia.
Ἀυλῆ, area, locus apertus.
Ἀυω, flo, splendo, fulgeo
unde ἠώς, aurora

B

ΒΑΐζω, Poët. loquor.
Βάκχος, furor percitus.
Βαβαΐζω, inarticulate loquor.
Βάθος, τὸ, profunditas.
Βάινω, ex Βάω, eo, gradior.
Βέβατον, pecus.
Ἀμφισβητέω, dubito, ambigo.
Βάλλω, glans.
Βάλλω, jacio, jaculor.
Βέλος τὸ, telum, jaculum.
Ἀμβλύς, obtusus.
Βαλλίζω, tripudio.
Βάπτο, mergo, immergo.
Βάρβαρος, barbarus, inusitata pronuntiatione utens.
Βάρος, τὸ, pondus, onus.
Βάσανθος, ἡ, lapis index.
Βασιλεύς, rex, quasi **βάσις** λαῶν, quod in Rege salus populi fundata est.
Βασκαίνω, fascino, quasi **καίω** σκάνω, oculis occido.
Βάσσω, porto.
Βάτος, ἡ, rubus, sentis.
Βαῦνος, fornax, caminus.
Βάλλω, mulgeo, fugo.
Βέω, flatum ventris emitto.
Βάβλος, crepitus ventris: etiam scetor extinctæ lucernæ.
Βέβαιος, stabilis, firmus.
Βεβέω, ὦ, circumago, in gyrum ago.
Βέλος, limen domûs.
Βέξ, ἡ, tussis.

B

Βία, vis, virtus, robur.
Βίχος, urna.
Βίος, vita.
*** Βιδς**, arcus; ex **Βία**,
Βλάξ, ὁ, abjectus, præ luxu vel fatuitate.
Βλάπτο, lædo, ex **βλάω**.
Βλαστάνω, ex **βλαστέω**, germino.
Βλέπω, aspicio, intueor.
Βλοσυρός, terribilis aspectu.
Βλεσός, cui membra sunt resoluta; propriè **πρωλός**, balbus, cui lingua est impedita.
Βληχή, balatus ovium.
Βληχάομαι, balo.
Βλύζω & Βλύω, scaturio, mano.
Βοάω, clamo, vocifero.
Βοηδέω, ad clamorem accurro, auxiliior, suppetias do.
Βάβαχος, rana.
Βορά, pabulum, propriè brutorum.
Βότρως, botrus, uva.
Βέλομαι, volo, malo.
Βυνός, ὁ, collis, tumulus.
Βῶς, Doricè **βῶς**, bos, vacca.
Βόω, pro quo **Βόσκω**, pascō.
Βεβέως, iudex certaminis.
Βεβδός, tardus.
Βράζω & βράσσω, serveo.
Βεγχός, brevis.
Βρέμω, fremo, murmuro.

K

Βρέχω,

Γ

Βρέχω, madefacio, irrigo.
 Βρόχθ, guttur.
 Βρόγμα, id quod tussiendo
 expuitur.
 Βείδω, ingravesco, sum gravis.
 * Βροῖδς, ὁ, mortalis, quasi
 ῥοῖδς, ἀ ῥοῖ, fluxus, quod
 nihil sit magis fluxum.
 Βρύχω, frendeo, strideo den-
 tibus.
 Βρύω, scateo, abundo.
 Βύβλ, ἡ, papyrus.
 Βυθός, fundum, profundum.
 Βύρσα, corium, pellis, bursa.
 Βύω, obturo, obstruo.
 Βύζω, idem.
 Βῶλ, gleba.
 * Βωμδς, basis, ara, ex βάινω.

Γ

ΓΑῖα, & αῖα, Poët. tellus,
 γῆ in prosa.
 Γαίω, glorior, efferor.
 Γάλακτ, τὸ, ut à γάλαξ,
 lac.
 Γαλή, & γαλή, felis, catus.
 Γαυέω, uxorem duco.
 Γάν, ε, τὸ, lætitia, item
 splendor.
 Γαρραρεών, ὦν, gurgulio.
 Γαστήρ, ἡ, venter, ventriculus.
 Γέ, quidem, certè, utique.
 Γαίνω, gigno, pario.
 Γελάω, rideo.
 Γέλγη, idem quod ῥῦπ,

Γ

merces, sarcina variarum
 mercium.
 Γέμω, plenus sum.
 Γένυς, mentum.
 Γέραις, τὸ, præmium, honor.
 * Γέρων, quasi γλῶ ὄρων, qui
 terram spectat.
 Γεραῖδς, senex, senilis.
 Γέραν, ἡ, grus, avis vigi-
 lans, prudens.
 Γάομαι, gusto, degusto.
 * Γέφυρα, pons, γῆ ἐπ' ὑγρῇ
 terra super aquam.
 Γηδέω, gaudeo, lætor.
 Γῆρυς, ε, vox.
 Γηρύω, dico, loquor.
 Γινώσκω, cognosco.
 Γάφω, cavo, fodio, scalpo.
 Γλαφυρός, cavus, elegans.
 Γλεύκος, ε, mustum.
 Γλυκύς, ε, dulcis.
 Γλάμη, seu γλήμη, idem quo
 αἴμη, unde γλαμαίω, oculi
 lorum pituitâ laboro.
 Γλίγξ, lenis, tenax, lubricus.
 Γλίχμαι, appeto, cupio.
 Γλώσσα, lingua.
 Γλαύω, cerno, intueor.
 Γοάω, & Γόομαι, gemo, de-
 ploro.
 Γόνυ, υ & γυνδς, τὸ, genu.
 Γόμφ, cuneus, clavus.
 Γοργός, terribilis.
 Γράω, scribo, insculpo.
 * Γείπος & γείρος, rete: etiam

Δ

convivalis quæstio ænigmatica, ab ἀγρᾶω, vel ἀγρεύς, piscator.

Γρᾶω, ἐσθίω, comedo.

Γρῦ vel γρῦ, sordes quæ sunt sub ungue.

Γρυπὸς, qui naso vel rostro est adunco.

Γρῶν, caverna, ex γράω.

Γῆα & Γύα, arvom, via, fossa.

ῤόν, membrum.

ῤόω, membra frango.

ῤύς, claudus, mutilus.

ῤάλον, cavitas.

Ἐγύνη, sponsio ex promisso.

Ἐγγυθ, præ.

Ἐμνός, nudus.

Γυνή, αἰκός, mulier: quasi γονή, quia parit.

ῤύς, curvus, rotundus.

ῤύα, angulus.

Δ

Δάω & δάω, disco, doceor, intelligo.

Δαίω & δαίωμαι, divido.

Δαῖς, τὸς, ἡ, epulum.

Δαῖς, ἱδὸς, ἡ, fax.

Δάω, comburo, incendo.

Δάκνω, ἀ δάκνω. mordeo.

Δαμάω, δαμάζω, & δαμνάω, ex quo δάμνημι. etiam inulit. δέμω unde ἐδάμην, domo, affligo, conficio, occido.

Δ

Δάνϑ, τὸ, donum, munus.

Δάπεδον, pavimentum, solum.

Δάπνω, voro, dilanio.

Δαρδάνω, dormio, ἀ δαρδῶ.

Δαπύς, densus, confitus.

Δάφνη, laurus.

Δέ, autem, verò.

Δῆ, oportet.

Δέομαι & δέομαι, egeo, indigeo.

Δείδω, δέμεο, metuo.

Δείλος, ὁ καὶ ἡ, pomeridianus, vespertinus.

Δείκνυμι ἀ δέκω, ostendo.

Δείνα, vocabulum quo utuntur præfixo articulo, loco nominis de quo fit sermo, ut, ὁ δείνα.

Δείναι, & δύναι, aquarum vortices.

* Δεινός, terribilis, ἀ δέος, terror: item peritus, prudens.

Δείπνον, coena.

Δέκα, decem.

Δέλτα, literæ nomen.

Δελφύς, ὕος, ἡ, uterus.

Δέμω, extruo, ædifico.

Δένδρον, arbor.

Δέννος, probum, contumelia.

Δέσχω, video, aspicio.

Δέραι, τὸ, pellis, corium.

Δέρω, excorio.

Δεσπέζω, dominor.

K 2

Δάφω,

Δ

- Δᾶ' ερ, huc.
 Δᾶ' τε, huc agite.
 Δεύτερος, secundus.
 Δᾶ' ω, rigo, madesacio, tingo.
 Δέρω, excorio, pelle nudo.
 Δέχομαι, capio, suscipio.
 δεξιὰ, dextera manus.
 δοχὴς, ὁ κ' ἢ, capax : δοχὴ, convivium.
 Δέω, ligo, alligo, vincio.
 Δὴ sanè : δὴθεν, videlicet.
 Δηλέω, lædo, decipio.
 Δηλασθῆναι, manifestus, perspicuus.
 * Δημήτηρ, Ceres: quasi γῆ μήτηρ, terra mater.
 * Δῆμος, populus, quasi δέσμιος, à δέω.
 Διῶ, διηγέιν, & διδάσκειν, diu.
 Διὰ, per.
 Δίαιτα, vitæ institutū, victus.
 Διδάσκω, doceo.
 Δίδωμι, ex δέω, do, dono.
 * Διλυεκής, ἐσθ', continuus, perpetuus : forte ex διὰ ἀνά & ἔχω.
 Δίκη, jus, justitia, fas.
 Δίκω, jacio, dejicio.
 Δίνη, vortex, gurgēs.
 Δίς, bis.
 διδυμῶ, geminus, duplex.
 δίκροτος, δίκροτος, bifidus.
 Δίς, Διὸς, Jupiter, aer.
 Δίψα, sitis.
 Δίω, δίωμαι, expello, abigo.

E

- Δοῖδ' ερ, ὁ, pistillum.
 Δοκέω, videor: ut δοκέῃ μοι, videtur mihi.
 Δόκησις, ἡ, opinio: δοκὸς, trabs, tignum.
 Δολιχός, longus, prolixus.
 Δονέω, agito.
 Δορός, faccus, culeus.
 Δόρυπον, cœna, ut δειπνον.
 * Δούλος, servus, à δόλος, quia servi astuti.
 Δούσσειν, sonitus.
 Δοχμὸς, obliquus.
 Δράσθαι & δράσασθαι, prehendere.
 Δράω, facio, ago.
 Δρέμω, curro.
 Δρέπω, decerpo, colligo.
 Δρῆμι, fugio.
 Δράω, inusit. idem.
 Δειμύς, acris, acutus in corpore.
 Δέρξ, κὸς, capra sylvestris dama.
 Δρόσος, ἡ, ros.
 Δρὺς, ἡ, quercus.
 Δυνάμειν, possunt.
 Δυνάω, & δύω, & δύομαι, δύμι, subeo.
 Δύω, & Poët. δύω, duo.
 Δοιή, ἡς, dubium, dubitatio cum duabus menti propositis viis, nescit utram sequi debeat.

E

- Εἰ, dolentis adverbium.
 Ελεος, lamentatio.
 Elegiacum.

E

Elegiacum carmen.

Ἐλελεός, acclamatio bellica.

Ἐ, se, pronomen.

Ἐαρ, ver: ab ἔω, mitto,
quod tunc terra emittit
omnia.

Ἐάω, sino, permitto.

Ἐγείρω, expergefacio, ex-
cito.

Ἐδω, edo.

Ἐδω & ἔθίω, idem.

Ἐζομαι, sedeo.

Ἰζω, sedere facio.

Ἰδρύω & ἰδρυμι, idem.

Ἐθέλω, volo.

Ἐσθλός, bonus: quia omnes
bonum volunt.

Ἐτελόχακθ, sponte malus.

Ἐτός, εθ, τὸ, mos, consue-
tudo.

Ἐι, si: ἐάν, idem.

Ἐἶδω, video.

εἶδθ, facies.

ἄιδης & ἄιδης, orcus, tarta-
rus,

ἄις, ἄιδος, idem.

Ἐἰδέω, ὦ, & aliquando εἶδω,
scio.

Ἐικω, similis sum.

εἰκὼν, ἡ, imago.

Ἐκθαθ, quietus.

ἐκὼν, volens.

Ἐκω, cedo, non repugno.

Ἐλέω, ἥσω, & εἰλω, coarcto,
concludo.

ἐλέω, verso, volvo.

E

Ἐίλαρ, ερς, τὸ, propugnaculū.

Εἰμὶ, sum: Εἶμι, eo & ibó.

Ἐπς, υθ, circumferentia,
& umbo.

Ἐῖρω, necto.

Ἐίρω, dico, interrogo, nuntio.

εἶρων, dissimulator.

ἐρωτάω, interrogo.

Εἰς vel ἐς ad.

Ἐἷς, unus, μία, una, ἓν, unum.

* ἄρενθ, divitiæ, redditus
propriè unius anni.

Ἐἵτα, postea, deinde, tum.

Ἐκτὺς, extra, exterius, ex-
trinsecus.

Ἐξω, extra, foras.

Ἐκαςθ, quisque.

Ἐκάτερθ, alteruter.

Ἐκατὸν, centum.

Ἐκεῖνθ, ille.

Ἐλαῖα, olea, oliva.

Ἐλαύνω, ab ἐλαύω, agito,
incito, abigo, duco, pro-
gredior, evado.

Ἐλαρθ, ὁ vel ἡ, cervus,
cerva.

Ἐλαχὺς & ἐλαχός, parvus.

Ἐλδομαι & ἐέλδομαι, cupio.

Ἐλέσχω, arguo.

Ἐλεθ, ὁ χ, τὸ, misericordia.

Ἐλεδς, ὁ, mensa coquinaria.

Ἐλδ'δερος, liber.

Ἐλδ'δω, venio.

Ἐλέφας, elephas, ebur.

Ἐλη, & εἰλη, calor solaris.

ἐλάνη, fax.

E

- Δείλν, pomeridianum tem-
 pus.
 Σείω, fulgor, lumen.
 *Ελίω, vel ἐλίηω, volvo,
 verto.
 *Ελαω, idem.
 *Ελαω, ωρος, τὸ, captura.
 *Ελῶειον, idem.
 *Ελλν, Hellen, à quo Græ-
 cus.
 *Ελος, τὸ, palus.
 *Ελπίς, ἰδὸς, spes, quia
 ἔλκει ἡμᾶς, nos trahit.
 *Εμέω, vomo.
 *Εναίρω, occido, spolio, cor-
 rumpo.
 *Εναρα, τὰ, spolia, exu-
 via.
 *Εναργῆς, clarus, evidens,
 ab ἀργός, i. albus.
 *Εν, ἐν & εἰν, Poët. in.
 *Ενθα, hic.
 *Ενδον, intus.
 *Εντὸς, intus, intra.
 *Εἰρῶν, pax, quod εἶρε-
 ῖς ἐν, in unum conne-
 ctit.
 Εἶϛ, lana, quod conne-
 ctitur.
 *Ενεκα, propter, causâ.
 *Ενη, trigesima dies men-
 sis.
 *Ενιαυτός, ὅ, annus.
 *Εννέα, novem.
 *Ενών.ῆ, Enyo, Bellona, dea
 bellica.

E

- *Ενόω, concutio, agito.
 *Εξῆς, deinceps.
 *Εορτή, ἡς, festum, festus
 dies.
 *Επεὶ, postquam.
 *Επείρω, urgeo, impello.
 *Επὶ, super, in, &c.
 *Επίκρηϛ, auxiliator.
 *Επιπολῆς, in superficie, in
 summitate.
 *Επιτηδῆς, idoneus.
 *Επω, operor, tracto.
 *Επω, dico.
 *Εράω, amo, ab ὀράω. vi-
 deo: ab aspectu nascitur
 amor.
 *Ερανϛ, collatitia cœna.
 *Εργον, opus, factum, res.
 *Αργαλέϛ, difficilis, mo-
 lestus.
 *Εργάω, operor.
 *Ερῶ, unde εἶρω, & εἶ-
 ρω, includo, figo, confi-
 neo.
 *Ερῶδω, firmo, fulcio.
 *Ερεῖω, frango, contun-
 do.
 *Εεῖω, idem.
 *Ερέηω, edo, vescor, de bru-
 tis.
 *Ερδῶ, ruſto, eructo.
 *Ερέω vel ἐρέηω, remi-
 go.
 *Ερεδός, rubor.
 *Ερεδνῶ, indago, inqui-
 ro.

*Ερεῖ-

Ε

- *Ερέθω, tego, tectum im-
 po.
 *Ερεβ^Θ, τὸ, Erebus, Or-
 cus.
 *Ερέθω, irritō, laceſſo.
 *Ερημος, ὁ, & ἐρημ^{αῖ}^Θ, de-
 ſertus, ſolus.
 *Εἰς, contentio, concertatio,
 *Εἰννύς, ὑ^Θ, ἡ, Erinnyς,
 furia.
 *Ερμῆς, Mercurius, ab ἐρῶ
 vel εἶρω, dico.
 *Ερπω, ſerpo, repo, repto.
 *Ερση ης, ros, ab ἀρῶ, ἀρσω,
 rigo.
 *Ερύκω, contineo, detineo,
 impedio.
 *Ερύω, traho.
 εἰρύω, idem.
 ἀρύω, haurio.
 ῥύω, idem quod ἐρύω.
 *Ερύω, cuſtodio, tueor.
 *Ερχμαι, venio, eo.
 *Εσπερς, vesp̄er, heſperus.
 *Εστία, focus, lar.
 *Ετάζω, examino, ſcrutor.
 *Εταῖρς, ſodalis.
 *Επὶδς, verus, ex εἰμί,
 ſum,
 *Επερς, alter.
 *Επ, adhuc, etiam.
 *Επιμος & ἐπιμ^Θ, prom-
 ptus, paratus.
 *Ετ^Θ, ε^Θ, τὸ, annus.
 *Ευ, bene, rectē.
 *Ευθύς, rectus, ab εὖ & τί-

Ζ

- θυμι, bene pono.
 *Ευδυνίω, proſperā fortunā
 utor.
 *Ευμαρῆς, ἐ^Θ, faci'is, prom-
 ptus, expeditus, ut ευχερῆς,
 ῥάδιος, εύκολ^Θ.
 *Ευνή, cubile.
 *Ευείσκω, invenio.
 *Ευρύς, latus, amplius.
 *Ευχμαι, precor.
 *Εχθ^Θ, τὸ, odium.
 *Εχω, habeo, poſſideo.
 *Ιζω & χέζω, habeo.
 *Οχάς, έως, retinacu-
 lum.
 *Οχ^θ, cibus: ευωχία, con-
 vivium.
 *Οχθ^η, ripa.
 *Οχατος, ultimus, poſtre-
 mus.
 *Ιχυρδς, munitus, firmus,
 tutus.
 *Εχάρα, focus.
 *Εσχος, εος, τὸ, haſta.
 *Αίξω, augeo, accumulo.
 *Εψω, coquo, elixo.
 *Εω, έννυμι, induo.
 *Εανδς, indutu pulcher.
 *Εω, colloco, idem quod
 ἱζω.

Ζ

Z A'ω & Ζάω, vivo.
 *Ζάς, Jupiter, à ζάω,
 quia pater vitæ.

H

- Ζέα, & Ζία, ὄλυρα, hordeum.
 Ζάψυω & Ζάψυμι, jungo, copulo.
 * Ζέω, ferveo, à sono literæ, ζ το fecit.
 Ζῆλ, æmulatio.
 Ζημία, damnum, jactura.
 Ζητέω, ὦ, quero.
 Ζόρ, caligo.
 Ζύμη, fermentum, farina subacta.
 Ζωμός, jus, jus esculentum.
 Ζωννύω, Ζώννυμι à Ζώω, fut. ζώσω, cingo.
 Ζωός, merus, meracus.

H

- * **H** Vel, aut, sive, an, quam.
 * H, certe, profecto.
 * Ηςη, pubes, pubertas.
 * Ηγέομαι, duco, præeo.
 * Ηδη, jam.
 ηδὲ, &, atque.
 * Ηδὺς, jucundus, suavis, dulcis.
 * Ηέω, placeo, gratificor.
 * Αυδαίνε, ε, sibi placens, arrogans, superbus, sibi pulcher.
 * Αδύω, abunde, ad satietatem usque.
 * Αδω, satio, expleo.
 * Ηδω, suavitate afficio, delecto, oblecto.
 * Εδνα & Εεδνα, τὰ, munera quæ sponsus dat sponsæ,

H

- ut dos ; unde ἀεδν, i.e. Ἀπεργικος, indotata.
 * Ηδέω, colo, per colum mitto, ab ἐδέω & ἐδίζω, to strain liquor.
 * Ηκω, venio.
 * Ηκῆ, idem quod ἀκῆ, aciēs, ἡκιστος, minimus.
 * Ηλιθα, frustra, in vanum.
 * Ηλίκ, quantus.
 * * Ηλι, sol : quasi δῆλ, clarus.
 * Ηλύγη, i.e. σκία, σκότος, umbra.
 * Ημέρα, dies.
 * Ημερς, mansuetus.
 * Ημος, quum, quando : cui respondet τῆμος, tum.
 * Ηνία & Ηνίον, habena.
 * Ηνίκα, quum, quando.
 * Ηπαρ, hepar, jecur.
 * Ηπειρς, ἡ, terra, continens.
 * Ηπι, lenis, clemens, benignus.
 * * Ηρα, Juno, ab ἀῆρ, ær.
 * Ηρέμα, quieté.
 * * Ηρως, heros, semideus : ab ἀρετή, virtus.
 * Ησπον, ἡσπον, minor, usitatus in neutro genere ἡσπον.
 * Ησυχς, quietus.
 * * Ηφαιστος, Vulcanus : ab ἀπῶ, accendo.
 * * Ηώς, aurora, ab ἄω splendo.
 * Ηχος, ὅ, sonus.

Θάλασσω,

Θάλασσω, sedeo.
 * **Θάλασσα**, θάλασσα, mare, ab ἅλς, quia salsum.
θάλλω, vireo, floreo.
θάλλω, foveo.
θάλαμῳ, thalamus, cubiculum mariti & uxoris.
θάμνῳ, crebro, frequenter.
θάπῳ, sepelio, inhumo.
θάρασθαι, τὸ, audacia, animi presentia, ἅ θέρω calefacio.
θεάομαι, specto.
θευμάζω, miror, admiror.
θάλω, mulceo.
θεός, ὁ καὶ ἡ, Deus & Dea, ἅ θεάω, quia Deus videt omnia.
θεωρεῖν, oraculi consultor.
θεράπων, minister, servus.
θερῶ, calefacio.
θερμαίνομαι, calefio, uror.
θεός, τὸ, æstas.
θεῖω, θάσσομαι, curro.
θεός, velox.
θίγω, acuo, exacuo.
θηλή, papilla.
θηλυς, fœmineus, etiam mollis.
θήπω, stupeo, admiror.
θηρ, ὁ, fera, bellua.
θηρ, ὁ, operarius.
θησος, chorus mulierum Baccho aut Bonæ Deæ operantium.
θίγω, tango, attingo,

θῖγναι vel **θῖς**, ὁ vel ἡ, littus, cumulus.
θλάω, contundo, elido.
 * **θάνατος**, mors, ἅ τανύω, quia corpus extendit.
θραύω, frango, tero.
θνήσκω, morior, ex θνάω.
θόινη, epulum, convivium.
θολός, sordes turbidæ.
θόρω vel **θορέω**, salio, infilio.
εράω & **εράω**, perturbo.
θράω, sedeo.
θρέω, tumultuando clamo.
θύλλος, susurrus, rumor.
θύρυς, tumultus, turbæ.
θύρῳ, luctus, planctus.
θράξ, θρήξ, Poet. Thrax.
θεσηκεία, cultus deorum, superstitio, etiam vera religio.
θειξ, χός, ἡ, pilus, capillus.
βόσρυχος & **βόσρυξ**, cincinnus, capilli certo modo plexi.
θεισός, pinna, seu corona murorum, & quasi capillus.
θειόν & **θειον**, ficus folium, folium generaliter, & edulium.
θρύπῳ, frango.
θυγάτηρ, filia.
 * **θυμός**, animus, ira, ἅ θύω, quia impetu fertur.
θύρα, janua, ostium.
θύρω, ludo, lufiro.
θύω, mactō, sacrifico.

θύω,

Θύω & θύω, impetu quasi
furibundo feror, propero.
Θωή, multa, damnum.
Θώπρω, assentor, colo: etiam
cavillor, irrideo.
Θώραξ, thorax, pectus.

Ἰ' Ἀ'ομαι, medeor, sano.
Ἰαίω, commoror.
* Ἰνιαυτός, tempus longum;
annus qui in se volvitur.
Ἰδιό, peculiaris.
* Ἰδρῶς, sudor, ab ἵδρω.
Ἰερός, sacer, sacrosanctus.
Ἰέω, jaceo, mitto, emitto.
ἱημι, jaceo, jacular.
ἱνεμα, infulum.
ἱρητης, provocatio de judi-
cio ad iudicium, translatio
causae.
ἱερέμην, mandatum, ius-
sum.
Ἰδς, missile, sagitta.
ἸΘ, solus, unus.
Ἰον, viola.
Ἰάλλω, mitto.
Ἰάπρω, idem.
ἱλθ, clavus.
Ἰσμιδς, Examen, apum con-
gregatio.
Ἰσός, rectus, directus.
Ἰκμάς, ἄδός, ἡ, humor, va-
por.
Ἰκω, venio.
Ἰκανός, idoneus.

Ἰκω, venio, accedo.
Ἰλαρός, hilarus, vel hilarus.
* Ἰλλθ, oculus, ab εἰλῶ
volvere.
* Ἰλός, limus, lutum, ab
λύω, involvo.
Ἰμείρω, desidero, cupio.
Ἰμάς, lorum, corrigia.
Ἰνα, ut.
Ἰξός, viscum.
Ἰξ, hei, heu, eheu.
Ἰσθθ, ὁ κ' ἡ, equus, equus.
ab Ἰσθμαι, volo.
Ἰσθμαι, volo, as.
Πέτωμαι & πέταμαι, idem.
Ἰπῶ sive ἵπω, noceo, lacer-
o.
Ἰσθθ muscipula: etiam
officina fullonis.
Ἰσθθ, pressura, onus.
ἱπ'ω, premo.
ἱπνός, furnus, caminus.
Ἰς, ἰνός, fibra, ex quo Vis.
Ἰσθθ, vel ἵσος, æqualis, par.
Ἰμισυς, εθς, dimidium.
Ἰσημι. ἰσάω & ἰσάνω, statuo.
Στάδιον, stadium, mensura
pedum sexcentum.
Στατήρ, stater, pondus
drachmarum.
Σταυρός, crux, vallum.
Σπίλη, lapis ē terra ere-
ctus.
Σπύλθ, columna.
Σπείζω, figo, firmiter sta-
tuo.
Ἰσός, ἔ, ὁ, malus navis.

K

κῆς, lumbus, unde ἰχθῖον,
 coxa.
 κῆς, robur, vires.
 ταλὸς, taurus, bos, vitulus.
 τῆς, u, temerarius, audax.
 γῆς, mulier, venefica.
 οἰ, valide, fortiter.
 ῥῆς, piscis.
 κῆς, τὸ, vestigium.
 ῥῆς, tenuis & aquosa hu-
 miditas.

K

ΖΑΨΘ, mensuræ fru-
 mentaceæ genus, unde
 κῆς, cibus.
 αἰζάξω, cachinnor, effusè
 rideo.
 ἄδδς & κῆδδς, cadus.
 ἀθαίρω, purgo, mundo.
 αἰνθς, novus.
 αἰρδς, occasio, opportunitas.
 αἰρδς, licium.
 αἰρῶ, stamen connecto.
 ἀλαμος, calamus, arundo.
 Καλάμην, stipula, culmus.
 κῆς, voco, accerso.
 ἄλον, lignum.
 ἀλαδς, calathus, quasil-
 lum.
 Καλδς, pulcher, formosus,
 ἀ καλῶ, quia pulchra nos
 amore sui vocant.
 Κάλως, ω vel ωΘ,
 rudens, funis nauticus, a
 χαλάω, ὦ, laxo, demitto.

K

Καλύπτω, tego, abscondo.
 Κάλχη, flos, vel animal quo
 tingitur purpura.
 ΚάμινΘ, ὁ κ' ἢ, caminus:
 etiam ignis.
 Κάμνω, laceffo, deficio.
 Κάμπη & πνάμπη &
 γνάμπη, flecto.
 ἈσναμπήΘ, non flexilis,
 rigidus.
 Γνάδος & γναθυδς, ὁ ma-
 la, maxilla.
 Καρδδς, oculi angulus, hir-
 quus.
 Κάνδων, ωνΘ, asinus.
 Κάννη vel κῆννα, vel κῆνα,
 florea, teges, matta.
 Κάπερς, aper.
 Κίπῳ, comedo, avidè vo-
 ro.
 * Καπνδς, fumus, ἀ κῆπω,
 spiro.
 Κέρηλον, caput, vertex, sum-
 mitas.
 Κέρη, per Apocopen, &
 κῆρα, idem.
 Κρανδς, asper.
 Κάρες, sopor cum gravedi-
 ne.
 Καρύα, nux, arbor, ju-
 glans.
 Καρύκη, intritum, conditura.
 * Κραιπάλη, crapula, ὧδς
 τὸ κῆρα πᾶλλον, vibrans
 capitis dolor ex nimio vi-
 no, ebrietas.

Καρπδς

K

Καρπός, junctura manûs cum cubito, id est, cum duobus ossibus, quorum uni nomen est **πῆχυς**, alteri **καρκίς**.
Καρπός, fructus de stirpibus.
Κάρφω, sicco, arefacio.
Κάσις, frater, soror, consobrinus.
***Κακός**, malus, à **χαίω** fugio, quia mali fugiendi.
Κατὰ, adversus, in.
Καυλός, caulis, scapus, thyrus.
Κέαρ, κῆρ, τὸ, cor.
καρδίᾳ & **κροδίᾳ**, idem.
Κράτῳ, τὸ, robur.
Κοίρω, tondeo, scindo.
Κορυός, truncus.
Κόρως, satieras.
Κέλλω, appello vel appellor, pervenio in portum.
***Κέλευθος**, ἡ, via, ab **ἐλδῶ**, venio.
Ναχελής, tardus.
Κέλω, jubeo, hortor.
Κενός, vacuus, inanis.
Κεντέω, pungo, stimulo.
Κέραμῳ, terra figularis.
Κεραμίδς, figulus.
Κέρας, cornu.
Κεράννυμι, à **κεράω**, misceo.
Κεραυνός, fulmen.
Κέρδος, τὸ, lucrum, quaestus, dolus.
Κερκίς, ἰδῶ, ἡ, radius textorius.

K

Κέρκῳ, cauda.
Κέρχω, exaspero.
Κάδω, occulto, abscondo.
Κεφαλῇ, caput.
Κέω, innit. ex quo **κῆμα** jaceo, situs sum.
Κέω & **κείω**, **κεάζω**, findo.
Κέω & **κείω** & **κέω** & **καίω** uro, incendo.
Κηδέω, curo, curam gero.
Κηκίω, salio, cùm saltu sum feror.
Κηλέω, mulceo, perimulceo.
***Κῆρ**, ἡ, fors, fatum, à **καίρω** scindo.
Κηρός, cera.
Κήρυξ, præco, caduceator, **κηρύω**, loquor, etiam **κηρυξ**, piscis buccinum.
Κηρύσσω, prædico.
Κῆτῳ, εἶ, τὸ, cetos, scetus.
Κίβδης, lutum, ut **πυλός**.
Κιθάρα, cithara.
***Κίνδυνῳ**, periculum, **κινῶν ὁδύνας**, movens dolores.
Κινέω, moveo.
Κίατα, pica.
Κιαχάω, fastidio laboro.
Κιαός & **κηπός**, hedera.
Κίσπη, ns, cistula, capsula.
Κικέω & **κιχάνω**, & **κίχημι** invenio, assequor.
Κίω, vado, eo.
Κίον, οὐ, ὁ vel ἡ, ἵων κῶν.

K

κῶς, columna.
 Κλαίω vel κλάω, lacrymor,
 fleo.
 κλάδος, ramus.
 Κλάω, frango, & κολέω,
 κλάζω, clamo.
 Κλειω, claudio, quasi κ-
 λύπῃω.
 Κλέπῃω, furor.
 Κληῖρος, ὁ, fors.
 Κλίρω, reclino, inclino.
 Κλίμαξ, ἡ, scala, gradus.
 Κλονος, ἡ, motus, tumultus.
 Κλύζω, abluo, eluo.
 Κλύω, audio.
 Κλέϑ & κλειος, τὸ, fama,
 rumor.
 Κληῖδων & κληῖδων, idem.
 Κλάω, neo.
 Κνάω & κνέω & κνήμι, idem
 quod κόπῃω, scindo.
 κνήθω, scalpo, frico.
 κνίζω, seco, rado.
 κνύω, idem.
 Κνηκός, κ, flavus, rutilus, lu-
 teus,
 Κνήμη, tibia, crus.
 Κόβαλος, i. πανῆρρος, κακῆρ-
 ρος. συμύλϑ, λάλϑ,
 ποδοσης, ἀπατεῶν, vaser,
 maledicus, blaterator, lo-
 quax, adulator, impostor.
 Κοίλϑ, cavus.
 Κοινός, communis.
 Κόιγενος, princeps, dominus.
 Κολάζω, punio, castigo.

K

Κολίπῃω, tundo, excavo.
 Κόλλα, ης, gluten, gluti-
 num.
 Κόλον, i. τροφή, cibus.
 Κόλαξ, adulator, assenta-
 tor.
 Κολάω, amputo, trunco.
 Κόλπες, sinus, gremium.
 Κολυμβάω, nato, urinor, &
 generalius, aquas subeo.
 Κολωνός, tumulus, collis.
 Κομέω, curo, curam gero.
 κομίζω, idem : etiam porto,
 fero.
 κομῆ, coma, compta caesa-
 ries.
 κομψός, scitus, elegans.
 Κόνδυλος, digiti articulus, &
 junctura, quâ digitus flexi-
 tur.
 Κόνις, ἰδϑ, ἡ, pulvis.
 Κονέω, festino, curro.
 διάκονος, Minister.
 Κόπρος, ὁ κ' ἡ, sterus, fœtus.
 Κόπῃω, scindo, seco.
 Κόμπος, crepitus, propriè
 apri dentes acuentis.
 Κορέω, verro, purgo.
 κόρος, puer, juvenculus,
 & novellum germen.
 κοερίζομαι, blandior.
 Κόρος, vel κορός, niger.
 κόραξ, corvus.
 Κόρυς, υδος, ἡ, galea : etiam
 avis nomine Alauda.
 Κορώνη, clava.

Κορυ-

K

Κορυφή, vertex.

* Κόσμος, ordo, ornatus, mundus, ex κομῶ, id est, ἐπιμελῶμαι, curo.

* Κότος, ira vetus, à κεί, quia mente reposita.

Κοτύλη, vas, cavum, cavitas.

Κῦφος, levis.

Κράδι, ramiis ficulnus.

* Κρῦνω & κραταίνω, impetro, efficio; perficio secundum Etymolog. à κράα.

Κρέας, τὸ, caro.

Κρήχω, pectine seu radio pulso.

Κρεμάω, suspendo.

Κρεμνός, præcipitium.

Κρήνη, ης, fons.

Κεῖζω, strideo.

Κειδή, ἥς, ἡ, hordeum.

Κρηπίς, ἡ, basis, fundamentum.

Κεῖνω, secerno, judico.

Κεῖς, aries, ovium gregis dux.

Κρόκη, trama, subtegmen.

κροκίς, ἡ, idem: etiam flocus, seu filum in veste prominens.

κροτάλη, calculus litoralis.

Κρόκος vel κρόκον, crocus: etiam vitellus ovi.

Κρόνος, Saturnus.

Κρέω, pulso.

κρότος, pulsus.

K

κρότος, tempus, the temples of the head.

κρενός, scatebra.

Κρύος, τὸ, frigus, rigor.

Κρύπτω, abscondo, abdo.

Κτάομαι, acquiro, comparo.

κτηνός, τὸ, jumentum.

Κτεῖς, ἐνός, pecten.

Κπίζω, condo, creo, fabrico.

Κτώ, interficio.

Κύαμος, faba.

Κύανος sive κυανός, color coeruleus, seu nigricans.

Κυβερνάω, gubernare, navem rego.

Κύς, tessera.

* Κύδος, τὸ, gloria, decus, quia κύει δέ, parit timorem.

Κύδος, ὁ, convitium, probrium.

Κύω & κύω, uterum gestio, osculor.

Κυκάω, misceo.

κύμα, fluctus.

Κυλέω, volvo, voluto.

κύκλος, orbis, circulus.

Κυλλός, i. χαλός, κερκύλος, claudus, curvus.

Κύμβος, cavus recessus, unde κύμβη, cymba.

Κύπτω, pronus sum, dimitto oculos.

Κύπελλον, poculi genus, cyathus.

Κύσος,

κύρτος, gibbus, vas conca-
vum.

κύρτος, curvus, gibbosus.

Κυρτός, τὸ, authoritas, au-
thoritas plena, unde κύ-
ριος.

κύρω, incido.

κύρω, contingo & sum.

κύρτος, ἔ, πύρην, αἰδοῖον.

κύρτος, εἶ, τὸ, omne quod
cavum est.

Κύν, νῆς, ὁ κ' ἡ, canis, à
κύω, quia amat dominum.

κύων, ὠνος, tintinnabulum,
pola.

κύων, membrum, speciali-
ter pes.

κύω, impedio.

κύμα, somnus profundus.

Κῶμος, compotatio convi-
valis ex qua incidit aliquis
in κῶμα.

Κῶμη, pagus, vicus, à κῶ,
cubo.

Κωμῶδης, qui per pagos
cantat carmina: unde co-
mœdia.

Ἐκκῶμιον, laudatio quasi
in vicis.

κῶν, conus, turbo, meta.

κῶπη, remus.

κῶρυκος, pera, faccus cori-
aceus.

κῶς, ovinum vellus.

κῶπλω, fabulor, garrigo.

κῶρος, surdus.

Λ, augeat in compo-
sitione.

Λᾶας, lapis, saxum.

* Λάβρος, nimium vorax,
quali λίαν βορές.

Λαγρός, laxus, gracilis.

Λάσσης & λάσσης, libidino-
sus, lascivus.

Λάσσανω, sortior, sorte acci-
pio, ex λήγω, inuadit.

Λάχος, εἶ, fors.

* Λαγρός, lepus, à λα & ἔς,
i. longis auribus.

Λάζομαι, prehendo, arripio.

Λάζομαι, idem.

λάζω, autem injurius sum,
ex quo forte Latine, La-
scivus.

Λαλάζω, decipio, & scor-
tor.

Λαιμός, guttur, gula.

Λάκος, fossa, fovea.

Λαλέω, loquor.

Λαμβάνω, accipio, ex λαβω.

Λάμπω, luceo, splendo.

Λαμνός, laquaculus, face-
tus.

* Λάξ, calce, seu calcibus,
extremo pede, à λήγω, F.
verbi λήγω, desino.

* Λαός, turba, populus, à
λάας, lapis.

Λάττω, lambendo bibo.

Λαπαζω, evacuo.

Λαφύω, avide deglutio.

Εἰλα-

Λ

- Ἐιλαπίνη, epulum, convivium opiparum, compositio.
 Λασίϑ, hirsutus, hispidus, setosus.
 Λάτεις, ὁ χ' ἦ, servus, serva; famulus, famula, ancilla.
 λαύω, fruor, pro quo ἄπο-
 λαύω à λάω, unde λαιμός.
 Λαχαίνω, fodio.
 Λάχανον, olus.
 Λάχνη, lanugo, pili molles.
 Λέγω, lego, colligo, deligo, numero percenseo.
 λέγμαι, etiam differo, lo-
 quor.
 λόγος, dictum, verbum, sermo, oratio, ratio, pro-
 portio, mens.
 Λύα, ἡ, praeda, corpora quæ
 capta sunt.
 Ληίζω, prædor.
 Λήϊον, λήϊον seu λαΐον, seges,
 triticeæ fruges.
 Λείω, libo, i. σπένδω.
 Ἐείω, idem.
 λέβης, lebes.
 Λημιών, ὦνϑ, pratum, lo-
 cus irriguus, εἰς ὃν ὕδωρ
 λείκει.
 λείω, idem quod λείζω.
 λίϑ, petra, unde aqua stil-
 lat.
 Λεῖϑ, levis.
 Λείπω, linquo.
 * Νωλεμής, à νῶ, privativa

Λ

- partic. & λείπω, indefinens
 assiduus.
 Λείχω, lambo, lingo.
 λιχανός, index, digitus
 quod eum in obsonia in-
 missum lingimus.
 Λέπω, decortico.
 λεπτός, tenuis.
 λεπτός, scaber, asper.
 Λέχη, fermocinatio, con-
 bulatio.
 Λόχαιος, perniciosus, di-
 cilis, gravis: etiam malu-
 Λόσσω, Poët. video, aspicio.
 Λόκος, albus, candidus.
 Λέχος, εϑ, τδ, lectus.
 Λέων, ὄνϑ, leo.
 Λήγω, cesso, desino.
 Λήδης, εϑ, τδ, vestis è p-
 no raro aut detricto.
 Λήδω, lateo.
 * Ἀλάστωρ, qui ἄλασσε
 petravit, id est, non ob-
 viscenda: etiam furia, d-
 bolus.
 λανθάνω, idem quod λήσσω.
 λανθάνομαι, ut λήθομαι
 sæpius obliviscor.
 λήϊτος, i δημόσιος, publicus.
 Ληκίω, sono, plaudo.
 * Λήμα, præsens, seu viri-
 animus, à λῶ, volo.
 * Λήμμα, quod accipitur
 assumptum, à λαμβάνω.
 Λήμη, graminæ, lippientes
 culi, seu sordes oculorum.

Λίωδ

Λ

Λαῶς, lacus torcularii preli.
 Λαῶ, εῶ, τὸ, lana.
 Λῆρ, εῶ, vel λῆροι, nugæ, in-
 eptiæ, à λα & ἐρῶ, i. valde
 dico.
 Λάζω, agito, jacto, turbo.
 Λαν & λίλυ, valde, admo-
 dum.
 Λιμνῶ, portus, à λίαν μέ-
 νειν.
 Λίμνη, stagnum, palus.
 Λίγγω, strideo, sen strido.
 Λιγρός, stridulus, jucundus,
 dulcis.
 Λικνῶς, ventilabrum.
 Λίθος, lapis.
 Λιμῶς, fames, esuries, à λεί-
 πομαι, deficio, ὅ, ὦ, Dor.
 λινον, linum.
 Λίπα, τὸ, pinguedo, adeps.
 Λίς, ὅ, leo, accusat. λῖν, leo-
 nem.
 Λίσσομαι, supplico, precor.
 λίσση, supplicatio.
 Λίπτος, simplex, nudus, vilis,
 tenuis, non exquisitè elabo-
 ratus.
 Ὀλῆ, i. λῆξις, μεῖς, fors,
 portio: etiam lancea.
 Ὀλιδρος, conviciator, male-
 dicus.
 Λοιμῶς, pestis, à λείπομαι,
 deficio.
 Ὀλιθός & λοῖθος, ultimus.
 Ὀλῶς, obliquus, non rectus.
 Ὀρῶς, curvus, incurvus, cui

Λ

caput & dorsum in anteri-
 ora inclinant.
 Λέω, lavo.
 * Λόφος, cervix in jumentis,
 seu ea pars colli, cui jugum
 imponitur, à λέπω.
 Λοραῶν, respiro, interquies-
 co.
 Λόχος, cohors: etiam insidie.
 * Λυγρός, λίαν ὑγρός, nimis
 um humidus, difficilis, fu-
 nestus, tristis, exitiosus.
 Λύζω, singultio, singulto.
 Λύθρον, cruor, pulverulen-
 tus sanguis, pulvis sangui-
 ne mixtus.
 Λύκος, lupus.
 * Λύμα, purgamentum, for-
 des, quasi λῆμα, ex λεί-
 μαι, labor.
 Λύμη, lues, noxa, βλάβη.
 Λύπη, dolor animi, mole-
 stia, à λύω, quia solvit cor-
 pus.
 Λύρα, lyra.
 * Λύσσα, rabies furor canum,
 à λύω, quia dissolvit ratio-
 nem.
 Λύχνος, lucerna, lumen.
 Λύω, solvo.
 Κύττον, redemptio nis preti-
 um.
 * Αλυσις, εως, catena, vincu-
 lum.
 Λώβη, injuria, contumelia,
 dedecus.

L

* Λύ-

M

* Λῶϊστος & λῶστος, optimus;
à λῶ, λῶς, Λῶ, volo.

M

MΑῤδς, mamma.
Μαδδς, Doricè, idem:
etiam lævis, glaber, depi-
lis.

Μαςδ'ω, quæro, vestigo; ut
pueri mammam.

* Μαίνομαι, furo, insanio, à
μάω.

μάνης, υ, servus, famulus.

* Μίχαρ, beatus, quasi μὴ
κῆρ, non forti subjectus.

Μάλα, valdè, multum.

Μαλάωω, molliō.

Μαλθα, cera emollita.

* Μαλλδς, vellus, à μῆλον,
ovis.

Μαρδάνω, disco.

Μαίνης, vates, divinus.

Μαρραίνω, marcescere facio.

Μέγςος, ὁ κ' ἦ, insanus, stolidus

Μαρμαίρω, resplendo.

Μάρπω, capio, corripio.

Μαυάομαι, mando, mandu-
co.

Μάωω, pinso: etiam abster-
go.

Μαυδς, pistor.

Μῆζα, maza, panis genus.

Μάγνηθ, coquus.

Μάστιξ, ἦ, flagrum, scutica.

Μαχάλη, axilla, ala, armus.

Μάτλω, frustra, in vanum.

M

Μάχη, pugna, prælium.

Μάχληθ, libidinosus, lascivus.

Μάω, vehementer cupio
quæro.

μαῖα, obstetrix, nutrix,
via.

μήτηρ, mater.

* Μῦσα, musa, quasi μέλυσ
canens.

* Μετέωρε, sublimis, à
& αἴρω.

Μεγαίρω, invideo.

Μεγαρον, domus.

Μέγας, magnus.

Μέδω, impero.

Μέθυ, vinum, temetum.

Μετδ'ω, vel έω, rideo, su-
rideo.

Μεῖον, minus.

Μείρω, divido, partior.

μῶρθ, portio, fatum.

μῶρεα, pars, fors, com-
tio.

μέρθ, εθ, τὸ, pars.

μέτρον, modus, mensura.

μεριμνα, cura, sollicitudo.

μερμαίρω & μερμέρω, cu-

anxiè, curiosè cogito.

μέρδω, privo; & intueor, o-

tueor.

Μειώω ω, minuo, ελαττώω.

Μελαθρον, domus.

Μέλας, niger, ater.

Μέλδω, liquefacio, confu-
mo.

Μελέω

M

Μελεδάνω, ἐπιμελῆμαι, curo.

Μέλει, imperson. curæ est.

Ἀμέλει, adverb. atqui, certe, ne cures.

Μελία & μελίη, fraxinus arbor.

Μέλι, mel.

Μελίσσω, mellitum reddo, μέλισσα, apis.

Μέλλω, futurus sum.

Μέλος, τὸ, membrum: etiam carmen.

Μέλπω, canto, ludo.

Μέμφομαι, conqueror. accuso

Μέν, quidem.

Μάνω, maneo, permaneo.

Μένϙ, εϙ, τὸ, animi ardor quidam, seu impetus: etiam robur.

Μενεαίνω, cupio vehementer.

Μέσος, medius.

Μεσὸς, plenus, refertus.

Μετὰ, cum, una cum, post.

Μεταμώλιος & μελαμώνιος, vanus, inutilis.

Μεταξύ, inter, in medio.

Μέχρι vel μέχεις, usque, ad.

Μη, ne, nec, non, nequaquam.

Μηκϙ, τὸ, longitudo.

Μησος, εϙ, τὸ, cura, consilium.

Μηλέα, malus, arbor: μήλον, malum, pomum.

Μῆλον, ovis, pecus.

* Μιῶνδος, ὁ, mensis, à μίῳη, luna.

M

Μβύη, luna.

* Μῆνις, ira permanens, à μῆω, maneo.

Μιῶνω, indico, significo.

Μηρὸς, femur, scæmen.

Μηρύω, revolveo, rumino.

Μῆψις, ἰσος, consilium, prudentia, intelligentia, sapientia.

Μηχανή, artificium.

Μιαίνω, inquino, contamino.

Μίջω, inusit. à quo μίσჯω, Poët. pro quibus μίσγνω, & μίσγνμι, misceo.

Μίჯα, mixtum.

Μικρὸς, parvus.

Μιμέομαι, imitor.

Μινύθω, minuo.

Μεσύλλω, in minutas partes leco.

Μισθὸς, merces.

Μίσϙ, εϙ, τὸ, odium.

Μίπος, licium.

Μνάομαι, memoro, mentionem facio, in memoriam reduco.

Μόχης, vix, ægré.

μόρος, labor, ærumma.

Μοίχρος, moechus, adulter.

Μολέω, venio, advenio.

μολίջω, idem.

Μόλιβδος, plumbum.

Μόλις, vix, idem quod μόχης.

Μολιώνω, polluo, contamino.

Μόνϙ, solus, unus, unicus.

Μορμώ, ὅς, mulier horrenda

L 2

facio,

M

facie, ut strix fuisse dicitur :
& sumitur pro larva &
terriculo.

Μορφή, forma.

μορφινός, obscurus, tenebro-
sus.

Μόρϥ, vitulus, vitula.

Μόχθος, labor, molestia.

Μυδιάω, humore puresco.

Μυελός, medulla.

* Μύθος, verbum, consilium,
à μνέω, docceo.

Μῦα, musca.

Μυχομαι, mugio.

Μυκός & μύδος, surdus.

Μύλη, mola.

Μυλλόν, i. κυλλόν, curvum.

Μίειοι, decies mille ; μυείοι,
infiniti.

Μόρμηϥ & μύρμηξ, formi-
ca.

Μόρμαι, fleo, lamentor.

Μύς, υός, mus.

μύσρον & μυσίλη, panis ex-
cavatus, buccia, panis cava.

Μυχός, penetrabile, recessus.

Μύζω, clausis labris quen-
dam ex naribus solum e-
mitto, qualis est gementi-
um : etiam sugo.

μυκτῆρ, naris.

μυτίς, ἰδος, nasus.

Μύω, conniveo, nicto.

* Μύσος, τὸ, scelus, ad quod
oculos claudimus.

Μύίω, doctrinā instituo, prae-

N

sertim eā quae ad res
cras pertinet.

Μυστήριον, sacramentum.

* Μῶλος, ὁ, bellum à μολύνω.

Μᾶμος, dedecus, infamiae
reprehensio.

Μῶν ; num, nunquid, utrum.

* Μῶρος, & Attico, Μῶρος
stultus, fatuus, quasi
ὄρῶν, nihil videns.

N

ΝΑΪ, nā, ita, etiam.

Ναίω, habito, incol.

Νάκη, ης, & νάκος, εὐς, va-
lus.

* Ναός, templum, à νᾶν
quasi habitatio Dei.

Νάρθηξ, ηκος, ferula, bac-
lus.

Νάρκη, torpedio, piscis.
ναρκαίω, torpeo.

Ναίω, fluo, mano.

* Ναῦς, αὐς, navis, à νέω, nā.

* Νεῖκος, τὸ, rixa, jurgium
à νῆ & εἶκω.

* Νεκρός, mortuus, defun-
ctus, à νῆ & κῆρ.

Νέκταρ, τὸ, murina, potio-
nis genus, vinum ex permix-
tis favis & odoratis floribus
concinatum.

Νεμεσῶ, indignor, irascor.

Νέμω, tribuo distribuo : et
iam possideo ; & pasco, ad-
ministratio.

N

ἐμεσις, distributio, justitia.
 ἐμεσις, vindicta.
 ἐμεσις, distributio, pastus.
 νόμος, lex, quia suum
 cuique distribuit.
 ἔμπος, ἐϑ, τὸ, locus arbo-
 ribus densus & pascuus,
 nemus.
 νέϑ, novus, à νέω, venio,
 ἔον, nuper.
 νέω, juvenesco.
 νέω & νέω, subter, infra.
 νῦω, nuo, annuo.
 νέφος, τὸ, nubes, nebula,
 νῆ & φαός,
 νῦ, no, nato.
 νῆς, ἡ, insula.
 νῦω & νοσῶ, eo, redeo, venio.
 νῦω & νήσω, neo, filum duco.
 νῦω & ννέω & ννέω, glo-
 nero, accumulo.
 νῦω, privandi particula in
 compositis: etiam inten-
 endi, & concedentis, &
 firmantis.
 νῦος, infans, ex νῆ & ἔπω.
 νῦς, ἡ, venter, uterus.
 νῦς, jejunos, ex νῆ & ὀίς.
 νῦω, sobrius sum.
 νῦω, vinco, supero, à νῆ
 ἔπω.
 νῦω, lavo.
 νῦω, ningo.
 νῦος, nothus, spurius.
 νῦος, ἔς, menimus, à νέ-
 quia nihil mente celerius.

Ξ

νόσος, ἡ, morbus.
 νοσέω, ὦ, redeo.
 νόσος & νόσος, seorsim.
 νόσος, ἰδός, ἡ, humor, hu-
 miditas.
 Νύμφη, sponsa, nova nupta:
 etiam Nympha Dea.
 Νῦν, nunc.
 * Νύξ, nox, à νύκτω, quia
 ad somnum quasi pungit.
 Νύκτω, pungo, vulnero.
 Νυσσάω, dormio, propriè
 dormito capite nutans.
 * Νωδῆς, ἐϑ, tardus, à νῶ
 privat. & δέω.
 Νωμάω, moveo, agito, verso:
 interdum etiam vibro.
 Νῶχαρ, torpor.
 Νῶτϑ, dorsum, νῶτα in
 plurali.

Ξ

Ξαίω, carmino, carpo.
 Ξανδός, flavus, luteus,
 rufus, quasi ἄνδρος.
 Ξένϑ, peregrinus, hospes.
 * Ξέω, rado, scalpo, ad sonum
 literæ ξ.
 Ξύω, idem.
 Ξυδλη & Ξυήλη, radula.
 Ξηγός, aridus, siccus.
 Ξύλον, lignum.
 Ξίρϑ, τὸ, ensis, gladius.
 Ξιφίας, cometes, & pisces.
 Ξ.φίζω, manu in altum sub-
 lata salto.
 Ξεδός, idem quod Ξανδός,
 flavus,

flavus, & *πυρρός*, rufus.
κυνός, i *κοινός*, communis,
Atticé.

Ο *Αρ. ἡ*, idem quod *ἄρρ*,
uxor, conjux, unde
ὁ αἰίζω, colloquor, confa-
bulor.

Ὀγκος, tumor, & moles:
& magnitudo, amplitudo.

Ὀγκη, angulus, seu uncus.

Ὀδός. ἡ. via.

* *Ὀδύς, ὁ δύνῃς*, ὁ, dens, ab
ἔδω.

* *Ὀδῶν*, dolor, propriè
corporis, ab *ἔδω*, quia cor
edit.

Ὀδύεσμαι, ploro, gemo.

Ὀζος, nodus, ramus arboris.

Ὀζω, oleo.

Ὀζυ, cura, ratio.

Ὀθίω, & *Ὀθῶ*, curo.

Οἶ, adverb. quo, ubi.

ὁπι, idem.

Οἶζω, οἶζνύω, aperio.

Οἰζύς. ἡ, ærumna, miseria.

οἶτος, idem, ab *οἶ*, hei.

Οἰσέω, vel *οἰσάω*, tumeo.

Οἶκος, domus.

* *Ἀπερικος*, dotis expers, in-
dotata.

οἰκλός, misericordia.

Οἶμος, via, semita

οἰμῶς, ploro, ejulo.

* *Ὀῖος*, vinum, ab *ὄνημι*,
pivo.

Οἶος, qualis: & *οἶος*, solus
* *Ὀκεις*, idem quod *ἄκεις* ca-
cumen.

Οἶς, οἶδς, & οἶς, οἶος, ovus
Οἶστρος, ailius, cæstrus, tabu-
nus.

Οἶστρος, & *οἶστρος*, cæstrum
agitor.

Οἶστρομαι, ab eo, proficiscor.

Οἶω & οἶω, existimo, putamus
opinor.

Οἶωνος, avis: propriè de m-
joribus & carnivoris.

* *Ὀκλάζω*, in genua procu-
bo.

* *Ὀκνος*, pigritia.

* *Ὀλός*, beatitudo & opor-
tunitas, quasi *ὁλος βίος*, integ-
ra vita.

* *Ὀλίγος*, paucus.

* *Ὀλίπτος*, lapsus.

* *Ὀλλυμι*, five *ὀλλύω*, per-
amitto, perniciem infere.

* *Ὀλοαίζω*, ululo, cum a-
clamore ploro, ejulo.

* *Ὀλος*, totus.

* *Ὀλός*, sanus, & crispus
item noxius.

* *Ὀλοφύεσμαι*, lamentor,
geo, ex *ὀλοῶς φύεσμαι*.

* *Ὀλυμπος*, Olympus, mons
Thessaliæ; sumitur &
cælo, quasi *ὀλόλαμ*,
totus lucidus.

* *Ὀμαλός & ὀμαλὴς*, planus

* *Ὀμβρος*, imber, pluvius

quasi *ὁμόερος*, simul de-
 fluens.
Ὀμηρος, obses, & *ὀμηρον*,
 pignus quod est velut ob-
 fidis loco, ab *ὀμῆ ἔρειν*,
 vel ab *ὀμηρεῖν*, significan-
 te ἀκολοθεῖν.
Ὀμηρος, Homerus à quo, cen-
 fonte perenni, Vatum Pie-
 riis ora rigantur aquis.
Ὀμνυμι & *ὀμνύω*, juro: ex
ὁμῶω, ὦ, inulit. Fut. *ὁμώσω*.
Ὀμός, similis & idem.
Ὀμιλος, cœtus, multitudo.
Ὀμφαλός, umbilicus.
Ὀμραξ, ὁ κ' ἦ, uva acerba.
Ὀναρ, somnium, infomnium.
Ὀνημι, juvo, profum.
Ὀνειαρ, ατος, τὸ, emolu-
 mentum.
Ὀνος, asinus.
Ὀνυμα, nomen.
Ὀνυξ, unguis, ungula.
Ὀξύς, acutus.
ὀξύ, mucro, acumen.
ὄξος, τὸ, acetum.
Ὀπαζω, persequor, præbeo.
Ὀπηδάω, & *ὀπηδέω*, comi-
 tor.
Ὀπς, ultio, vindicta, quâ
 Deus aliquem prosequitur,
 ex *ὀπάζω*, vel *ἐπομαι*.
ὀπθεν, à tergo.
Ὀπλον, ὄπλα, arma.
ὀπλόπερος, junior.
Ὀπῆς, succus, humor.

Ὀπόττε, quando: ὅπκ, ubi.
Ὀπιάω, torreo, asfo.
Ὀπῶ, video, aspicio.
ὠψ, ὠπός, oculus, aspectus,
 vultus.
** Ὀρθαλμός*, ὁ, oculus, quasi
ὠπὶς δάλαμος, cubiculum
 visus.
Ὀπύω, conjugem habeo.
Ὀπώεα, autumnus.
Ὀράω, video, cerno.
** Ὀργή*, ira ab *ὀρέζω*.
ὀρζαω, impatienter appeto.
ὀρζια, sacra Liberi.
Ὀρέζω & *ὀρέγνυμι*, porrigo.
ὀρέρομαι, appeto.
Ὀρθός, rectus, porrectus.
Ὀρθρας, tempus matutinum.
Ὀρμή, imperus.
Ὀρνις, ὄρος, ὁ & ἦ, avis, ales.
Ὀρος, πῆ, mons.
Ὀρος, ὁ, terminus, limes.
Ὀρρός, serum lactis.
ὀρρος, pars corporis.
Ὀρτολὶς, pullastra, gallina.
Ὀρύσσω, fodio.
Ὀρεφάρδς, orbis, supillus.
** Ὀρην*, tenebræ, ab *ἐρέζω*,
 tego.
Ὀρχόμαι, salto, tripudio.
Ὀρχς, testiculus testis,
Ὀρώ, (ex quo Latine orior)
 exci o, concito.
Ὀτλος, ærumna, labor.
Ὀῖρος, veni: us secundus; eti-
 am custos, inspector.

Ο

- ὄφθς, alveus.
 *Ος, qui, Όςς, quicunque,
 ὅ, ubi, ὅτε, quando.
 *Οπθ, sanctus, justus.
 *Οωα, vox.
 *Οσέον, ὅςῃν, os.
 *Οσεακον, testa.
 *Οσσεραίνομαι, odoror, ol-
 facio, ab ὀσμή & εὐσεραίνο-
 μαι, qua voce includitur
 etiam vox ῥιν, naris.
 *Οβιώω, incito, adhortor.
 *Ου, ἐκ, ἐχ, & ἐχ, non.
 *Ουδαρ, πὸ, uber, propriè in
 belluis.
 *Ουρεῖ, cauda.
 *Ουρανὸς, cœlum quasi ὄρα-
 νὸς, quod sit visui pervium.
 Οὔρεν, urina.
 *Ους, ὠτὸς, auris.
 ὅας, ατθ, πὸ, idem.
 Οὐπῶ, vulnere, istū infero.
 *Ουτθ, hic.
 *Ορείω, debeo.
 ὀρέλλω, idem: aliàs augeo,
 adaugeo, amplifico.
 *Οφς, serpens, anguis
 *Οφρὺς, ἰθ, ἡ, supercilium.
 *Οφρα, ἰ. ἰνα, ὅπως, ut, quò.
 *Οχετὸς, canalis, aquedu-
 ctus.
 *Οχδ'ω, admissum ad-
 mitto, quim de scemineo
 sexu dicitur.
 *Οχλθ, turba, multitudo
 hominum.

Π

- ὀχλδ'ω & ὀχλέω, moveo.
 *Οχος, currus, vehiculum.
 *Οψ, ὀπὸς, vox, ab ἔπα,
 dico.
 *Οψε, serò, longo pòst tem-
 pore.
 *Οψον, obsonium, omne id
 quo, pràter panem, vesci-
 mur.

Π

- ΠΑῖς, ὁς, & παῖς, αἰδός,
 ὁ χ' ἡ, puer vel puella.
 *Παίζω ἀ παῖς, jocos, ludos.
 Πάιω, percutio, pulso.
 Πάλαι, olim, quondam.
 Πάλη, lucta.
 Πάλιν, iterum, rursus.
 Πάλλω, vibro, agito.
 Πάππας, pater, vox pue-
 rorum.
 Παρά, ἀ, ab, apud, ad.
 παρὲς, παρὲκ extrà, foris.
 Παράδεισος, hortus, virida-
 rium.
 παρεῖα, αῖς, mala, maxilla.
 Παρθένηθ, ἡ, virgo.
 πάρος, adverb. I oër, ante,
 prius: idem quod παρὲ vel
 ἑμπαροθεν.
 Πάσσω, inspergo, conspergo.
 Πάχω, quod sumit sua tem-
 pora ἀ πένθουμαι, patior, &
 αἰσ, facio: etiam, accidit
 mihi.
 Πατέω, calco, ambulo.

Π

Πατάω, cum strepitu pal-
pito, vehementer palpito.
Πατήρ, pater, senex, quasi
παῖδας τηρῶν, i. servans
pueros.
παῖδός, vitricus : παῖδός,
paternus.
Παῦρος, Poet. idem quod
ὀλίγος, paucus.
Παύω, si rem impono, de-
sistere facio.
Παχύς, crassus.
Πάω, possideo, acquiro.
Πέδη, pedica, compedes.
Πέδον solum, terra, à πῦς,
πύδς pes.
Πέζα, malleolus pedis, vel
planta pedis.
Πείθω, persuadeo.
Πίστις, fides.
Πείκω, pecto, carmino.
Πόκος, vellus.
Πείνα, fames, esuritio.
Πείρα, conatus, experimen-
tum, documentum.
Πέρω, transadigo, transi-
go : & tranleo, pertran-
seo.
Πόρος, transitus, traje-
ctus.
Ἀππρέω, ᾧ, ad angustias, è
quibus me explicare ne-
queo redactus hesito ; vel
simpliciter hesito, dubius
animi sum.
Ποείζω, aditum patefacio,

Π

excogito, acquiro, prae-
beo.
ἔμπαρος, vector, qui mare
trajicit, viator, mercator.
Περθμός, fretum, sinus maris
in angustias coarctati, quod
facile trajici potest.
Πέλας, propè, ut πλησίον,
ἄλλῃ.
Πελάω & πελάζω, propin-
quo.
* Πέλαγος, pelagus, à πέλας,
& γῆς.
* Ἀπλάγι & ἀπλήγι, im-
mensus, inaccessus.
Πέλεκυς, securis, bipennis.
Πελός, niger, fuscus.
Πέλπη, scutum brevius.
Πέλω & πέλαμαι, Poët sum.
Πέλωρ, ὤρες, monstrum
immanè.
Πελώει, ingens.
Πέμπω, mitto, mando.
Ρομπή, missio, deductio.
Πέμφιξ, ἴρος, ἡ, flatus.
Πενέω, sum pauper, inops.
Πενία, πνίνη, paupertas.
Πένθος, τὸ, luctus, mœror.
Πένω, πένομαι, studiose ali-
quid facio.
Πόνος, labor, studium.
Πέπλος & πέπλον, indu-
mentum muliebre è subtili
stamine, cæteris vestibus
superinjici solitum.
Πέπω, coquo.

Πέρας,

Π

Πέρας, τὸ, finis, terminus.
Πέρα, ultra,
Περάω, transeo; etiam, vendo.
Πέρβω, pedit; unde πορβή, crepitus.
Πέρβω, diruo, vasto.
Πεῖ, de, propter, circa.
περαιός, nimius.
Πέρκος, & **περκνός**, niger, nigris distinctus maculis, varius.
*** Πέρπερος**, quasi **πέρσερος**, seu à **πειρέρεας**, levis, temerarius, inanis.
Πέρυσ, anno præterito.
Πετάω, **πετάζω**, **πεταννύω**, **πετάννυμι** pando, explico.
πετάζω, etiam tendo.
Πέταυρον, peritica, tignum super quo gallinæ dormiunt.
Πέτρος, lapis, saxum.
Πάκη, picea, larix.
Πήσσω, **πυγνύω**, **πήγνυμι**, compingo, fabrico, struo.
πάρος, collis, tumulus.
Παγίθ, fixus, firmus.
Πάχη, ros, glacies, pruina.
Πηδάλιον, gubernaculum, seu clavus navis.
Πηδάω, salio, salto.
Πήγη, fons, scæbra,
Πίδαξ, idem.
Πηλακισμός, illusio, contumelia: ut ὕβρις,

Π

Πηλός, lutum, cœnum, limus.
*** Πῆμα**, damnum, exitium, à **πῖθω**, patior.
πῆνθ, textum, seu tela.
Πῶν, idem: etiam, pannus.
πήρα & **πήρη**, saccus, pera.
Πηρός, murilus, mancus.
Πήχης, ὁ, cubitus, **καρχίς**.
πίεζω, premo.
Πίδος, dolium.
πικρός, amarus.
πίλος, pileus, seu pileum.
πιμελή, id est. **πίαρ**, seu **λίπος**, pinguedo, seu pingue,
πίναξ, tabula scriptoria, libellus.
πίνος, sordes, squalor.
πίνω, bibo, poto.
πιπίσκω & **ποπίζω**, potum præbeo.
ποτόν, aqua potui apta.
ποτός, potulentus.
πότος, potatio, convivium.
πίπθω, cado, laboro.
Πεωός, sive **πετῆός**, calculus, scrupus luforius.
πίαν, sive **πίηα**, pix.
πίπυς, **υός**, ἡ, pinus, arbor quæ picem fundit.
πίπυς, fursur.
πίων, **ονος**, pinguis, obesus.
πλάζω, errare facio, proprie de pluribus dicitur, dispergo, errabundus huc illuc agito.

Π

Πλάγῃ, obliquus, transversus.

Πλάνη, error, erratio.

Πλάξ, ἀκὸς, tabula ex lapide.

Πλάω, fingo.

Πλάτῃς, ἐρς, ὅ, latus.

Πλέκω, plico, plecto,necto.

Πλέθ & πληθός, plenus.

Πλάτῃ, latus & πλατῃ, costæ.

Πλέω, πλατῃ, navigo.

Πλήθω, impleo, repleo.

Πληθῆμι, idem.

Πλήρης, εἶθ, plenus.

Πλῶ, præterquam.

Πλημμελής, ἐθ, qui est contra modulationis normam, inconcinnus, incompolitus.

Πλήσσω, percutio, ferio.

Πλίνθος, ἦ, later.

Πλίσσω, sive Πλίσσῃμαι, gradior.

* Πλῆτος, divitiæ, quasi πολύετος, i. multis annis opes collectæ.

Πλύνω, lavo, de vestimentis: ut λέω, de corpore.

Πνέω, flo, spiro, respiro.

Πνίγω, suffoco, strangulo.

* Πόθος, desiderium, à πείθω.

Ποα & ποῖη, herba.

Ποιέω, facio, efficio, ægo.

Ποικίλῃ, varius.

Π

* Ποιμὴν, pastor, propriè ovium, upilio, etiam dux, imperator; & generaliter quilibet curator: quasi in ποίη μῦθων.

Ποινῇ, pœna, ultio, injuria.

Ποιπνύω, sedulò opus facio, satago.

Ποῖος, ποῖα, ποῖον, qualis & quale: interdum etiam quis.

οἷθ, qualis.

Ποιφύσσω, spiro, flatum emitto.

* Πόλεμος, bellum, pugna, à πολὺ & αἷμα, quia multus sanguis in bello effusus.

Πολέω, verito, verso.

Πόλτος, puls, pulmentum.

Πολιός, canus.

* Πόλις, urbs, civitas, à πολὺς, quia civitas constat è multitudine civium.

Πολύς, multus, numerosus.

* Πόνγῃ, pontus, mare, à πόνθ, labor.

Ποππύζω, sibilo, labris compressis acutiorem quendam sonum edo.

Πόποι, Dii, Papæ.

Πόρπες, vitulus, juvenicus.

* Ποσειδών, Neptunus, à σείειν τὸ πέδον, quia terram concutit.

Πόδι, ἀκὸς πρόδιον, præputium.

Πότος, quantus.
 ὅσος, quantus.
 τίς, tantus.
 * Ποταμός, fluvius, flumen. à
 ποτὶς, quod potabilem
 præbeat aquam.
 * Πότος, id est, μόρος, fors,
 fatum, à πέτω, cado.
 Πότερος, uter?
 Πόντιος, venerandus, au-
 gustus, à, πέτω, cado.
 Πῶς, πῶς, pes.
 Πρᾶτος, lenis, mitis.
 Πραπίδες, præcordia.
 Πράω, facio, ago.
 Πρέμων, stipēs, tips.
 Πρέπω, decorus sum, conspi-
 cuus sum, & excello.
 Πρέσβευς, εὐς, ὁ, legatus.
 πρέσβυς, υῖος, ὁ, senex.
 Πρήθω, incendo, inflammo.
 Πρηνής, ἐς, pronus, præ-
 ceptus.
 Πείαμαι, cmo: idem cum
 ἀγριζω & ἀνῆμαι.
 Πείν, prius, ante.
 Πείω seu πείζω, ferro, ferrâ
 seco vel findo, fringere
 dentibus.
 πρὸς ante, præ, coram,
 * πρῶτος, primus.
 * Πρῆσσω, porrectâ manu
 præbeo, ex ἴσσω, præbeo.
 πρῆξ, ἡ, donum, dos.
 Πρὸς, à, ab, prope, ad.
 Πρόρασ, causa, occasio.

Πρυμνός, extremus, ultimus.
 πρύμνα, puppis.
 Πρύτανις, rector, administra-
 tor.
 Πρῶν, manè.
 πρῶν, idem.
 Πρῶρα, anterior navis pars.
 Πταίω, impingo, offendo.
 Πάρω & παίρω, sternuo,
 sternuto.
 Πτέρνα, calx, calceamentum.
 * Πτέρον, ala, à πέπμαι,
 volo, as.
 πτέρυξ, ἡ, ala.
 Πήσσω, meta contrahor.
 πῶσω & πῶομαι, idem.
 πῶξ, ὠξος, pavidus, timi-
 dus.
 πῶχος, mendicus.
 Πήσσω & πήττω, tundo, de-
 cortico, pinso.
 Πνώσω, plico, complico.
 πλῆξη, plica, plicatura.
 Πνώω, spuō, excreo.
 πύξ, pugnus.
 Πυγὴ, pugnus: etiam men-
 sura sex digitis brevior
 quàm cubitum, unde πύ-
 μαίος, æquans seu explens
 πύμυς.
 πύγξ, idem quod πυκνός,
 dense, spisse: etiam pru-
 denter.
 Πυγή, nates, pyga.
 Πύθω, putrefacio.
 Πύθω, ἔς, & πύθων, ὦν, ὦν,
 urbs,

Π

urbs Phocidis, quæ & Delphis appellabatur, unde *Πύθιον*, Apollinis in ea urbe templum.

Πύλη, porta, propriè aditus in urbem, ut *Δύρα*, aditus in domum. Latine Foris, seu Fores, Janua, Ostium, in ædificiis dicuntur; Porta verò, & in ædificiis, & in urbe, ac munitionibus muro cinctis.

Πυλὼν, ὠν, atrium.

Πυνθάνομαι, & *πυνθόμαι*, audio, intelligo: etiam cognosco, rescisco, interrogo, quero.

Πυθός, εἴ, ἡ, interrogatio, *πύθεις*, nuncii, sermones.

πύσις, εἴ, ἡ, auditio, fama.

Πύθ, πῆ, primum hoc post partum in animalibus: *πύον*, pus, *πύελ*, locus ubi lavatur. Balneatoria vasa.

Πύρ, πυρ, πῆ, ignis.

Πυρεῖον & *πυεῖον*, igniarium, materies arida ad ignem accendendum.

πυρᾶ, rogus.

πυρρός, rufus, rutilus.

διπύρ, qui secundo affatur.

πύργος, turris.

πυρὼν, λῶν, ὁ, nucleus vel

P

quod in pomo ligneum osseumve est, ut saxa in olivis. Os quoque & lignum dicitur.

Διπύρριον, instrumentum Chirurgicum; id est, seccillum duas cuspides habens, seu duo capitula.

Πυρρός, tritum, frumentum, *πύρων, ὠν*, barba.

Πωλέω, vendo, venundo.

Πῶλ, ὁ, ἡ, pullus, sepe de pullo equino, qui equuleus à Cicerone nominatur.

πῶμα, operculum.

Πῶρος, luctus, ut *πένθος*; etiam callus, id est, corpus durum & siccum, & album, ossa fracta conjungens.

Πῶς, quomodo, qua via? *ὁπῶς*, ut.

P

* *Ράβδος*, & *ῥάβδος*, virga, ramus, hastile, à *ῥαπίζω*, verbero.

Ράδρος, facilis, proclivis, à *ῥέω*.

Ραίω, profligo. perdo.

Ραπὶς ἰδός, ἡ, virga, crepida, fibula.

Ράπῳ, suo, sarcino.

Ράχης, εἴ, ἡ, spina dorsi.

Ράχες, cauliculi, ramuli: etiam fibræ radicum in arboribus.

Ράχια,

P

Παχία, crepido littoris petrosa: etiam strepitus, & restagnatio maris in Oceani littore.

Πέσχω vel **πέσχω**, flecto: factum per Onomatopœiam.

Πέζω, facio, etiam sacrifico.

Πέμβω, in gyrum circumago, circumvolvo.

Πέμβη, vagatio, erratio.

Πέπω, vergo, propendeo; proprie de statera.

Ρόπαλον, clava.

Ρέω, fluo, etiam fundo.

Ρεῖμα, fluentum.

Ραίνω & **ράζω**, perfundo, aspergo, irroro.

Ραδάμιγξ, gutta.

Ρόδος, undarum sonitus.

Ρίν, **ινδς**, & **ρίς**, ἡ, nasus.

Ρινός, ὅ, ἡ **χὺν**, pellis, corium.

Βεῖπς, mortalis.

Βεῖπς, sanies.

Ρίζα, ἡ, radix.

Πλώ, ἡνός, ὁ, ovis.

Πῖρος, ἐϑ, τὸ, rigor, frigus vehemens.

Ρίγη, ἡ, lima.

Ρίπτω, projicio, præcipito.

Ρόδον, rosa, Æol. **Βεῖδον**.

Ροῖζας, & **ροῖβδς**, stridor: *Rushing of Waters.*

Ράζω & **ροῖζω**, latro.

Ρέσθ, coccinneus & flam-

Σ

meus color, qualis rubrica sinopiceæ, rufus sive rufus.

Ρορέω & **ροράω**, sorbeo.

Ρυθμός, numerus.

Ρύπος, ὁ, sordes.

Ρύπτω, sordes eluo.

Ράω, confirmo.

Ράμη, robur.

Ἐρβωμαι, valeo.

Ράψ, ὡπς, virgultum.

Ρῶπος, merces parvi momenti.

Σ

Σάλος, salum, maris ora & jactatio, ab ἄλς, ἄλός.

Σάλπηγξ, ἡ, tuba, buccina.

Σάρεξ, caro.

Σάπω, onero, onus impono.

Σαφής, manifestus, perspicuus.

Σβέννυμι seu **σβεννύω**, extinguo, comprimo.

Σέβω, veneror, adoro, colo.

* **Σηρά**, catena, aut funis rectis: etiam linea de progenie; & obex sorium, ἡ **ῥω**.

Σηρῶ, **σηρῶ** & **σηραίνω**, **σηειάνα**, desicco, arefacio unde **σηείθ**, Sirius stella canicula.

Σήω, concutio, quasso agito.

σῖω, ex quo σεύω, cieo.
 σήσω, excutio, cribro.
 σάινω, caudam quatio.
 σῶω, ex quo Doricum, ἀ-
 πίασθα unde illud, ἔρρη τὰ
 χαλὰ, Μίνδαρος ἀπίασθε,
 id est, ἀπῆλθε, τέθνηκε,
 periēre honesta, Mindarus
 interiit.
 σάίρω, scopis purgo, verro.
 Σηκός, stabulum, receptacu-
 lum.
 Σῆμα, signum, nota, vexil-
 lum, sepulchrum. * Ασυμος
 non signatus, ignobilis.
 Σήπω, putrefacio.
 Σῆρες, Seres populus, vel ver-
 miculi qui nent sericum.
 * Σῆπες, Dor. Σᾶπες, Atticè
 Τῆπες, hoc anno, quasi τῷ
 ἔτει,
 Σῆς, τῆς, tinea.
 Σθένω, valeo, possum.
 Σηαίω, taceo, fileo.
 * Σίδνεος, ferrum, à σίζω,
 strideo.
 Σίελος, ὁ, & σέελον, τὸ, saliva.
 Σίζω, strideo, de ferro can-
 denti dum aquâ extingui-
 tur.
 Σίκυος vel σκυδὺν, ὁ, cucu-
 mis.
 σκῦα, cucurbita.
 Συμαλίζω, digitum infan-
 tem porrigo, per contem-
 ptum & ignominiam.

Σκολιός, tortuosus, obli-
 quus.
 Σιμός, simus, qui pressis est
 naribus.
 Σίνω, noceo, lædo.
 * Σίνηπι, ὧρὰ τὸ σίνεαζ
 τοῦ ὧπας, i. quod lædat
 oculos sinapi.
 ΣῖτϠ, frumentum, cibus.
 Σιωπαίω, fileo, taceo.
 Σχάζω, claudico, ex σχαίω.
 σχαίος, latus, sinister.
 σχαμβός, qui obliquus in
 latus procedit, incurvus,
 distortus.
 σχάινδαλον, i. σχῶλον, quod
 objectum offendiculum co-
 gat claudicare, & ad rui-
 nam tendere; etiam lig-
 num incurvum, quo tendi-
 cula sen decipula sustine-
 tur, & in quod impingens
 animal ipsam decipulam
 in se subitâ ruinâ ever-
 tit.
 Σκαίω, salio, tripudio.
 σχαρίζω, idem.
 Σχάλλω, fodio, & dirumpo,
 findo.
 Σχάπλω, idem cum σχάλλω,
 i. fodio, fossam duco.
 Σχεδίαω, dissipio, dispergo.
 Σκέλλω, exsiccō, arefacio,
 ex σκλέω & σκλημι, inusit.
 ΣκέλϠ, crus.
 Σκέπθμαι, circumspicio, de-
 spicio,

spicio, perpendo, visito.

Σκοπός, signum ad quod tela dirigunt sagittarii, scopus.

Σκέπω, tego, operio.

Σκεύος, εἶδος, τὸ, vas, etiam instrumentum.

σκεδάζω, instruo, orno.

Σκηνή, tabernaculum, tentorium; domicilium temporarium ex frondibus, culmis, tabulis, pellibus, pannis laneis, aut simili materia.

Σκῆπτω, nitor, incumbo; etiam prætexo, aliquā ratione nitens; & fingo, simulo; etiam cado, decido, irruo: hinc σκηπτὸς, fulmen, quod in terram impetu violento illisum decumbit; illinc σκῆπτρον, baculus, sceptrum.

Σκιά, umbra.

Σκίπτω, salto, exulto, subililo.

Σκόλεψ, ὁ, præacutus palus, vallus, idem cum σασσός & χάραξ.

* Σκόρπος, scorpius, ἀ σκορπίζω, dispergo.

Σκότος, σ, ὁ vel τὸ, εἶδος, tenebra, caligo; sæpe de tenebris nocturnis.

Σκώζω, ad iram concito, irrico.

Σκυθεωπάζω, sum vultu terro & mæsto, molestia vultu simulo.

Σκύλαξ, ὁ vel ἡ, catulus propriè canis.

Σκυμνός, catulus leonis.

Σκύπτε, τὸ, corium, pellis etiam loreus funis, scuticæ.

Σκώληξ, ὁ, vermis.

Σκώπτω, cavillor, illudo, irrideo aliquem dièteris.

Σμάω, sive σμείω, abstergo.

Σμίλη, scalper, seu scalprum, scalper incisoriis.

Σμιλάω, scalpello amputo.

Σμίχω, attero, absumo, corrumpo. etiam ūro.

σφυγμός, ærumnosus.

Σορός, ἡ, locus, conditorium.

Σοφός, ὁ, sapiens, prudens.

Σπάθη, rudes seu rudiculus gladius, ensis.

Σπανός, & σπανίδες, rarus.

Σπαράσσω, lacero, lanio.

Σπαιγία, tumeo, lacte distentus sum.

Σπάρτε, sive σπάρτον, spiritum.

Σπείω, traho, attraho.

Σπίσμα, τὸ, mucro in gladio; in corpore humano quod convulsus est.

Σπείρα, spira, ἑλῖξ, linea flexuosa orbes faciens sese redeuntis.

Σ

σείρω, femino, sero.
 πίνω, libo, sacrifico.
 πύρω, urgeo, propello.
 πύω, festino.
 πύω, festinatio, studium.
 πύω, macula, labes.
 πύω, viscera, præci-
 pua interanea & vitaliora,
 ut cor, pulmo, jecur, & si-
 milia, quæ in cælis victimis
 aruspices considerabant.
 πύω, lυδς, splen, lien.
 πύω, spongia.
 πύω, cinis.
 πύω, spondylus, ver-
 tebra; sunt 24. ossa quibus
 tota ἡ ῥαχὶς constructa est.
 πύω, stilho.
 πύω, gutta.
 πύω, ἰδς, ἡ, uva passa.
 πύω, ὑω, ἡ, spica.
 πύω, πύ, sebum sive sebum.
 πύω, tēgo, occulto.
 πύω, calco, tero.
 πύω, ας, sterilis, quæ non
 parit; carina navis; & co-
 ma certe quodam modo
 intorta.
 πύω, eo, vado, propriè or-
 dine.
 πύω, collimo, &
 recta ad scopum tendo;
 rationem habeo, & conjici-
 cio.
 πύω, εω, τδ, trun-
 cus, caudex: etiam stirps.

Σ

σελερώ, caudicem emitto.
 Στέλλω, mitto: etiam in-
 struo, paro, & orno, exor-
 no; propriè de corporis
 cultu.
 Στένω, angustus, arctus.
 σένω, gemo, suspiro.
 Στέρω, naturali quadam
 charitate amplector.
 Στερεός, solidus, integer,
 firmus, durus.
 Στερέω, privo, orbo.
 * Στέρνον, pectus, à στερός.
 Στέφω, coronō, redimo.
 * Στείζω, figo, ab ἵσημι.
 Στίζω, pungo, stigmata in-
 uro.
 Σπύλω, splendeo, luceo.
 Σπύλω, ἰδω, strigil.
 σπύλω, strigili rado, seu
 abrado.
 Σπύα, ας, porticus regia A-
 thenis.
 * Στόμα, ατω, os, à τίτομα,
 scindo.
 στόμαχος, stomachus.
 Στορέω, sterno, solo æquo.
 Στράγγω, ἰδς, gutta, seu
 stilla.
 * Στρατός, ὤ, ὁ vel ἡ, exer-
 citus, à στερῶς ἵστασθαι, i. e.
 firmiter sto.
 Στρέφω, verto, flecto, tor-
 queo
 στρέβλος, tortus.
 στρέφω, torqueo, verto.

Σ

- σεαγός, obliquus: idem
 quod σκολιός.
 Σβλυής, ἰσ, asper, item a-
 cutus. At σελῶ, luxus,
 fastus, deliciae; unde σεη-
 νιάω, lascivio.
 * Στρεπτός, passer, passer-
 culus, ἀπὸ τῆς μὲν οἴσεως δεῖν,
 viz. ad venerem; Avis est
 admodum veneri dedita:
 etiam ὀπωριον, leguminis,
 species.
 Σπράξ, ακ, cuspis teli:
 etiam arbor.
 Σπύχω, F. σύζω, à σύγω, o-
 dio prosequor, odi.
 Σπυρελός, durus, asper.
 σύπη, stupa, qua rimulae &
 foramina stipantur.
 Συκή, ficus, arbor.
 Σόκον, ficus fructus.
 Σύλη, praeda, spoliū.
 Σω, Att. Σῶ, cum, una cum,
 Συείω, sibilō, sibilum edo.
 Σύρω, traho.
 Σύς, υδς, ὁ vel ἡ, sus, porcus,
 ἕς, ὑδς, ὁ καὶ ἡ, idem.
 ὕνις sive ὕννις, vomer: etiam
 capra.
 Συχνός, frequens, creber.
 Σφαδάζω, pedes agito, jacto.
 Σφάζω, jugulo, mactō.
 Σφαῖρα, sphaera, globus.
 Σφαῖκος, salvia.
 Σφάλλω, supplantō, evertō.
 Σφαράγ, guttur.
 Σφενδύνη, funda.

Σ

- Σελῶ, λωδς, cuneus.
 Σφήξ, vespa.
 Σφίσσω, stringo, constringo.
 Σφραγίς, ἰδ, signum,
 gillum.
 Σφειράω, turgeo, propriē
 mammis.
 Σφύζω, salio, pulso, eā signi-
 catione qua arterias pul-
 re dicimus. & mico, palpi-
 Σφύρα, malleus, piscis ma-
 nus.
 Σφουρν, malleolus pedis.
 Σχάω, scarifico, scalpro ap-
 rio seu incido; aut pertu-
 do, laxo, remitto, relin-
 quo.
 χάζω, idem: etiam trans-
 ro, & tenorem instituti
 moris abrupto: & solve
 desino.
 Σχέταλι, miser, scelestus
 laevus.
 Σχίζω, findo, scindo, dissecō.
 Σχίν, ἡ, lentiscus, denti-
 ficium.
 Σχύν, juncus, funis
 junco plexus; mensura A-
 gyptiaca stadia capient
 sexaginta.
 Σχολή, otium, vacatio.
 Σώλῶ, ἡν, canalis, rubus.
 * Σῶμα, corpus, quasi σῆμα
 ψυχῆς, sepulchrum anima-
 Σῶς salvus, incolumis, sospes.
 Σώω, servo, & concito.

Σῶκος

T

Ξᾶκος, Mercurii epithetum,
 ex σωσίσι κΘ vel σώσι κΘ,
 i. σώζων τοῦ οἴκου.

T

ΤἈλάω, τλάω, τλῶ
 suffero.

Τάλας, αἰΘ, miser, ærum-
 nosus.

Οἱμοι τάλας, hei mihi
 misero.

Ταλάσιν & ταλασίᾳ, lana.

Τάλις, μελλόζαμος, παρθέ-
 νΘ, μελλονύμενη, Nu, tui
 apta, quod puellæ usque ad
 nubilem ætatem lanificia
 exercere solerent.

Ταμίᾱς, promus condus, dis-
 pensator eorum quæ pro-
 menda & condenda sunt, à
 τέμνω, distribuo.

Ταπεινός, quasi παλινός,
 depressus, humilis, non
 multum à terra assurgens;
 cui opponitur ὑψηλός,
 procerus, altus. Aliquando
 de homine dicitur, & ad a-
 nimum transfertur, & tunc
 oppositum habet ὑψηλός-
 νος, ὑψηλόφρων, superbus.

Τάπης, ητΘ, ὁ, tapes.

Ταραάω, commoveo, turbo.

Τάρχος, τὸ, terror, metus.

τάρταρΘ, infernum.

Τάειχος, ε, vel εος, ὁ, vel
 τὸ, falsamentum.

Τάρχεα, inferiæ, iusta.

τάρχαι, idem.

T

Τάσσω, ordino, colloco.

Ταῦρος, taurus.

Ταχύς, pernix, celer, velox.

Τίγρω, tingo, humecto, mol-
 lio.

Τείνω, ten lo, extendo.

τίνΘ, tenor, tentio, con-
 tentio.

Τείρω, vexo, affigo, infesto.

τέρω, tener.

πράμων, ονΘ mollis.

πράω, vulnero, faucio.

πραυλός, blæsus, balbus.

πρέω, tero, attero, tere-
 bro.

ρύω, ρύσκω, & ρύχω,

ρυχόω, & ρίβω, ράσκω,
 pro ρώω, idem.

ρώω, edo, rodo: unde

* ράρος, ob voracitatem,
 caper, hircus.

* Τείχος, τὸ, murus, mœ-
 nia, à τείχω, fabrico.

Τέκμαρ, τὸ, finis: etiam sig-
 num, prodigium, ostentum.

Τέλλω, oriri facio.

τέλλομαι, existo, orior.

ΤέλΘ, τὸ, finis, exitus.

Τέμνω, tciendo, seco.

Τένδω live τένδω, comedo,
 rodo, seu arrodo.

Τέρας, τὸ, signum, prodigi-
 um, monstrum.

Τερθράς, έΘ, præstigiator,
 impostor.

Τέρμα, terminus, meta, finis.

T

Τέρπω, delecto, oblecto.
 Τέπιξ, ρος, cicada.
 Τέχω, fabrico, struo.
 Τυγχάνω, sum, consequor.
 * Τέφρα, cinis, cui *αποδός* & *μείλη* synonyma sunt, à *τύφω* intendo.
 Τέχνη, ars.
 Τήκω, liquefacio, liquo.
πήχανον, sartago, patella.
 Τῆλε, procul.
 Τηρέω, servo, conservo, tueor.
 Τιδασός, cicut, mitis.
πδασάω, cieuro.
 Τιθή, nutrix & mamma.
πιδάω, nutrio.
 Τίθημι, à *πιδάω*, pono, colloco, propono, compono, suppono, sumo, vendico, tribuo: aliquando facio, efficio.
 Τισηδός, lignorum strues: etiam *τισημοί*, leges.
 Τιμής, lex, institutum, jus, fas.
 Τίτω, pario, procreo.
 Τίλλω, vello, vellico.
 Τίλθ, i. *κόπρος*, sterus.
 Τινάω, quatio, concutio, vibro.
 Τίς; quis, uter, quotus?
 Τίς, aliquis, quispiam.
 Τίω, honoro, magni aestimo.
τίομαι, ulciscor.
τιμωεία, ultio, vindicta.

T

ἐπιμίμιον, multa, poena, etiam census.
 * Τιτάνες & *πυλῶες*, Dæmones quidam à Jove è cælo sub terram detrusi, à *πλάινω*, ulciscor.
 Τοῖχος, paries, murus, sed lateralis, seu transversarius.
 Τόλμα, audacia.
πυλάω, audax sum, audeo.
 Τολίπη, lana depexa.
πυπαδάω, conglomero.
 Τέξον, arcus.
 Τίπθ, locus.
ἀππθ, locum non habens, absurdus.
 * Τράπεζα, mensa, quasi *τετράπεζα*, à quatuor pedibus.
 Τράχηλθ, collum, cervix.
 Τραχύς, asper, confragosus; cui opponitur *λεῖθ* lævis.
 * Τείγλη, nullus, quoniam *τεῖς πικρὴ τῷ ἔτει*, ter parit in anno.
 Τείβω, tero, absumo.
τεῖβθ, ἡ, via.
 Τρέπω, verto, converto.
 Τρέφω, nutrio, alo.
Τρέωθ, εὖς, τὸ, alumnus.
δερόμεθ, grumus, propriè rei in unam massam concrete frustum.
 Τρέχω, curro, propero.
Ἀναδέγμη,

'Αναδέεμνῃ, Sublatio in altum.

Ἐχρῆς, rota.

Τρέμω, trepido, tremo.

* Τρήραν, ἡ, columba, ἀπὸ τῆς ῥῆιν, quod sit timida,

Τρίζω, strido.

Τρύγη, δινυμνταιακὸς καρπὸς, Cereales fruges,

τρυγᾶω, vindemio.

Τύλθ, callus seu callum: πύλοι quoque superciliorum pili.

Τύμβος, bustum, sepulchrum.

Τύπῳ, verbero, percutio.

* Τύραννθ, rex, tyrannus, ἀπὸ τῆς ῥῶ, νεκο.

Τύρβη & Σύρβη, turba, tumultus.

* Τυρῆς, caseus, ἀπὸ τῆς ῥῆιν, quia est lac servatum.

Τυρῶ & τυρᾶω, in caseum cogo: etiam agito, turbo.

Τυτθὸς, ὁ καὶ ἡ, parvus.

τυτθῶ, idem.

Τυρλθς, cæcus.

Τύφω & τυφῶω, fumum excito; unde τυφῶ, & τυφῶθ, fumus.

* Τύχη, fortuna, ἀπὸ τυγχάνω, i. accido.

Τωδάζω, dictariis seu convitiis incesso, irrideo, opprobriis mordeo,

ΥΑΐκινθος, Hyacinthus: etiam flos purpureus, & gemmæ nomen.

Υαλθ & ὕελθ, ὁ vel ἡ, vitrum: etiam κρύσταλλος, crystallus.

* Υβεις, injuria, sed gravior, quia ἰσχυρὰς, admodum gravis.

Υγις, ἴσς, sanus, bene valens, integræ valetudinis.

Υγρῆς, ὕγρῃ, humidus, madidus; interdum liquidus, fluidus: cui opponitur ξηρῆς, aridus, siccus.

Υδω, celebro, canto.

Υμνθ, hymnus, carmen, propriè in honorem Dei.

Υιδς, filius, natus.

Υλάω, ὤ, latro, de canibus.

Υλη, materia, sylva.

Υπέρ, super, pro, per.

* Υπαλθ, Consul, quasi superemus.

Υπανθ, somnus quasi λύπονθ, quia solvit labores,

Υπὸ, à, ab, præ, per.

ὕστερος, posterior.

Υπὸδρα, torve, torvis oculis.

Υπῖθ, supinus, resupinus.

Υφᾶω & ὕφῶω, texo.

Υψος, πῶ, altitudo, celsitudo.

Υω, pluo.

ὕδωρ & ὕδαις, πῶ, aqua, pluvia.

ὑδρᾶς, sudor.

ὑδρῶ, sudor: sed denotat
sudorem ex æstivo calore.

Φ

Φάγω, φήγω, edo, come-
do.

Φαδρὸς, hilaris, alacer.

Φάλα, ornamentum quod-
dam galeæ.

Φαλακρὸς, calvus.

Φάος & φῶς, τὸ, lux, lux
solis.

Φάω, φαέθω, luceo: φαίνω
& φαίνω, in lucem edo,
& φαίνομαι, in lucem pro-
deo.

* Φάρμακον, medicina, quasi
φέρειν ἄκῳ, i. ferens me-
dicinam, venenum.

Φαίρυξ, ὅ vel ἦ, guttur.

Φάτνη, præsepe, stabulum.

Φαῦλος, vilis: etiam malus,
improbis.

Φάυλως, malè, difficulter.

Φάω, pro quo φημί, dico, aio.

Φράζω, dico, memoro, com-
memoro, expono. At φρά-
ζομαι, cogito.

Φάω & φάζω, occido.

Φένω & φονάω, idem.

Φέβομαι fugio, metuo.

Φέστρος, τὸ, splendor, lux,
lumen.

Φείδομαι, parco, ignosco, mi-
sereor

Φελλὸς, suber.

Φ

Φέναξ impostor: etiam de-
risor.

Φενακίζω, decipio, fallo: &
impono, fucum facio: illu-
do.

* Φέρεω, pascō, a quasi
φέρω βίον, fero victum.

* Φερνή, dos, & quæ sponsa
donat maritus ante nupti-
as, a φέρω.

Φέρω, F. οἶσω, ab οἶω, P. M.
ἐρήνοχα, ab ἐρέχω, Aorist.
1 & 2. ἤνεγκα & ἤνεσκον,
ab ἐνέσκω, fero, afferō,
porto; etiam auferō, rap-
pio, & teneo, & refero;
etiam pendo.

Εἰσφέρω, admitto intus.

Φεδ, heu, eheu.

Φάγω, fugio, fugam capio.

Φέσσομαι, loquor, vel sonum
edo.

Φθείω, pro quo φθίρω, cor-
rumpo, labefacto, perdo.

Φθίω & φθίνω, idem quod
φθείρω, deficio, rabeſco.

φθειρ, ρὸς, pediculus

* Φθόνῳ, invidia, inviden-
tia: quasi φόνῳ, cædes.

* Φιάλη, φῆλη τὸ πεῖν ἄλεις,
quasi πιάλη, phiala, pocu-
lum, patera.

Φίλῳ, amicus, qui amat &
qui amatur, charus, placi-
dus, placens, gratus.

Φιμὸς vel φίμος, camus, fi-
f. ella,

scella, capistrum.
 Φλάω, contundo, contero.
 Φλέγω, uro, incendo, inflam-
 mo.
 Φλέω, nugor.
 Φλύω, αλύζω, idem.
 * Φλύαεσς, nugator.
 Φλέψ, έδς, ή, vena.
 Φλοιός, cortex.
 * Φοῖβος, purus, Phoebus, sol:
 quasi φῶς έίς, lux vitæ.
 Φοῖνιξ, ruber: etiam palma
 arbor, & Phoenix avis, &
 Phoenix qui est è Phœni-
 cia.
 Φοιτάω, ventito, venio.
 Φολῖς, ίδς, squama: sed
 qualis est serpentis.
 * Φόνος, cædes, à φένω.
 Φόρμυγξ, ιγγος, ή, Poët.
 cithara.
 * Φορμός, sporta, corbis, co-
 phinus, calathus, ex φέρω.
 * Φόρτος, onus, à φέρω.
 Φράσσω & Φράττω, sepio, mu-
 nio.
 Φράγμα, sepimentum.
 Φρέαρ, αττος, πὲ, puteus.
 Φριών, ενός, ή, mens.
 Φρένες, præcordia, mentis
 sedes.
 Φρονέω, mente sum prædi-
 tus, sapio.
 Φρονης, ή, cogitatio, cura.
 Φριξ, ικός, ή, fremitus, ma-
 ris.

Φείσσω & Φείττω, horreo, hor-
 resco.
 * Φρῆδός, quasi φρόδος, eva-
 nidus, qui abiit, disparuit.
 Φρύαπτοι, fremitus, de equo.
 Φρύγω φρύσσω & φρύττω, tor-
 reo.
 Φρύγος, rubetia, rana vene-
 nosa.
 Φύκος, εττος, πὲ, alga, radícula
 qua se fucant mulieres, un-
 de Fucus Latiné: etiam
 metalli genus.
 Φυλάσσω, custodio, servo,
 caveo, vito.
 Φύλη, tribus.
 Φύλλον, folium, frons frondis.
 Φύρω, misceo, inquino, fædo.
 Φυσάω, sufflo, inflo.
 Φύω, gigno, produco: etiam
 nascor, ut φύομαι, orior,
 exorior, enascor.
 Φύσις, enascentia, natura.
 Φωσύνω & φώσινυμι, torreo,
 uro.
 Φωλεός sive φωλεός, lustrum,
 antrum.
 * Φωνή, vox; quasi φῶς νῦ,
 lux animi.
 * Φῶρ, ωρς, fur, & fucus, à
 φέρω.
 Φῶρ, φωρς, sive φῶρς, &
 speculator, explorator.
 Φωειμός, scrinium, arcula.
 Φῶς, φωτς, πὲ, lux.
 Φῶς, φωτς, ό, vir.

XΑΐζω vel potius χαίζο-
μαι, recedo, retrocedo,
capiō.

Χαίρω, hisco, dehisco, ex χάω
inuisitato.

χάθ, τὸ, hiatus, chaos.

χάμ, hiatus, oscitatio: eti-
am ostrei genus, & mensu-
ra liquidorum.

Χλω, λυδς, ὁ χὶ ἦ, anser.

Χαίρω, lætor, gaudeo.

χαίρομαι, idem.

Χαίεις gratia, venustas, lepos,
elegantia: etiam amicitia,
beneficium, præmium.

χαίεις, veneres.

Χαίτη, juba, propriè equi.

Χάλαζα, grando.

Χαλάω, laxo, remitto.

Χάλιξ, filix.

* Χάλις, merum ἀπὸ τῆ χα-
λᾶν ἵνας.

Χαλίκευς, merus, purus,
vel ita temperatus ut laxet
animum.

Χαλινδς, habena, frænum.

Χαλίπτω damno afficio; vel
etiam evertō, labefacto.

Χαλεπός, perniciosus, no-
xius, gravis, molestus,
acerbus, durus, difficilis,
iracundus asper, sævus, im-
mitis.

* Χαλκός, æs, ab ἀλκή.

Χαμαί, humi, in terra.

Χαράσσω & χαράττω, sculpo,
insculpo, inscribo, impi-
mo.

χάραξ, sulcus, fossa.

Χαρτης, charta ex papyro.

Χατέω, egeo, opus habeo.

Χαυῖθ, laxus, fungosus.

Χίζω, caco.

Χεζανάσκη, cacandi necessi-
tas.

Χεῖλθ, τὸ, labrum, labium.

* Χεῖρ, χειρὶς, manus, ab
ἐχω, teneo.

Χείρων & χερείων, deterior,
pejor.

* Χελιδών, ὄνθ, ἦ, hirundo,
quali χεῖλεσιν ᾄδων, ca-
nens.

Χέλυσ, ἦ, testudo: & instru-
mentum musicum, lyra, ci-
thara, chelys.

Χέρρθ, sive Χέρπς, desertus
incultusque, asper: & sub-
stantivè pro χέρπς γῆ,
solum sterile, desertum.

Χέω, F. χέσω & χέσω, fundo,
effundo, diffundo.

Χοδς, ἐθ, & χῆς, ὁθ, con-
gius, mensura liquidorum.

Χῆς, ὁ, etiam terra egesta:
ἦ, aqualis, vas aquarium.

Χόω & χώννυμι, F. χώσω,
educo, aggerem duco.

* Χεῖμα, Poet. Hyems, quon-
iam multas effundit plu-
vias.

Χειμῶν

Χειμών, idem, & tempestas,
 procella, imber, ventus.
 Χύω & Χυώ, idem quod χέω.
 Χύβη & Χύβη, olla, olla
 fictilis, testa, cacabus.
 χυλός, succus.
 Χηλή, forfex, forceps.
 Χῆρος, viduus.
 Χθών, ὄνθ, ἡ terra, humus,
 tellus, idem quod γαῖα.
 Χίλιοι, χίλια, χίλια, mille.
 Χίλος, ὅ vel ἡ, pabulum pro-
 priè jumentorum, ut fœ-
 num, avena, &c.
 Χιών, ὄνθ, ἡ, nix, à χέω.
 Χλδή, risus, seu derisio, illu-
 sio, ludibrium, cavilla-
 tio.
 Χλαίνω, tepescio, calefa-
 cio; unde χλαμύς, ἴδης,
 chlamys.
 Χλίω, idem quod θρύπτω,
 deliciis frango, luxu effœ-
 mino.
 Χλόα & χλόη, herba virens,
 germen viride, gramen:
 etiam generaliter herba,
 folium: unde χλωρός, vi-
 ridis, herbaceus.
 Χάω, carpo, vellico.
 Χίλιξ, ἴκος, ἡ, menfura con-
 tinens sextarios duos, seu
 cotylas quatuor.
 Χίρς, ἰ. ὄς, σῦς, forcus, fūς.
 Χολή, bilis, fel, omnis humor
 in nobis calidus & fœvus.

Χόνδρθ, granum: etiam
 cartilago.
 Χορδή, intestinum, chorda, seu
 fides ex intestino: etiam
 nervus, seu chorda quâ ar-
 cus intenditur.
 Χορός, chorus vel chorea,
 tripudium, saltatio tam de
 actione saltandi, quàm de
 saltantium multitudine.
 * Χόρθ, fœnum, herba vi-
 rens, à κέρω, quòd rese-
 catur.
 Χράω, commodo, do com-
 modato, utendum do:
 etiam oraculum edo, vel
 reddo.
 Χραίνω, polluo.
 Χράμαι, utor.
 χῆμα, res.
 χῆμα, pecunia.
 Χρέθ, χρέος τὸ, & χρεῖθ,
 & χρέος vel χρεῖος debi-
 tum, mutuum, us alienum:
 etiam χρέος & χρεῖον, de-
 bitum fatale, fatum, mors:
 χρέος quoque causa, vati-
 cinium, oraculum.
 Χρεῖθ, utilis.
 Χρεῖθ Ion χρεῖθ, pro χρεῖα,
 indigentia.
 χρεῖω, autem vaticinor.
 χρεῖθ, oportet, opus est.
 χρεῖω, egeo, volo, rogo.
 χρεῖθ, Poët. idem.
 Χείω, ungo, lino, seu inun-
 go,

go, perungo, obliuo, illino :
etiam pungo, stimulo.
Χεῖρα, color.
Χεῖω & χεῖνυμι, coloro,
tingo.
χεοῖζω, idem.
Χρῶς, ωτός, τὸ, cutis, cor-
pus.
Χρῶς, χρῶς, ὁ, idem.
Χρόν⊙, tempus, temporis
spatium.
* Χρυσός, aurum, à χρῶ, libe-
ro, quia à multis liberat.
* Χωλός, claudus, à χῶλον,
pes.
Χῶρ⊙, locus : etiam ager,
pradium, vel fundus.
Χώρα, itidem locus, solum, a-
ger ; etiam conceptaculum
& regio : & χωρέω, (ex
quo curro) accedo, pro-
ficiscor.
Χωεῖς, seorsim, separatim,
etiam singulatim ; unde χω-
εῖζω, separo vel sejungo.

ΨΑ'ω, tergo, abstergo : &
rado, radendo detergo,
frico : & tenno, attenuo :
etiam accedo & appropin-
quo. Ψαίω idem. Ψήχω
idem.
Ψάρω, etiam rado ; & innato,
attingo ; & accelero, festi-
no ; & distraho, & dissolu-

tus sum, diffluo.
Ψάλλω, chordam tango : eti-
am moveo, quatío, concu-
tio.
ψαδάλλω & ψαλάσσω, tan-
go, contrecto.
Ψόα & ψύα, lumbus.
* Ψαράς, ἄδης, ros, stilla
gutta, quod minutum sit
Ψεράς, ἦ, idem ; à ψάω.
Ψύδρυς, susurrus.
* Ψωμός, frustum rei esca-
lentis quantum bucca pos-
sit semel capere.
Ψέζω, reprehendo, vituperor
Ψελλίζω, balbutio.
Ψάδω, fallo, frustra.
Ψεδδός, τὸ, mendacium, fa-
sum commentum.
Ψάδης, mendax.
Ψῆ⊙, ἦ, lapillus, calculus
quo luditur, vel quo suffra-
gium fertur ; etiam ipsa
suffragium.
Ψιαδός, ἦ, storea, tege-
peculiariter ex tegetes qu-
e junco aut vitili conte-
untur.
Ψόλ⊙, fumus, flamma, ful-
go.
Ψόρ⊙, strepitus, crepitus
fragor.
Ψύλλ⊙ & ψύλλα, pulex.
Ψύχω, frige facio, refrigeror
spiro.
Ψύχρς, εὐς, τὸ, frigus, cui o-
ponit

Ω

ponitur *ῥάλλπος*, τὸ, æstus, seu calor.

Ψυχή, anima, spiritus vitalis, & intell. ctualis, quo vivimus.

Ψώρα, scabies, à *Ψάω*, scalpo.

Ω

Ω Pro fine, quod sit ultima litera.

Ως ἡ, tribus, populi pars.

Ωθεῖω, F. ὠθήσω & ὠσω, tanquam à them. ὠθω, trudo. pello.

ὠρίζω, idem.

ὠσῆς, impulsor.

Ωκυς, celer, velox, pernix.

Ωκεανός, ὁ, Oceanus, à celeritate.

Ωλένη, cubitus, brachium; unde Lat. ulna.

Ωμοί pro οἶμοι, hei mihi.

Ωμός, crudus, propriè de fructibus, qui sole nondum sunt cocti: & crudelis.

Ωμοϑ, humerus, quasi ὑπομῶων, quia sustinet onera.

Ω

ὠνέομαι, ἔμαι, emo, mer- cor, ut ἀγοράζω, πείαμαι.

* ὠόν, ovum, quasi οἶον, quòd solum pariatur.

ὠρῶ, tempus anni, veluti vernum tempus pro vere; etiam generaliter tempus.

ὠρῶ, φρονῆς, cura.

ὠρύω siye ὠρύομαι, ululo, vox canum propriè & luporum.

ὠς, ut, velut, sicut, tanquam, quasi.

ὥστερ, quemadmodum.

ὥτε, ut, ita ut.

ἕως & ἕως, donec, usque, dum, tantisper, quoad. Cui respondet τέως, tamdiu.

ὠρελέω, juvo.

* ὠχρῆς, pallidus, ut pallidus color, quum flavo miscetur album.

ὠχρῆς, pallor.

ὠχρᾶ, coloris genus.

ὠχραίνω, pallefacio, pallidum reddo.

ὠχρίδα, palleo, pallidus sum, palleco, pallidus fio.

Nomina Partium corporis, Animalium, Arborum, Plantarum, Locorum, &c. ex Lexicographis sunt petenda.

DE NOMINIBUS

Mensium Græcorum.

Quod loci relidum est, ne vacuum relinqueretur, id placuit Mensium Græcorum nominibus implere, quod ipsum quoque fortè est nonnihil utilitatis habiturum. Iis igitur omiſſis quæ de eorum diversa apud varias gentes ratione, numero, ordine, principio, & fine, & intercalandi ratione (quæ omnia ex variis auctoribus collecta *H. Steph.* in Appendicem ad suum Thesaurum retulit) nomina tantum duodecim mensium Græcorum proponam, eo ordine quo reperi mensibus Latinorum respondere, ducto ab eo qui nobis primus anni numeratur principio.

Γαμηλιών, Januarius, ex *Γαζα*; aliis *October*; à *γαμέω*, quod eo mense festa aut convivia nuptialia fierent.

Ἑλαφβολιών, Februarius, ex *ἑλαφ* & *βόλ*, Cervus, Cerva, propter festum in honorem Dianæ venatricis celebrari solitum.

Μενυχίων, Martius, à *Μενυχία*, qui portus erat Atheniensium munitissimus, ubi erat Dianæ Munitiæ sanū, in quo Deæ sacra eo mense celebrabantur.

Θαργηλιών, Aprilis, ὅθεν τὰ θάργηλια, festum ex eo nominatum, quia in eo primitiæ earum frugum, quas calor solis, *θέρων* καὶ *θάλλων* τὸ γλῶ, produxerat, diis offerrentur.

Σιεεργειών, Maius, quod eo mense *Σιεεργεία* festum celebrabatur, quo umbraculum ex arce Athe-

De Nominibus Mensium.

nis solenni pompa deferrebat, signumque ædificandi dabatur.

Ἑκατομβαιῶν, Junius, qui mensis primus erat Atticorum, anni initium, quem a solstitio æstivo inchoabant, à sacrificiis majoribus, nempe hecatombis, quæ tunc fiebant, nomen accepit.

Μεταγεινιῶν, Julius, secundus mensis, in quo Apollini Metagitnio Athenienses sacrificabant.

Βονδεμνῶν, Augustus, propter *Βονδέμνα*, festum quoddam Athenis celebrari solitum, ob prælium à Theseo adversus Amazones feliciter gestum.

Μαιμακθνεῶν, September de nomine Jovis, qui *μαϊμάκης*, i. Furor percitus, propter imbrium impetum. Et sacra quæ illi fiebant, ad eum placandum, *μαϊμακθνεῖα* dicebantur.

Πυρεψιῶν, October, à festo *Πυρεψίων*, quod celebrabatur frugibus terræ jam collectis atque conditis.

Ἀνδισνείων, November, dictus quia *ἀνδίων* *σπέρη* & *γῶν*, floribus spoliatur terram.

Ποσειδεῶν, December, quasi Neptunius quod esset Neptuno sacer, in eoque sacra illi fierent. In eodem quoque *ἡγωνίζοντο οἱ μέγιστοι, καὶ πρὸς τοὺς μέγιστον, ἀγῶνες*, imitatione Neptuni & Minervæ de Attica contendentium.

Hæc sunt nomina mensium Atticorum, quanquam de iis non satis convenit inter omnes auctores, ut neque de ordine. Dividunt autem suum mensem in *τεῖα δεκάμερα*, id est, in tres decadas: primam vocant *μῦνός ἰσταμῶν*, sive *ἀρχαῖος*; secundam *μεσσησιον* *μῦνός* vel *ἐπὶ δεκάσι*; tertiam *θρίνοιος μῦνός*, sive *παλαιός*, aut *ἀργύριος*, vel etiā *ἐπὶ δεκάσι*. Utuntur diebus numerandis nominibus ordinalibus *πρώτη, δεύτερα, τρίτη. τετάρτη* seu *τετράς, πέμπτη* seu *πεντὰς*, & ita deinceps; nisi quod primi cujusque mensis

De Nominibus Mensium Græcorum.

mensis dies vocetur *νεμωία*, quoniam in eo erat novilunium, lunâ menses auspicante & finiente. Decima quinta ab Hesiodo dicitur *μίση*, quod medium obtineat locum. Ultima *ἐννὴ καὶ νέα*. Hoc porro diu criminis est, quod in *ἰσαυλῆς* & *μεσσηνίου* μιλωδῶ diebus numerandis recto ordine progrediuntur *ἡ δα τρίτη, τεῖτη ἰσαυλῆς*, secunda, tertia; & *πρώτη ἡ δα τρίτη μεσσηνίου*; undecima, duodecima; in *φθίνοντι* autem decade utuntur ordine retrogrado quali in suis Nonis, Idibus, & Calendis Latini,

δεκάτη, ἐννὰτη φθίνοντι, vigesima prima, vigesima secunda; & ita deinceps.

De intercalationibus legendus Macrobius lib. 1.

Satur. c. 13.

Literarum Nexus & Scriptura

compendia, partim elegantiae, partim brevitatis causâ usurpari solita.

αι	αι	γδ	γὰρ	δα	δα
αλ	αλ	γαν	γαν	δαι	δαι
αλλ	αλλ	γγ	γγ	δαν	δαν
απο	απο	γε	γε	δας	δας
αρ	αρ	γην	γην	δαν	δαν
ας	ας	γλ	γλ	δε	δε
αυ	αυ	γι	γι	δ	δ
αυτῶ	αὐτῶ	γο	γο	δη	δη
αυτῆ	αὐτοῦ	γρ	γρ	δλω	δην
γα	γα	γει	γει	δι	δι
γαι	γαι	γυ	γυ	δο	δο
γαν	γαν	γυν	γυν	δρ	δρ
γαρ	γαρ	γω	γω	δν	δν

[illegible]

